L. 526, 550

SERIE NOUĂ - 502 • ANUL XLIV • 4 IANUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 1 (2252)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

4 IANUARIE

1885 Prima operație de apendice realizată de dr. William Grand, în SUA.

1994 Armata a 5-a britanică lansează atacul de la Monte Cassino, în Italia.

S-a născut în această zi

1809 Louis Braille, inventator francez al alfabetului pentru nevăzători.

Revista Magazin începe mileniul III publicând pe copertă o lucrare de Marcel Chirnoagă. O să fie noul mileniu al artei sau, cufundat în labirint, nu va fi deloc?

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Cum vom călători în viitor prin **UNIVERS?**

„RĂZBOIUL STELELOR” trebuie luat în serios

DELTA DUNĂRII începe un secol mai sănătos

Tablete de **SĂNĂTATE** pentru noul an

Mari agente ilegale ale **K.G.B.**

Idoli **ÎNGERI** pentru un nou mileniu

Legende confirmate științific

Gazele halucinogene ale **ORACOLULUI DIN DELFI**

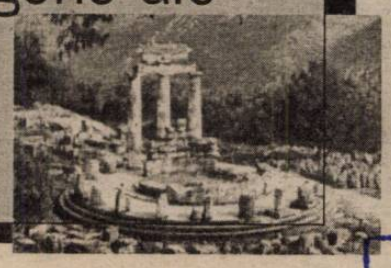

HOROSCOP

femina club

840.713 d

Biblioteca Județeană MUREȘ

cartea albă

SĂ NE ADUCEM AMINTE DE UN FOST MILENIU

Gata, a trecut, suntem în mileniul III, această sintagmă pe care o folosim de vreo treizeci de ani fără să ştim cum arată. Am trecut o noapte pentru a intra într-o dimineaţă, de data asta a unui nou mileniu. Pare că nu s-a produs nici o schimbare, dar cu siguranţă că ea s-a produs: suntem locuitorii unei planete mai bătrână cu o mie de ani. Iar cea mai mare schimbare s-a produs tot în această noapte, când pentru prima oară s-au născut primii locuitori ai mileniului III. Pentru ei voi încerca să-mi mai aduc o dată aminte de vechiul mileniu, pe care ei nu-l cunosc şi nu-l vor cunoaşte decât din rândurile scrise în cărţi sau reviste, cum este şi revista *Magazin*.

A fost odată un actor

La Ploieşti s-a dezvelit la sfârşitul mileniului trecut (pe 15 noiembrie, când marele actor ar fi împlinit 75 de ani), o lucrare din bronz reprezentându-l pe Toma Caragiu, realizată de sora actorului, Geta Caragiu Gheorghiţă. Şi, deşi această aniversare, de la teatrul care-i poartă numele, s-ar fi dorit mai amplă, Toma Caragiu a fost onorat doar de rude şi de notabilităţile oraşului, şi aproape de nici un actor sau om de teatru din Bucureşti. Ceea ce sună cam ca o jignire. Sau astea sunt timpurile, marii actori sunt ignoraţi de actorii făcuţi peste noapte la facultăţi cu prezenţa neobligatorie a talentului sau de foştii colegi ai lui Toma Caragiu care au acum alte însărcinări. Păcat, şi spune asta nu un actor, ci un scriitor. „Un teatru de peron" aşa a spus Toma Caragiu despre teatrul din Ploieşti unde în 1953 a sosit ca să-i fie director, după ce jucase, până la vârsta de 27 de ani la Teatrul Naţional din Bucureşti. A stat pe acest „peron" timp de 12 ani, până în 1965. Cât timp a fost director, la Teatrul din Ploieşti, un simplu teatru de peron, au avut loc 90 de premiere, cam 8-10 pe stagiune, aici jucându-se cam 400 de spectacole pe an! Şi asta într-o perioadă „întunecată" pe care unii s-au repezit să o numească o sahară culturală. Culmea ironiei, că acum, la sfârşitul mileniului, şi probabil o bună bucată din începutul acestui nou mileniu, nimic nu anunţă că vor fi egalate recordurile teatrale ale lui Toma Caragiu. Mai mult, Teatrul "Toma Caragiu" din Ploieşti nici măcar n-a fost invitat la ultima ediţie din mileniul trecut al Festivalului Naţional de Teatru. Nu mai e nevoie de teatru? Unii, mai sarcastici, spun că nici nu ai cu cine să faci teatru, că talentul s-a ascuns prin cotloane şi primul plan l-au luat veleitarii. Poate că au dreptate, dar poate că au dreptate şi cei care spun că lucrurile se pot schimba. În fond nu trăieşti un nou mileniu decât o dată la o mie de ani. Şi teatrul românesc n-are dreptul să moară...

Literatură română pe CD-ROM

O idee pentru care am militat şi eu vreo câţiva ani de zile ai secolului trecut, e drept că pe la alte foruri rămase surde, prinde viaţă, în fine, anunţându-ne că, totuşi, am intrat în alt mileniu. Am acasă un CD-ROM care se numeşte *Library of the Future* (Biblioteca Viitorului), realizat prin 1997 în SUA. Acest CD pentru computer conţine 1750 din capodoperele literare ale lumii, inclusiv scrierile religioase ale lumii, Shakespeare, operă completă şi aşa mai departe. Când am cumpărat-o m-am gândit că aşa ceva am putea să facem şi noi. O istorie completă a literaturii române pe CD-ROM. O bază de date pentru oricine vrea să cunoască literatura română. Iată că o editură a luat taurul de coarne şi a realizat ceva-ceva din ceea ce trebuia. Editura se numeşte Litera Internaţional şi CD-ROM-ul editat de ea conţine 100 de cărţi din literatura română. Este un început, şi este un început pentru noul mileniu.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

BEST OF ENNIO MORRICONE

M-am decis să vă ofer o delicatesă la acest început de an, sub forma unei excelente compilaţii care punctează toate momentele de graţie din cariera muzicală a unuia dintre cei mai mari compozitori de muzică de film, dacă nu chiar cel mai mare – Ennio Morricone! Când spunem spaghetti western (categorie foarte gustată de cinefili), ne vin în minte trei nume: Clint Eastwood, Sergio Leone şi Ennio Morricone: actorul, regizorul şi compozitorul, ultimul nefiind şi cel de pe urmă! De ce spun asta? Ia încercaţi să vă imaginaţi *A Fistful Of Dollars* (Pentru un pumn de dolari) or *For A Few Dollars More* (Pentru câţiva dolari în plus) fără muzica lui Morricone! Aşa-i că nu puteţi? Compilaţia de faţă ni-l dezvăluie pe Morricone în toată complexitatea sa de compozitor, ea incluzând extrase sonore din filme clasice, mai vechi şi mai noi, precum *Cinema Paradiso*, *Frantic* (thriller cu Harrison Ford) sau recentul sci-fi release *Mission To Mars*. Asta ca să nu mai amintesc, decât în treacăt, de capodopere ca *Once Upon A Time In America*, *The Exorcist II* şi *The Life And Times Of David Lloyd George*. Care este cheia succesului pentru un compozitor de muzică de film? Mai mult ca sigur ea este capacitatea de a se adapta scenariului şi diferitelor sitluri cinematografice! Morricone este, fără dubii, deţinător al acestei chei, el e cel care a început prin a aranja melodiile lui Paul Anka şi ale altor nume mari americane...

ŞTIRI pe bandă rulantă

◆ *Christina Aguilera* continuă să aibă viaţă frumoasă în topurile americane, *The Billboard Hot*

100 având-o deja timp de patru săptămâni Number One cu *„Come On Over Baby (All I Want Is You)"* în timp ce albumul de pe care a fost extras single-ul respectiv – *„Mi Reflejo"* (editat de *RCA*) tronează la categoria *The Billboard Latin 50.*

◆ *Vonda Shepard*, arhicunoscută graţie serialului *„Ally McBeal"* a apărut împreună cu *Macy Gray* şi alte câteva staruri pe compilaţia de Crăciun – *„A Very Ally Christmas."*

◆ Vă recomand colecţia *„International Guardians Of Rock 'N' Roll 1983-1999"*, care strânge la un loc tot ceea ce a apărut sub semnul indie music în perioada respectivă, chiar dacă apoi acelaşi indie s-a transformat în altceva...

◆ *Spice Girls* au ajuns la al nouălea Number One în Regatul Unit,

acum fiind vorba de dublul *„Holler"/„Let Love Lead The Way"*.

◆ Sub semnul *Epic* a apărut un box set compus din patru CD-uri dedicat marelui *Stevie Ray Vaughn*. Titlul colecţiei este *„SRV"*, aceasta conţinând 54 de melodii, 29 înregistrate live iar restul fiind compoziţii inedite.

◆ *The Beatles* au un site oficial, inaugurat în ziua în care a fost lansată şi compilaţia *„1"*, care

conţine 27 de singles Number One în Regatul Unit şi în SUA. Ziua a fost 13 noiembrie, casa producătoare – *EMI* iar adresa paginii Web – *www.thebeatles.com.*

◆ Albumul din 1982 al lui *Michael Jackson* – *„Thriller"* (scos de *Epic*) a devenit, potrivit *RIAA* (agenţia americană care monitorizează vânzările de discuri) cel mai bine vândut album din istorie depăşind deja 26 de milioane de copii! Precedentul record aparţinea celor de la *Eagles* cu *„Their Greatest Hits 1971-1975"*...

TOPURILE magazin music-box ale anului 2000

MELODIA ANULUI – POP
1. Frumoasa mea – Marcel Pavel
2. Poveste – Ştefan Bănică Jr.
3. Doi ochi căprui – Bambi

MELODIA ANULUI – ROCK
1. De vei pleca – Iris & Felicia Filip
2. Lângă inima mea, vine inima ta – Vank
3. Nu ne mai trageţi pe dreapta – Vama Veche

ALBUMUL ANULUI – POP
1. Frumoasa mea – Marcel Pavel
2. Cel de-acum – Ştefan Bănică Jr.
3. Trag un claxon – Taxi

ALBUMUL ANULUI – ROCK
1. Athenaeum Live – Iris
2. Holografica – Holograf
3. Vama Veche

SOLISTA ANULUI
1. Cătălina Toma
2. Loredana Groza
3. Mădălina Manole

SOLISTUL ANULUI
1. Marcel Pavel
2. Ştefan Bănică Jr.
3. Mircea Vintilă

GRUPUL ANULUI – ROCK
1. Vank
2. Iris
3. Vama Veche

GRUPUL ANULUI – POP
1. Taxi
2. Talisman
3. Body & Soul

GRUPUL ANULUI – DANCE – FEMININ
1. A.S.I.A
2. Candy
3. Exotic

GRUPUL ANULUI – DANCE – MASCULIN
1. 3 Sud-Est
2. Fuego
3. Latin Expres

GRUPUL ANULUI – RAP
1. B.U.G. Mafia
2. Cassa Loco
3. Morometzii

REVELAŢIA ANULUI
1. Marcel Pavel
2. Rafael
3. Bambi

DECEPŢIA ANULUI
1. Valahia
2. Andre
3. Mamaia 2000

CAZIER discografic

Mike Oldfield

Album: The Millennium bell (noiembrie 1999) ● Guitars (mai 1999) ● Mike Oldfield vol. 1 (martie 1999) ● Mike Oldfield vol. 2 (martie 1999) ● Tubular bells vol. 3 (august 1998) ● XXV (noiembrie 1997) ● Voyager (august 1996) ● Songs of distant Earth (noiembrie 1994) ● Elements 1973-1991 (octombrie 1993) ● Tubular bells vol. 2 (august 1992) ● Orchestral Tubular Bells/Ommadawn/Hergest Ridge (octombrie 1990) ● QE2/Platinum/Five Miles Out (octombrie 1990) ● Amarok (iunie 1990) ● Earth Moving (iulie 1989) ● The Complete Mike Oldfield (octombrie 1985) ● The Killing fields (noiembrie 1984) ● Discovery (iunie 1984) ● Crises (iunie 1983) ● Five miles out (martie 1982) ● QE2 (octombrie 1980) ● Platinum (noiembrie 1979) ● Ommadawn (noiembrie 1975) ● Hergest Ridge (august 1974) ● Tubular Bells vol. 1 (1973).

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Cum vom călători în viitor prin

UNIVERS?

MIHAELA DOROBANŢU

Considerat aproape în unanimitate drept cel mai mare om de ştiinţă al secolului 20, dacă nu şi al mileniului, Albert Einstein a şocat adeseori pe specialişti şi pe nespecialişti în egală măsură, cu afirmaţiile sale extreme. Cea mai celebră a fost cea care pretindea că masa şi energia sunt unul şi acelaşi lucru. Şi iată că o altă afirmaţie a sa, făcută în anul 1935, pare să facă istorie, şi nu atât în prezent, ci mai ales într-un viitor poate nu chiar atât de îndepărtat pe cât s-ar putea crede: există, cel puţin teoretic, posibilitatea de a construi tunele prin spaţiu-timp! Denumite wormholes – găuri de vierme –, acestea ar putea fi culoarele prin care în viitor ne vom putea deplasa practic instantaneu din prezent în trecut sau în viitor, oriunde în imensitatea Universului sau, în fine, chiar într-un alt Univers. Există însă ele cu adevărat? Dacă până acum acest subiect a fost „rezervat" doar literaturii ştiinţifico-fantastice, iată că până şi NASA a început să-l ia în serios şi să-i dedice importante proiecte de cercetare...

Laboratorul de la Los Alamos unde s-a demonstrat existenţa energiei negative.

Scurtături cosmice. Stăm la masă, ţinem în mână un măr şi pe el am pus un mic vierme. Care ar dori... să dispară din faţa noastră. Să ajungă pe partea cealaltă. Ceea ce îi ia însă foarte mult timp. Dar mai are şi o altă posibilitate? Evident! Nu îi rămâne decât să sape în tunel în măr, şi... este dincolo! Simplu, nu? Aşa şi-a imaginat şi Einstein că se întâmplă, doar că în loc de măr el s-a gândit la întregul Univers. Care poate foarte bine să fie „brăzdat" de tot felul de *scurtături cosmice* de-a lungul cărora să putem ajunge mult mai repede oriunde. Fie în spaţiu, fie în timp. Dacă un asemenea „coridor" s-ar deschide, „poarta de intrare" ar trebui să fie una sferică. Ca şi cum ne-am trezi dintr-o dată cu o imensă sferă în Piaţa Universităţii în care, pentru un timp, am putea vedea plaja de la Mamaia, să zicem, aşa cum arăta ea la începutul secolului. Şi, mai mult, cu un singur pas chiar am putea ajunge „acolo"! Problema este: cum să deschizi practic o asemenea poartă?

Un pod foarte îndepărtat... Cercetătorii au studiat chiar şi posibilitatea de a construi o gaură de vierme în laborator. Creând mai întâi două găuri negre şi apoi „legându-le" între ele printr-o aşa numită „punte Einstein-Rosen" (Nathan Rosen fiind unul din prietenii şi principalii colaboratori ai lui Einstein). Absorbit de una din ele, un obiect ar putea trece practic instantaneu acest neobişnuit „pod" şi să ajungă... dincolo. Dificultatea este că podul se... scurtează atât de rapid încât nici măcar o rază de lumină nu are timp să treacă peste el. Cu atât mai puţin o navă cosmică „în mărime naturală"!

Energie... sub zero. Şi astfel, până pe la sfârşitul anilor '80 fizicienii teoreticieni au renunţat chiar şi să mai viseze la o asemenea soluţie. Atunci însă, Michael Morris şi Kip Thorne de la Institutul de Tehnologie din California au avut o idee atât de neşteptată şi, s-ar putea spune, „contrară bunului simţ", încât cu siguranţă şi lui Einstein i-ar fi fost pe plac: s-au gândit la posibilitatea de a construi acest pod din materie... „negativă"! O materie cu o comportare inversă decât cea cu care ne-am obişnuit noi şi din care suntem făcuţi. Pentru care atracţia universală a lui Newton ar fi respingere universală. Puntea Einstein-Rosen nu s-ar mai scurta atunci şi chiar şi o navă interplanetară ar avea tot timpul să o treacă!

„Fără sens!" au spus unii. „Nu neapărat!" au răspuns autorii, amintindu-le scepticilor că ar fi suficient să dispunem de *energie* negativă, întrucât, tot de la Einstein citire, energia şi masa sunt în fond unul şi acelaşi lucru. Nici această energie nu este însă uşor de găsit sau de fabricat. Cum să obţii „ceva" care să aibă o energie mai mică decât vidul? Răspunsul se obţine, chiar dacă pare paradoxal, de la o altă întrebare: ce este, de fapt, vidul? Care, aşa cum vom vedea, este departe de a fi „gol"!

Întrebările mileniului

Nu e nici o figură de om PE MARTE!

Revenind din misiunea sa marţiană, sonda Viking 1 aducea în 1976 la NASA imaginea stupefiantă a unei feţe de om care părea să fi fost imprimată pe solul marţian. Unii au pretins imediat că ar fi fost chiar vorba de „opera" unei civilizaţii extraterestre. Clarificarea misterului şi răspunsul definitiv au venit de-abia în anul 1998, cu ocazia misiunii sondei Mars Global Surveyor. Aceasta a survolat regiunea de unde provenea prima fotografie şi a luat trei rânduri de imagini, cu o rezoluţie de zece ori mai mare decât cea a misiunii precedente.

Examinarea atentă a fotografiilor a relevat faptul că zona respectivă este una formată din numeroase straturi de material stâncos, erodat în stadii succesive ale evoluţiei planetei. Ca atare, „faţa de om" se datorează unui fenomen asemănător cu cele care pe Pământ au lăsat monumente naturale cum ar fi Marele Canion din Colorado, sau, de ce nu, Sfinxul şi Babele din Munţii Bucegi. *(M.D.)*

Amprentele vocale ale PINGUINILOR

Este foarte greu să te faci auzit într-o colonie de pinguini, întrucât vocalizele pe care le fac aceste mamifere creează un vacarm de nedescris. Fiecare individ îşi are repertoriul său propriu, constituit din „silabe" repetate la intervale regulate de timp pe care doar rudele de gradul I le pot identifica fără probleme. Tehnicile moderne de înregistrare digitală au permis unei echipe de specialişti de la Laboratorul de neurobiologie şi educare a memoriei din Paris să pună la punct un program capabil să analizeze cu fineţe „silabele" pinguinilor regali. Cercetătorii au observat, de pildă, că pinguinii nu sunt capabili să recunoască amprenta vocală a congenerilor decât în proporţie de şase la sută, ca şi cum oamenii ar putea să identifice o persoană având la dispoziţie o singură literă din numele său. În momentul în care suflă vântul, pinguinul regal măreşte frecvenţa vocalizelor, adaptându-se la una din regulile de bază ale comunicării într-un mediu perturbat – şi anume transmisia redundantă a informaţiei. *(D.M.)*

Cum arată creierul SOMNAMBULILOR

Câţiva cercetători elveţieni au realizat o premieră mondială în domeniul neurobiologiei, reuşind să înregistreze zonele cerebrale activate în timpul acestui somn agitat. Ei au ales un tânăr pacient provenit dintr-o familie de somnambuli pe care l-au invitat într-un spital unde l-au pregătit pentru investigaţii echipându-l cu o cască dotată cu electrozi. În momentul în care somnambulul s-a ridicat din pat, i s-a implantat într-o venă un marcator cu o substanţă uşor radioactivă care a semnalat zonele irigate ale creierului. Este vorba de creierul mic, implicat în motricitate şi de girusul cingular posterior. Cercetătorii estimează că variaţiile din timpul crizelor de somnambulism s-ar afla în raport cu o activare mai mult sau mai puţin intensă a girusului cingular, o regiune care participă la manifestările motrice şi emoţionale. Alte circuite, cum ar fi cele care leagă talamusul şi cortexul cerebral, rămân inactivate în timpul acestui somn tulburat. *(D.M.)*

Moartea coralilor din Belize

IRINA STOICA

Un pericol mai cumplit ca niciodată, deşi cunoscut de multă vreme, ameninţă ecosistemul coraligen. Este pericolul de a pieri pentru totdeauna. Cauzele sunt multiple. Printre ele se numără uraganele, încălzirea apelor şi bolile care antrenează decolorarea recifelor. Acestora li se adaugă poluarea şi depozitarea sedimentelor rezultate din dezvoltarea şi activităţile litoralului. De asemenea, nu pot fi neglijate exploatările comerciale de peşte, corali, scoici gigantice şi alte specii marine.

Richard Aronson de la laboratorul Dolphin – Island Sea din Alabama a studiat recifii coralieri din largul coastelor insulelor Belize. Coralul *Acropora cervicornis* şi ruda sa apropiată, *Acropora palmata*, dominau de milenii recifele din Caraibe. În ultimii 25 de ani însă ei au dispărut din numeroase zone, decimaţi de o maladie care duce la necrozarea ţesuturilor. Descoperită în anii '70, aceasta provoacă moartea părţii exterioare, vii, a coralului de la bază până în vârf, nelăsând decât scheletul. În Belize, într-un singur deceniu, recifele de Acropora cervicornis au fost transformate într-un peisaj pietrificat, dezolant. Mai mult decât atât, acest coral a fost înlocuit cu altă specie marină distrugătoare. Prelevând eşantioane ale acesteia, echipa condusă de Aronson a constatat că aceasta din urmă există de mai bine de 3800 de ani dar că niciodată nu a fost atât de agresivă, nu a avut asemenea dimensiuni şi nu a deţinut o dominaţie atât de înfricoşătoare.

planet@IT

Am intrat într-un nou mileniu şi e bine să ştim că lucrurile vor lua o turnură nouă. Tehnologic vorbind, multe dintre tehnologiile din mileniul trecut urmând a intra în cărţile de istorie. Nu ştiu ce o să aducă mileniul III, vom trăi şi vom vedea, dar eu sper că o lume nouă, cel puţin în domeniul IT.

@ Experiment german de luat în seamă

Cei 279 de locuitori ai satului german Oberhambach nu şi-ar fi imaginat niciodată ce fel de cadou o să le aducă sărbătoarea de Crăciun a anului 2000. Ei au primit, pe gratis, computere şi acces liber la Internet, graţie unui program experimental, ce îşi propune să creeze o „comunitate de Internet" în Germania. Experimentul doreşte să testeze capacitatea reţelei de a readuce persoanele în vârstă înapoi spre viaţa socială. Acest mic sat din vestul Germaniei este format în majoritate din bătrâni. Ei nu au acces la Internet şi sunt foarte sceptici când aud de cuvântul tehnologie. Vor beneficia însă în scurt timp de toate facilităţile pe care Internetul le oferă. Servicii online, precum operaţiuni bancare, cumpărături, vor veni în ajutorul celor care nu se pot deplasa din casă. Bătrânii vor primi cărţi de identitate prin care vor putea realiza tranzacţii online, beneficiind de noua legislaţie germană în domeniu ce prevede utilizarea semnăturilor digitale, pentru a evita fraudarea. Cum se vor adapta bătrânii, cum vor manevra un mouse care se mişcă doi centimetri pe pad, dar 20 pe ecran, rămâne de văzut.

@ Procesoare de 10 gigaherţi

Intel şi IBM au anunţat în luna decembrie că vor produce până în anul 2005 cipuri de 10 ori mai rapide decât cele aflate acum pe piaţă. Noua tehnologie, numită CMOS 9S, va folosi tranzistori din cupru sau silicon, mult îmbunătăţiţi. Intel a afirmat că va produce computere cu un cost maxim de 1500 de dolari, echipate cu procesoare ce vor opera la viteze de 10 gigaherţi. Intel a prezentat în cadrul unei conferinţe a producătorilor de echipamente de calcul, prototipul viitorilor tranzistori ce vor avea dimensiunea de 0.03 microni, faţă de cei din prezent care au 0.13 microni. Tehnologia de 0.03 microni va permite ca un procesor să înglobeze 400 de milioane de tranzistori. Procesorul Pentium 4, cel mai performant la această oră, este construit pe o arhitectură de 42 de milioane de tranzistori şi rulează la 1.5 gigaherţi. Legea lui Moore, care afirmă că la fiecare 18 luni numărul de tranzistori se dublează, rămâne încă valabilă, cel puţin în decada care urmează.

@ Nu toate sunt la fel

Chiar dacă unii utilizatori de Internet consideră că toate motoarele de căutare sunt la fel, lucrurile nu stau deloc aşa. În cazul în care se ignoră diferenţele, şe pot pierde informaţii importante. În mod normal siturile care doresc să se afle pe lista portalelor de căutare plătesc acestora. Webul înglobează acum 2 miliarde de pagini şi peste 14 miliarde de hiperlinkuri. Cele mai complete motoare de căutare sunt considerate Google, Inktomi şi AltaVista, pentru că se bazează pe nişte algoritmi de căutare foarte buni şi care ţin cont de continua expansiune a conţinutului de pe internet. Alte portale, precum Yahoo, LookSmart se bazează pe munca angajaţilor care le reîmprospătează baza de date. De aceea ele nu sunt aşa complete, iar rezultatele căutărilor sunt pe măsură. *(George-Vadim Cuşnarencu)*

Inexplicabilul de lângă noi

Sufletele „PNEUMATICE” şi afinităţile astrale

ION ŢUGUI

Civilizaţia noastră este efectul superlativ al evoluţiei ştiinţelor şi tehnologiilor. Şi din perspectiva supracunoaşterii spirituale, aceeaşi civilizaţie este *marea noastă neşansă!*

Computerele şi tehnologiile informaţionale, puterea de procesare şi de decodificare îşi fac azi loc în „bibliografia” miturilor şi în astrologie, în textele religioase şi în ceea ce a mai rămas din scrierile vechi şi străvechi. Pe măsură ce apar rezultatele cercetărilor, suntem nevoiţi să ne reprivim descendenţa terestră cu alţi ochi. Ne vom pomeni cu uimirea exacerbată aflând de pildă că o analiză efectuată de cercetătorii americani pe textele biblice vechi, a condus la concluzia că „sfârşitul lumii” va avea loc în anul 2010!

Cum puteau cunoaşte cei vechi cursul timpului şi evoluţia omenirii pe mii de ani înainte? Sau, ce am pierdut din cauza veştejirii sau obstrucţionării *supracunoaşterii* moştenite probabil de la elita iniţiaţilor atlanţi, eşuaţi pe malul Nilului?

Hermes cel de trei ori mare!

O semidivinitate şi un mister al lumii antice ca şi al lumii moderne este Hermes Trismegistus. I s-a spus „de trei ori mare” pentru că revenise în Egipt şi în spaţiile civilizaţiei antice de trei ori, prin reîncarnări succesive; abia în a treia reîncarnare şi-a amintit de el însuşi din reîncarnările anterioare. Misterul Hermes este fără îndoială fundamental, deoarece deţinuse o cunoaştere vizionară din trei mari perioade ale lumii vechi. El a trăit ca iniţiat şi înţelept şi clarvăzător (adeseori confundat cu zeul egiptean Thoth), înainte, în timpul şi după marele Potop biblic. În seama supracunoaşterii lui sunt puse şi azi marile secrete ale evoluţiei omenirii de la origini până la recenta descoperire a cercetătorilor americani în urma analizei şi procesării textelor biblice: sfârşitul lumii datat cu precizie – anul 2010! Sunt des citate textele (inscripţiile decodificate) prin care se face dovada că Trismegistus a prevăzut Potopul – dar nu ştia dacă va fi o catastrofă provocată de ape sau de foc! În consecinţă, el a construit edificii de piatră în care stă şi azi ascunsă „ştiinţa despre destinul acestei lumi”. Reputatul R. Guénon consideră că *Marea Piramidă* egipteană este chiar *Momântul lui Hermes*. Acolo zac de mii de ani ascunse documentele vizionare de un interes crucial pentru omenire. De ce *ascunse?* Guénon răspunde: „deoarece tainele înţelepciunii şi cunoaşterii sale au fost în aşa fel ascunse acolo încât e foarte greu să le descoperi!”

Remarca pare neloială şi cinică! Ce semnificaţie poate avea ceva tăinuit pentru totdeauna, deşi este vorba în acea taină chiar de destinul omenirii? Aparentul hazard pământesc se dovedeşte în acest caz pe de o parte fals, iar pe de altă parte o formă de prudenţă. A trebuit să treacă mii de ani ca să se nască în America marele medium Edgar Cayce, care spune în *lecturile* sale, clar şi răspicat, că omenirea va afla despre destinul său numai atunci când se vor descoperi sub o piramidă din Egipt inscripţiile în care este prefigurat sfârşitul ei!

Edgar Cayce, se ştie, nu era un intelectual; n-avea habar de istoria Egiptului şi cu atât mai puţin de trecerea prin civilizaţiile vechi a lui Hermes Trismegistus. Tot ce a prezis Cayce în viziunile sale mediumnice, până azi s-a împlinit; s-a stins din viaţă în anul 1945. În mai bine de jumătate de secol de la moartea lui, Cayce continuă să uimească lumea ştiinţifică cu previziunile sale ce-i obligă pe cercetătorii contemporani să le ateste una după alta...

Din punctul de vedere al cunoaşterii cosmice şi ordinii universale, al invizibilului în care gestează forţa supremă, Egiptul pare să fie „centrul lumii”. Graficul „complet” al evoluţiei omenirii se mai află încă acolo, ascuns. Ultimele descoperiri (1996-1997) confirmă supoziţia. Nu au fost popularizate deoarece mai toate pot provoca un „şoc psihic” la nivel planetar. Edgar Cayce nu făcuse în starea de transă decât să trimită la piramidele egiptene şi la Sfynx cercetătorii; ei s-au dus şi i-au dat dreptate!

(Va urma)

Dosarul gândurilor comunicante

Efectele secrete ale TELEPATIEI

MIHAELA DOROBANŢU

Există cu adevărat telepatia? Printre cei care şi-au pus această întrebare se află şi doctorii Stanley Krippner şi Montague Ullmann de la Spitalul Maimonide din New York. Dacă da, şi-au zis ei, trebuie să o „descoperim” în ceea ce se întâmplă cu un subiect în timpul somnului. Alegerea somnului ca moment pentru studiu nu constituie o surpriză, deoarece tocmai în acea epocă se studia somnul cu o mulţime de tehnici speciale care permiteau ţinerea sub observaţie „pas cu pas” a celui adormit. Ceea ce şi-au propus cei doi a fost să aleagă un agent, un „transmiţător”, care să aleagă o fotografie la întâmplare şi să încerce să i-o transmită celui adormit (care nu ştia nimic despre ce urma să se întâmple şi cu atât mai puţin despre intenţia de a i se transmite telepatic conţinutul unei imagini). Pentru a complica şi mai mult situaţia, s-a stabilit o comisie care trebuia, în urma analizei visurilor subiectului, să stabilească despre ce imagine a fost vorba. Asemănările constatate au fost uneori incredibile. Ceea ce făcea greu de susţinut caracterul întâmplător al visului. A existat aproape un consens asupra faptului că un contact telepatic fusese efectiv stabilit. Şi, a sosit şi întrebarea următoare, dacă aşa ceva se putea realiza în laborator, este chiar imposibil ca asemenea fenomene să aibă loc şi în viaţa reală? Iată câteva din primele momente ale acestor pasionante cercetări de la Spitalul Maimonide. Tot ce trebuia, după părerea Dr. Ullmann, era un bun encefalograf, un laborator de somn, o echipă bună de cercetători şi... subiecţi! Dr. Ullmann se hotărăşte atunci să se adreseze Dnei Eileen Garett, Preşedinta Fundaţiei de Parapsihologie, ea însăşi unul din cei mai cunoscuţi medium-uri (aceasta până la moartea sa, survenită în 1970).

Dna Garrett, care finanţase prin fundaţia sa o serie întreagă de cercetări în domeniu, este imediat atrasă de proiectul lui Montague Ullmann. Poate şi dintr-un motiv ceva mai special: nutrea în felul acesta speranţa că o serie de întâmplări personale îşi vor găsi o explicaţie. Una din aceste întâmplări este relatată în cartea sa intitulată „Telepatia” şi se referă la o comunicare telepatică stabilită la un moment dat între fiica sa, aflată la o şcoală cu internat, şi ea, o comunicare căreia nu i-a acordat la început suficientă atenţie şi care fusese din această cauză pe punctul de a degenera într-o adevărată tragedie. Dna Garrett le pune deci la dispoziţie celor doi cercetători un adevărat laborator de studiu, conceput după planurile lor şi, mai mult, adaugă membrilor echipei încă doi, care aveau să joace un rol deosebit de important.

Înconjuraţi de baze extraterestre

„RĂZBOIUL STELELOR” trebuie luat în serios

DAN D. FARCAŞ

Aminteam, într-un episod mai vechi, că, în 1997, la vârsta de 80 de ani, cu un an doar înainte de a muri, colonelul Pilip Corso, profitând şi de desecretizarea unor documente, în virtutea Legii Libertăţii Informaţiei, a publicat, cu contribuţia lui William Birnes cartea *The Day After Roswell*, apărută şi publicată şi în româneşte cu titlul *După Roswell*. Philip Corso afirmă că în perioada 1961-1963, când a condus divizia de Tehnologii Străine a Departamentului Cercetare-Dezvoltare al Armetei Terestre SUA, la Pentagon, a avut în responsabilitatea sa un fişet plin cu obiecte extraterestre, recuperate de la presupusa prăbuşire a unui OZN la Roswell în 1947, şi că a valorificat aceste obiecte în folosul dezvoltării tehnicii militare a SUA.

Cartea lui Corso a fost în general bine primită. Interesant că nici armata, nici CIA, deşi solicitate intens în acest sens, nu s-au grăbit nici să confirme nici să dezmintă dezvăluirile din cartea colonelului Corso. De pildă, la cererile lui Larry W. Bryant, de la organizaţia *Right to Know* (dreptul de a şti), răspunsurile primite conţineau, invariabil, fraze politicoase dar evazive, care se puteau traduce prin „nu ne veţi face să mişcăm din capcana aceasta a credibilităţii pretenţiilor lui Corso”. Datele medicale ale lui Corso, ca şi calificativele primite în armată au fost declarate secrete de oficialităţile armatei. Informaţiile asupra nivelurilor de secret la care a avut acces pur şi simplu s-au pierdut. Pentru a rupe acest lanţ, în 1999, Larry Bryant a dat în judecată: armata terestră, Air Force, FBI şi CIA, în numele legii dreptului la informare, pentru refuzul accesului la anumite documente sau tergiversarea răspunsului la întrebarea dacă cele scrise de Corso reprezintă realitatea sau o mistificare. În particular, Bryant citează răspunsul CIA care-i cerea să plătească o taxă piperată pentru găsirea documentelor cu pricina, refuzând scutirea de aceste taxe, prevăzută de lege pentru cazurile de „importanţă majoră”. Dacă limpezirea acuzaţiei că guvernul american ascunde o colaborare secretă cu extratereştrii, cu efect asupra tehnologiilor militare, nu prezintă o importanţă majoră, atunci ce anume ar putea prezenta? – s-a întrebat retoric Bryant. Procesul este încă în desfăşurare. Stanton Friedman, în cartea sa „Top Secret/Majic”, se arată convins că resturile unor obiecte extraterestre au fost folosite pentru avansul ştiinţific al multor ramuri industriale americane. Dar aceasta nu înseamnă că au şi intrat în posesia principiilor care stau la baza construcţiei şi propulsiei OZN-urilor. El se întreabă ce-ar fi făcut patronii lui Cristofor Columb dacă ar fi descoperit un submarin atomic, sau chiar savanţii anilor patruzeci dacă li s-ar fi dat un ceas de mână electronic cu afişaj prin cristale lichide. Fără îndoială puteau copia câte ceva, dar în nici un caz n-ar fi putut produce ceva asemănător. Dacă armata americană deţine la ora actuală resturi ale unor OZN-uri, ori poate chiar are unele contacte cu stăpânii acestora, ea n-ar fi în stare să fabrice în viitorul apropiat vehicule asemănătoare. Totuşi ar face, în cel mai strict secret, eforturi pentru a fructifica cunoştinţele căpătate astfel, fie şi pentru a-şi menţine avantajul relativ faţă de rivali.

Între altele, şi John Lear spunea că la ora actuală oficialităţile americane nu mai au altă alegere decât să promoveze realizarea unor arme care să poată fi utilizate contra extratereştrilor, sub acoperirea *Iniţiativei de Apărare Strategică „Războiul Stelelor”*, „care n-are nimic de-a face cu apărarea contra rachetelor nucleare ruseşti”. Interesant de menţionat în acest sens este un fapt, remarcat şi de alţi autori, şi anume că la începutul anilor nouăzeci, în timp ce Uniunea Sovietică se dezintegra şi ameninţarea rachetelor sale nucleare scăzuse în mod dramatic, programului *Iniţiativa de Apărare Strategică* i s-au alocat fonduri care au crescut cu câte 33 la sută în fiecare an...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/1

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Surprizele din vis

PAUL IOAN

Adversari ai stilului lui Freud de interpretare a viselor, parapsihologii Montague Ullman şi Nan Zimmerman şi-au dedicat peste 35 de ani studiului metaforelor onirice. Ei nu au acceptat ideea esenţială a lui Freud – reconstituirea „firimiturilor de realitate amestecate haotic în vise” –, ci au elaborat tot felul de „strategii” de decodificare a unor elemente prezente în scenariu oniric (obiecte, cuvinte, gesturi etc.). Cu alte cuvinte, exclusiv pe baza experienţelor reale ale unor loturi impresionante de subiecţi, Ullman şi Zimmerman au alcătuit un fel de dicţionar de vise din declaraţiile celor studiaţi.

Prima variantă a acestei voluminoase lucrări – „Working with Dreams” (Analiza viselor, 1979) – deţinea 186 de cazuri, iar numărul de elemente a căror semnificaţie era explicată conform cu ceea ce s-a întâmplat ulterior în realitate era de 126. Succesul formidabil al cărţii – unică în peisajul oniromanţiei – i-a determinat pe autori să reia anul trecut publicarea ei, cu mult mai multe cuvinte-cheie în cadrul dicţionarului. Metoda, extraordinar de laborioasă (şi de aceea ocolită de alţi cercetători) consta şi în elaborarea unei statistici de profil. De exemplu, se analizează semnificaţia visării banalelor capace de bere sau dopuri de la sticla de vin. Dacă peste 66 la sută (două treimi) din subiecţii care au visat aceste obiecte (indiferent de împrejurări) au declarat ulterior că au câştigat bani (peste câştigurile obişnuite), atunci „capace de bere=bani” în respectivul dicţionar.

Mergând pe acest drum al investigaţiei, Ullman şi Zimmerman declară că probabilitatea îndeplinirii viselor astfel interpretate este, teoretic, de cel puţin 66 la sută. În realitate, probabilitatea este mai mare la cei care nu au de-a face cu astfel de obiecte şi mai mică pentru cei ce consumă frecvent bere! Este legea interferenţei experienţei cotidiene în scenariile onirice. Autorii explică anecdotic această lege: când un eschimos visează o cămilă, ceva neobişnuit i se va întâmpla în mod sigur, dar când visează o vulpe polară, nimic anormal nu se va petrece. Pentru curiozitatea cititorului, mai menţionăm drept „anunţ” al câştigului de bani: catarama de la curea, acul de siguranţă şi orice aparat care măsoară ceva (contor electric, manometru, vitezometru, termometru etc.). Atenţie! Autorii susnumiţi recomandă notarea viselor în fiece dimineaţă, într-un carneţel special. Nu se ştie niciodată...

MILENIUL TREI

adio intimitate!

MIHAELA DOROBANŢU

Nu. Ceea ce citiţi nu face parte dintr-un episod din Dosarele X. Este un „simplu" document de însoţire a unei fotografii luată din satelit şi care prezintă în cele mai mici detalii tot ce se întâmplă în locul respectiv, la data respectivă. Indiferent de intimitatea scenei. Fără ca vreunul din cei fotografiaţi să aibă măcar habar de lucrul acesta. De fapt, nu s-a întâmplat încă, dar să nu credeţi că este vorba de o simplă fantezie! Se pare că în mileniul trei întreaga noastră viaţă va fi cu adevărat o... carte deschisă, accesibilă oricui va dori să o „citească" şi va avea şi banii necesari pentru a plăti! Cum?

Tehnologia „Big Brother"

Imaginea de coşmar lansată de George Orwell în uluitoarea sa fantezie „1984" a televizorului care nu poate fi stins niciodată şi care simultan îndoctrinează şi spionează ar putea deveni realitate mai curând decât credem. Astfel, ECHELON, un sistem pus la punct în chiar ţara lui Orwell, Marea Britanie, poate filtra şi înregistra toate informaţiile de interes transmise prin fax, e-mail sau telefon. Cărţile de credit „ştiu", şi la nevoie „spun" ce şi când am cumpărat. Legitimaţiile de acces în supermarket ne cunosc gusturile. Şi calculatorul continuă să „înveţe" din ce în ce mai bine să identifice caracteristicile principale ale unei fiinţe umane...

„Big Brother" a încetat de mult să mai fie o simplă ficţiune. Mai mult, oamenii se... înghesuie să i se supună, de vreme ce s-au prezentat cu miile la anunţul unui canal de televiziune care îi invita să trăiască efectiv 10 zile sub supravegherea strictă a camerelor TV timp de 24 de ore! 240 de ore „live"! Observat, studiat în cele mai intime situaţii şi împrejurări de milioane de telespectatori. Şi răsplătit în final (cel care rezistă, pentru că votul public elimină rând pe rând pe câte unul din cei 10 concurenţi până când rămâne unul singur) cu peste 100000 de dolari!

Intimitate sau Siguranţă?

Iată deci şi cealaltă faţă a problemei, care de altfel îi şi justifică pe cei care cheltuiesc şi timp şi mai ales bani pentru aceste formidabile performanţe tehnologice.

„Forest of sensors" – pădurea de senzori – este un sistem dezvoltat de Eric Grimson la celebrul MIT, Boston. Tocmai pe baza unui asemenea gen de imagini, el poate realiza o „panoramă" tridimensională a oricărei zone de interes, apartamentele dintr-un bloc, de exemplu. Calculatorul central va „învăţa" astfel toate caracteristicile, toate tabieturile locatarilor şi va da automat alarma în momentul când unul din ei are cea mai mică abatere.

Certificat de livrare: imagine terasă/ Loc: Str. Speranţei, Nr. 2/ Timp: Sâmbătă, ora 14.30/ Detalii necesare: toate/ Preţ: USD 30 plus TVA/ Modalităţi de plată: eventual în lei la cursul zilei...

Renunţăm la intimitate, dar ştim că vom putea fi oricând salvaţi când „ceva nu merge", chiar când suntem absolut singuri în casă! Alegerea ne aparţine. Oricum, Amitzai Etzioni, cercetător la Universitatea Washington, afirmă ferm: „decizia de a renunţa la drepturile individuale pentru binele comun este una corectă"...

Banca paşilor pierduţi

Performanţele de care este efectiv capabil un calculator sunt de-a dreptul impresionante. Prototipurile puse la punct de Alex Pentland la Georgia Institute din Atlanta, Steve Maybank (Universitatea Reading) şi David Hogg (Universitatea Leeds) sau Sergio Velastin de la King's College din Londra sunt practic capabile de orice. Se pot suprapune imaginile luate de o telecameră peste o „figură omenească virtuală" şi în felul acesta se pot „memora" caracteristicile oricărui individ, aflând astfel când respectivul suferă chiar fără să ştie, când este pe cale de a comite o infracţiune sau când îi vine, aşa, dintr-o dată, gândul să se sinucidă. Fiecare tip de atitudine, fiecare decizie omenească au un „pattern" al lor, pe care calculatorul îl poate „descifra" atunci când noi nici nu ne-am hotărât încă ce vrem să facem. Urmărind paşii oamenilor pe trotuar, calculatorul poate anunţa poliţia că într-un anume loc se află un criminal căutat. Sau, supraveghind studenţii dintr-un amfiteatru, acelaşi calculator va şti care dintre ei riscă să devină asasinul colegilor lui!

Şi dacă doriţi cifre, iată: 98 la sută – coeficientul actual de acurateţe a „ghicirii" comportamentului viitor al unui subiect uman; 1 la sută – procentul de alarme false ale unui calculator „însărcinat" cu depistarea viitorilor sinucigaşi!

În mileniul trei se pare că Romeo şi Julieta nu-şi vor mai putea juca scena balconului, dar amândoi vor fi în mod cert salvaţi de la moartea care a îndurerat atâtea generaţii. Doar că de data aceasta nici măcar nu vom mai putea spune că alegerea ne aparţine...

Anatomia secundei

BULETIN meteorologic

ALEXANDRU MIRONOV

La mulţi ani, 2001! La mulţi ani veacul XXI! La mulţi ani Mileniul III!...

Urându-vă astfel cele cuvenite, anunţ că mi-am ales, pentru secunda de faţă, o analiză a timpului probabil – nu, timp probabil este prea mult spus, a timpului posibil pentru anii... 2050. Am curajul să o fac, urmare eşecului recentei Conferinţe de la Haga (160 de ţări participante) pe teme ecologice, unde oamenii de ştiinţă au dat tot felul de avertismente, iar politicienii prezenţi au căscat plictisiţi. Aşa că ne bazăm, în continuare, pe arderea cărbunelui în termocentrale, pe un miliard de automobile care scuipă gaze otrăvitoare prin ţevile de eşapament, pe tăierea veselă şi iresponsabilă a pădurilor – pentru propăşirea industriei, lemnului şi a acţionarilor ei –, pe folosirea freonului – în frigidere şi la pompele de căldură –, pe nave gigantice care descarcă, fără griji, deşeuri în mări şi oceane...

Urmare a acestor inteligente activităţi, pe planeta lui Homo Sapiens prognoza vremii la mijlocul secolului se poate contura după cum urmează:

- ◆ temperatura globală este, medie, cu 6 grade Celsius mai ridicată decât în anul 2000;
- ◆ marii gheţari din Alpi sunt în curs de topire finală;
- ◆ mijlocul Italiei şi sudul Spaniei s-au transformat în deşerturi asemănătoare Sahelului de astăzi;
- ◆ regiunile nordice se încălzesc considerabil;
- ◆ nivelul Oceanului Planetar se ridică cu o jumătate de metru;
- ◆ consecinţă pozitivă: Suedia îşi dublează suprafaţa împădurită;
- ◆ tot consecinţă pozitivă: iernile devin mai blânde, tundra siberiană a fost înlocuită de păduri de conifere, Siberia devine locuibilă;
- ◆ ploi dese, chiar diluvii, în Europa şi America de Nord;
- ◆ câteva sute de specii de plante şi animale dispar, urmare a cuceririi uscatului de către ape şi a inundaţiilor;
- ◆ permafrostul de pe munţi moare, solul piscurilor îşi pierde stabilitatea şi se prăbuşeşte sau este erodat de vânt;
- ◆ veri foarte fierbinţi reduc debitul de apă potabilă în localităţi, deci şi deverul turistic;
- ◆ zeci de centrale nucleare-electrice se închid, urmare a lipsei de apă pentru răcire;
- ◆ Sahelul african, în 2000 încă propice vieţii, va semăna în 2050 cu Sahara – ceea ce implică pur şi simplu foamete pe o mare parte a continentului negru;
- ◆ în consecinţă creşte exodul populaţiei africane spre Europa şi America de Nord, refugiaţii aducând cu ei şi bolile tropicale (malarie, febră galbenă, encefalită, boala somnului);
- ◆ pozitiv: dacă pădurea amazoniană se răreşte, urmare a exploatării sălbatice, creşterea celei siberiene va „suge", totuşi, dioxidul de carbon din atmosfera otrăvită a planetei;
- ◆ efectul de seră se accentuează, inevitabil, – ceea ce presupune, paradoxal, o răcire ulterioară a climei terestre, poate după 2080:
- ◆ dezordinele climatice vor continua şi hăt, dincolo de secolul XXI, imprevizibile ca amploare...

...Încolo, toate bune, urmaşi din anii 2050! Fiţi mândri de noi, strămoşii voştri de la cumpăna mileniilor, dacă nu pentru necazurile în care v-am vârât – cu industriile grele, automobilele, combinatele chimice, lenea, lăcomia, egoismul şi iresponsabilitatea noastră – cel puţin pentru faptul că, oneşti, ne-am recunoscut comportarea iremediabil idioată şi, iată, v-am trimis această scrisoare de avertisment. Voi, descurcaţi-vă cum veţi şti, treaba voastră!...

...Noapte bună, confraţi întru raţiune, dormi somn lin, Homo Sapiens...

A doua tinereţe a unui tezaur natural

DELTA DUNĂRII începe un secol mai sănătos

PROSPEŢIME

Programele de renaturare începute în 1992 dau rezultate excelente în privinţa salvgardării florei şi faunei specifice acestui „paradis verde".

Statistici promiţătoare

Ostenită după un maraton european de 2860 de kilometri, Dunărea se desface în trei braţe, cărăuşele aluviunilor care au format o suprafaţă de aproape 600 de mii de hectare declarate (în 1990) de UNESCO „Rezervaţie a Biosferei" – Delta Dunării, a doua ca mărime în Europa. Este un macrosistem ecologic alcătuit din numeroase sisteme biotopice unice (floră, faună şi chiar regn mineral aparte – nisipurile Caraorman).

Cu o intensitate variabilă (mult accentuată în anii '80, când s-a dorit agro-industrializarea unei treimi din suprafaţă), asupra acestei comori naturale au atentat autorităţile româneşti încă de la finele secolului trecut, când a început amenajarea pentru navigaţie maritimă a braţului Sulina (central, cu o lungime de 71 de kilometri şi cu o lăţime maximă de 250 de metri)...

Şi iată că, după un secol de „tracasări" şi mutilări biologice (drenări, îndiguiri etc), a venit momentul când specialiştii români pot face un bilanţ (aproape) liniştitor, datorat beneficelor lucrări ecologice ce-au debutat în 1992.

Delta Dunării oferă acum spaţii mai largi pentru cuibărit, hrană şi popas (fiind loc de tranzit al migratoarelor, situându-se la jumătatea distanţei dintre Polul Nord şi Ecuator) pentru aproximativ 330 de specii de păsări. Începând din 1994-1995 s-a constatat creşterea populaţiilor de pelicani, cormorani, vulturi pleşuvi, egrete şi cocori;

Diversitatea piscicolă a ajuns la 150-160 de feluri de peşti, de apă dulce şi de mare, „localnici" şi migratori (din care se remarcă sturionii uriaşi, ştiucile şi bibanii), multe din acestea fiind salvate de la dispariţie în acest deceniu; din păcate, şipu şi viza (sturioni) n-au putut fi recuperaţi;

Flora se poate mândri cu 1150-1160 de soiuri de plante – cea carnivoră, „Aldrovandato", fiind unică în lume. Pădurile de stejar, plop negru şi salcie („galeriile") s-au înviorat, iar populaţia de plante agăţătoare („lianele deltei") se dezvoltă din nou cu repeziciune; s-au înmulţit şi nuferii galbeni, iar stufărişul (de aproape 100 de mii de hectare) îşi exercită rolul de filtru biologic şi de echilibrare a ecosistemelor.

Nevoia de continuitate

Toate aceste îmbunătăţiri ale vieţii sălbatice din Delta Dunării se datorează punerii în practică a unor proiecte de re-ecologizare autohtone (Institutul de cercetare şi proiectare „Delta Dunării" din Tulcea) şi străine, cu finanţare internaţională. Ostroavele Babina şi Cernovca, amenajările piscicole Holbina şi Dunavăţ şi cele silvice de la Fortuna reprezintă tot atâtea succese ale înviorării Deltei, în primul rând prin reconectarea la sistemul natural de inundare.

Dar, însumate, toate aceste lucrări acoperă aproape 10 mii de hectare, iar suprafaţa degradată prin îndiguiri este de 110 mii de hectare. Specialiştii Deltei apreciază că pentru următorii ani ar fi necesare peste 4 miliarde de lei (la cursul actual al dolarului). Finanţările interne şi externe trebuie să continue, căci proiecte de normalizare există. Doar astfel, populaţia Deltei Dunării – apreciată astăzi la 14-15 mii de persoane – tinde să se stabilizeze şi să poată reveni la ocupaţiile specifice (pescuit, vânătoare, tăierea stufului şi păşunat). *Din păcate, anvergura braconajului este tot mai periculoasă, iar exploatarea haotică a unor materii prime încă persistă, încurajată şi de unele împroprietăriri dubioase. Localnicii nu sunt în prezent suficient de bine sprijiniţi împotriva infractorilor.* Însă întinerirea Deltei este un imperativ ecologic prioritar, procesul început acum opt ani trebuind să se amplifice şi prin înmulţirea zonelor declarate „strict protejate".

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Îmbolnăvirea este de ordin degenerativ, caracterizată prin dispariţia prematură a celulelor nervoase, situate într-o anumită zonă a creierului, cunoscută sub numele de locul negru. Când neurologii confirmă Parchinsonul se presupune deci că această zonă din creier este atacată. Aparent fără motiv, în plină sănătate (falsă), bolnavul are crampe în umeri, pleoape şi uneori palmele îi rămân răsucite de durere. Alteori, dintr-o dată apar tremurături repetate, fără putinţă de control ori de oprire a acestor simptome. Mai mult, pe figura persoanei bolnave se imprimă o tristeţe şi o oboseală nesfârşită. Este teribil de greu să poţi suporta privirile şi compătimirile celorlalţi. Boala este făcută

PARCHINSONUL

deopotrivă de tineri şi de vârstnici şi, fără deosebire, de femei sau de bărbaţi. Se presupune că 15 la sută dintre bolnavi fac această cumplită maladie mai înainte de vârsta de 40 de ani. Tremurăturile extremităţilor (mâini şi picioare) se pornesc ales în stare de repaus. O bună parte dintre bolnavi nu au însă astfel de simptome. Aceştia au mai ades senzaţia de inconfort şi de tensiuni musculare. Vocea le devine monotonă şi joasă, privirea ştearsă şi impasibilă. Scrisul lor se modifică grafic, este uşor tremurat, şi toate trăsăturile feţei îşi pierd expresivitatea. Aşadar, în fazele acute ale bolii, toate mişcările corpului sunt încetinite, uneori privirea le rămâne fixă, căutând parcă dincolo de lume, vocea devine joasă şi monotonă.

Tratamentele cu Levadop fac să se instaleze, pentru un timp, aşa numita „lună de miere" a bolii, care poate să dureze chiar 2-3 ani. Sub tratament, bolnavul poate avea minute, uneori ore în şir, când tremurăturile revin dar foarte rar. El, bolnavul, rămâne însă anxios şi emotiv. Mersul vindecării, motricitatea lui sunt deci legate de emoţii şi de stres. Aşadar, fie chiar soneria dată la maximum poate aduce, din nou, tremurături necontrolate, apărute pe acest fond de stres, pentru că orice s-ar spune bolnavul devine sensibil.

Dr. VALERIU MANTA

Acceptă-te aşa cum eşti

Atunci când ai încredere în tine eşti mulţumită de tine însăţi, te simţi bine cu tine, guşti din plin bucuriile pe care ţi le oferă fiecare clipă. Dar, deşi toate acestea sunt legate de întreaga noastră personalitate, de cele mai multe ori încrederea în sine apare ca fiind legată mai ales de imaginea corporală. În primul rând, pentru că ne pasă cum anume ne văd cei din jurul nostru şi, din păcate, de multe ori oamenii fac aprecieri ţinând seama de statură, culoarea părului etc. Şi atunci, când simţi că arăţi altfel decât ceilalţi, începi să ai probleme cu imaginea corpului tău şi, implicit, cu încrederea în tine.

În măsura în care ai o imagine de sine pozitivă, probabil că eşti mulţumită de felul în care arăţi şi nu ai probleme în a te accepta aşa cum eşti. Este atitudinea cea mai sănătoasă, atitudinea care îţi permite să îţi îndreptăţi atenţia către alte aspecte ale dezvoltării personale, cum ar fi creşterea gradului de independenţă personală, valorificarea aptitudinilor personale, găsirea sau menţinerea unei relaţii interesante cu sexul opus.

Atunci când ai încredere în tine, o eventuală greşeală nu are cum să te afecteze major. Ceea ce nu înseamnă că nu îţi recunoşti greşelile, că recunoscându-le, poţi trece mai departe, învăţându-ţi în acelaşi timp lecţia. Şi acest lucru este valabil şi pentru felul în care te porţi cu cei din jur. Având încredere în tine şi fiind mulţumită cu tine, eşti mai puţin dispusă să te angajezi în dispute sau schimburi de replici care pot răni.

Acceptându-te aşa cum eşti presupune păstrarea unei atitudini pozitive. Atunci când ai făcut un pas greşit, îţi vei spune mai degrabă „A greşi este omeneşte" decât „Nu sunt în stare de nimic". Vei reflecta înainte de a da vina pe alţii atunci când lucrurile nu merg aşa cum te aşteptai. Este evident că, atunci când ştii ce anume te face fericită şi ce anume te ajută să-ţi atingi ţelul, te simţi puternică, plină de succes, controlând nu numai situaţia ci şi felul în care decurge propria ta viaţă.

Reţeta sigură pentru dobândirea încrederii în sine se bazează pe combinaţia dintre o atitudine pozitivă şi un stil de viaţă sănătos.

IOANA POPA

POST SCRIPTUM
la „O maladie cu o largă arie de răspândire"

Cu doar câteva săptămâni în urmă găzduiam în această pagină un articol detaliat despre enteropatia glutenică , o maladie cu o răspândire din ce în ce mai mare în toată lumea, dar şi la noi în ţară. Accentuam atunci faptul că un aliat de mare importanţă al bolnavilor respectivi îl reprezintă regimul alimentar, bazat pe produse fără gluten. Acum este cazul să accentuăm faptul că realizarea produselor respective reprezintă rodul unor cercetări laborioase care de curând au căpătat o recunoaştere internaţională. Salonul mondial de invenţii Eureka 2000 de la Bruxelles a acordat cercetătoarelor Mariana Duşe şi Belc Nastasia, medalia de argint.

CODEPENDENŢA
o nouă obsesie

Într-o lume perfectă relaţiile dintre oameni ar funcţiona pe măsură, dacă fiecare şi-ar lua în serios partea sa de independenţă. Până la un punct şi în lumea noastră imperfectă depindem de aprobarea pe care ne-o acordă ceilalţi pentru sentimentele noastre de autopreţuire. Dar asta numai până la un punct. De îndată ce devenim prea dependenţi de punctul de vedere al celorlalţi asupra noastră sau de ceea ce credem că ei îşi imaginează despre noi înşine nu mai este căutuşi de puţin bine. Asta deoarece în loc să acţionăm potrivit unei motivaţii personale, reacţionăm la ceea ce spun ceilalţi despre noi. Altfel spus suntem codependenţi.

Codependenţa apare la persoanele care au o părere proastă despre ele însele, începutul ei se află în relaţia ta cu tine însăţi. Dacă simţi că ai putea fi codependent aceasta poate fi consecinţa unor nemulţumiri din copilărie de care suntem mai mult sau mai puţin conştienţi. Este cu putinţă ca mama să-ţi fi arătat că te iubeşte numai atunci când erai cuminte sau ca tatăl să-ţi fi zâmbit doar când aduceai note bune de la şcoală. Deprinderea părinţilor de a-ţi arăta că te iubesc numai atunci când te comporţi într-un anumit fel te-a făcut să-ţi construieşti un fel de eu fals. Un eu „bun", care e perfect adecvat împrejurărilor până la un punct, dar care se prăbuşeşte atunci când se confruntă cu un eşec sau cu dezaprobarea celor din jur.

Deoarece persoanele codependente au o părere proastă despre ele însele, adeseori pot avea aceeaşi părere şi despre cei din jur.

Pot fi, din acest motiv, intolerante şi cu exigenţe foarte ridicate – şi totuşi atitudinea lor extrem de critică faţă de cei din jur probabil că le vine de acolo că sunt extrem de pretenţioase cu ele însele şi, de obicei, nu le place de propria lor persoană.

Este foarte important să fii stăpân pe sentimentele tale, să stabileşti o relaţie sinceră cu tine însăţi. Nu uita că nimeni nu poate deveni independent de ceilalţi. Tot ceea ce putem cere este să fim independenţi unii faţă de alţii. La urma urmelor acest lucru ne defineşte ca oameni. Totdeauna vom fi puţin codependenţi – uşor apăsaţi dacă cineva nu ne poate suferi şi flataţi dacă cei din jur ne admiră. Ceea ce trebuie să urmărim este să nu ne lăsăm dominaţi de aprobarea sau dezaprobarea celor din jur. Deoarece singura aprobare sau dezaprobare de care merită să ţinem seamă e a propriei noastre persoane. Şi cu cât avem o atitudine mai aprobatoare, mai iertătoare faţă de noi înşine, cu atât ne vom simţi mai bine, mai relaxaţi, mai senini. *(I.P.)*

Indiscreţii

Mica regină de Monaco

Prezenţa micuţei Alexandra la sărbătoarea Principatului Monaco nu putea trece neobservată. Plină de uimire, susţinându-se de indexul mamei şi al tatălui său, mica regină a asistat la ceremonialul curţii regale.

Voaletă şi Dantelă Veche

„Păcatul maur" al MARIEI-TEREZA

Când doi soţi albi au un copil negru, e de vină alimentaţia gravidei, clima, lecturile nepotrivite la ceas de seară, sperietura dintr-o noapte cu tunete şi fulgere... Cam aşa suna „explicaţia" oficială a următorului fapt: la 16 noiembrie 1664, Maria-Tereza – soţia lui Ludovic al XIV-lea, a adus pe lume o fetiţă de rasă neagră. Poate că moaşa şi anturajul reginei ar fi trebuit să fie extrem de surprinse. Dar n-a fost chiar aşa. Zvonul s-a răspândit repede şi la fel de repede au fost „redactate" şi explicaţiile de mai sus. Însuşi regele, puţin posomorât, n-a fost luat prin surprindere... Toată lumea de la Curte ştia că o neglijează şi că numărul metreselor oficiale este impresionant. Suveranul nu făcea nici un secret din pasiunea sa pentru dame frumoase. Pe de altă parte, la Curte fusese adus un fel de „valet de ciocolată", un negru căruia i se spunea Nabo. Nu era un slujitor oarecare, ci o curiozitate ferită de umilinţe, căci tânărul maur era foarte inteligent şi reuşea să distreze doamnele în serile târzii când bărbaţii lor erau ocupaţi... Însăşi Maria-Tereza îi lăuda simţul umorului... S-a spus că fetiţa neagră ar fi murit, însă ea a fost ascunsă la mănăstirea Moret şi chiar regele i-a fixat o rentă. „Păcatul maur" fusese iertat, mai ales că Nebo a fost găsit mort imediat după naşterea „maurei". *(P.I.)*

Gastronomice

Începem anul cu câteva reţete apetisante recomandate de doamna Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus.

Apple pie (reţetă din Anglia)

100 g unt sau margarină, 50 g zahăr, 50 g nuci sau migdale măcinate, 140 g făină, puţină sare.

Umplutura: *1/2 kg mere, 150 g zahăr, un pumn de stafide, 1 lingură scorţişoară, coaja rasă şi zeama de la o lămâie.*

Se frământă margarina cu zahărul, oul şi nucile măcinate, făina şi puţină sare. Se lasă în repaus 1 1/2 oră. Se curăţă merele se taie felii foarte subţiri şi se călesc cu zahărul. Se adaugă scorţişoara, stafidele, coaja rasă şi zeama de la o lămâie. Se întinde aluatul, se împarte în două. Se unge o formă de tort, se îmbracă cu aluat, în mijloc se pune umplutura şi se acoperă cu a doua foaie. Se coace la foc potrivit 30-40 de minute. Prăjitura caldă se presară cu zahăr vanilat, se scoate forma şi se aşază pe farfurie împreună cu fundul formei de tort. Englezii o consumă de obicei caldă, dar este foarte bună şi rece.

Pui Iyonez (reţetă din Franţa)

Un pui de 1,5 kg, 1 ceapă roşie, 200 ml smântână, zeama de la 1/2 lămâie, 1 gălbenuş.

Se tranşează puiul, se sărează. Se toacă ceapa, se căleşte, se adaugă bucăţile de pui şi puţină apă. Se acoperă şi se lasă să se înmoaie, apoi se stropeşte cu 200 ml de smântână, şi se lasă să dea un clocot. Pe o farfurie se scot bucăţile de pui. În sosul de smântână se adaugă zeama de la 1/2 lămâie şi un gălbenuş de ou. Se ia de pe foc şi se toarnă peste pui. Se serveşte cu orez.

Trufe de ciocolată şi migdale

10 gălbenuşuri fierte tari, 350 g ciocolată rasă, 200 g zahăr, 350 g migdale, 2-3 ceşcuţe de rom, 25 g cacao, foarte puţină sare.

Se dau prin sită gălbenuşurile, se freacă cu zahărul şi puţină sare. Se adaugă migdalele oprite, curăţate de coajă şi prăjite apoi date prin maşina de nuci, ciocolata şi romul. Se ia din compoziţie cu lingura şi se dă forma de trufe, care se tăvălesc prin ciocolată rasă şi cacao.

Carne cu orez la cuptor

400 g carne, 200 g pâine albă, 9 ouă, 1 ceapă, usturoi, pătrunjel verde, untură, 5 linguri de orez.

Se toacă carnea împreună cu pâine, ceapă şi usturoi. Se adaugă 5 ouă, pătrunjel verde. Se unge o tavă cu untură în care se întinde carnea. Se fierb în apă sărată 5 linguri de orez, se amestecă apoi cu 4 ouă bătute, cu pătrunjel verde tocat şi se întinde peste carnea tocată. Se introduce în cuptor şi se ţine până se rumeneşte.

Fasole boabe cu tocăniţă

1/2 kg fasole boabe, 4 cepe, 1/2 kg carne, 1 pahar de smântână, boia.

Se pune la înmuiat 1/2 kg fasole boabe. A doua zi se pune la fiert, în apă sărată şi cu 1 ceapă. Din 1/2 kg carne, 3 cepe tocate şi boia se prepară o tocăniţă. Se unge cu grăsime, se pune un rând de fasole boabe, pe urmă un rând de tocăniţă şi aşa mai departe, ultimul rând să fie de fasole boabe. Zeama de la tocăniţă se amestecă cu un pahar de smântână şi se toarnă peste preparatul din cratiţă. Se pune în cuptor pentru coacere puţin timp. Se serveşte cu murături.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

TABLETE DE SĂNĂTATE pentru noul an

Cel mai simplu lucru – şi care depinde exclusiv de noi – pentru a ţine la distanţă bolile care ne pândesc la tot pasul, este să ne protejăm permanent sănătatea, diminuând pe cât posibil factorii lor de risc, cum ar fi stresul, obezitatea, sedentarismul, fumatul, alcoolul. Pentru că am intrat într-un nou an care pentru fiecare dintre noi într-un fel sau altul înseamnă un nou început, să ne gândim că poate n-ar fi rău să încercăm un nou stil de viaţă din care să excludem greşelile care în timp ruinează sănătatea. Şi să ne înarmăm cu câteva tablete de sănătate, bune pentru... reîmprospătarea memoriei.

Să nu mâncăm orice şi mult

◆Prin tradiţie, dar şi din imposibilitatea de a miza pe calitate şi nu pe cantitate, majoritatea românilor mănâncă orice şi prea mult: multă pâine şi alte produse făinoase, multe grăsimi, multă sare, mult zahăr. Consumă de fapt prea multe calorii. Acest aşa-zis „belşug" ajută la punerea temeliei pentru apariţia bolilor arterelor coronare (care hrănesc inima), a accidentelor vasculare cerebrale, a hipertensiunii, artritei, diabetului cu debut la vârsta adultă şi a câtorva tipuri de cancer. Aceste boli sunt responsabile de trei sferturi din totalul deceselor, iar apariţia lor este fundamental legată de stilul de viaţă, mai precis de felul cum ne hrănim.

Care sunt persoanele expuse unui risc crescut de infarct?

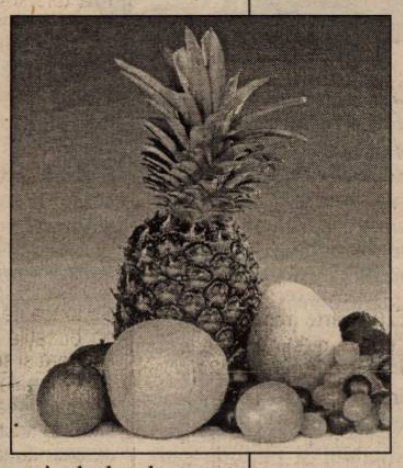

◆Cel mai important factor de risc pentru apariţia bolilor coronariene este nivelul crescut al colesterolului sangvin. Un bărbat de 50 de ani, cu un nivel al colesterolului sangvin de peste 295 mg la sută este expus unui risc de nouă ori mai mare de ateroscleroză faţă de un bărbat de aceeaşi vârstă cu un nivel al colesterolului sub 200 mg la sută. O reducere cu 20 la sută a nivelului colesterolului determină scăderea riscului de îmbolnăvire coronariană cu 40-50 la sută.

◆La vârsta de 60 de ani, fumătorii au un risc de a muri din cauza unei boli de inimă de zece ori mai mare decât nefumătorii. Aproape o treime din totalul deceselor produse ca urmare a bolii coronariene sunt datorate fumatului.

◆La noi în ţară, fiecare al patrulea adult este hipertensiv, motiv pentru care probabilitatea de deces ca urmare a unei boli de inimă este de trei ori mai mare faţă de o persoană cu tensiune normală.

◆Bărbaţii obezi au, după vârsta de 60 de ani, un risc de deces prin boală cardiacă de cinci ori mai mare decât bărbaţii cu greutate normală.

Niciodată nu e prea târziu

Medicii susţin că nici în situaţia în care o boală coronariană s-a instalat nu e prea târziu pentru a face modificări în stilul de viaţă. Dimpotrivă, prin adoptarea unui nou regim de viaţă, există întotdeauna o posibilitate de a curăţa arterele, de a reduce riscul de deces ca urmare a aterosclerozei şi de a prelungi semnificativ numărul anilor productivi. Cum începem? Prin a consuma numai alimente sănătoase, pregătite în casă, sărace în grăsime şi colesterol, dar bogate în glucide complexe, nerafinate, şi fibre. Un astfel de regim alimentar este în măsură să producă în câteva luni o scădere cu până la 30 la sută a nivelului colesterolului. Dacă la aceasta se adaugă şi diminuarea sau chiar restricţia consumului de sare, rezultă o dietă foarte utilă şi pentru normalizarea tensiunii arteriale, precum şi pentru controlul obezităţii.

Fii propriul tău medic!

Persoanele care se află sub tratament antihipertensiv nu trebuie să-şi asume competenţa de medic şi să modifice dozele sau să oprească administrarea medicamentelor a cu de la sine putere. Însă toţi cei care sunt dispuşi să intervină cu modificări sănătoase în stilul lor personal de viaţă vor descoperi cât de mult vor avea de câştigat în planul sănătăţii.

Dezarmaţi diabetul!

Există dpuă tipuri de diabet: ☛ diabetul de tip I, adică „diabetul juvenil" care este o boală ereditară cu debut în copilărie şi care afectează aproximativ 5 la sută din totalul diabeticilor şi ☛ diabetul de tip II, dobândit pe parcursul vieţii, deci cu debut la maturitate, a cărei frecvenţă este într-o creştere mai mult decât îngrijorătoare. În România, numărul diabeticilor de tip II a depăşit cifra de 800000. De obicei, acest tip de diabet îşi are debutul în jurul vârstei de 50 de ani.

☛ Cercetările şi practica medicală din întreaga lume au demonstrat că majoritatea diabeticilor de tip II îşi pot normaliza nivelul zahărului sangvin adoptând un regim alimentar sărac în grăsimi şi bogat în fibre, asociat zilnic cu un pro-gram de exerciţii fizice. Scăderea cantităţii de ulei, untură, unt sau alt fel de grăsimi din dietă joacă un rol crucial. Un diabetic care reduce drastic aportul de grăsimi cu până la 10-15 la sută din totalul caloriilor reuşeşte să-şi normalizeze nivelul zahărului sangvin în mai puţin de opt săptămâni. Creşterea consumului de alimente naturale – legume, fructe, zarzavaturi, cereale, bogate în fibre – are rolul de a netezi fluctuaţiile nivelului zahărului sangvin şi de a stabiliza nivelul energiei disponibile. Exerciţiul fizic activ are la rândul său un efect asemănător cu al insulinei, adică „arde combustibilul" (zahărul sangvin şi acizii graşi) mai repede. Implicit, greutatea corporală este ţinută sub control, element deosebit de important pentru menţinerea în limite normale a nivelului zahărului din sânge. ☛ Potrivit unor studii recente, se estimează că unul din cinci nou-născuţi din zilele noastre riscă să se îmbolnăvească de diabet pe parcursul a 70 de ani de viaţă. Cum se poate preveni apariţia acestei boli? Aceleaşi măsuri legate de modul de viaţă folosite pentru „dezarmarea" şi normalizarea multor cazuri de diabet de tip II sunt eficiente şi pentru prevenirea apariţiei diabetului. Începeţi chiar acum pentru că e mult mai înţelept să biruiţi diabetul înainte ca lupta să înceapă.

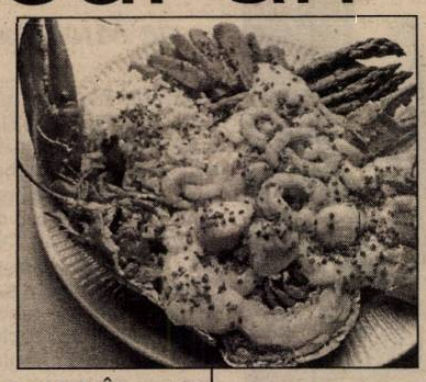

Evitaţi „jefuitorii de calciu"

Sau altfel spus, preîntâmpinaţi apariţia osteoporozei, acea boală care evoluează tăcut şi fără durere mult timp, prima manifestare fiind deseori o fractură. Cele mai frecvente, dar şi cele mai invalidante sunt fracturile de col femural, ca şi fracturile de coloană vertebrală care se produc spontan şi nedureros. Practicarea câtorva deprinderi sănătoase, începute chiar din tinereţe şi continuate pe tot parcursul vieţii, poate dejuca însă boala. Aşadar:

◆Adoptaţi un program regulat, de preferinţă zilnic (cel puţin 30 de minute), de exerciţii fizice. Acestea vor întări musculatura şi vor consolida oasele. Chiar în condiţiile unui aport de calciu îmbelşugat (foarte necesar de altfel), oasele nu vor deveni şi nu se vor păstra puternice dacă nu sunt supuse unor mişcări de tracţiune, presare, împingere, răsucire, elongaţie (prin mers pe jos, cu bicicleta, jogging, gimnastică, înot, tenis etc.).

◆Evitaţi „jefuitorii de calciu": ţigările, cafeaua şi alcoolul în exces, alimentele sau băuturile bogate în fosfaţi.

◆Nu consumaţi proteine în exces. Includeţi în alimentaţie o varietate cât mai mare de alimente vegetale, bogate în vitamine şi minerale.

Spuneţi NU obezităţii

◆Excesul ponderal scurtează viaţa. Studii recente arată că până şi un exces ponderal redus, între 2,5 şi 5 kg, creşte cifra mortalităţii. Se estimează că fiecare kilogram de exces ponderal şterge două luni din speranţa de viaţă. Treizeci de kilograme în plus costă aşadar cinci ani din viaţă.

◆Obezitatea este definită ca fiind depăşirea greutăţii normale cu 20 la sută sau mai mult. În general, persoanele cu un exces ponderal cuprins între 10 şi 19 la sută faţă de greutatea normală intră în categoria supraponderalilor. (Afirmaţia nu este 100 la sută exactă pentru că în apreciere mai intră în calcul vârsta, sexul, înălţimea, structura osoasă, masa musculară etc.).

◆Un obez este expus unui risc de trei ori mai mare de a dezvolta o boală de inimă, de patru ori de a suferi de hipertensiune, de cinci ori de a se îmbolnăvi de diabet şi de a avea niveluri crescute ale colesterolului din sânge, de şase ori de a contracta boli ale vezicii biliare. De asemenea, obezii se îmbolnăvesc mai uşor de cancer de colon, rect, prostată, cancer de sân, col uterin, uter şi ovar, şi suferă mai des de durere lombară şi osteoartrită. Supraponderalii şi obezii sunt adevărate bombe cu ceas, aşteptând ca una sau mai multe din aceste boli să explodeze în vieţile lor.

◆Pentru fiecare 7700 de calorii pe care organismul le primeşte peste necesităţi, se depune 1 kg de grăsime. O scădere ponderală de numai 10 la sută la un bărbat cu vârsta între 35 şi 55 de ani duce la o scădere cu 20 la sută a riscului de îmbolnăvire coronariană. În schimb, o creştere ponderală de 10 la sută determină o creştere cu 30 la sută a acestui risc.

Renunţaţi la cel mai de temut drog din lume

◆E vorba de fumat, care la ora actuală constituie o gravă ameninţare la adresa sănătăţii publice. În întreaga lume există în prezent peste 1,1 miliarde de fumători. În ţările dezvoltate, 41 la sută dintre bărbaţi şi 21 la sută dintre femei fumează în mod regulat. În ţările în curs de dezvoltare, 50 la sută dintre bărbaţi şi 8 la sută dintre femei practică acest obicei dăunător. Numărul femeilor care fumează este în creştere în numeroase ţări. În fiecare an se fumează aproximativ 6000 miliarde de ţigări. În aceste condiţii nu e de mirare că în fiecare an se produc în lume 3 milioane de decese datorate tutunului, 1/3 dintre ele producându-se în ţările în curs de dezvoltare. Dacă actualele tendinţe vor persista, tutunul va cauza aproximativ 10 milioane de decese pe an în următorii 20-40 de ani, dintre care 70 la sută în ţările în curs de dezvoltare.

◆În România, există astăzi peste 8 milioane de fumători. În zonele urbane, 44,6 la sută dintre bărbaţi şi 19,9 la sută dintre femei fumează în mod regulat. În mediul rural, 40,5 la sută dintre bărbaţi şi 9,3 dintre femei au acest obicei.

◆Date recente confirmă faptul că riscurile legate de tabagism sunt cu mult mai mari decât se credea până acum, îndeosebi când fumatul a fost deprins încă de la vârsta adolescenţei. Un fumător din doi riscă să moară din cauza ţigărilor. De fapt, tutunul ucide în fiecare an mai mulţi oameni decât reuşesc să o facă accidentele rutiere, incendiile, celelalte droguri, SIDA şi crimele la un loc. În plus, tutunul ucide şi mii de „fumători involuntari" – persoane nevoite să respire „fum de mâna a doua".

◆Fumătorii se îmbolnăvesc mult mai des de cancer al cavităţii bucale, laringelui, esofagului, stomacului, pancreasului, vezicii urinare, rinichilor şi colului uterin, decât nefumătorii.

◆Emfizemul pulmonar – o altă consecinţă nefastă a fumatului – distruge ţesutul pulmonar, ducând în cele din urmă la moarte prin sufocare.

◆Ulcerele gastrice şi duodenale sunt cu 60 la sută mai frecvente la fumători.

◆Fumatul favorizează pierderea calciului din oase, accelerând procesul de rarefiere a acestora, numit osteoporoză.

◆Fumatul în timpul graviditătii are consecinţe negative asupra dezvoltării fetale şi creşte riscul mortalităţii nou-născutului.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Există contraceptive naturale?

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Martha B. din judeţul Hunedoara revine cu o întrebare privind contraceptivele: „Am vârsta de 25 de ani şi am un prieten cu care urmează să mă căsătoresc. Problema mea este că el nu este de acord, uneori chiar vehement, cu faptul că recurg la anticoncepţionale. Întrebarea pe care aş vrea să o pun este: există oare şi metode, să le zicem naturale care să-ţi permită să te fereşti de o sarcină nedorită?

– Stimată Martha B., aşa cum bine spuneţi, metodele contraceptive se pot clasifica în naturale şi artificiale. Iată de altfel o listă a lor.

a) Metodele NATURALE, de care vă interesaţi Dv. în particular, cuprind: metoda calendarului; metoda temperaturii bazale; metoda calendarului+temperatura bazală; metoda testelor colorimetrice; metoda Billings (ritmul mucusului cervical); metoda simptotermală; alăptatul la sân; coitul întrerupt; coitul rezervat; abstinenţa totală.

b) La acestea se adaugă metodele ARTIFICIALE care, de data aceasta, se „clasifică" după cel care le adoptă.

1) Contracepţia masculină foloseşte: prezervativul masculin; vasectomia; obstrucţia nechirurgicală a deferentelor; contraceptia hormonală masculină; contracepţia prin substanţe naturale(extracte de plante); contracepţia prin mijloace fizice; contracepţia imunologică.

2) În ceea ce priveşte contracepţia feminină, aceasta poate fi mecanică (având de ales între diafragm, capul (apa) cervical(ă), vimula, pesarul, obstrucţia tubară nechirurgicală, ligatura de trompe, dispozitivele intracervicale, inelele vaginale, buretele de colagen), poate recurge la spermicide, poate fi o contracepţie hormonală (estroprogestative, LH-RH), imunologică (vaccinarea contraceptivă) sau o contracepţie prin prostaglandine.

Dupa cum vedeţi sunt o mulţime de metode contraceptive. După dorinţele Dv. şi indicaţiile medicului ginecolog, puteţi alege metoda cea mai potrivită. În ceea ce ne priveşte, vom reveni oricând cu amănunte asupra uneia sau mai multora dintre aceste metode, conform interesului cititorilor.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

Bacchus

de Michelangelo

Superba statuie în marmură (datând din 1518-1521) i-a pus maestrului renascentist mai multe semne de întrebare, legate de multitudinea reprezentărilor acestui zeu de origine (probabil) tracă – Dionisos. Între un bărbat excesiv de viril, cu barbă şi plete lungi, un adolescent încă imberb şi un androgin, Michelangelo a ales varianta tânărului încununat cu ciorchini de struguri, ţinând o cupă cu vin şi secondat de o nimfă, divinitate a apelor care i-a ocrotit copilăria. Familiarizat cu mitologia romană, sculptorul de geniu îi evocă portretul unui Bacchus patron al viei şi vinificaţiei şi al petrecerilor vesele de după cules – orgiile din timpul sărbătorilor nocturne numite baccanalii. Dar nici un detaliu al sculpturii nu indică şi latura înţelepciunii zeului originar, Dionisos. Beţia populară, promovată de imaginea cea mai cunoscută a zeului, este dublată de beţia mistică, dedicată intrării în transă pentru obţinerea oracolelor. Multă vreme, pentru greci, Oracolul lui Dionisos a fost la fel de important precum cel al lui Apollon, însă mitologia romană a neglijat acest aspect. Petrecăreţul era şi un înţelept civilizator (cum l-a văzut şi Euripide în tragedia „Bacchantele"). De asemenea, Bacchus-Dionisos nu simboliza doar plăcerea cultivării viei, zămislirii şi consumului de vin, ci şi plantarea orzului şi obţinerea berii.

EXPLORATOR

Tlaxcalan

copiii sacrificiului

Niciunde în America precolumbiană nu se desfăşura cu mai multă ardoare cultul sacrificiului uman ca în enclava rebelilor azteci numiţi „Tlaxcalan" – în traducere desfăşurată „cei (cele) crescuţi pentru a fi oferiţi zeului-Soare". Este vorba de enigmaticele comunităţi separate de poporul majoritar aztec, trăitoare în exclusivitate pe culmile inospitaliere ale celebrului masiv Popocatepetl (5.452 metri altitudine) şi ale „geamănului" său, Malincha (4.461 metri), la peste 500 de kilometri de Vera Cruz, port la Oceanul Atlantic.

Simularea, astăzi, a ritualului „miresei fericirii"

Bizareria acestui neam de amerindieni constă în contradicţia uluitoare dintre concepţiile lor de viaţă şi credinţa oarbă în „pofta de sânge" a zeului tutelar. Dacă separarea de azteci s-a făcut, în esenţă, datorită faptului că Tlaxcalanii nu acceptau

Rămăşitele unui altar de sacrificiu

războiul ca pe o metodă de a rezolva contradicţiile, având o concepţie pur pacifistă (asemănătoare unor sectanţi de astăzi care nu pun mâna pe arme), în schimb ritualurile sacrificiale erau terifiante, putând îngrozi şi pe un serial-killer (criminal-psihopat) din zilele noastre.

„MIREASA FERICIRII" SE-MBĂIAZĂ ÎN SÂNGE! Altarele sacrificiului şi puţurile sau catacombele cu rămăşiţele pământeşti ale sacrificaţilor stau mărturie pentru incredibila lor concepţie despre cât de puţin importantă este viaţa pământească a muritorilor de rând faţă de divinităţi. Erau cunoscuţi încă de la naştere băieţii ce urmau să fie jertfiţi când atingeau vârsta de 14 sau 16 ani – în funcţie de specificul „slujbei" şi zeul implorat să-i protejeze. Criteriul de alegere era destul de simplu: primul născut al unei persoane importante a comunităţii, de obicei din casta preoţimii sau a rudelor lor. Creşterea şi educarea pentru a înfrunta oribilul sfârşit era făcută cu multă atenţie, copilul se bucura de o îngrijire princiară, trebuia să fie cultivat şi sănătos.

Tragedia pregătită ani la rând era dublată de faptul că o soră sau o fată înrudită cu victima trebuia să participe direct la ritual. Aceasta nu trebuia să cunoască bărbat până în acel moment şi, datorită onoarei care i se acorda, era numită „mireasa fericirii". Ea arăta mulţimii inima smulsă (cu o dexteritate formidabilă) din corpul încă viu al sacrificatului, apoi, după ce adolescentul era aruncat dintr-un turn (cu tot cu jilţul pe care era aşezat), aceeaşi „mireasă" îi purta capul însângerat într-un vas „sfânt". Şiroaiele de sânge trebuia să i se prelingă pe corp, pentru a face, probabil, o şi mai puternică impresie bună faţă de zeul-Soare...

Primul european care a aflat despre aceste grozăvii a fost conchistadorul Hernan Cortez. Dar el nu putea crede, înainte de a ajunge în ţinuturile Tlaxcalan, că ritualul exclude de fapt agresivitatea acelei comunităţi. Bănuia că va fi o înfruntare dură cu cei peste 400 de mii de bărbaţi Tlaxcalan – spaniolul având cam 500 de oameni. Dar, surpriză! „Pacifiştii" nu erau deloc dornici de luptă, ei se lăsau în voia zeului care „le devora copiii sacrificiului". Oripilat, Cortez şi-a continuat nestingherit drumul spre Tenochtitlan (azi Mexico-City), capitala aztecilor. Îl urmărea doar mirosul de sânge proaspăt...

LEGENDE CONFIRMATE ŞTIINŢIFIC

Gazele halucinogene ale

ORACOLULUI DIN DELFI

Celebra localitate greacă Delfi era vestită în antichitate prin Templul lui Apollon şi prin Sanctuarul oracular oficiat de preotese numite generic Pythia. Aici se găsea aşa-numita piatră sacră Omphalos, marcând centrul lumii (locul unde se întâlniseră doi vulturi mânaţi de Zeus dinspre apus şi răsărit). Prevestirile enunţate aici erau cele mai importante pentru locuitorii întregii Elade. Oracolul a funcţionat între secolele VI î.Ch şi III d.Ch. Din cele peste 600 de oracole principale cunoscute, ni s-au păstrat circa o sută, prin Herodot. La simpozionul desfăşurat în noiembrie 2000 la Universitatea Stanford (SUA), geofizicieni din mai multe ţări ale lumii au reuşit să desluşească misterul acelei „transe profetice" a preoteselor, în timpul cărora tradiţia spune că ele comunicau cu zeul-patron al Oracolului din Delfi. După studierea straturilor geologice din zona ruinelor sanctuarului şi a izvorului subteran Kassotis, s-a ajuns la concluzia că vaporii unor compuşi halucinogeni existau la acea vreme şi mai există şi azi (oile care ajung acolo se poartă ca şi cum ar fi „anesteziate"). Emanaţiile subterane erau favorizate acum peste două mii de ani de mişcările seismice foarte dese şi de defectele geologice din compoziţia straturilor de roci. Efectul narcotic se datorează unei concentrări aparte de hidrocarburi oxigenate (aromate şi nearomate), specifice acelei plăci tectonice mediteraneene. Cu alte cuvinte, preotesele oracolului nu simulau deloc „delirul profetic", ci chiar sufereau tulburări psihice acute. Tradiţionalele frunze de laur şi „apa fermecată" făceau parte din recuzita obişnuită, dar acestea nu contribuiau la starea de transă în care-şi rosteau prevestirile murmurate aproape ininteligibil şi apoi tâlmăcite de un profet... Este încă un caz în care ştiinţa confirmă miezul de veridicitate al unui mit.

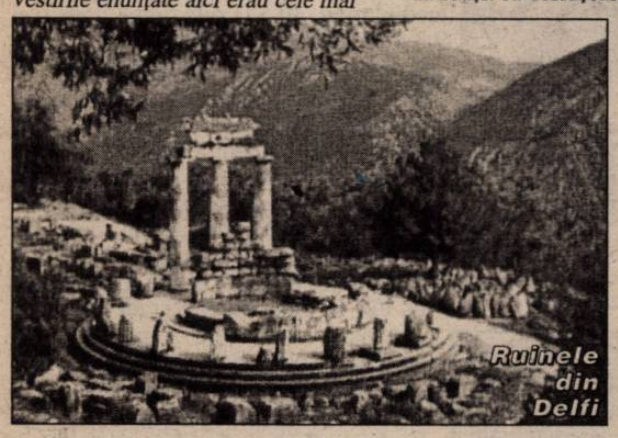

Ruinele din Delfi

O DATĂ LA 15 ANI

Ziua când înfloreşte

CACTUSUL-GIGANT

Cel mai înalt cactus nord-american (în viaţă) trăieşte de 90-100 de ani în zona deşertică de la graniţa Mexicului cu SUA şi a fost numit „Gulliver". El face parte din specia *Carnegiea gigantea,* aceeaşi care s-a mândrit până-n 1999 cu exemplarul „Big Billy" (din Arizona), de 17,67 metri, când a fost distrus de o tornadă. Acum, adolescentul Gulliver are numai 5,12 metri şi două braţe candelabru. Botaniştii mexicani ştiu că el înfloreşte o dată la 15 ani şi îl ajută să facă polenizarea, întrucât aceşti uriaşi sunt izolaţi unii de alţii (ca nişte „verzi-împăraţi" pe domeniile lor). La capătul unei tije speciale se află o oglindă, un aparat fotografic de imortalizat momentul (florile fiind foarte mici) şi un bulgăre de bumbac pentru prelevarea polenului. Se apreciază că Gulliver, dacă va supravieţui (în pofida braconierilor şi furtunilor) încă un secol, va atinge 11-12 metri înălţime.

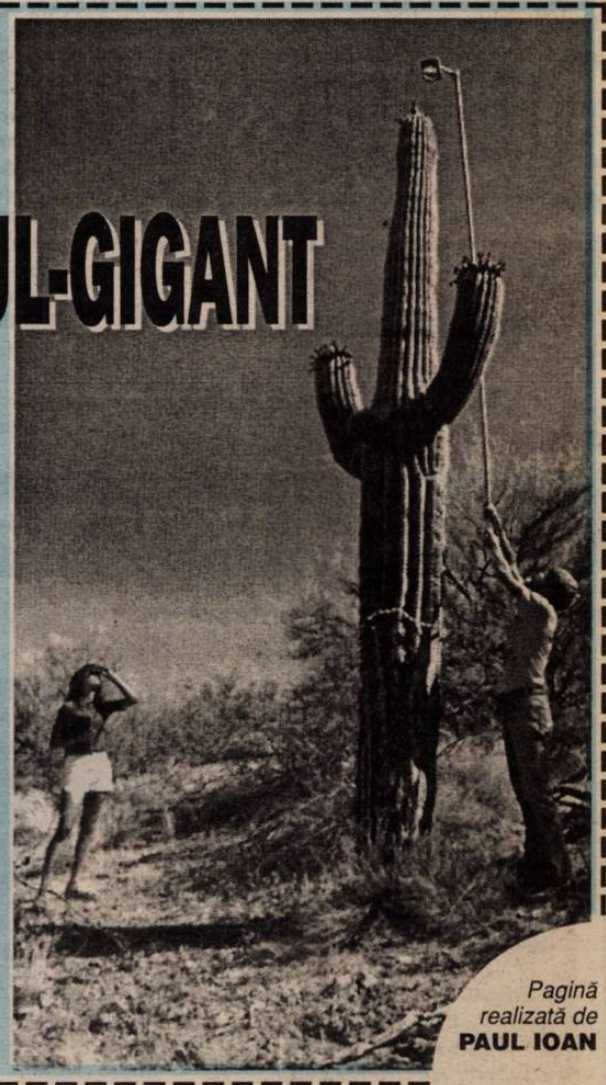

Pagină realizată de
PAUL IOAN

O nouă enigmă a lui

TUTANKAMON

Celebrul faraon al dinastiei a XVIII-a, Tutankamon, nu se „astâmpără" nici după opt decenii de la descoperirea (în 1922) fabulosului său mormânt din Valea Regilor. Ce a mai „inventat" de astă-dată suveranul mort la numai 18 ani, în 1336 î.Ch.?

După ce a pus pe jar specialiştii prin rana bizară de la baza craniului (presupusă a fi urmarea unui accident şi nu a unei crime), în luna octombrie a.c., egiptologii s-au gândit să-i analizeze cu meticulozitate veşmintele şi din punct de vedere medical. Noutatea ideii a dat roade neaşteptate: a fost descoperită o nouă boală, probabil o malformaţie genetică a faraonului, numită „corp-de-pară". Concret, măsurătorile suveranului adolescent au fost: 79 cm la piept, 74 cm în talie şi o neobişnuită circumferinţă a şoldurilor de 109 cm. Având în vedere că scheletul nu a dezvăluit nici o anomalie, se apreciază că, până la vârsta de 18 ani (când a decedat), pe şoldurile lui Tutankamon s-au depus straturi anormale de grăsime, care i-au deformat silueta. Este vorba de o boală încă nestudiată, iar descoperirea depozitelor „corp-de-pară" îi obligă pe egiptologi să reia cercetările asupra tuturor rămăşiţelor pământeşti ale ascendenţilor faraonului şi ale unor contemporani ai săi.

La început de mileniu

CINCI LUCRURI

care ne mai rămân încă de făcut...

MIHAELA DOROBANŢU

Am ajuns la începutul unui nou mileniu şi omenirea priveşte cu mândrie în urmă la performanţele incredibile reuşite de-a lungul istoriei (nu prea mari de altfel prin comparaţie cu istoria Universului însuşi) de când primul om s-a ridicat în picioare şi a luat în stăpânire lumea. Evident, oricine este conştient cât de mult mai rămâne de făcut. Problema este că, aşa cum susţin o serie de oameni de ştiinţă, s-ar putea să existe lucruri pe care să nu ajungem să le facem niciodată!
Să fie cu adevărat acestea obstacole în faţa cărora chiar şi omul mileniului trei să fie obligat să se oprească?

Microcosmosul – o fortăreaţă care va rezista. Fizica secolului 20 a deschis omenirii graniţele lumii subatomice. O lume extrem de stranie, guvernată de legile Mecanicii Cuantice. Am ajuns să ştim CUM funcţionează aceste legi, dar nu ştim încă DE CE! Şi dacă am şti? Ei bine, atunci am putea construi de exemplu un calculator din doar două trei mii de atomi, care să fie însă de miliarde de ori mai rapid decât calculatorarele de astăzi. Cu ce efecte nu este greu de imaginat! Şi totuşi se pare că nu putem face aşa ceva. Pentru că, după cum explică un cunoscut fizician italian, Tito Arecchi, nu l-am putea „feri" de influenţele exterioare! Ceea ce l-ar face inutilizabil. O secundă doar de „expunere" la forţa gravitaţională a Terrei ar fi de ajuns pentru a-l... face K.O.! Deşi, înainte de a se inventa cuşca lui Faraday, cine se gândea că s-ar putea proteja împotriva influenţei unui câmp electric...

Cursa de 100 de metri – record mondial imposibil! Dacă atletismul este regele sporturilor olimpice, cursa de o sută de metri este regina sa necontestată! Cine nu a urmărit măcar o dată cu răsuflarea tăiată să vadă cum acele cronometrului se opresc sub 10 secunde! Dar de destul de multă vreme cronometrele cam oscilează în jurul aceloraşi valori. Şi, după cum se pare, va trebui să ne mulţumim că am ajuns aici: organismul uman are şi el limitele sale şi specialiştii în medicină sportivă sunt convinşi că timpii realizaţi în cursele de viteză nu vor putea coborî mai jos de o anumită valoare. 9 secunde pe suta de metri pare o performanţă pe care omul nu o va atinge niciodată!

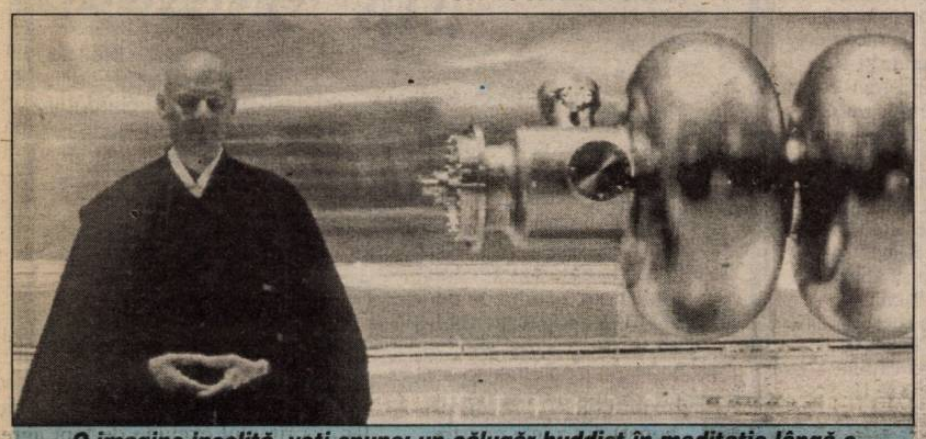

O imagine insolită, veţi spune: un călugăr buddist în meditaţie lângă o instalaţie de fizică. Nu este nici un truc şi nici un actor pozând de plăcerea fotografului. Este Vincent Vuillemin, fizician şi în acelaşi timp buddist Zen lângă un accelerator de particule la CERN, Geneva. Ştim că în prezent folosim doar 10 la sută din capactităţile creierului nostru. Ce stranii şi nebănuite transferuri energetice ne rezervă viitorul, cum va evolua creierul omenesc, care sunt limitele noastre nu acum, ci peste sute de ani – iată o problemă la care doar viitorul şi urmaşii urmaşilor noştri vor şti să răspundă. Poate.

Puck nu se va mai juca niciodată! Vă amintiţi câte dezastre a creat spiriduşul Puck în „visul unei nopţi de vară" turnând aiurea flirtul dragostei în ochii cui nu trebuia şi făcându-i să se îndrăgostească de prima fiinţă zărită! Ei bine, descoperirea Viagrei i-a făcut pe mulţi să se gândească la un viitor în care vom putea lua de la farmacie un „medicament" care... să genereze dragostea! Dar nu: Viagra şi toate substanţele asemănătoare nu fac decât să stimuleze dorinţa sexuală. Dragostea – nu. „Flirtul iubirii" al lui Tristan şi al Isoldei şi al altor minunate legende, se pare că va rămâne pentru totdeauna doar o frumoasă poveste, şi atât...

Slăbim... mâncând! Se pare că nici acest vis nu se va împlini! Deşi de data aceasta specialiştii nu susţin imposibilitatea, ci timpul enorm necesar pentru cercetarea şi punerea la punct a unor alimente... cu calorii negative. Care, în loc să furnizeze calorii organismului, le absorb pe cele pe care le găsesc în el. Până atunci însă, Nancy Esposito, câştigătoare în 1996, cu cele 161 kg ale sale, a concursului pentru cea mai frumoasă grasă, poate fi sigură de succesul barului din Manhattan pe care şi l-a deschis, menit să satisfacă apetitul celor la fel cu ea. Fără teamă de pierdere a caloriilor...

17.00-17.13: în program, ploaie! Iată un alt lucru pe care se pare că nu vom ajunge să-l realizăm – cel puţin nu înainte de secolul 22!

Şi cum am putea controla clima globală, spun specialiştii, cînd nu am ajuns încă nici măcar să o putem prevedea cum trebuie? Nici măcar pe zone relativ mici nu se pot face predicţii meteo precise pentru două-trei zile. Deşi, având în vedere gravitatea problemei, s-ar putea ca în viitor să se aloce fondurile necesare care să permită chiar şi asemenea performanţe...

RADIOGRAFIA unui zeu

În timpul unui banal examen radiografic în laboratorul de osteologie din Gizeh în apropiere de Cairo, cercetătorii egipteni au făcut o descoperire surprinzătoare. În interiorul craniului unei mumii de copil provenind din Baharia au găsit o mică amuletă din

aur reprezentându-l pe zeul-şoim, Horus, care se află între cele două cavităţi oculare. Este pentru prima dată când a fost semnalată practica inserării unor obiecte în această zonă anatomică. De obicei, amuletele sunt plasate între giulgiu şi bandajele din in care învelesc mumiile. Prezenţa zeului Horus în regatul morţilor avea rolul de a îndepărta spiritele malefice. *(D.M.)*

Bijuterii tunisiene

IRINA STOICA

Ţară cu tradiţii milenare, de un farmec desprins parcă din poveştile orientale, Tunisia dă femeilor preţuirea cuvenită înfrumuseţându-le prin îmbrăcăminte, podoabe şi parfumuri. Fără a aparţine în exclusivitate femeilor, arta bijuteriilor s-a născut după ani de migală şi după incredibile aventuri, atingând o culme la care numai adevăraţii meşteşugari, meşteşugarii de elită, puteau să aspire. Stilul şi elementele folosite fac parte din uriaşul sistem pe care turcii l-au adus pe malurile Mediteranei. Un ochi expert poate distinge în arta giuvaergiilor tunisieni reminiscenţe ale culturii punice, influenţe ale celei arab-musulmane, ale Africii străvechi şi, în sfârşit, ale artei spaniole. Cele mai semnificative sunt colierele, care nu sunt simple bijuterii, ci adevărate talismane. De-a lungul timpurilor ele au reprezentat veritabile mesaje care au trecut din generaţie în generaţie, fertilizând imaginaţia creatorilor de noi modele. Vechile semnificaţii au fost însă păstrate. Exemple în acest sens sunt triunghiurile ornate cu diamante, sau peştele, simboluri ale fertilităţii. De fapt acestea apar cu mii de ani în urmă pe ceramicele civilizaţiei capsiene din sud, locul de baştină al berberilor. Motivele respective apar şi pe străvechile diademe masculine din fildeş. Există de asemenea discuri ornate cu cercuri în mijlocul cărora se află Tanit, zeiţa cartagineză a fertilităţii. În evul mediu, musulmanii au adaptat şi alte simboluri protectoare, cum ar fi arborele şi crucile, simbolizând viaţa, sau rozeta şi semiluna, reprezentând eternitatea.

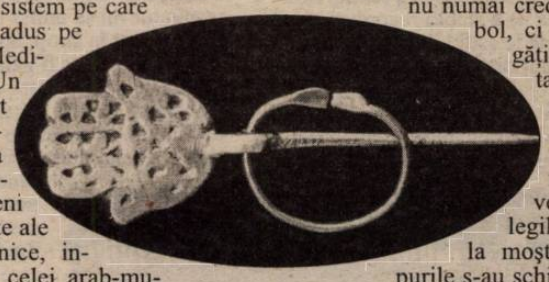

Bijuteriile tunisiene reprezintă nu numai credinţă şi simbol, ci o reală bogăţie. În societatea tradiţională ele constituiau adesea dota fetelor, defavorizate prin legile privitoare la moştenire. Timpurile s-au schimbat, dar şi în ziua de astăzi logodnicii sunt mândri să ofere cele mai frumoase cununiţe viitoarei mirese. Moştenitori ai unei tradiţii străvechi, artizanii din zilele noastre excelează în arta bijuteriilor aşa-zis „bătute", realizate prin lovirea metalului cu ciocanul, în arta filigranului şi în cea a emailului.

Ei se întrec în realizarea unor teme tradiţionale, dar cea mai remarcabilă diversitate şi o originalitate deosebită sunt obţinute prin munca femeilor. Creatoare de marcă, ele sunt cele care combină aurul cu argintul, aleg pietrele preţioase. Pentru a pătrunde în această lume a... „meşterilor", o lume rezervată bărbaţilor a fost nevoie de timp şi răbdare. Creatorii tunisieni au înţeles că delicateţea şi supleţea sufletului feminin adaugă un plus de frumuseţe operei.

Viitorul aparţine spaţiului

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

După ce, în zilele de 30 şi 31 decembrie 2000 s-a apropiat cel mai mult de Jupiter, de unde a transmis deja în octombrie 2000, de la 75 de milioane de kilometri, interesante fotografii ale regiunii Marii Pete Roşii, sonda automată Cassini – Huygens a început, de la 01 ianuarie 2001 un periplu de patru ani către Saturn, pe care-l va survola în iulie 2004!

Între 13 şi 18 februarie 2001 va avea loc în Australia, pe marele aeroport AVALON (Geelong, Victoria), o excepţional de amplă Expoziţie Internaţională Aerospaţială, la care-şi vor prezenta produsele peste 500 de firme din întreaga lume, cu o participare de peste 25000 de vizitatori!

La 28 februarie 2001 va fi lansat de o rachetă Boeing Delta-2 satelitul JASON-1, dotat cu platforma ştiinţifică Proteus, care a fost construit de specialiştii francezi pentru a efectua, de la înălţimea de 1350 km, cercetări sistematice de oceanografie spaţială; beneficiind de altimetrul Poseidon, de orbitograful Doris şi de un receptor GPS perfecţionat, acest satelit va transmite la fiecare 10 zile, date precise asupra variaţiilor înălţimii apelor oceanelor şi mărilor Terrei!

Cum va arăta anul spaţial 2001?

În primul trimestru al anului 2001 NASA a programat aducerea pe orbită şi cuplarea la Staţia Spaţială Internaţională ALPHA, a două module: Laboratorul american DESTINY şi modulul de echipamente LEONARDO; la rândul ei Rusia va cupla cu ALPHA primul nod de cuplare rusesc...

În trimestrul II al anului 2001 echipajele unor navete americane vor amara la staţia ALPHA modulele logistice RAFAELLO şi DONATELLO, o antenă de ultra înaltă frecvenţă şi primul telemanevrator al staţiei!

În perioada 1 –5 octombrie 2001 Asociaţia Aeronautică şi Astronautică a Franţei va organiza, în Centrul de congrese „Pierre Bandis" din Toulouse, cel de al 52-lea Congres Internaţional de Astronautică care, împreună cu Expoziţia spaţială adiacentă, au ca deviză „Întâlnirea cerinţelor Noului Mileniu"...

În octombrie 2001 ALPHA va beneficia de serviciile a încă unui modul logistic şi de primă mare pereche de baterii solare, care vor fi fixate la staţie folosind telemanevratorul ataşat staţiei în aprilie 2001!

La finele anului 2001 Franţa va lansa, cu ajutorul unei rachete ARIANE, satelitul de teledetecţie SPOT –5, dotat cu numeroase aparate ştiinţifice, printre care platforma stabilizată cu instrumente de mare precizie HRG (Haute Resolution Géométrique – Rezoluţie geometrică ridicată).

În noiembrie 2001 echipajul unei navete va monta pe Telescopul Spaţial Hubble două noi şi performante panouri solare.

(Va urma)

OAMENII MĂRII

Efectele „beţiei adâncurilor”

DAN APOSTOL

Spre deosebire de „bolile chesoanelor”, mecanismul fiziologic al „beţiei adâncurilor” nu este prea bine cunoscut. Unica modalitate de a preveni această intoxicaţie rămâne înlocuirea azotului din amestecul respiratoriu folosit de scafandri cu gaze mai uşoare, ca heliul sau hidrogenul, care au permis scufundările experimentale realizate de englezul Bollard (180 m) şi respectiv suedezul Zetterström (160 m). Dar aceste amestecuri sintetice nu sunt respirabile decât scurtă vreme şi numai după un antrenament prealabil foarte îndelungat, neputând fi utilizate decât experimental, în laboratoare sau pentru îndeplinirea unor misiuni militare de excepţie. Primele experimente privind efectele „beţiei adâncurilor” au fost efectuate de G.R.S. (Grupul de Cercetări Submarine) fondat de Jacques Yves Cousteau, Philippe Tailliez şi Frédéric Dumas. Conştient de faptul că activităţile scafandrilor autonomi sunt periclitate în permanenţă de „beţia adâncurilor, Cousteau a iniţiat în vara lui 1947 o serie de scufundări la mare adâncime, ale căror rezultate şi performanţe au rămas neegalate până astăzi. Iată cum descria şi motiva specialistul francez această aventură, în *„Le Monde du Silence”*: „Ţin să subliniez că scopul nostru nu era acela de a stabili recorduri, deşi am ajuns repedè la astfel de rezultate (...). Dacă am coborât din ce în ce mai adânc, a fost pentru că era singurul mod de a studia practic efectele beţiei adâncurilor şi de a determina limitele scafandrilor autonomi. Experienţele au fost pregătite minuţios şi controlate cu grijă (...). Adâncimile erau măsurate cu o funie având la un capăt un lest greu, funie pe care o desfăşuram de la pupa avizorului *Elie Monnier* şi care era prevăzută la fiecare cinci metri cu o scândurică albă. Scafandrii aveau creioane de scris sub apă şi trebuiau să semneze pe ultima scândură la care ajungeau, adăugând, dacă era posibil, şi o frază scurtă. Pentru a evita orice oboseală provocată de coborâre, scufundătorii luau cu ei o bucată de fier în greutate de cinci kilograme. Dacă doreau să frâneze sau să întrerupă coborârea, era de ajuns să se agaţe de frânghie. Ajungând la adâncimea maximă pe care o puteau suporta, oamenii semnau pe scândura cea mai apropiată, îşi aruncau lestul şi se întorceau de-a lungul funiei. La urcare, pentru a evita accidentele de decompresiune, li se impuneau paliere, mai întâi la şase, apoi la trei metri de suprafaţă”.

Experienţele au decurs bine la început, toţi scafandrii G.R.S.-ului ajungând la 65 m adâncime. Apoi Cousteau a reuşit să coboare cu mare greutate la 90 m şi a semnat pe scândură cu un nume pe care nu l-a înţeles nici el atunci când funia a fost scoasă din apă. Iată cum îşi descria impresiile comandantul *de facto* al G.R.S.-ului: „Am senzaţia că sunt bolnav, stau în pat şi mă îngrozesc văzând că toate lucrurile din lume sunt înfiorător de groase: degetele îmi sunt ca nişte cârnaţi, limba este o minge de tenis, buzele lipite de tubul respirator mi se umflă incredibil, aerul s-a transformat în sirop, apa încremeneşte... este ca şi cum aş fi gata să mă înăbuş în aspic (...). Lângă mine simt prezenţa unei alte fiinţe, tânără, degajată, care îmi seamănă puţin, dar este în deplinătatea facultăţilor sale mintale. Zâmbeşte ironic văzând ce neputincios sunt (...). În acest moment am devenit scufundătorul autonom care a coborât la cea mai mare adâncime. În creierul meu dedublat, această satisfacţie este umbrită de un dispreţ sardonic faţă de mine însumi”. După Cousteau, Philippe Tailliez, Frédéric Dumas, Maurice Fargues şi Guy Morandiére au atins aceeaşi adâncime; toţi s-au resimţit puternic în urma experimentului, acuzând migrene, dureri de stomac, genunchi şi umeri. În toamna lui 1947, experienţa a fost reluată, dar prima încercare s-a sfârşit tragic: subofiţerul instructor Maurice Fargues a coborât până la 120 de metri adâncime, semnându-se pe scândura de palier, apoi şi-a pierdut cunoştinţa scăpând tubul respirator din gură. Cele câteva zeci de secunde necesare pentru a fi adus la suprafaţă i-au fost fatale; Fargues s-a înecat după ce stabilise un record rămas neegalat vreodată. Comandantul Cousteau conchidea: „Moartea lui Fargues şi experienţele din timpul verii au dovedit că 90 de metri sunt limita maximă permisă scufundătorilor cu aer comprimat. După un antrenament serios, orice amator poate să coboare până la 40 de metri adâncime. Până aici, profesioniştii ce respectă cu stricteţe indicaţiile tabelelor de decompresiune pot executa lucrări grele. Între 40 şi 65 de metri, un scufundător experimentat poate efectua munci fizice uşoare şi scurte cercetări. Mai jos, în zona întunecată unde domneşte beţia adâncurilor, nu se pot aventura decât specialiştii şi numai pentru foarte puţin timp”.

Recordurile ulterioare la scufundarea liberă aveau să certifice adevărul concluziilor lui Cousteau: în 1948, Frédéric Dumas a coborât lângă Toulon pentru a examina o dragă înţepenită la 93 de metri adâncime şi s-a întors după 3 minute şi 10 secunde, iar în 1983, scufundătorul francez Jacques Mayol a reuşit o scufundare *fără aparate de respiraţie* lângă Insula Elba, la adâncimea de 105 metri, revenind după 3 minute şi 15 secunde. Toate rezultatele cercetărilor G.R.S.-ului au fost confirmate de experienţele şi studiile ulterioare ale Royal Navy. U.S.Navy, Royal Canadian Navy etc. dar ele par a nu se aplica ciudaţilor „oameni ai mării” din Noua Guinee, care nu suferă de „boala chesoanelor” sau „beţia adâncurilor”. Căutătorii de perle şi pescarii papuaşi afirmă că i-au văzut nu o dată pe *Ri* scufundându-se la adâncimi foarte mari pentru a scăpa de duşmani. Desigur, dacă o specie humanoidă s-a putut adapta la viaţa exclusiv acvatică, atunci este probabil că, de-a lungul mileniilor, transformările ei fiziologice au devenit foarte pronunţate. Dar, oricine ar fi aceşti *Ri*, ei rămân totuşi mamifere, obligate să iasă la suprafaţă pentru a respira. Or, posibilitatea existenţei unui grup humanoid care a părăsit pentru totdeauna uscatul nu este mai curioasă decât existenţa delfinilor, caşaloţilor, balenelor, lamantinilor, dugongilor şi altor mamifere marine sau chiar a unor specii de reptile care au optat pentru viaţa în mare, însufleţind suprafaţa Continentului Albastru cu zgomotul respiraţiei, atât de neobişnuit în Lumea Tăcerii...

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica Mântuleasa din Craiova

Alături de vestita Madona Dudu-Maica Precista de la Dud, Biserica Mântuleasa este unul dintre cele mai cunoscute locaşuri de închinăciune din Craiova. Înălţată din cărămidă ea a fost zidită de breasla croitorilor. Rufetul (breasla) acestora fusese organizat în a doua jumătate a veacului al XVIII-lea, în timpul lui Alexandru Ipsilanti (1774-1782). În fruntea breslei se afla un tezirbaşă, iar patronul ei era Sfântul Pantelimon. Croitorii de vază ai Craiovei, oameni înstăriţi, au pornit la ridicarea bisericii ajutaţi de vornicul Barbu Ştirbei şi biv vel bogătaşul Constantin Samurcaş spre sfârşitul secolului trecut, în jurul anului 1792, în timpul domniei lui Mihai Vodă Şuţu. Pisania de la intrare, de dată mai recentă, menţionează ca an de construcţie 7300 de la „facerea lumii”. Biserica a fost înălţată, probabil, pe locul unei biserici de lemn, ctitorie a Despinei, soţia vistierului Strâmbeanu. Tradiţia ridicării bisericilor de către bresle ia o mare amploare în Craiova secolului al XVIII-lea, negustorii bogaţi luând exemplul domnitorilor sau marilor demnitari ai ţării. La terminarea bisericii, hramului Sfântului Pantelimon i se adaugă cel al Adormirii Maicii Domnului. Breasla croitorilor şi-a serbat patronul aici, până la sfârşitul secolului trecut. Tot aici şi-a ţinut şi steagul până la 1895-1896 când, desfiinţându-se breasla, a fost dus la corporaţia meseriaşilor unde s-a pierdut în timpul ocupaţiei germane din 1916-1918. Biserica a fost arsă în 1802 de cârjalii şi pentru repararea ei au pus umărul şi alte categorii de negustori care au ajutat şi în 1839 la cumpărarea unui clopot de la Pesta. În 1896 biserica Mântuleasa din Craiova a fost rezidită din temelii, construcţia terminându-se în jurul anului 1899. Forma veche a bisericii s-a pierdut, din vechea construcţie păstrându-se numai zidurile naosului şi ale altarului. În 1897 a fost dărâmată şi clopotniţa mare de la intrare. Reconstrucţia nu a fost tocmai benefică. Noul locaş încearcă să imite greoi şi nereuşit stilul bisericii Domniţa Bălaşa din Bucureşti, dar rămâne una dintre bisericile cel mai strâns legate de viaţa locuitorilor oraşului.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

Gazdă şi Oaspete

MIHAELA DOROBANŢU

Nu din simplă politeţe Amiralul Byrd nu a constrazis-o pe gazda sa din lumea subterană atunci când aceasta i-a vorbit despre conducătorii lumii de la suprafaţă gata mai curând să se distrugă pe Ei o dată cu lumea lor, decât să cedeze puterea. Dezvăluirile au continuat însă: „Începând cu anul 1945, am încercat să intrăm în contact cu rasa voastră, dar eforturile noastre nu au întâlnit decât ostilitate. S-a tras în aparatele noastre de zbor, au fost chiar urmărite cu duşmănie de avioanele voastre. Îţi spun, fiul meu, că nori de mare furtună se adună în lumea voastră. O furie oarbă care nu se va potoli ani mulţi de acum încolo. Răspunsul nu se va afla în componenţa armatelor voastre, siguranţa nu se va găsi în ştiinţa voastră. Furtuna aceasta s-ar putea să dureze până când fiecare floare a culturii voastre va fi distrusă şi toate lucrurile omeneşti vor fi scufundate într-un mare haos. Recentul război nu a fost decât un preludiu la ce se va întâmpla cu rasa voastră...”

Şi, din nou, am putea pune întrebarea: putea să-l contrazică? Mai mult, amiralul Byrd nu a rezistat să nu-i spună că Terra mai trecuse printr-o experienţă similară în timpul evului mediu. La care bătrânul conducător a reluat: „...vremurile întunecate care vor veni pentru rasa voastră vor acoperi întreg Pământul. Cred totuşi că vreo câţiva din rasa voastră vor rezista şi vor trece prin furtună. Mai departe nu pot să spun. Vedem la mare distanţă o nouă lume născându-se din ruinele voastre, căutându-şi pierdutele şi legendarele sale comori, şi acestea vor fi aici, fiul meu, sigure în grija noastră. Când acel timp va sosi, vom păşi din nou în faţă pentru a vă ajuta să reînviaţi cultura şi rasa voastră. Poate că până atunci veţi înţelege cât de neînsemnate sunt războaiele şi luptele lor...” Amiralul Byrd a avut desigur, chiar dacă doar pentru o clipă, viziunea unui viitor apocaliptic şi al inutilităţii oricărei speranţe şi oricărei acţiuni singulare a oricărui om. Ceea ce nu înţelegea totuşi – sau poate că pur şi simplu nu avea curajul să înţeleagă – era, din nou, motivul pentru care el anume fusese adus aici, şi nu altcineva.

Bătrânul mai avea însă ceva de spus, privind parcă în gol, sau poate că privea spre acel timp al distrugerii totale. I-a vorbit din nou, continuând ceea ce începuse: „...Şi după acel timp, ceva din cultura şi ştiinţa voastră vă va fi înapoiat pentru a permite rasei voastre să înceapă totul din nou. Tu, fiul meu, trebuie să te întorci la lumea de la suprafaţă cu acest mesaj.”

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Mari agente ilegale ale K.G.B.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine” (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Printre oamenii care au continuat „să trăiască” dincolo de moarte în ipostaza de agenţi ilegali s-au aflat şi un număr însemnat de femei, care după ce au făcut o bună carieră în spionaj au fost retrase, iar misiunile lor deconspirate doar atunci când din acest fapt era de câştigat în planul impunerii, chiar şi în plan psihic, al superiorităţii faţă de adversar. Danemarca, Germania, Franţa, Canada şi Australia au fost doar câteva dintre ţările în care au acţionat cu succes agente ilegale.

Danemarca: Greta Nielsson (Valentina Nikolevna Malinovska)

Fiică a unui activist de partid, Valentina a urmat între 1944 şi 1953 una din şcolile sovietice de spionaj. Cei zece ani de şcoală i-au fost necesari pentru a deprinde limba, cultura, obiceiurile şi modul de viaţă ale poporului suedez. În acelaşi timp, şi-a însuşit tot ceea ce era mai nou în tehnica muncii de spionaj. În paralel, Valentina a trebuit să se obişnuiască cu o nouă identitate şi cu biografia unei suedeze, Greta Nielsson pe care avea să o substituie. După o acomodare la Göteborg, agenta ilegală Greta Nielsson s-a stabilit în Danemarca, în Copenhaga, unde frumoasa suedeză şi-a găsit, conform ordinului primit, un soţ, danez autentic. Acesta, la rândul său, devotat ideilor comuniste, era şi el în legătura spionajului sovietic iar, după „căsătorie” a fost scos ilegal din Danemarca pentru a funcţiona ca profesor de limba daneză la o şcoală a K.G.B.-ului.

În etapa următoare, Greta, prin relaţiile şi farmecul ei, a determinat câţiva oameni bogaţi să-i avanseze sume apreciabile de bani, care să-i justifice capitalul pus la dispoziţie de K.G.B.

Afacerea Gretei avea să fie un cochet magazin de artă, destinat „lumii bune” şi acoperirii unei rezidenţe de spionaj.

Greta nu s-a angajat în nici o activitate directă de culegere de informaţii. Ea a punctat şi indicat persoanele nimerite a fi recrutate, pe care apoi le-a condus într-o remarcabilă activitate de penetrare a structurilor NATO, iar în plan secund de furnizare de informaţii politico-diplomatice, economice şi militare deţinute de agenţi prin poziţiile lor înalte în administraţia daneză. Greta a excelat, graţie tehnicienilor sovietici, în ceea ce priveşte diversitatea sistemelor de legătură utilizate, începând cu ascunzători în perii de haine, ceasuri ori aparate electrice de bărbierit, continuând cu transmisiile radio de înaltă frecvenţă, anunţurile de mică publicitate sau cu micropunctele şi încheind cu o linie de mai multe telefoane, cuplate la un secretizor, care erau puse în funcţiune pentru recepţie şi transmisie prin apeluri telefonice, făcute întotdeauna de la câte un telefon public, niciodată acelaşi.

Activitatea Gretei a încetat după ce un defector rus, prin relatările făcute, a pus în pericol reţeaua daneză.

Reţeaua Gretei a realizat performanţa de a-şi continua activitatea mai mulţi ani după arestarea colonelului suedez de stat major, Stig Wennerstrom, eveniment care a declanşat în toate ţările scandinave o adevărată vânătoare de spioni, condusă de C.I.A. şi M.I.-6.

Greta a fost scoasă ilegal din Danemarca, iar agenţii au primit parola de alarmă. Un singur agent, de teamă că locul în care îşi are ascunsă recuzita de spionaj ar putea fi supravegheat, nu şi-a distrus materialele compromiţătoare. Ele au fost găsite, dar totul s-a rezumat doar la acest aspect .Nimeni nu a fost identificat. Contraspionajul danez nu a făcut nimic public. La Moscova a fost, de asemenea, o tăcere totală.

LA 28 DE ANI

pare de 70

Franţuzoiaca Valérie R. se consideră o fiinţă marcată de un blestem, în ciuda faptului că, până la 25 de ani (în prezent are 28) s-a bucurat de o copilărie, o adolescenţă şi o tinereţe asemănătoare cu a oricărui om obişnuit, chiar fericit. Totul a mers bine până când s-a trezit brusc victima unui fenomen rar întâlnit: o îmbătrânire accelerată a pielii de pe faţă. E drept, încă de pe la vârsta de 16 ani, observase o tendinţă de modificare a tenului asemănătoare cu îmbătrânirea precoce (riduri subţiri, pierderea elasticităţii, modificarea culorii pielii etc.), dar nu le-a dat atenţie. La 25 de ani însă, procesul de îmbătrânire a căpătat forme din ce în ce mai accelerate şi mai nefireşti. S-a adresat unui dermatolog care i-a recomandat să se prezinte la spitalul Henri-Mondor pentru examene medicale suplimentare. Când a ajuns la spital a avut un şoc pentru felul cum a fost tratată: ca şi cum era un monstru care merita să fie văzut de câţi mai mulţi oameni. De fapt de medici, asistente şi chiar de unii pacienţi mai curioşi. I s-a spus că suferă de o boală rară, „cutis laxa", cu o evoluţie extraordinar de rapidă, dar că ar putea încerca un transplant de piele.

Disperată, Valérie s-a pus pe muncă, pentru a strânge banii pentru operaţia „estetică". După calculele ei, în trei ani ar fi putut să strângă suma necesară. Dar, între timp, a mai consultat şi alţi medici şi s-a întâmplat ca unul dintre aceştia să-i spună că e posibil ca asigurările de sănătate să accepte să plătească parţial sau integral operaţia. S-a interesat şi, într-adevăr, şansa i-a surâs. Sau aşa a sperat tânăra femeie cu figură de bătrână. Ghinionul a fost că medicul respectiv a avut talentul unui... măcelar, care avusese nevoie de un cobai. Nu mai făcuse niciodată o intervenţie chirurgicală pe un caz asemănător cu Valérie – piele foarte subţire şi aproape deloc elastică. După operaţie, pacienta a rămas cu o lipsă de mobilitate a feţei şi, în plus, cu o mulţime de „gâlme" sub piele. Abia acum, după părerea ei, semăna cu un monstru. Medicul care produsese dezastrul s-a simţit obligat să-şi repare greşeala şi a recomandat-o unui confrate speciaslit în materie. Acesta i-a grefat materie osoasă prelevată de la nivelul craniului în pomeţi şi maxilarul inferior. Această metodă ar putea contribui la regenerarea pielii predispusă la îmbătrânire. După această laborioasă şi traumatizantă operaţie, Valerie a sperat ca lucrurile să se îndrepte, mai ales că i s-a recomandat şi un tratament de întreţinere, folosirea unei creme decapante, măsuri riguroase de igienă, evitarea soarelui, a stresului şi oboselii... Din nefericire, boala îşi face de cap în continuare. (A.P.)

■ Când ghinionul se sparge

MINUNEA

care duce spre glorie

Se numea Eileen Town, avea 22 de ani, nu îşi revenise încă după tragedia familială în care ambii părinţi fuseseră ucişi într-un accident de automobil, avea o dantură cu probleme, nu ştia nici să se îmbrace, nici să-şi aranjeze părul, nici să se mişte pe o scenă şi fusese angajată pentru o scurtă apariţie într-o revistă muzicală la Deerhurst – o mică staţiune turistică lângă Huntsville, Ontario, Canada. Şi acolo s-a întâmplat... minunea.

„Şeful" staţiunii era un om de afaceri, John Kotowski. 67 de ani, înălţime sub un metru cincizeci, început de chelie, faţa „ca o budincă", grăsuţ... Este aboslut înmărmurit în faţa tinerei de 22 de ani şi nu mai vede alt rost în viaţă decât fericirea şi succesul ei. Nu după mult timp, apare o nouă Miss Twain: dinţi strălucitori, super-sexy, radiind importanţă şi... cu un nou nume. A fost Eileen Twain, aplaudaţi-o pe Shania Twain! „Soţul meu a plătit totul pentru a-i da Shanyei un zâmbet de Hollywood", avea să declare Mona, soţia cu păr alb ca zăpada a lui John Kotowski. Evident că marea „problemă" a celorlalţi era una singură: ce relaţie exista între cei doi? Aceasta pentru că Shania nu doar că apărea mereu cu câte o superbă bijuterie, dar căpătase o putere deosebită iar Kotowski fondase chiar o societate care să-i realizeze şi să-i lanseze primul disc! Propulsând-o de-a dreptul în lumea starurilor muzicii country. „A fost o poveste de dragoste între voi?" continuă să întrebe ziariştii. John Kotowski se mulţumeşte să zâmbească enigmatic fără să dea nici un alt răspuns. „Am considerat-o drept fiica mea", spune el, iar soţia lui adaugă: „şi acum, vorbeşte despre ea ca despre fata lui!". „Mie îmi datorează cariera – adaugă Kotowski – dar nu ne mai vedem. Sunt puţin dezamăgit că nu mă mai caută niciodată..." Şi aşa, Dl şi Dna Kotowski îşi petrec zilele într-o cochetă suburbie a oraşului Toronto. Din când în când deschid televizorul şi o văd pe Shania, cea aflată în culmea gloriei. Al cărei drum a început în spatele uşilor unei case de vacanţă într-o umbră care pare şi mai întunecată în strălucirea orbitoare a reflectoarelor succesului. *(M.D.)*

■ Cascadorie tragică

Nu e bine să parodiezi

SINUCIDEREA

Actorul spaniol Alvaro Burgos, de 21 de ani, interpreta rolul unui sinucigaş în comedia „Caniculă de duminică". El filma tocmai scena finală în care trebuia să sară de pe un pod din centrul Madridului. Trebuia să fie o sinucidere ratată, cel puţin aşa pretindea scenariul. De fapt, podul era un adevărat magnet pentru sinucigaşi. Situat la o înălţime de peste 26 de metri deasupra apei, a fost punctul din care s-au aruncat în gol o mulţime de oameni disperaţi. Acest lucru a determinat autorităţile să întindă de-a lungul lui plase de siguranţă. Actorul respectiv trebuia să parodieze tocmai o asemenea sinucidere. Fiind bine legat, a considerat că nu are nevoie de cascador şi s-a avântat în gol. Din nefericire se pare că legăturile nu erau suficient de sigure aşa că au cedat iar aparatele au înregistrat de data aceasta o moarte pe cât de stupidă pe atât de reală. *(I.S.)*

CALUL

care aduce ploaia

După doi ani la rând de secetă, toate cele cincisprezece familii din cătunul Crispo din nordul Arizonei (SUA) şi-au luat lumea-n cap şi s-au decis să-şi investească toate economiile în diverse afaceri, la oraş. Şi-au vândut animalele cum au putut şi au plecat pe rând, cu camioane şi camionete spre cele mai apropiate oraşe. Numai Dave McCrady mai avea un cal, pe nume Soames, pe care-l adusese aici printr-o întâmplare: îl câştigase la poker, într-un local din Oklahoma, când îşi vizitase părinţii. Bălanul Soames se ataşase foarte mult de stăpân, căci nu era folosit deloc la muncile agricole, unde erau preferate maşinile. Dar nimeni n-ar fi bănuit ce stătea în mintea calului atât de alintat, într-o situaţie critică.

Astă-vară, după ce familia McCrady străbătuse câţiva kilometri buni, uitându-se melancolică înapoi, spre cătunul abandonat, Soames devine nervos şi sare din camioneta în care era transportat. Nărăvaşul o ia la goană înapoi spre Crispo. Dave se duce după el intrigat, dar culmea! Blândul animal de altădată nu-l mai ascultă. Stă pe veranda casei, patrulează în jurul ei şi nu răspunde nici unei comenzi. Ba chiar are reacţii furioase când Dave vrea să-l prindă cu frânghia. Exasperat, bărbatul îl lasă în plata Domnului şi se alătură familiei, plecând mai departe spre nord... Era 24 iunie. În noaptea următoare, peste ţinut se porneşte o furtună grozavă şi începe o ploaie torenţială cum nu mai fusese de câţiva ani... Se părea că va trece repede, dar a turnat cu găleata trei zile la rând. Şi minunea s-a întâmplat: toate cele cincisprezece familii s-au întors la Crispo! Zona pârjolită se schimbase total la „faţă". Plantele şi copacii s-au înviorat şi mai era timp pentru a se trece la unele lucrări agricole. Oare „patriotul" Soames ştiuse ceva, avusese o sensibilitate meteorologică aparte? Cert este că imaginea lui „păzind" casa stăpânului – surprinsă în fotografie – a înmuiat inimile localnicilor. Soames este numit acum „calul care aduce ploaia", iar oamenii îi pândesc toate mişcările, încercând să desluşească „prevestirile lui". *(P.I.)*

■ O buclucaşă caschetă-gigant

15 POLIŢIŞTI

într-unul singur!

Abia ieşit la pensie, poliţistului francez Bernard Dauders i-a venit o idee năstrusnică. Pricepându-se la confecţionat pălării, mijloacele. Astfel, el a scos la iveală o ditamai „şepcuţă" cu diametrul de 3 metri şi circumferinţa de 9,42 metri!!! Familia a fost mândră de această realizare, pe care autorul a expus-o zâmbitor mai întâi într-o piaţă, apoi, la cererea primaruhui, într-o expoziţie de... antichităţi a oraşului lor, Carens-sur-Garonne. Publicul a dat buluc să vadă minunea şi chiar au fost avansate oferte tentante, între 10 şi 20 de mii de franci... Bernard jubila, dar imediat s-a arătat şi reversul medaliei. Breasla poliţiştilor din Carens-sur-Garonne s-a revoltat, mai ales că, în ziare, ştirea a apărut sub titlul „15 poliţişti într-unul singur"! Într-adevăr, faţă de o circumferinţă normală de 55-65 de centimetri, una de 9,42 metri ar acoperi cam 15 creştete de bărbaţi voinici. Şeful poliţiei locale a cerut chiar exprimarea unor scuze publice... Ceea ce Bernard a şi făcut, însă reacţia oamenilor în uniformă a stârnit şi mai mult hazul localnicilor. Se pare că, în prezent, ghiduşul artizan lucrează la o caschetă cu un diametrul şi mai mare... *(P.I.)*

Fidelitate pentru totdeauna

Câinele Charlie din oraşul Casina din Italia parcurge zilnic 12 kilometri pentru a-şi vizita fostul stăpân la... cimitir. Acesta a decedat în urmă cu doi ani în urma unui infarct iar de atunci primeşte zilnic vizita credinciosului său prieten. Charlie îşi face datoria zilnică indiferent de condiţiile atmosferice şi, o dată ajuns, dă un ocol mormântului apoi se aşază şi începe să schelălăie.

După aproape un ceas se întoarce acasă urmându-şi traseul cu atenţie ca nu cumva să fie călcat de vreo maşină. Unii conducători auto care îl cunosc îl iau pe bancheta din faţă bucuroşi să aibă un astfel de companion. Charlie acceptă de fiecare dată invitaţia şi uneori când autoturismele trec pe lângă el, face autostopul... dând din coadă. (Gh.R.)

EVADARE PLINĂ DE ENIGME

■ Minima unei închisori de maximă securitate

Cehul Jiri Kajinek a fost condamnat pe viaţă pentru crimă şi întemniţat într-o închisoare de maximă securitate din apropiere de Praga. El este autorul unei evadări incredibile. Într-o zi Kajinek a escaladat zidul celulei, înalt de 9,5 metri, a ieşit pe geam, apoi în curtea interioară, alergând spre zidul închisorii pe care a reuşit să-l sară urmărit de câini, paznici şi rafalele de gloanţe. Deşi rănit, evadarea a reuşit. Nici azi nu se ştie cum a reuşit acest condamnat să evadeze din închisoarea „de maximă securitate". Ori a avut complici, ori închisoarea era doar de „minimă securitate". *(D.M.)*

Săptămâna 5 - 11 ianuarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.30 Matineu de vacanţă 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Film: „Ceaţă în port" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 9.10 Film: „Androidul 50% om?" (SUA, 1987) 11.40 Universul credinţei 13.00 Casa mea 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Felicity" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Divertisment 22.30 Serial: „Sânge albastru" 23.35 Film: „Ed Wood" (SUA, 1994). Cu: Johnny Deep.

JOHNNY DEEP
ROMÂNIA 1
sâmbătă, 23.35

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Marcel Pavel şi prietenii săi 18.00 Serial: „Acţiune! Motor!" (ep.1) 19.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Omul care ştia prea puţin" (SUA, 1997) 22.40 Anul sportiv 2000.

LUNI 7.00 Telematinal 10.20 Film: „Omul care ştia prea puţin" (r) 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 16.00 Cronica 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă! 21.45 Film: „Love Story" (SUA, 1970) 0.25 Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Vorbeşte-mi!" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Supa" (SUA, 1997) 0.15 Marele Jazz.

MIERCURI 7.00 Telematinal 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Vorbeşte-mi!" 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 21.40 Cu ochii'n 4 23.30 Film: „«Dreptate» fără lege" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Telematinal 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.15 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Vorbeşte-mi!" (ultimul ep.) 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Serial 21.45 Academia de presă 23.30 Serial: „Martorul tăcut".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Vărul Vinny" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Glorie" (SUA, 1989) 23.30 Impact 0.00 Sex cu Nadine.

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Ora de religie 12.30 Cinemagia 13.00 Film: „Laurence al Arabiei" (UK, 1962). Cu: Anthony Quinn, Omar Sharif 15.00 Film: „Hook" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Clanul sicilienilor" (SUA, 1969) 0.00 Film: „Johnny băiat frumos" (SUA, 1989). Cu: Mickey Rourke.

LUNI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „În bătaia puştii" (SUA, 1993). Cu: Clint Eastwood 23.30 Impact.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Lacul" (SUA) 22.00 Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 21.00 Film: „Vreau să fiu mare" (SUA, 1988). Cu: Tom Hanks 23.30 Impact.

JOI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Joker 22.00 Obiectiv.

MARILYN MONROE
ACASĂ
miercuri, 22.30

tvr2

VINERI 7.00 – 13.30 Reluări 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Samuraiul" 16.40 Arca lui Noe 17.40 Serial: „Marele Bob" 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Serial: „Orice femeie are o taină" 23.15 Film: „Teroarea roşie" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 9.25 Desene animate 10.30 Orizont spiritual 13.00 Trupa DP2 14.35 Atlas 16.35 Serial: „Parohia Dibley" 17.30 Lumea de mâine 18.30 Telejurnal TVR2 19.20 Televiziunea, dragostea mea! 21.15 Serial: „Familia Porter" 21.45 Serial: „Jonathan Creek" 23.40 NBA Action.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 14.00 Arta apărării 15.15 Documentar 16.05 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 19.30 Spectacolul lumii 21.05 Serial: „Familia Porter" 21.40 NBA: Toronto – Seattle (înreg.) 23.45 Serial: „Beavis & Butthead".

LUNI 8.05 Desene animate 9.20 Trupa DP2 11.00 NBA 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 16.40 Serial de călătorii 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la Miami" 21.55 Sport plus 22.50 Teatru TV.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.35 Teatru TV (r) 11.30 Obsesia vitezei (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 16.25 Călătorind prin ţară 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la Miami" 22.45 Film artistic.

MIERCURI 8.05 Desene animate 9.35 Top TVR2 (r) 12.30 Documentar 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Să mori din dragoste" 17.40 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la Miami" 22.40 Film artistic.

JOI 8.05 Desene animate 9.20 Documentar 11.00 Ferma (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Germaine şi Benjamin" 17.40 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la Miami" 22.50 Cinematograful de artă.

acasă

VINERI 7.00–13.20 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Cross Creek" (SUA, 1983) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 13.00 Acasă la români 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 15.30 Serial: „Îngerul sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Perry Mason: O dispariţie misterioasă" (SUA, 1988) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.20 Film: „Domnul şi doamna Hart: Sezon deschis de vânătoare" (SUA, 1996) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări 11.20 Doctorul casei 13.30 Serial: „Trei femei" 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Columbo: Crimă cu efecte speciale" (SUA, 1989) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.20 Film: „Supravieţuirea" (SUA, 1983). Cu: John Travolta 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Căpitanul din Castilia" (SUA, 1947) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 7.00 – 13.00 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Incident la Ox-Bow" (SUA, 1943) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 7.00 – 14.00 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Staţia de autobuz" (SUA, 1956). Cu: Marilyn Monroe 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 16.30 Serial: „Miracolul iubirii" 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Al doilea front" (SUA/Anglia, 1985). Cu: Meryl Streep 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JULIA ROBERTS
PRO TV
duminică, 20.30

PRO TV

VINERI 7.00 Film: „American Ninja II" 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Serial: „Chimp Tv" 12.00 Serial: „Tom Show" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 ă Film: „Doi văcari prin New York" (SUA, 1994) 22.00 Film: „Extralarge I – Alb şi negru" 0.00 Serial: „Seinfeld" 0.30 Serial: „Pensacola" (ultimul ep.) 1.30 Serial: „Doug şi Carrie" 2.00 Film: „Război pe Rapa Nui" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Gemenele" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 10.30 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.00 Serial: „Familia Hughley" 11.45 Bucătăria lui Radu 14.00 Serial: „Maggie" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.45 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.00 Film: „O nouă şansă" (Italia, 1997) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 22.00 Film: „Trăznăile familiei Addams" (SUA, 1993) 23.45 Serial: „Millennium" 0.45 Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 10.00 Serial: „Gemenele" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" (ep.1) 13.00 Serial: „Maggie" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Serial: „Great Guns" 15.45 Serial: „Opposite Sex" 16.45 Serial: „Melrose Place" 17.45 Film: „În loc de rămas bun" (Israel/SUA, 1986) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Film: „Dosarul Pelican" (SUA, 1993). Cu: Julia Roberts 0.00 Serial: „Suflete pierdute" 1.00 Serial: „Poltergeist" 1.45 Serial: „Women".

LUNI 7.00 Serial: „Monştrii" (ep.1) 8.00 Serial: „Sherlock Holmes" 8.45 Serial: „Far From Madding Crow" (ep.1) 9.30 Serial: „Chimp Tv" 11.45 Film: „An Eye For An Eye" (SUA, 1981). Cu: Chuck Norris 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Meteor Man" (SUA, 1993) 22.30 Serial: „Avocaţii" (ep.1) 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chicago Hope" (ep.1) 1.45 Serial: „Doug şi Carrie".

MARŢI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Sherlock Holmes" 8.45 Serial: „Far From Madding Crow" 9.30 Serial: „Chimp Tv" 12.00 Serial: „Tom Show" 12.20 Film: „Plăcerea revanşei" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Film: „Extralarge I – Ţintă mişcătoare" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chicago Hope" 1.30 Serial: „Doug şi Carrie".

MIERCURI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Sherlock Holmes" 8.45 Serial: „Far From Madding Crow" 9.30 Serial: „Chimp Tv" 12.00 Serial: „Tom Show" 14.15 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Stăpânii apei" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Extralarge I – Yo-Yo" 0.10 Serial: „Seinfeld" 0.35 Serial: „Chicago Hope" 1.30 Serial: „Doug şi Carrie".

JOI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Sherlock Holmes" 8.45 Serial: „Far From Madding Crow" 9.30 Serial: „Chimp Tv" 12.00 Serial: „Tom Show" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Liniştea ucigaşă" (SUA, 1993) 22.00 Film: „Iarba dracului" (SUA, 1987). Cu: Jack Nicholson 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Chicago Hope" 2.00 Serial: „Doug şi Carrie".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Serial Stan şi Bran 9.00 Film: „Elefantul alb" (ultima parte) 10.00 Film: „Hollywood, Hollywood" (ultima parte) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Regăsirea" (SUA, 1994) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.15 Serial: „Simţul dreptăţii" 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Film: „Necruţătorul" (SUA, 1996). Cu: Clint Eastwood 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Film: „Jeffrey" (SUA, 1995) 0.30 Film: „Arma crimei" (SUA, 1985).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Am înţeles, şefu'" (Franţa, 1973) 8.30 Seria Stan şi Bran 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Film: „Împreună la drum" (SUA, 1961) 16.00 Film: „Proprietăreasa" (SUA, 1996) 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Divertisment 22.15 Film: „Legea lui Angel" (SUA, 1990) 0.00 Film: „Bikini Hoe-Down" (SUA, 1997).

DUMINICĂ 6.50 Film: „Sahara" (SUA, 1943). Cu: Humphrey Bogart 8.20 Documentar 10.00 Desene animate 12.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Get Real" (ep.1) 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Greşelile trecutului" (SUA, 1994). Cu: George Segal.

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „A treia planetă de la Soare" 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „La mulţi ani, Wanda June!" (SUA, 1971) 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Niciodată să nu spui niciodată" (M. Britanie, 1983). Cu: Sean Connery 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Cisco Pike" (SUA, 1991).

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „S-a furat coapsa lui Jupiter" (Franţa) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Violetele sunt albastre" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Captivul" (SUA, 1998) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Phffft!" (SUA, 1954) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Justiţiarul" (SUA, 1981) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „Muzica destinului" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Film: „Under the Yum Yum Tree" (SUA, 1963) 13.15 Serial: „Dragostea învinge" 14.00 Film: „Departe de Moscova" (SUA, 1984). Cu: Robin Williams 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.50 Joi TeleEurobingo 2 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 21.30 Brigada mobilă 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Film: „În spirit american" (SUA, 1987). Cu: Dennis Hopper.

HUMPHREY BOGART
ANTENA 1
duminică, 6.50

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 14.45 Serial: „Derrick" 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 În justiţie 19.30 Vedete la taifas 21.00 Telejurnal 22.00 Serial: „Derrick" 1.05 Tentaţii (r).

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino 13.00 Ora unu a venit 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 23.00 Serial: „Derrick" 0.00 Gala Tele7.

DUMINICĂ 9.00 Cântecul şi casa lui 10.00 Ţara spiriduşilor 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Documentar 12.00 Serial: „Ofsaid" 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 24 din 24 21.00 Telejurnal 21.45 Gura lumii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Documentar 12.00 Serial: „Ofsaid" 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 24 din 24 21.00 Telejurnal 21.45 Gura lumii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.30 Documentar 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Clubul microbiştilor 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Concert 13.00 Ora unu 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Îngeri pentru un nou mileniu

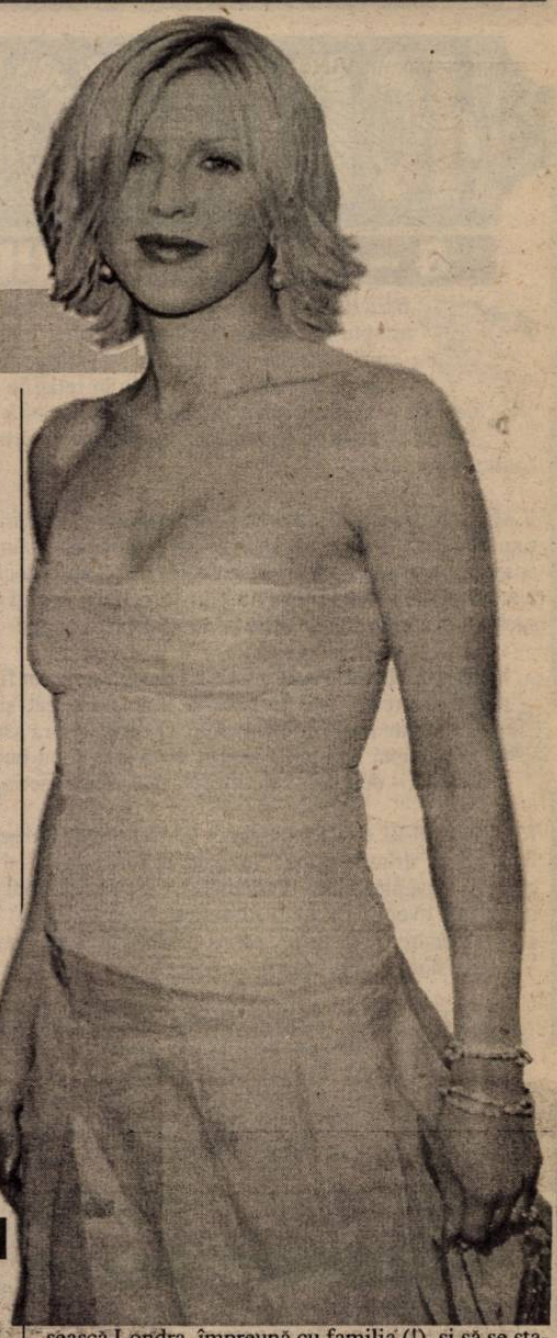

După ce şi-au clădit cariera pe stilul provocator, pe sex şi pe cultivarea situaţiilor scandaloase, după ce anii de tinereţe explozivă au trecut, multe din vedetele show-biz-ului cu biografii fierbinţi au plănuit din timp să intre în noul mileniu cu o faţă nouă, simbol al virtuţii, al tradiţiei familiei şi al sobrietăţii. Să fi simţit instinctiv pulsul unei noi tendinţe sau aveau nevoie doar de o schimbare care întotdeauna aduce şi publicitate?

Modă sau nu, cert este că Dalai-Lama este din ce în ce mai asaltat de starurile care se convertesc la credinţa buddhistă sub prestare de jurământ că vor respecta toate legile moralei impuse de această religie, iar pe de altă parte pelerinajele vedetelor la Roma, pentru a vedea sau asculta un bărbat de 80 de ani înveşmântat din cap până în picioare în haine grele – e vorba de Papa Paul al II-lea – au devenit un obicei de bon-ton. Cu alte cuvinte, o bună parte din generaţia lui Emamnuelle, acea Evă care se aşeza într-o poziţie lascivă în fotoliul de răchită provocându-i pe adolescenţi să se lase pradă fantasmelor erotice, simte probabil nevoia unor valori pe care să se poată bizui în existenţa lor din acest mileniu.

Cauzele umanitare sunt şi ele la modă. Din banii care uneori curg în valuri şi pe neşteptate spre conturile şi aşa burdusite ale multora dintre staruri, o parte (infimă poate, dar în fond binevenită) este nu de puţine ori îndreptată către fundaţii şi asociaţii cu scop umanitar. Apoi, vedetele nu mai prididesc să facă declaraţii cât mai convingătoare despre ravagiile drogurilor, pe care chiar dacă admit că... le-au gustat cândva le resping cu vehemenţă, acestea nu mai au ce căuta acum în preajma lor. Dar, până la urmă, cum se poate explica această năpustire spre virtute? Psihologii au găsit o explicaţie: să joci rolul de sex-simbol provocator 24 din 24 de ore este o meserie, dar nu uşoară. Să-ţi expui, ca star feminin, la infinit, sânii şi fesele pentru a ţine vie atenţia fanilor este o greşeală, chiar şi cei mai obsedaţi admiratori încep să se plictisească. Apoi, să-ţi creezi un paradis artificial cu ajutorul drogurilor şi alcoolului este un act periculos când simţi în preajmă vălurile morţii. Iar cine are ochi de văzut, ştie că dacă la un moment dat nu pui punct tuturor acestor lucruri, ai toate şansele să sfârşeşti... în decor. Exemplele din lumea show-biz-ului nu sunt puţine.

Aşa că un viraj de 180 de grade e cea mai înteleaptă atitudine. Cu inteligenţă, vedetele îşi pregătesc un discurs presărat cu regrete, pe care îl lansează de câte ori au prilejul în mass-media, încercând să şteargă din memoria publicului cel puţin 10-15 ani din urmă, marcaţi de mii de nopţi de orgie în localuri publice, de sute de amanţi de-o seară, de experienţe sexuale repudiate cel puţin de biserică dacă nu şi de majoritatea societăţii. Dar, mai bine mai târziu decât niciodată.

Sharon Stone

Adio, instincte primare

A intrat în lumea filmului decisă să folosească orice armă pentru a deveni celebră. Frumuseţea şi inteligenţa n-au ajutat-o să se impună. Mai avea o singură armă la dispoziţie: sexul, de fapt mentalitatea despre sex, aşa că a folosit-o ca pe un stindard. Şi-a construit cu bună ştiinţă imaginea de devoratoare de bărbaţi lipsită de scrupule, cinică, plină de capricii. A lansat „mărturisirea" că primul lucru pe care îl face când vede un bărbat este să-l dezbrace cu privirea şi să-l evalueze. S-a mai confesat pe ici pe colo că n-o interesează dacă partenerul ei e prinţ sau cerşetor, ci doar dacă e priceput în „arta iubirii". A făcut tot posibilul să seducă orice producător, regizor sau partener de film. Şi-a declarat până şi disponibilitatea şi plăcerea de a face sex cu o altă femeie... Pe scurt, a atacat toate variantele posibile pentru a atrage atenţia asupra sa şi pentru a face lumea să vorbească despre ea. Dar până la urmă, declaraţiile incendiare şi comportamentul sexual studiat agresiv din anii '90 au început să-i macine cariera şi viaţa personală ca o picătură chinezească. După 40 de ani, steaua ei a început să apună. Venise clar momentul unei schimbări. În urmă cu trei ani, de Sfântul Valentin, a intrat brusc în lumea... femeilor măritate. A apărut la braţul soţului ei, jurnalistul Phil Bronstein, senină, calmă, fericită, frumoasă, fără aerul de femeie provocatoare. S-a lăsat fotografiată în ţinute deloc strălucitoare, fără machiaj, fără pretenţii de vedetă, a alergat la spital şi nu s-a clintit de lângă soţul ei care a suferit un atac de cord, a găsit timp pentru toate seratele cu scop caritabil şi, mai nou, a adoptat un copil, transformându-se în mamă grijulie. Chiar dacă a semnat contractul pentru „Basic Instinct II", actriţa e hotărâtă s-o uite pe acea Sharon Stone – sclavă a... instinctelor primare.

Madonna

Fecioara cu pruncul

Metamorfozarea Madonnei este poate cea mai spectaculoasă în comparaţie cu celelalte „cazuri" din lumea show-biz-ului, cu atât mai mult cu cât imaginaţia ei în materie de „senzaţii tari, ultra-provocatoare" n-a fost egalată de nimeni. Pe scena muzicii nici o altă apariţie feminină până la ea nu a avut curajul să şocheze publicul în asemenea măsură – prin costumaţie, gesturi, sugestii erotice sau pur sexuale... Din acest punct de vedere, a deschis un drum pe care, în şir indian, s-au înscris numeroase alte protagoniste, dar fără să aibă tăria să facă din provocarea fără limite un stil personal. Iar în ceea ce priveşte viaţa personală, Madonna a ales orice în afară de aşa-zisa normalitate. După cum îi plăcea să declare, pe bărbaţi i-a tratat doar ca pe nişte obiecte sexuale, când s-a plictisit de ei şi-a trâmbiţat apetitul pentru homosexualitate, apoi a vrut un copil şi pentru asta şi-a ales un bărbat căruia i-a acordat doar statutul de părinte biologic, a dinamitat ideea de familie tradiţională pe care a declarat-o o noţiune desuetă, pe cale de dispariţie, dar în cele din urmă... În cele din urmă a găsit de cuviinţă să se transforme în „Madonna cu pruncul", şi-a potolit coafura şi machiajul, şi-a acoperit trupul, şi-a reeducat gesturile şi, mai ales, şi-a formulat un alt tip de discurs. A început „să cânte" despre miracolul maternităţii, despre educaţia copiilor, despre nevoia de puritate, de inocenţă, de pudoare. A mai născut un copil, s-a măritat cu tatăl acestuia, Guy Ritchie, şi deja se comportă ca o soţie şi mamă ce nu acceptă orice nebunie. Pe actualul ei soţ l-a pus la punct când a anunţat-o că are de gând să cumpere o motocicletă de mare putere reamintindu-i că pe primul plan trebuie să fie grija pentru copii şi nu distracţia, în mass-media a anunţat că are de gând să părăsească Londra, împreună cu familia (!), şi să se stabilească din nou la New York pentru că la chioşcurile londoneze sunt prea multe reviste cu femei goale pe copertă şi aşa ceva e inadmisibil, cu orice prilej declară că e oripilată de obsedaţii sexuali şi aşa mai departe. Vă reamintim, e vorba de Madonna, care, pe lângă tot ce ştim despre ea, a scris o carte intitulată „Sex", în care a lansat pe piaţă inepuizabila sa zestre de fantasme erotice.

Courtney Love

Regina grunge transformată în actriţă

A fost o vreme când Courtney Love s-a mândrit că este considerată regina stilului grunge şi partenera de viaţă a cântăreţului Kurt Cobain. De altfel, pe vremea aceea, contactul ei cu realitatea era o pură întâmplare, abisul drogurilor îi anihilase personalitatea. După dispariţia tragică a lui Kurt Cobain, Courtney Love a ştiut ce o aşteaptă. A urmat o cură de dezintoxicare, a profitat de şansa de a-şi construi o carieră de actriţă şi treptat s-a dedicat cinematografiei. Rolul din „Larry Flint" a reuşit să o impună. Acum, la 35 de ani, se consideră o femeie care a trecut prin Infern, a ajuns din nou pe Pământ şi trebuie să se bucure de respectabilitatea pe care a dobândit-o. Adică nu-şi mai permite să greşească. Îndrăgostită de Ed Norton încă de pe vremea când a lucrat la filmul amintit, se gândeşte că a venit momentul să oficializeze legătura lor. Ba chiar să-i ofere fiicei ei, Frances Bean, în vârstă de 8 ani, un frate sau o surioară. „Orice fac mă gândesc să fie un lucru pozitiv, care să-i asigure un viitor bun fiicei mele", spune actriţa lăsând să se înţeleagă că nu doreşte ca aceasta să repete greşelile mamei ei".

Drew Barrymore

Cuminte ca o şcolăriţă

Vedetă la 7 ani, alcoolică la 9, dependentă de droguri la 12, copilul-star din filmul „E.T." a cunoscut de mică „deliciile" vieţii. N-a trebuit să aştepte să ajungă la 40 de ani ca să îi vină mintea la cap. Poate că prin acest proces de maturizare trebuia să treacă şi mama sa care, după ce şi-a trimis fiica la cură de dezintoxicare, a hotărât că va face din ea o mare actriţă şi de atunci n-a mai scăpat-o o clipă din ochi. Ba chiar i-a impus să ducă o viaţă de înger pe care Drew a deprins-o şi nu se abate de la nici o regulă. Deşi a împlinit 24 de ani, se culcă devreme, mănâncă numai legume cultivate în grădina familiei sale, militează cu fervoare pentru apărarea mediului înconjurător şi visează ca orice fată cuminte la căsătorie şi la copii. De altfel, e posibil ca în curând să îmbrace rochia albă de mireasă şi să devină soţia lui Tom Green, animator la MTV. „M-am transformat într-o fată înţeleaptă, spune ea, ceea ce-mi permite să apreciez fiecare zi care trece la justa ei valoare." Se pare că nu-şi dezminte declaraţiile, la 24 de ani a ajuns să câştige 3 milioane de dolari pentru un rol, are o casă de producţie proprie şi găseşte şi timpul necesar să participe la tot felul de acţiuni caritabile.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HOROSCOP

8 – 14 IANUARIE

BERBEC (21.03-21.04): Două bucurii vă vor aştepta în această perioadă. Astfel, luni sau marţi curba afectiv-emoţională va atinge un maxim, ceea ce înseamnă un succes în relaţiile cu persoanele de sex opus, sau o situaţie foarte fericită în familie. Pe de altă parte, vineri sau sâmbătă veţi primi o veste foarte promiţătoare.

TAUR (22.04-21.05): Starea de incertitudine, de continuă căutare a relaxării psihice se prelungeşte până spre mijlocul săptămânii. Marţi ezitaţi să luaţi o decizie tranşantă, şi dacă nu vă mobilizaţi la timp, riscaţi să pierdeţi o ocazie foarte bună pentru propriul buget.

GEMENI (22.05-21.06): Luni şi marţi vor fi zile foarte încărcate, atât în noutăţi financiare, cât şi în evenimente socio-profesionale. O conjunctură astrală foarte solicitantă vă umple aceste două zile şi cu bucurii, şi cu decepţii – de intensitate medie, fără urmări serioase.

RAC (22.06-22.07): Parcurgerea acestei săptămâni se face pe un drum sinuos. Navigaţi printre orgolii şi capricii (mai ales marţi şi sâmbătă). Oricum, cel mai important eveniment va fi rotunjirea bugetului (joi) şi clarificarea relaţiilor cu o persoană Leu sau Vărsător din anturaj (vineri).

LEU (23.07-22.08): Curba afectiv-emoţională scade uşor sub normal şi în consecinţă sunteţi prea influenţabil – atenţie la o Balanţă! Joi primiţi bani şi primul lucru pe care îl faceţi este onorarea unei datorii mai vechi. Pentru celibatari, sfârşitul perioadei este foarte propice pentru consolidarea unor legături fragile.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Numai veşti bune pentru zodia dv. Sunteţi mângâiat, chiar alintat de protecţia lui Venus şi Mercur. Deci afacerile se derulează în continuare excelent şi apar posibilităţi pentru noi investiţii. Viaţa în cadrul cuplului cunoaşte clipe de tandreţe deosebit de fertile, iar relaţiile socio-profesionale decurg în mod optim.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Toate vă merg din plin, influxul astral este pozitiv şi nici un nor nu afectează buna dv. dispoziţie. Luni sau marţi primiţi bani, iar joi sau vineri vă întâmpină cu un succes profesional deosebit. Mici neajunsuri pot apărea în domeniul sănătăţii.

SCORPION (23.10-21.11): Cu delicateţea, tactul şi înţelepciunea dv., treceţi cu nonşalanţă de la situaţii dificile (luni şi miercuri) la situaţii favorabile (pe plan financiar, vineri). Psihic, sunteţi pe maxim şi asta vă ajută să nu capotaţi în faţa câtorva încercări dure.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Puneţi prea mult suflet şi energie într-o afacere care s-ar putea să nu vă aducă satisfacţiile scontate. Aplombul dv. este util, însă va trebui să vă temperaţi puţin elanul pentru a judeca cu mai multă luciditate o situaţie care ascunde unele capcane.

CAPRICORN (21.12-19.01): Pendulaţi în continuare între două atitudini contrarii faţă de un eveniment din viaţa dv. (sau a partenerei). Curba financiară este în creştere şi va avea un maxim joi sau vineri. Viaţa intimă decurge foarte bine, însă trăiţi cu obsesia deciziei greşite pe care aţi dori să o reparaţi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Numai lucruri bune în activitatea curentă, nici o controversă nu vă umbreşte luciditatea şi productivitatea. Apar însă probleme sentimentale, mai greu de soluţionat peste noapte. Relaţiile din cuplu sunt afectate de unele divergenţe trecătoare.

PEŞTI (19.02-20.03): Două veşti foarte bune vă umplu săptămâna cu bună dispoziţie. Una dintre ele se referă la situaţia financiară, iar cealaltă la un succes socio-profesional deosebit. În ansamblu, perioada este optimă creativităţii şi productivităţii pe toate planurile. În finalul săptămânii primiţi două veşti excelente de departe.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME LEGATE DE MOŞTENIRE

Doamnei Vasile Florica, Craiova

Prin testamentul întocmit de către cumnata dv, fiica dv a fost desemnată legatară universală în sensul că aceasta ar moşteni la data deschiderii succesiunii (adică data decesului) apartamentul împreună cu toate bunurile mobile existente în el.

Totuşi, fiica dv nu poate beneficia de întreaga moştenire întrucât, legea, reglementând categoria moştenitorilor rezervatari, atribuie acestora o cotă parte din moştenire şi anume rezerva succesorală. Aceasta reprezintă partea din moştenire acordată de lege chiar împotriva voinţei liberale a defunctului.

Soţul supravieţuitor, respectiv soţul cumnatei dv, face parte din categoria moştenitorilor rezervatari, astfel că la momentul deschiderii succesiunii, acestuia i se cuvine o cotă de 1/4 din moştenirea defunctei, atunci când vine în concurs cu clasa de moştenitori legali a colateralilor privilegiaţi, adică fraţii şi surorile defunctului şi descendenţii acestora până la gr. IV inclusiv (nepoţi şi strănepoţi de frate-soră).

Fiica dv. face parte din categoria colateralilor privilegiaţi şi ca urmare, nemaiexistând alţi moştenitori legali cu care soţul supravieţuitor să vină în concurs, acestuia îi revine un sfert din moştenire, iar nepoatei defunctei restul moştenirii, respectiv 3/4 .

Fiica soţului supravieţuitor nu poate veni direct la moştenire la data deschiderii succesiunii deoarece aceasta nu a fost înfiată de către defunctă, însă ea vine la moştenirea tatălui său. Astfel, la momentul decesului tatălui, ea va moşteni în afara altor bunuri pe care le-ar mai putea avea defunctul şi acea cotă de 1/4 pe care acesta o moştenise de la defuncta sa soţie.

În situaţia în care decedează cumnatul dv fără să se fi făcut dezbaterea succesiunii cumnatei, fiica acestuia poate solicita partea din moştenirea care i se cuvine de pe urma tatălui.

Faptul că soacra dv. a dat banii pentru cumpărarea apartamentului nu are importanţă deoarece şi bunurile proprii ale defunctei (considerându-se că aţi face dovada că apartamentul este bun propriu al defunctei) se aduc la masa succesorală.

Avocat NELI PĂDURARU

Scrisori primite

RAMONA-CRISTINA A. Bucureşti: Te felicităm pentru frumoasele proiecte de viitor şi îţi dorim din suflet să izbuteşti a le împlini cât mai bine! Meseria pe care ţi-ai ales-o este pe cât de dificilă, pe atât de minunată! Dacă o vei practica în viitor cu aceeaşi pasiune pe care o dovedeşti azi – aşa cum trebuie, sau ar trebui, să facem toţi, oricare ne-ar fi profesiunea pe care ne-am ales-o „de bunăvoie şi nesiliţi de nimeni"! – suntem convinşi că vei avea mari satisfacţii în viaţă!

Mulţumim călduros tuturor fidelilor noştri cititori care, prin scris, telefonic sau e-mail, ne-au felicitat atât cu prilejul sărbătorilor dintr-un sfârşit de an, de veac şi de mileniu, cât şi pentru aniversarea celor 500 de numere (serie nouă) ale revistei „Magazin"! Bunelor gânduri şi sentimente le vom răspunde în singurul fel în care ne pricepem – numere ale revistei cât mai bune pe viitor!

KOLEA KURELIUC (Măriţeia Mare): Sunteţi, fără îndoială, unul dintre cei mai vechi şi mai fideli cititori ai revistei noastre – motiv pentru care vă urăm, la rândul nostru, să aveţi viaţă îndelungată, cu sănătate, cât să citiţi şi numărul 10.000 al „Magaziului albastru"! Cât priveşte vechiul Dv. „of", regretăm, dar noi considerăm că în forma actuală rubrica respectivă se încadrează în viziunea redacţiei.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

Ştiaţi că...

◆ *...limba esperanto a fost creată la sfârşitul secolului trecut de medicul polonez L.Zamenhof? Era formată din elemente de vocabular şi gramatică din cele mai răspândite limbi, urmărind să ajungă limbă internaţională, scop care, ca la toate limbile artificiale, n-a putut fi realizat.*

◆ *...„Grupul celor patru" a fost numele purtat de o grupare artistică întemeiată în 1926 de pictorii români Nicolae Tonitza, Şt. Dimitrescu, Fr. Şirato şi sculptorul Oscar Han? A fiinţat până în 1938 şi a avut un rol important în promovarea picturii româneşti moderne.*

◆ *...cobaltul a fost izolat pentru prima oară în 1735 de chimistul suedez Georg Brandt? El a plecat de la minereul de cupru din regiunea Harz.*

◆ *...„Cuişoarele" folosite ca mirodenii, mai exact ca substanţe aromatice, sunt mugurii florali ai unui copac din familia Myrtaceae? Copacul este cultivat în ţările calde iar bobocii florali sunt recoltaţi înainte de deschidere.*

◆ *...Exploatarea sării la Slănic (judeţul Prahova) a fost organizată de spătarul Mihail Cantacuzino? Zăcămintele extrase erau transportate cu carele pe vechiul „Drum al Sării" până la Dunăre.* (I.S.)

MEMENTO

10 *ianuarie* – în anul 1493 s-a născut umanistul Nicolaus Olahus, în 1799 iluministul Petrache Poenaru, iar în 1876 istoricul Constantin Moisil

11 *ianuarie* – în anul 1926 s-a născut Leonid Dimov

12 *ianuarie* – în anul 1909 s-a născut Traian Şelmaru; în anul 1866 a murit Aron Pumnul

13 *ianuarie* – în anul 1958 a murit Dan Botta

14 *ianuarie* – în anul 1934 a murit medicul bacteriologul Ioan Cantacuzino

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Plantele, lumina şi umbra

Oricărei plante, ca oricărui organism viu, trebuie să i se asigure un minimum de condiţii de creştere şi dezvoltare normală. *Lumina* este una dintre cele mai importante cerinţe şi, de ce să nu recunoaştem, destul de dificil de asigurat la parametri optimi pentru cei ce locuiesc în apartamente de bloc şi dispun de ferestre şi de un balcon orientate după cum... a fost să fie. În aceste condiţii, lumina de care beneficiază plantele în mica noastră grădină din apartament, diferă mult faţă de cea din locurile lor de baştină. Evident, multe din soiurile de plante care decorează apartamentele noastre sunt alese sau deja adaptate de specialiştii în horticultură astfel încât ele să fie mult mai rezistente şi mai puţin pretenţioase decât „surorile" lor din ţara de origine. Dar chiar şi aşa, grija pe care trebuie să o avem faţă de lumina pe care o asigurăm plantelor tot trebuie să fie maximă, cu atât mai mult cu cât ele trebuie să treacă prin variaţiile de luminozitate specifice celor patru anotimpuri de la noi. Să ne reamintim câteva dintre regulile de bază în această privinţă:

◆ Plantele care provin din regiunile deşertice, unde umbra aproape nu există, sunt dintre cele mai exigente (cactuşii, euforbiile, plantele suculente), deci lor trebuie să li se ofere întotdeauna spaţiul cel mai luminos.

◆ Speciile care provin din pădurile tropicale, obişnuite cu umbra deasă a arborilor (ferigile, begoniile, filodendronii, aspidistra etc.) trebuie ferite de soarele direct, ele mulţumindu-se cu lumina filtrată prin perdeaua de la fereastră.

◆ Cele mai multe plante de cameră iubesc un loc luminos, dar fără să fie atinse direct de razele soarelui, mai ales în orele de la amiază (şi în special vara). Ele pot suporta însă 1-2 ore de soare direct care le accentuează culorile şi le face mai frumoase (dracena, ficus, croton etc.). Condiţia optimă pentru acestea este ca soarele să strălucească numai în orele de dimineaţă sau spre seară, cu excepţia perioadei de iarnă când poate fi prezent toată ziua.

◆ Este bine ca iarna, plantele să fie aşezate acolo unde este cât mai multă lumină. Nevoia de lumină a plantelor este demonstrată şi de faptul că vârful lăstarilor se îndreaptă întotdeauna către sursa de lumină şi de aceea de multe ori se dezvoltă înclinate şi strâmbe.

◆ Rotirea ghivecelor pentru aplanarea acestui inconvenient, pentru ca planta să crească vertical, nu le face plăcere. Ea poate fi făcută, dar numai învârtind ghiveciul puţin câte puţin. Există însă câteva specii foarte sensibile la această mişcare, imediat reacţionând prin pierderea bobocilor (care cad). Este cazul cactusului cunoscut cu numele de Crăciunel sau „Nu mă deranja". La fel se întâmplă şi cu bobocii şi florile de azalee, camelie, gardenie, care se află prinse direct pe lăstar (nu au codiţe), fapt care nu le permite o libertate de mişcare atunci când planta este deranjată faţă de direcţia luminii pe care o primeşte.

◆ Plantele cu flori necesită, în general, o cantitate mai mare de lumină decât cele ornamentale prin frunze. Pentru unele specii decorative prin flori, lumina ca durată devine o condiţie esenţială pentru procesul de formare a mugurilor floriferi. De exemplu, la Kalanchoe şi Steaua de Crăciun înflorirea are loc atunci când zilele sunt scurte (din punct de vedere al luminozităţii), sub 12 ore.

◆ Colorarea frunzelor de asemenea este influenţată de lumină. În general, speciile cu frunzele colorate altfel decât verde necesită mai multă lumină, după cum frunzişul verde-închis demonstrează o toleranţă mai bună la umbră. *(A. Popescu)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

I. Newton

J. London

Henriette Yvonne Stahl, Pericle Martinescu, George Calboreanu, Ioana Bulcă, Isaac Newton, Elvis Presley, Jack London, Charles Perrault, Rod Stewart, Jeanne d'Arc, Faye Dunaway, Caterina Valente, Richard Nixon. (P.I.)

DECOR DE IARNĂ

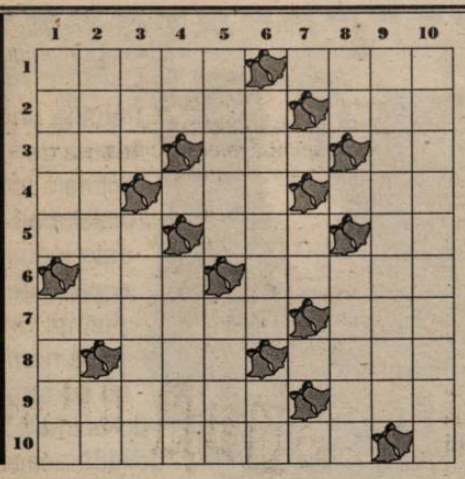

ORIZONTAL: 1) Autorul cunoscutei melodii „Sanie cu zurgălăi" adecvată decorului hibernal – ...și liric de la noi, autorul versurilor „Iarna la oraș" (Ștefan). 2) Amenajate iarna pentru săniuș – ...la gârlă! 3) Puțin polei! – Automobil german – Suflet de poet! 4) Corp scufundat în apă! – Se închide pe vreme rea – Prichindel la săniuș. 5) Arbore rășinos verde iarna (reg.) – Eroina din romanul lui Platon Pardău „Mergând prin zăpadă" – Iureș la vale! 6) Centrala Electro-Termică (abr.) – Se așterne pe case. 7) Derdeluș iarna pentru copii – Pom de iarnă. 8) A apărea din senin – Trântit de viscol iarna. 9) Șapcă pentru schiori – Săniuțe una după alta. 10) Cădere mare de zăpadă la munte.

VERTICAL: 1) Se practică iarna pe zăpadă – ...cu haină groasă de iarnă. 2) Fixată la sanie pentru alunecare – Primele ovații! 3) Mulți ani – O zi de iarnă geroasă. 4) Lovit la picioare! – Prozator de la noi, autorul volumului „Mi-am amintit de zăpadă" (Sorin) 5) Acoperită cu albul zăpezii – A-l fura peisajul hibernal.6) Poetă de la noi, semnatara versurilor „Pași pe zăpadă" (Magda) – Se schimbă în miezul iernii. 7) Din val în val! 8) Început de iarnă! – A bate zăpada pe pârtie. 9) Viscoliri mari de zăpadă. 10) Bardul de la Mircești, care ne-a prezentat în acest decor „Iarna" ...cu „Sania".

DICȚIONAR: NSU, TIS

Iulian IONESCU
Constanța

Soluția careului **„LA MULȚI ANI"**

Orizontal: MOLID - TRIL - OMAT - URATA - S - GHETUS - M - CEA - TIP - FU - RARI - LEGAL - A - EOLA - AUT - CM - VATA - RI - IAR - TATA - A - USORI - ELAN - NAMETE - BOI.

UMOR

– *Ai un program de lucru sever?*
– *Deloc! Pot veni când vreau înainte de ora opt, și pot pleca tot când vreau după ora 18!*

– *Fiul dumneavoastră are o mare sete de știință! De la cine a moștenit-o?*
– *Știința de la mine, setea de la taică-său!*

– *Nu știu ce mi se întâmplă, doctore, dar din ce în ce mai des mi se întâmplă să aud voci, deși nu e nimeni în jur!*
– *Și ce-ți spun?*
– *Nu știu, nu aud prea bine!*

– *Ieri am condus cu peste 150 km/h și mi-am pierdut o roată!*
– *Și ai pățit ceva?*
– *Nu, era roata de rezervă!*

– *Care este, după părerea ta, cel mai mare actor în viață?*
– *Oh, dar suntem mai mulți!*

– *Draga mea, spune mama, trebuie să recunoști că ți-am ales un soț bun.*
– *Nu-ți pun la îndoială gustul, dar să știi că-n ceea ce privește rochia de mireasă, modelul și materialul, voi hotărî singură!*

PAR(anormale) de TOPAN

Fotografii de la cititori

«Scări mai ușor de coborât...»

TUDOR ATITIENEI – Botoșani

Verificați-vă cunoștințele

APE

1) Cine era zeița greacă a apelor mării, fiica lui Nereus și soția lui Poseidon?
2) Cine a compus suita „Muzica apelor"?
3) Cine a scris comedia „Paharul cu apă"?
4) De unde este originară planta ierboasă acvatică numită „ciuma apei"?
5) Cine a regizat, în 1934, filmul „Ape moarte"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Muza dansului la vechii greci se numea Terpsichore. 2) „Dansurile polovțiene" fac parte din opera „Cneazul Igor" de compozitorul rus Aleksandr Borodin (1834-1887). 3) Autorul cunoscutei statui „Dansul", creată pentru Opera din Paris, este Jean-Baptiste Carpeaux (1827-1875). 4) Romanul „Valsul de adio" aparține scriitorului ceh contemporan Milan Kundera. 5) Filmul „Ciuleandra" a fost realizat de regizorul român Sergiu Nicolaescu în 1984.*

Poșta cititorilor Au răspuns corect la întrebările rubricii: *Mihaela Iosif* – Gheorghieni; *Bianca Lungu* – Aiud; *Constanța Voicu* – Timișoara; *Ionela Cristea* – Pitești; *Rădu Ioan* – Tecuci; *Costin Mirea* – Iași; *Dumitru Vasile* – București.

Costin Mirea – Iași. Suntem siguri că Iașul este un oraș minunat dar deocamdată nu punem întrebări legate de o singură localitate. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

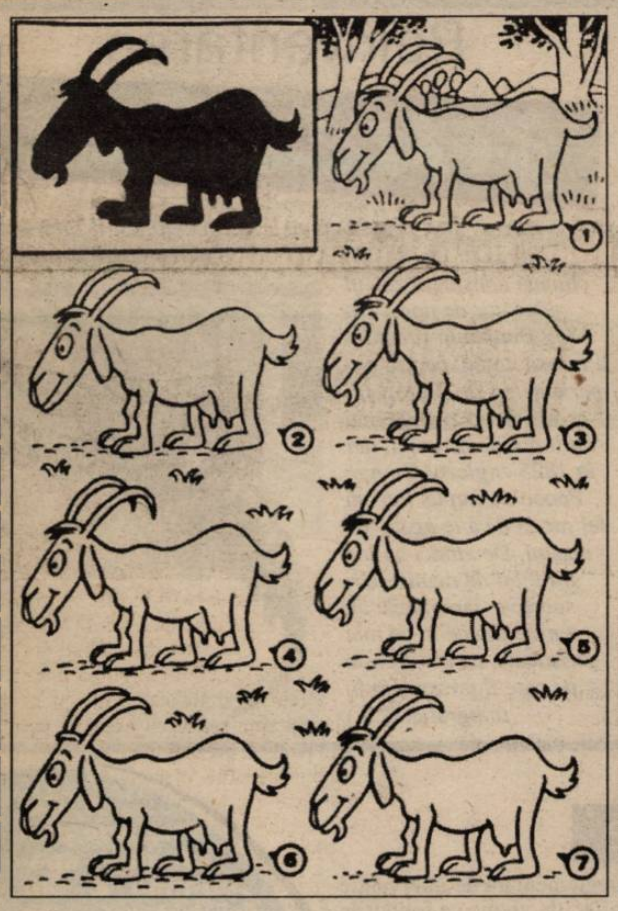

7 căprițe

Care dintre cele șapte căprițe numerotate corespunde umbrei din stânga sus?

Numărul 5, pentru că nr.1 are coada diferită, nr.2 nu are bărbiță, nr.3 are urechi mai mici, nr.4 are coarne mai lungi, nr.6 are moțul mai mic, nr.7 are ugerul mai mic.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DE SĂRBĂTORI"

NEAJUNS		PUS LA GAURĂ		ȚINUT LA NOI		INTE-RIOARĂ		PRIMELE NOȚIUNI		TELE!		T							
INFINIT		CUTĂ!		ÎNFRÂNT		IBIS!		USTUROI		IACOB		I							
TIP DE REACȚIE										C		RUPT							
ROCADA MICĂ																			
		TRUP DE LIPAN!				VOCALE		I		13 CIFRE!									
		PRIVEȘTE				VOCALE				DIN ARAGON									
NICOLAE ALINTAT								R		AUR									
PRIMA FEMEIE										A EXPUNE									
				NEȘTI-UTOARE		A IRITA													
						DIN AFRICA!		E											
DIN METAL!																			
PÂINE SFINȚITĂ				STROPITĂ		F		FIR				PRENUME MASCULIN							
								DAT ÎNAINTE											
				U															
								PIATRĂ SCUMPĂ (var.)											
PILOT CELEBRU		PARFUM VECHI...		O				LA COSIT!								DIN NOUR!			
		EROU BIBLIC																	
		Ń				A PEDEPSI													
						UNU LA TABLE													
MIEI																			
FIR	N									EPOCĂ									
Ă				UNUL DIN PIESĂ				UNUL DIN BAKU											

Dezlegarea integramei ***„URAREA NOASTRĂ"***

Orizontal: D - M - R - M - C - R - DEMORALIZATA - MINIMALIZAT - BOLID - MOLARI - NITELUS - RIO - VETO - EL - AMIN - TARANTULA - A - PIRINEI - UMIL - ZIZI - AA - ERI - FAZA - ANDIN - Z - ȚATARI - STRA - RATARI - CT - AT.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

Biblioteca Județeană MUREȘ

Mini-interviul săptămânii

HARALD ALEXANDRESCU matematician

– Toată lumea vă ştie cu ochii aţintiţi asupra „cerului înstelat", şi totuşi...

– După 16 ani de lucru la Observatorul Astronomic din Bucureşti, unde am repus pe picioare această fascinantă instituţie (după un moment foarte dificil), am „migrat" – din motive independente de mine – la Departamentul informatică al Consiliului Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii. Calculatorul mi-a fost şi a rămas un foarte bun prieten al meu.

– Gândindu-mă la Miroiu, cred că pasiunea vă urmăreşte şi acasă. Scrutaţi cerul prin ferestile locuinţei dv.?

– Desigur, am o lunetă, suficient de puternică pentru a urmări câmpurile solare şi mişcările astrelor din Sistemul nostru Solar. Am şi o colecţie de cărţi foarte vechi, ca şi personajul pe care l-aţi amintit. De asemenea, deţin o mostră a meteoritului căzut în 1927 lângă Craiova.

– Cum va fi anul 2001 pentru România, din punct de vedere astronomic?

«Eclipsă totală de Soare în 2001, dar departe de noi...»

– Se anunţă un an liniştit, fără evenimente deosebite.

– NASA ne-a „încântat" cu vestea ciocnirii Terrei cu un corp celest prin 2030...

– Există, într-adevăr, un obiect demn de luat în seamă, care evoluează pe o orbită în jurul Soarelui şi va „poposi" în preajma noastră prin septembrie 2030. De fapt, orbita sa reală este greu de anticipat cu precizie, întrucât sunt multe perturbaţii în spaţiul cosmic.

– Este un „duşman" artificial sau natural? – din ştirea NASA nu reiese clar.

– „Duşmanul", care are aspectul unui bloc cu zece etaje, poate fi o rămăşiţă de la o lansare de navă cosmică după ce a atins a doua viteză cosmică.

– Soarele şi Luna se vor „şicana" în 2001?

– La 21 iulie 2001 se va produce o eclipsă totală de Soare în emisfera sudică, în mijlocul Atlanticului. Poate sponsorizează cineva o expediţie navală ştiinţifică românească... Într-o perspectivă mai lungă, la 29 martie 2006, se va produce şi în apropierea noastră, în Marea Neagră, altă eclipsă totală de Soare, între Georgia şi Turcia. Atunci vom face cu siguranţă observaţii ştiinţifice la faţa locului.

PAUL IOAN

Până la urmă, teama de animale (câini, pisici, cai) este indusă copiilor de părinţi. Un copil normal nu se teme de animale; dovadă această imagine surprinsă în Parcul Wand Sworth Common din Anglia, în care Jessica Leslie îşi bea liniştită laptele alături de un urs. *(Foto: Marion Schweitzer)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Imaculatul peisaj hibernal poate fi „ajustat" în fel şi chip de inventivitatea oamenilor. Şi, uneori, de la idee la faptă nu e decât un pas... Un pas de 5,272 kilometri! Atât este de lungă frânghia pe care au atârnat rufe colorate locuitorii comunei norvegiene Bavel. Geniala inspiraţie le-a interzis ca să alăture două elemente de lenjerie de aceeaşi culoare, astfel că „Marele Zid Textil" din Norvegia este şi cel mai lung, dar şi cel mai bogat cromatic din lume.*

◆ *Zăpada poate fi folosită şi la curăţatul covoarelor, mai ales în mediul rural. Dar ceea ce au păţit sătenii din Clanéque, Franţa, a rămas de poveste. După ce şi-au aşternut pe coama unui deal peste 70 de covoare, unul lângă altul, ei şi-au zis să le lase acolo peste noapte. Iniţiativa n-a fost deloc pe placul unor clanuri de cârtiţe din subsolul respectiv, astfel revolta „ochioaselor" mamifere a fost devastatoare. Nici un covoraş n-a scăpat neciopârţit, iar proprietarii s-au învăţat minte pentru totdeauna.*

◆ *Un concurs hibernal mai puţin obişnuit se desfăşoară la Ysér-Ganteix (Franţa). Concurenţii trebuie să topească un uriaş bulgăre de zăpadă, contra cronometru. Dar nu oricum, ci suflând foc asupra „victimei". Cu o mică făclie în mână şi gura plină cu votcă sau cognac, ei suflă alcoolul peste flacără, formând un jet arzător care atacă troianul. În acest mod, un metru cub de zăpadă aglomerată poate fi topit în mai puţin de un minut. Euforia concurenţilor nu este nici ea de neglijat...* (P.I.)

DOVLECI care sfidează gravitaţia

De bună voie şi nesiliţi de nimeni, în grădina lui Henry Cassela (Glanstone, Connecticut) au început să crească doi dovleci gemeni, într-o plantaţie de... varză. Henry i-a lăsat în pace, deşi începuseră să-i deranjeze cultura tradiţională. Nici nu bănuia agricultorul nostru că dovlecii aveau să-i aducă glorie şi bani. La maturitate, „bombele lui Henry" au ajuns la greutatea de 275-277 de kilograme fiecare! Specialiştii de la Universitatea din New Haven i-au achiziţionat pentru cercetări genetice. Pentru deplasarea lor au fost închiriate nişte cricuri speciale de la o uzină mecanică. *(P.I.)*

Un cimitir de arbori

Odinioară un crâng înverzit, acest loc din Australia Occidentală, s-a transformat într-un lac sărat datorită defrişărilor pădurilor din jur. Până la aceste defrişări, arborii absorbeau apa de ploaie şi împiedicau pânza freatică să iasă la suprafaţă antrenând sărurile din adânc. Rezultatul este acest cimitir de arbori, un peisaj dezolant şi înfricoşător, ca o poveste cu fantome. *(I.S.)*

Reinventarea zmeelor

Aşa cum se ştie, primul zmeu a fost inventat în China în anul 200 î.Ch. În 1282 Marco Polo remarca faptul că marinarii chinezi consideră zmeul aducător de noroc. În 1752 Benjamin Franklin a folosit zmeul pentru experienţele sale. Europenii considerau zmeele mai mult un joc de copii, dar în 1825 englezul George Pocook a impus într-un fel moda de a le agăţa de maşini. De atunci au loc tot felul de manifestări sportive, iar zmeele au forme din ce în ce mai sofisticate, ca acest peşte pe care îl prezentăm în fotografie. (I.S.)

POMPIERII încing spiritele

Pompierii din Buis-les-Baronnies (Drôme, Franţa) au abandonat ţinuta reglementară de intervenţie şi au pozat nud pentru un calendar al anului 2001. Scopul este umanitar, de vreme ce fondurile încasate din vânzarea calendarului vor fi alocate Asociaţiei persoanelor paralizate din Franţa. Eroii focului care au intrat în această acţiune sunt evident 12 la număr, câte unul pentru fiecare lună, dar printre bărbaţi se află şi două femei. *(A.P.)*

Fotografia săptămânii

Anul Nou în Australia a venit în... plină vară supervizat de un Moş Crăciun într-o formulă inedită. Mai greu e s-o săruţi pe fata asta... (D.M.)

În numărul viitor

■ Călătorie prin tunelul spaţiu-timp ■ Cât de bătrân este Sfinxul? ■ Roboţi cu suflet de om! ■ Vă odihniţi suficient? ■ Ultrasunetele contra infarctului ■ Tehnici egiptene de îmbălsămare ■ Muzeul Picasso ■ Cât de mult pot fi „miniaturizaţi" poneii? ■ Capodopere în umbră ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ „Filme"... din spatele ecranului ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 503 • ANUL XLIV • 11 IANUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 2 (2253)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

11 IANUARIE

1569 În Anglia se deschide prima loterie de stat din lume.

1922 Leonard Thompson este primul pacient bolnav de diabet tratat cu insulină.

S-a născut în această zi

1938 John Sessions, actor englez.

ROBOŢI cu suflet de om!

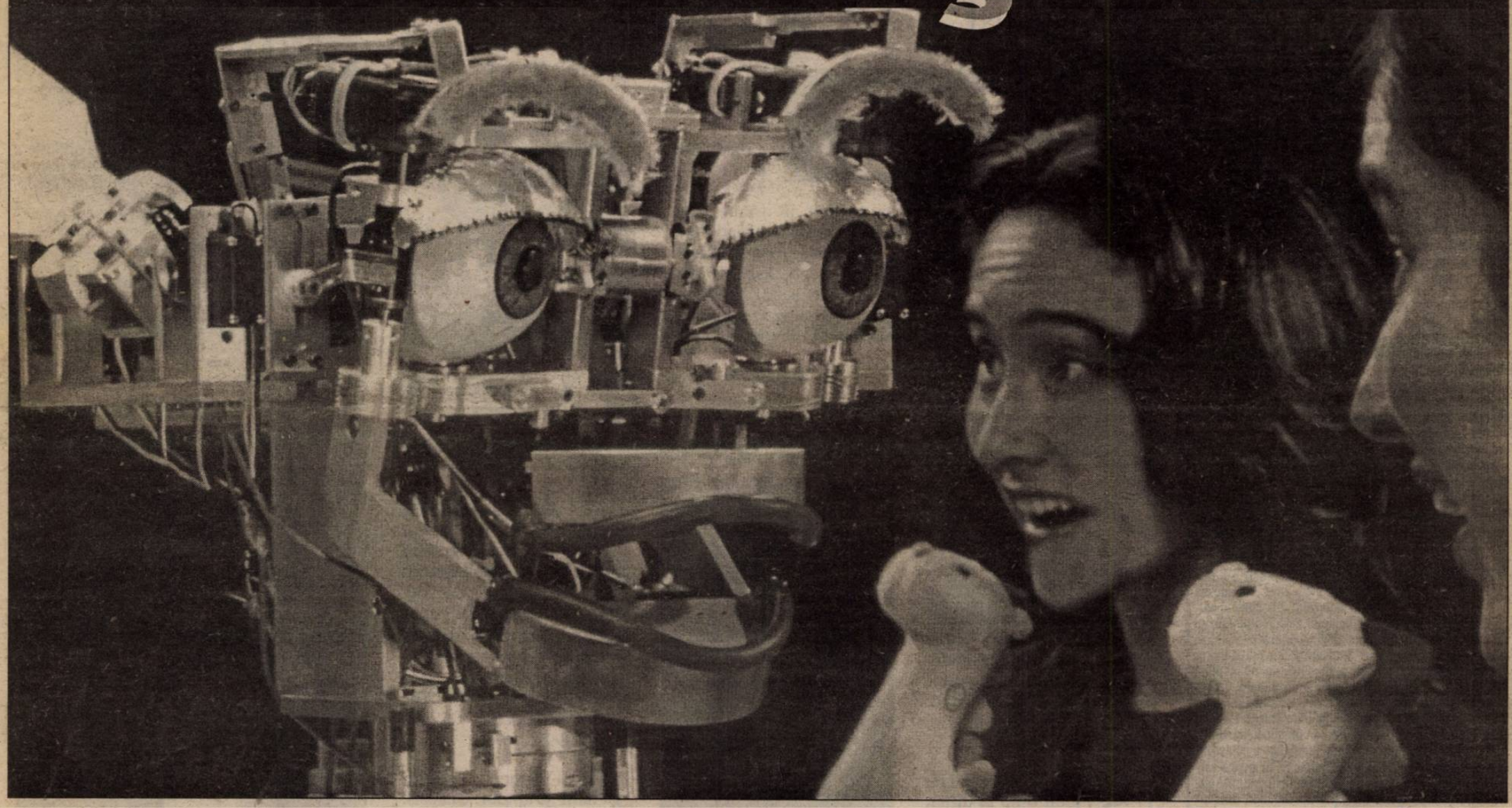

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Cât de bătrân este Sfinxul? ◆ Au plantele un sistem nervos? **MISTERELE LUMII** ◆ Omuleţii verzi în Uniunea Sovietică? ◆ Luminozitatea corpului **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Muzeul Picasso ◆ „Jason-1" detectivul oceanelor ◆ Cum arăta, oare, Venus din Willendorf? **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ Tehnici egiptene de îmbălsămare ◆ Mari agente ilegale ale K.G.B. **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Din „profesor al anului" a devenit o... profesoară concediată ◆ A sărit cu parașuta la numai 5 ani ◆ Cel mai deștept câine din lume! **FEMINA CLUB** ◆ Problemele cuplului nu exclud diplomația ◆ Dosarele frumuseții ◆ Ambientul, sub semnul zodiacului ◆ **HOROSCOP**

Prima eclipsă a MILENIULUI III

Marţi, 9 ianuarie 2001, a avut loc prima eclipsă totală de Lună a mileniului III. Un fenomen ce se produce o dată sau de două ori pe an şi care durează aproximativ 3 ore. Eclipsa a fost observată în Europa, Asia şi Africa şi, parţial, în ultima ei fază, în nord-estul Americii de Nord, în nord-estul Americii de Sud, Alaska, Australia şi în regiunile polare boreale. Următoarele eclipse totale de Lună vor avea loc în 16 mai şi 9 noiembrie 2003 şi vor fi vizibile doar în Europa Occidentală. *(D.M.)*

Stele fragile

„FILME" din spatele ecranului

Călătorie prin tunelul SPAŢIU-TIMP

Vă odihniţi suficient?

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Judeteană

cartea albă

EMINESCU

„OMUL DEPLIN AL CULTURII ROMÂNEŞTI"

Sărbătorim în acest mijloc de ianuarie încă un an al eternităţii lui Eminescu, o eternitate care există indiferent de detractorii lui de ieri şi de azi.

M-am gândit că orice cuvânt de-al meu despre Eminescu ar păli şi ar părea prea cu totul neînsemnat în comparaţie cu frazele rostite de marii gânditori ai culturii române, motiv pentru care mi s-a părut firesc să le invoc astăzi, în acest colţ de pagină. Şi m-am oprit la gândurile unui autentic filozof român, Constantin Noica, gânduri pe care, de-a lungul anilor, Radioul român le-a înregistrat pe bandă magnetică. Astăzi, datorită iniţiativei Societăţii Române de Radiodifuziune, aceste înregistrări ajung la îndemâna iubitorilor de cultură datorită unei casete audio intitulată *Omul deplin al culturii româneşti* – Constantin Noica despre Mihai Eminescu.

Într-un *Cuvânt înainte*, Andrei Dimitriu, Preşedinte Director General al Societăţii Române de Radiodifuziune, spune că „la Eminescu se poate gândi numai cu smerenie şi doar prin iubire poţi avea acces la el. Constantin Noica l-a iubit pe Eminescu cu pasiune şi devotament fanatic". Să nu uităm că Noica este cel care a spus la un moment dat „grija pentru soarta celor 44 caiete eminesciene mi-a provocat mie eminescianită acută". Caseta audio conţine patru înregistrări ale lui Noica: Marginalii la un vers (1970), *Despre Timp şi Treier* (1980), *Margini şi nemargini ale limbii* (1980) şi *Pledoarie pentru o ediţie facsimilată a caietelor eminesciene* (1977). Voi încerca să extrag de aici câteva gânduri ale filozofului despre poetul nostru naţional.

În „Marginalii la un vers", Noica spune că a descoperit cu stupoare în manuscrisului eminescian nr. 2254 de la Academia Română, „printre multă nepoezie şi proză versificată, între un plan de piesă şi Amor pierdut , Viaţă pierdută, dramă originală într-unu actu" un vers singuratic „ce te-nfioară prin frumuseţea şi înţelesurile lui: Ca o spaimă împietrită, ca un vis încremenit". Comentând acest splendid vers, Constantin Noica ajunge la un moment dat să spună: „Aşa cum apare el, abrupt, fără legătură cu nimic, mi se pare că poartă în el o măreţie singulară, ca stâncile neverosimile tâşnind într-un pustiu sau ca statuile neînţelese din Insula Paştelui". Noica recunoaşte că aceasta este chiar magia caietelor lui Eminescu. Şi mai departe, gândind la acest vers Noica spune că are „puritatea pe care nici o operă n-o poate reda, pentru că oricare închide în ea o suferinţă învinsă...Pe când aşa, de-a dreptul, nu e loc pentru suferinţă... şi nu e loc pentru vindecare. Ce să vindeci în *spaima împietrită*, ce să clatini în *visul încremenit*? ...Ai putea tălmăci un întreg capitol din frământarea filozofică a omului modern, existenţialismul, prin prima jumătate a versului lui Eminescu: *spaimă împietrită*. Şi ai putea tălmăci depăşirea existenţialismului prin cealaltă jumătate, *visul încremenit*". Mă opresc aici, din lipsă de spaţiu, dorind ca tot mai mulţi tineri, elevi sau studenţi să asculte în întregime această excepţională casetă audio care ni-l readuce în prim plan pe filozoful îndrăgostit de Eminescu, (parcă uitat de peisajul cultural actual, dominat tot mai mult de frivolitate) pentru a se descoperi pe ei şi spaima lor împietrită. Pentru că aşa cum spunea Constantin Noica, în *Marginaliile la un vers*, „toată problema omului, după existenţialism, este să-şi scoată spaima din împietrire. Nu eşti om adevărat dacă nu ai curajul spaimei de a fi om". Dacă ar trebui să fac, la rândul meu, nişte marginalii la un vers de-al lui Noica, atunci m-aş opri la acest tulburător vers: *curajul spaimei de a fi om*. În definitiv, ce este mai înspăimântător pentru un om sărac cu duhul decât de a avea curajul să-şi scoată din împietrire spaima prin cunoaştere, prin cultură. (*Urmare în numărul viitor*).

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

The Best of UB 40

Sfârşitul mileniului ne-a adus şi o nouă colecţie scoasă de singura trupă de reggae care a dominat categoric ultimele două decenii ale zbuciumatului dar foarte bogatului muzical secol XX. Chiar dacă în Regatul Unit contestarea celor de la *UB40* a devenit un fel de sport naţional, principalul cap de acuzare fiind, potrivit sardonicei şi sarcasticei prese insulare, reggae-ul ultra comercial promovat de *UB40*... Din fericire, adevărul este cu totul altul: cei opt din Birmingham au avut un extraordinar succes pe mapamond în ultimii 20 de ani, ei fiind vinovaţi şi de resuscitarea atât a unor clasice de reggae, cât şi a unor hituri din pop şi rock music, trecute acum prin registrul reggae. Un rol foarte important în succesul trupei l-a avut şi îl are componenţa sa multi etnică, grupată în jurul fraţilor *Robin* şi *Alistair Campbell*, aceleiaşi componenţe datorându-i-se şi încărcătura socială şi politică a unora dintre hiturile octetului (vă aminesc doar de single-ul de debut *„Food For Thought"* şi de *„One In Ten"*...). *UB40* au meritul incontestabil de a face reggae-ul o vedetă pe Bătrânul Continent, apariţia lor coincizând, aşa-i viaţa, cu sfârşitul domniei celui care a scos reggae-ul în lume – *Bob Marley*. Primele lor două albume, pe care vi le recomand fără rezerve, (mai degrabă v-aş obliga să le luaţi!) *„Signing Off"* şi *„Present Arms"*, clasice astăzi, şi colecţiile *„Labour Of Love I, II şi III"* nu au făcut decât să demonstreze că *UB40* nu au concurenţă! *„Best Of"*-ul de astăzi ilustrează perfect ceea ce deja v-am spus ceva mai sus şi, fie vorba între noi, este mult mai bun decât v-aţi putea închipui! Cum de asta vă puteţi convinge doar ascultându-l, tot ce-mi rămâne acum este să vă invit s-o şi faceţi! Apropos, veţi găsi şi un cover al clasicei *„Light My Fire"* (a celor de la *The Doors*); că tot au ei o slăbiciune deosebită pentru reluări...

ŞTIRI pe bandă rulantă

Marilyn Manson a marcat lansarea noului său album - *„Holy Wood (In The Shadow Of The Valley Of Death)"* (cronica acestuia o veţi găsi

în numărul nostru viitor) printr-un show exclusiv acustic, dublat de o petrecere în stilul arhicunoscut al tipului de peste Atlantic. Adică de groază!

Vă spuneam, nu cu mult timp în urmă, că *„Thriller"*-ul lui *Jackson* a devenit cel mai bine vândut album din istorie dar iată că foştii lideri, respectiv *Eagles* cu al lor *„Their Greatest Hits 1971-1975"* au revenit în frunte, noul tiraj record atins fiind de 27 de milioane! Aşteptăm reacţia lui *Jacko, King Of Pop* aflându-se acum la finalul pregătirilor pentru lansarea noului său album...

R. Kelly a dat încă o lovitură cu noul său album *„TP-2.com"* (scos la casa *Jive*), Number One în Hot

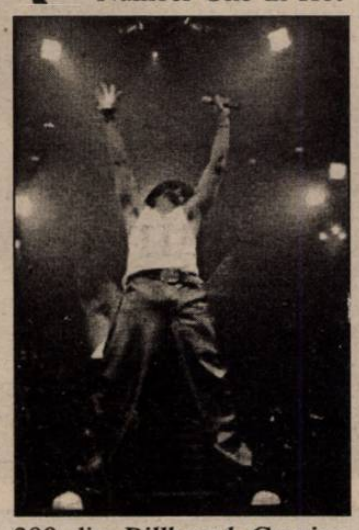

200 din *Billboard*. Cronica acestuia este programată pentru *Music Box*-ul din 26 ianuarie. N-o rataţi!

Vă recomand şi noul album al lui *David Gray*, unul dintre marile revelaţii ale anului trecut, omul care i-a redescoperit publicului pe *Bob Dylan* şi pe *Van Morrison*. Titlul albumului este *„White Ladder"*.

Suedezii de la *Aqua* revin cu un single nou – *„We Belong To The Sea"*, al patrulea extras

de pe *„Aquarius"*. Stilul? Acelaşi...

Eagles au fost obligaţi să scoată opt din cele 12 melodii puse gratuit pentru download on-line. Motivul retragerii l-au constituit problemele de licenţă. Melodiile fac parte din recent apărutul box-set scos de *Elektra*, cu titlul *„The Eagles: Selected Works 1972-1999"*...

Veşti bune şi pentru fanii grupului *Genesis*: *Phil Collins* revine la trupă! Cu gânduri mari pentru această primăvară...

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: Love and the Russian winter (noiembrie 1999) ● Blue (mai 1998) ● Life (octombrie 1995) ● Stars (octombrie 1991) ● A New flame (februarie 1989) ● Simply Red: Interview picture disc (mai 1987) ● Men and women (martie 1987) ● Picture book (octombrie 1985).

SINGLE: Your eyes (februarie 2000) ● Ain't that a lot of love (octombrie 1999) ● Ghetto girl (noiembrie 1998) ● The Air that I breathe (august 1998) ● Say you love me (mai 1998) ● Angel (octombrie 1996) ● We're in this together (iunie 1996) ● Never never love (ianuarie 1996) ● Remembering the first time (decembrie 1995) ● Montereux EP (noiembrie 1992)

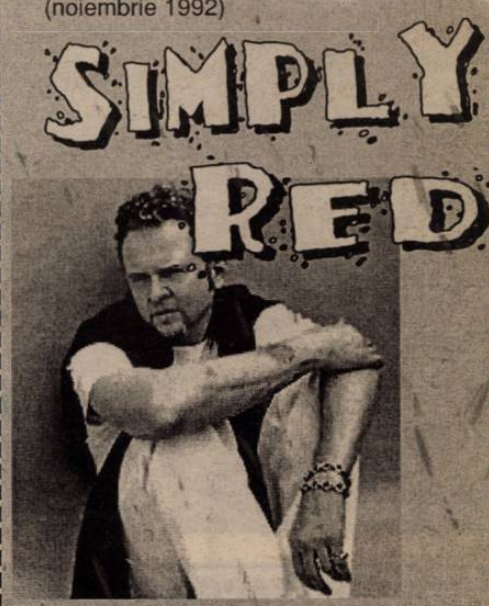

● Your mirror (iulie 1992) ● Thrill me (aprilie 1992) ● For your babies (februarie 1992) ● Something got me started (septembrie 1991) ● You've got it (octombrie 1989) ● If you don't know me by now (martie 1989) ● It's only love (ianuarie 1989) ● I won't feel bad (ianuarie 1988) ● Ev'ry time we say goodby (iulie 1987) ● Maybe someday (iulie 1987) ● Infidelity (mai 1987) ● The Right thing (ianuarie 1987) ● Open up the red box (iulie 1986) ● Jerico (februarie 1986) ● Holding back the years (noiembrie 1985) ● Come to my aid (august 1985) ● Money's too tight (to mention) (iunie 1985).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr:
Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222,83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995,
Piaţa Presei Libere nr.1,
sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

Mari evenimente științifice 2000

CUM ARĂTA UNIVERSUL
în primele secunde de existență?

MIHAELA DOROBANȚU

Un eveniment care a trecut aproape neobservat a avut loc vara trecută la marele accelerator de ioni grei de la Laboratoarele Brookhaven, lângă New York. Scopul experimentului: recrearea în laborator a condițiilor din Univers în primele momente ale existenței sale. Pericole: nici unul – aparent. Pentru că Frank Wilczek, cunoscut fizician de la celebrul Institut pentru Studii Avansate din Princeton, a emis ipoteza posibilei realizări, pe parcursul desfășurării experienței, a unei... găuri negre! Care, așa cum îi spune și numele, ar fi „sorbit" în ea întreaga materie din Univers, ducând implicit la dispariția noastră. Că nu s-a întâmplat așa o dovedește faptul că citiți acum acest articol. Dar experimentul de la Brookhaven și-a atins oricum scopul: omul a putut „vedea" cam cum arăta ceea ce acum 15 miliarde de ani a constituit una din primele forme de existență a materiei, așa-numita supă de quarci...

Incredibila ciocnire. Iată câteva date care ar putea literalmente scoate din minți un ordonator de credite: două inele cu o lungime de 4 km fiecare; 1740 de magneți supraconductori care să accelereze atomii „dezbrăcați" de toți electronii lor, până la viteze apropiate de cea a luminii; patru puncte de „ciocnire", echipate cu cei mai sensibili revelatori realizați vreodată. Cost total: peste 600 de milioane de dolari! Și pentru ce? Calculată la scara cu care suntem noi obișnuiți în lumea noastră, energia pusă în joc nu este mai mare decât cea cu care... se ciocnesc în aer două musculițe! Da, doar că această energie este concentrată într-un spațiu de câteva miliarde de miliarde de ori mai mici. Ceea ce înseamnă temperaturi de câteva mii de ori mai mari decât în centrul Soarelui. Suficiente pentru a „topi" protonii și neutronii din care sunt alcătuite nucleele atomice și a-i transforma într-un fel de supă, în care „bucățelele" sunt cele mai stranii particule imaginate până acum: quarcii și gluonii. Primii sunt încărcați electric, dar sarcina lor este fracționară – un multiplu de 1/3. Ceilalți sunt cei care „îi leagă" pe quarci în interiorul oricărei particule elementare. „Încarcerați" în particulele obișnuite, nimeni nu i-a „văzut" efectiv. Și nici nu o să poată vreodată. Pentru că ei au fost liberi doar la începutul Universului... Ar trebui deci să se ajungă acolo. Cine să o facă?

Detectivii timpului. Aceștia sunt cu adevărat fizicienii. Cu ajutorul modelelor și teoriilor de care dispun în prezent, ei pot călători înapoi în timp și să „verifice" ce s-a întâmplat la început, adică foarte aproape de Big Bang-ul care ne-a dat naștere. „Supa de quarci" a fost observată și la CERN, la Geneva, încă de acum câțiva ani, proprietățile ei nu au fost încă elucidate. Aceasta este sfidarea adresată experimentului Brookhaven. Pentru că marea problemă este nu crearea „supei", ci menținerea ei într-o stare stabilă cel puțin câteva milionimi de secundă. „Rețeta"? Un alt teoretician de la Princeton, Edward Witten, afirmă că „supa" se poate stabiliza dacă pe lângă cele două tipuri de quark, „Up" și „Down" – adică „Sus" și „Jos" – cei mai ușori dintre ei, se adaugă și un al treilea, numit de fizicieni „Strange", adică „Straniu". Pentru a verifica această ipoteză a fost nevoie de „împingerea" mașinii timpului cât mai înspre „momentul zero". Ceea ce justifică sumele investite! Chiar dacă a apărut teama că omul ar putea declanșa forțe dincolo de puterea lui de a le stăpâni, care ar fi dus la posibilitatea de a crea inclusiv o gaură neagră. Și mai interesant, verificarea cea mai rapidă s-ar putea să vină de la... astronomie. Pentru că un grup de cercetători chinezi a descoperit...

Mutanții de pe cer. Legătura dintre Fizică și Astronomie este mult mai strânsă decât poate să pară la prima vedere. Pentru că nu este vorba doar de instrumentele de observare, ci de faptul că stelele reprezintă adevărate laboratoare în care fizicienii pot observa, de la distanță desigur și dacă dispun de instrumente suficient de puternice, procese în desfășurare și fenomene mult mai greu de realizat în laboratoarele terestre. Așa s-a întâmplat și în cazul echipei de la Nanchin condusă de Li Xiang-Dong care a identificat un pulsar, înregistrat în cataloagele stelare sub indicativul Sax J1808.4-3568, drept „recipientul" unei forme de materie complet nouă, cea mai densă observată până acum și neexistând în stare naturală nicăieri pe Terra. Steaua cu pricina este mult prea mică și se rotește mult prea repede în raport cu masa sa. Ca atare, explicația alternativă este că ea ar fi un fel de... mutant celest, „înghițind" materie de la stelele vecine și permițând transformarea unei părți din quarcii Up și Down pe care îi conține în quarci Strange – oferind deci cele trei ingrediente principale pentru a „găti" supa de quarci. Aceeași pe care o realizează pe Terra fizicienii de la marele accelerator de la Brookhaven...

Un mini-Big Bang în laborator

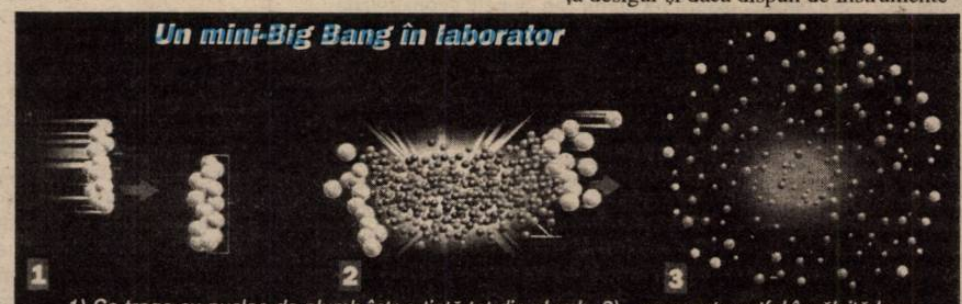

1) Se trage cu nuclee de plumb într-o țintă tot din plumb. 2) ...care este astfel încălzită la o temperatură de 100000 de ori mai mare decât cea din Soare, și... 3) ...supa de quarci este gata!

UN GUSTAVE EIFFEL al cartonului

DORIN MĂRAN

Rezistență mecanică, valoare estetică, respect față de mediu, iată ce propune un tânăr arhitect japonez care folosește ca material de construcție, cartonul.

Ultima realizare a arhitectului japonez Shigeru Ban a fost reprezentată la Expoziția universală din Hanovra, Germania. O construcție în formă de cupolă clădită din cilindri de carton lungi de 20 de metri și cu un diametru de 12 centimetri. Tuburile sunt confecționate din benzi de carton reciclat înfășurate asemenea trabucurilor și lipite între ele. Pentru a asigura soliditatea lor a fost nevoie să se ajungă la o grosime de 2,2 cm. În cursul procesului de fabricație, tuburile au fost tratate cu poliuretan pentru a le conferi impermeabilitate.

O aventură arhitecturală

Arhitectul japonez a colaborat cu Centrul de tehnologie industrială din Tokyo pentru a efectua teste de compresie, de tracțiune și de flexiune. O colaborare fructuoasă în urma căreia Ministerul de Construcții avizează în 1993 aceste materiale pentru utilizarea lor în edificii permanente. Shigeru Ban a fost nevoit în repetate rânduri să răspundă provocărilor colegilor de breaslă occidentali pentru care piatra, cimentul, fierul constituie cele mai importante ingrediente în construirea edificiilor. „Mă aflu în aceeași situație cu Gustave Eiffel care, în epoca sa, i-a lăsat perplecși pe arhitecți și ingineri ridicându-și marele său turn". O apărare „agresivă" pe care occidentalii o consideră un gest pueril de teribilism.

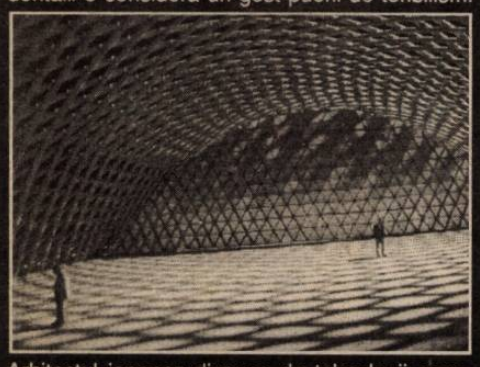

Arhitectul japonez dispune de tehnologii capabile să confere tuburilor sale de carton o rezistență superioară materialelor lemnoase dar acest lucru nu-l interesează, preferând să construiască cu materiale ușoare pentru a crea un spațiu cât mai original și mai apropiat de cultura niponă. Domul său din Expoziția de la Hanovra rămâne însă o provocare arhitecturală pe care specialiștii europeni n-o pot ignora. În primul rând, din punct de vedere estetic, și ecologic ambiental. Pereții domului, a cărui boltă are 16 metri înălțime și care se întinde pe o suprafață de 3000 de metri, sunt construiți în formă de fagure de miere ceea ce face ca lumina filtrată să creeze în interior o ambianță halucinantă. În care vizitatorii au pășit cu respirația tăiată.

Bancă de cafea criogenică

S-a născut prima criobancă de cafea arabică! Cercetătorii francezi au pus la punct un sistem de crioconservare și anume conservarea cu azot lichid, la temperatura de -196 grade C. Stéphane Dussert, unul dintre inginerii care au lucrat la acest proiect, a subliniat faptul că, datorită despăduririlor masive, cafeaua arabică a dispărut din stare naturală. În anii '70 s-au colectat ultimele soiuri de cafea arabică, înregistrându-se o mare diversitate. S-au creat rezerve-colecții din aceste soiuri pentru că semințele, suportând deshidratarea și conservate la o temperatură de 5 grade C, erau păstrate decenii în șir putând fi apoi semănate. S-a observat însă că fragilitatea cafelei arabice nu autorizează această metodă. Munca pentru îmbunătățirea sau schimbarea acesteia a început în 1996, aplicându-se metodele noi în Costa Rica unde se găsește una dintre cele trei colecții mondiale de cafea arabică. Datorită unui procedeu de deshidratare, congelare, reîncălzire, rehidratare și păstrarea apoi la -196 grade C se evită complet îmbătrânirea celulară. În felul acesta „arabica" este definitiv conservată și numeroase țări cer aplicarea sistemului la propriile rezerve. *(I.S.)*

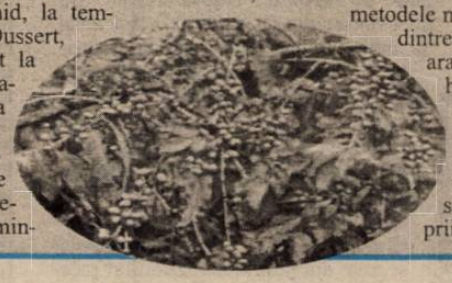

REIKI
o terapie în legătură cu Cosmosul

Încă din antichitate se considerau drept mijloace terapeutice: cuvântul, buruiana de leac și cuțitul. Cuțitul s-a transformat în bisturiu, apoi în laser; buruiana de leac a fost înlocuită de preparatele farmaceutice de sinteză; cuvântul (pe care îl putem considera informație) – într-o regretabil de mare măsură a fost neglijat și aproape uitat. Preparatele farmaceutice – cunoscute generic sub denumirea de medicamente, fiindcă la origine erau prescrise de medici, au cunoscut o așa dezvoltare încât Organizația Mondială a Sănătății a atras atenția asupra pericolului pe care în reprezintă acest fenomen și a consecințelor nedorite (reacții secundare pe fondul unor contraindicații, dependența de medicament, intoxicații medicamentoase)... produse de consumul exagerat sau prea îndelungat al unor medicamente.

Spre deosebire de medicina alopată europeană, bazată pe principiul introducerii în organismul bolnavului a unor substanțe – oricât de puține, dar totuși... –, așa cum se practică în homeoterapie, procedeele asiatice fac referire la *ceakre* (un fel de centre energetice din organism), la aura bolnavului (un fel de câmp radiant în jurul organismului), la meridiane energetice (un fel de rețea energetică în organismul uman) și puncte de acupunctură (unde acul pune în legătură corpul uman cu energiile cosmice). În prezent, aproape toată lumea este de acord că la baza spațiului nostru, a Universului nostru, se află triada fundamentală: materie-energie-informație; sau poate mai bine: informație-energie-materie. Am studiat teoria relativității, care demonstrează că materia este o stare condensată a energiei și mi-am pus problema: dacă nu cumva și energia (la rândul ei) este o stare condensată a informației. În timpul acestor preocupări, am citit cartea „REIKI tradițional" a lui Dumitru Hristenco și m-a impresionat prin faptul că venea la incidență cu preocupările mele: REIKI este o terapie informațională. S-a constatat, la prima vedere, că destul de multe afecțiuni s-au declanșat din cauza perturbării informațiilor (de la cele curente până la cele genetice). REIKI își propune refacerea fluxului informațional normal, ca metodă terapeutică. Este greu pentru noi să concepem informația în stare pură. Noi cunoaștem informația prin suportul său material sau energetic. Energia la care face referire articolul (vezi „Magazin" nr.50/2000 p.4), există cu adevărat și are o importanță vitală, dar este doar partea „văzută" numai de către unii dintre oameni. Esențială însă este informația purtată de aceste fluxuri energetice.

Recomand tuturor cititorilor să caute, să citească, să exerseze REIKI, dar să nu pornească decât de la aspectul esențial al acestei practici – informația, care, viciată de diverse greșeli în modul de viață sau agresiuni ale mediului (inclusiv cel spiritual), trebuie ajutată să revină la starea ei informațională normală, pentru organul aflat în suferință sau pentru întregul organism.

GHEORGHE MORARU
Galați

N.R. *La rubrica „Scrisori primite" din p.14 a acestui număr, puteți afla cum poate fi contactată Dna Antoaneta Roman.*

planet@IT

Expoziții foto digitale

Situri ca Shutterfly.com, Snapfish.com sau Ofoto.com convertesc filmul tradițional în format digital, pentru o mică taxă sau chiar pe gratis. Cei care doresc acest lucru, trebuie doar să trimtă negativele pe adresa unuia dintre aceste situri. Administratorii îi anunță prin e-mail pe clienți în momentul în care rolele sunt procesate, iar imaginile publicate pe web. Înainte de a le introduce online, sunt corectate detaliile deranjante: luminozitate neadecvată, ochii roșii ca efect al blițului etc. Chiar și cele mai nereușite fotograme pot fi corectate și convertite în unele valide. Pozele pot fi sortate în albume online, despre care operatorii siturilor spun că nu pot fi văzute de persoane neautorizate. În plus, există un serviciu prin care se pot trimite imaginile prin e-mail, însă ele pot fi primite acasă, imprimate pe hârtie fotografică. Fiindcă se află la începutul activității, aceste firme încearcă să atragă noi clienți prin costurile reduse ale serviciilor și prin calitatea înaltă a produselor finale. Snapfish.com procesează complet un film pentru 1.69 dolari, cu condiția ca într-un an, același client să trimită 24 de role. Aceste companii încearcă să obișnuiască publicul cu aparatele foto digitale și să îl îndemne să le utilizeze în locul celor tradiționale. Aparatele foto digitale au fost unele dintre cele mai vândute produse cu ocazia sărbătorii de Crăciun din anul 2000, anul trecut vânzându-se 7 milioane.

O nouă consolă de jocuri

După câțiva ani de proiecte secrete, Microsoft a lansat noua sa consolă de jocuri, mult așteptata Xbox. Ea promite o putere grafică de trei ori mai mare decât orice rival din domeniu, putând crea umbre în timp real, emoții faciale sau imagini care au putut fi văzute numai în filmul Toy Story. Microsoft a făcut o demonstrație a puterii Xbox, cu jocul Malice, unde s-au putut vedea toate noile facilități menționate mai sus. Bill Gates este de părere că Xbox va acapara piața consolelor, permițând producătorilor de jocuri să facă absolut orice doresc, fără a mai fi îngrădiți de limitele tehnologiei, lăsând astfel programatorului o mare libertate de expresie și creație. Xbox este primul produs de acest fel lansat de Microsoft, pe o piață acaparată de multă vreme de Sony, Nintendo și Sega. Sony a lansat de curând Playstation 2, despre care „Magazin" a scris, produs vândut în peste 75 de milioane de exemplare. În plus, Sony are în momentul de față un grup loial de fani, consolidat în mulți ani, care are mare încredere în produsele sale. Xbox aduce însă facilități în plus față de concurență: conexiune la Internet, legătură fără cablu la un PC, un disc compact cu memorie flash pe care se poate copia muzică pentru PC, sistem stereo portabil, recunoaștere a vocii pentru comenzi vocale. La Xbox se pot conecta patru controlere pentru jocuri, echipate cu sistem de vibrație, pentru a crea o senzație mai reală în timpul jocului. Microsoft a echipat consola cu 64MB de memorie, un procesor Intel de 733MHz și un hard-disk de 8GB, realizând astfel, cel puțin din cifre, cea mai performantă consolă ce se află la ora actuală pe piață.
(GEORGE VADIM CUȘNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

RADIAȚIA TERESTRĂ și acțiunile geopatogene

ION ȚUGUI

O cercetare din ultimul deceniu a oamenilor de știință ruși a scos la iveală multitudinea influențelor radiațiilor terestre și cosmice asupra omului. În situația când omul se află într-o zonă cu reactivitate sporită sau pur și simplu patogenă, afecțiunile care pot apărea se resimt la mai toate organele. De asemenea s-au evidențiat dereglări funcționale la mai toate sistemele organismului uman, cele mai frecvente fiind afecțiunile oncologice, vasculare, neuropsihice și dereglări ale aparatului locomotor.

Cercetările efectuate în sensul celor afirmate mai sus au șocat lumea științifică, invitând totodată la o continuare asiduă a lor și la reconsiderarea unor mituri străvechi care vorbesc despre „locuri necurate" sau „locuri de pieire" sau, cum le numeau vechii chinezi, „colții dragonului".

Este adevărat că în geobiologie acele „puncte periculoase" au fost numite „zone de iritare", deoarece s-a constatat adeseori că starea omului se schimba radical atunci când el se află într-o zonă geopatogenă sau, mai grav, într-un focar terestru geopatogen. Vorbim așadar despre energii care emană continuu prin „trupul" planetei și sunt direcționate natural în câmpurile energetice cosmice, creând o cortină de radiații care interacționează în permanență.

Focarele geopatogene sunt direcționate perpendicular pe suprafața Pământului și o străbat neschimbându-și intensitatea. Aceste focare au fost cuantificate în centimetri și se află în strictă dependență de curentul energetic în urcare sau în coborâre, convențional fiind împărțite în focare pozitive și focare negative. Cum declara un cercetător rus, din păcate, natura focarelor din zonele geopatogene nu este la ora aceasta prea clară, deși evidențierea ei și efectele acestei „agresiuni" sunt evidente și au putut fi măsurate cu corectitudine.

De curând s-a emis părerea că ar fi vorba despre proveniența cosmică a acestor focare; probabil tehnologiile actuale încă nu reușesc să fixeze cu exactitate natura câmpurilor periculoase (altele decât cele deja cunoscute), dar ce se poate spune cu certitudine este faptul că o expunere a omului mai îndelungată (și evident, inconștientă) la fluxurile geopatogene duce la slăbirea imunității într-un procent de peste 90 la sută dintre oameni și la apariția unor procese patologice ireversibile.

Se naște întrebarea dacă specia umană se află în pericol din cauza fenomenelor cosmice cu caracter geopatogen. Întrebarea se impune deoarece s-a descoperit că structurile celulare aflate direct în zona de acțiune geopatogenă au avut de suferit și au cunoscut modificări radicale în sens patologic. Experiențele au inclus, spre exemplu, până și locul de dormit al unor loturi de subiecți.

„La examinarea locurilor de dormit, spune un cercetător, ale bolnavilor cu diagnosticul de tumoare benignă (indiferent de localizarea tumorii), în acea parte a locului ce corespunde organului afectat s-a descoperit un focar «minus». Ulcerul stomacal apare atât în focarele cu «plus» cât și în cele cu «minus», deosebirea este că ulcerul gastric apărut în focarul «plus» se transformă foarte curând în tumoare malignă"!

Avem în relatarea de mai sus un punct de vedere științific referitor la apariția cancerului. Este vorba despre un factor favorizant de natură cosmică, energetică; astfel existența energiilor negative și a energiilor pozitive, de care se ocupă îndeobște radiesteziștii, poate fi înțeleasă ca realitate inevitabilă a câmpurilor energetice terestre și cosmice în care trăim. Oamenii care suferă de afecțiuni neuro-psihice, cardiovasculare, precum și de unele boli cronice, ca mastopatii, nefrită, colecistită, gastrită, au în locul de dormit focare cu „minus" ale zonei geopatogene respective.

Înainte de a plasa patul în dormitor, oare trebuie să efectuăm teste radiestezice sau de altă natură, pentru a depista un flux de energii malefice? Se pare că da. Vom cunoaște însă alte aspecte ale acestui subiect în episodul următor...

Dosarul gândurilor comunicante

Salt ÎN TRECUT

MIHAELA DOROBANȚU

Ceea ce a constituit elementul surprinzător al „visului" în care Dna Garrett (după cum spuneam, unul din cele mai cunsocute medium-uri) a „văzut" scene din filmul Ben Hur, a fost faptul că secretara sa, care îndeplinea rolul de agent transmițător... nu apucase să desfacă plicul cu imaginile pe care urma să i le transmită telepatic!

Ca atare, s-a vorbit mai curând despre un fenomen de clarviziune (Dna Garrett a știut dinainte ce imagine urma să aleagă secretara din plic). Cea de a doua experiență nu a mai lăsat însă nici un dubiu. Ea a avut loc la 19 octombrie 1960 și, interesant, avea să aibă drept „subiect" tot... istoria romană! Dna Garrett a petrecut de data aceasta întreaga noapte în Laborator. A avut șase vise. În sala alăturată, Dr. Montague Ullmann era responsabil pentru controlul encefalografic și în același timp juca rolul de agent: el trebuia să aleagă câte o imagine dintr-un set selectat de parapsihologul Karlis Osis, recomandat, după cum am mai arătat, de către Dna Garrett, pentru a face parte din echipă. Spre miezul nopții, Ullmann aștepta încă primul vis al Dnei Garrett, când a început, fără un motiv anume, să se gândească la Spartacus, un erou care îl fascinase întotdeauna. Chiar a început să deseneze la întâmplare imagini de oameni crucificați... La ora 1.45, Dna Garrett a avut primul vis: „Mergeam să văd un film despre romani... Cred că era Spartacus. Nu am intrat însă, doar priveam la vitrina cinematografului unde erau afișate poze mari ale invaziei romane... Nu m-am dus însă să văd filmul, deși mi-aș fi dorit."

Ullmann este intrigat de evidentul succes al tele-transmiterii temei lui Spartacus. Scoate din plic următoarea imagine-țintă: un medic care se pregătea să asculte un pacient cu stetoscopul. Dar nu putea să scape de primul vis al Dnei Garrett. Mai mult, își aduce aminte de imaginile pe care le schițase în timp ce aștepta. Și atunci îi vine ideea de a combina imaginile reale, pe care avea sarcina să încerce să le transmită telepatic, cu propriile sale fantezii! Adaugă astfel la fotografia medicului, un stetoscop pe care i-l desenează ca și cum l-ar fi ținut în mână cum ținea Spartacus spada ridicată! Și, la ora 4.30, în timpul celui de-al cincilea vis al Dnei Garrett, aceasta integrează efectiv imaginile: „L-am văzut pe doctorul meu ieri. Era la Jocurile Olimpice. Am vorbit despre Jocuri și despre Roma.... Apoi am avut viziunea a doi oameni. Aveau săbii în mâini, dar nu m-a mirat, pentru că știam că doctorul practica scrima..."

Înconjurați de baze extraterestre

ARMATA, KGB-UL ȘI FENOMENUL OZN

DAN D. FARCAȘ

În noiembrie 1967 televiziunea din Moscova a consacrat o emisiune „farfuriilor zburătoare", recunoștea, pentru prima dată, că sunt mai mult decât un simplu rod al fanteziei. În aceeași emisiune se anunța crearea unei comisii oficiale pentru studiul OZN-urilor, care ar urma să fie condusă de generalul de aviație Anatolii Stoliarov. Din conducere mai urma să facă parte și prof. Felix I. Zieghel. Peste câteva zile, un corespondent *Reuters* i-a luat generalului un interviu, care a confirmat că din comisie vor face parte 18 astronomi și ofițeri de aviație, plus 200 de observatori; erau deja în curs de examinare cinci cazuri interesante. După încă o săptămână, când același corespondent a revenit, i s-a transmis că generalul nu mai este disponibil pentru a da vreun alt interviu.

În 12 decembrie 1967 Ambasada Marii Britanii la Moscova a primit o directivă să afle mai multe despre acest caz. După mai multe întrevederi politicoase, diplomaților britanici li s-a transmis că, în lipsa unor date solide, comisia a fost dizolvată. În misiva trimisă cu acest prilej, la începutul anului 1968, la Londra, se estima însă că această comisie continuă să lucreze sub acoperire.

Azi știm că, în ianuarie 1980, și Ministerul Apărării al URSS a emis reglementări cerând să i se raporteze neîntârziat „orice fenomen inexplicabil, exotic, extraordinar", inclusiv observații OZN. Rapoartele ajungeau la o comisie condusă de Dr. Iurii Platov, de la Academia de Științe, și col. Boris Sokolov, de la Ministerul Apărării. Au fost de fapt două echipe, una civilă și una militară, care au examinat împreună, în următorii 13 ani, circa 3000 de rapoarte, asupra a circa 400 de evenimente individuale. S-a spus că multe dintre observații erau probabil experimente militare secrete, inclusiv lansări sau recuperări de sateliți, rachete, baloane meteorologice etc. dar au fost și destule observații care nu puteau fi încadrate nicăieri. Descompunerea URSS-ului după 1990, corupția, ca și alte motive, au făcut ca unele documente secrete din perioada războiului rece (ca și nenumărate contrafaceri) să fie vândute, pe valută forte, unor amatori. Între acestea și documente referitoare la OZN-uri. Desigur, este posibil ca unele dintre acestea să fi servit, la fel ca în SUA, unor manevre de dezinformare. Dar în 1991, generalul N. A. Sciam, vicepreședintele Comitetului de Președinție al KGB, a pus, oficial, la dispoziția Uniunii Asociațiilor Ufologice din URSS (președinte cosmonautul Pavel R. Popovici) un dosar de 124 de pagini intitulat „Cazuri de observații ale unor fenomene insolite pe teritoriul URSS, 1982-1990". În scrisoarea însoțitoare se afirmă că KGB nu a fost preocupat în mod expres de studiul OZN-urilor, dar a primit numeroase astfel de rapoarte de la persoane particulare sau diverse agenții. Rapoartele proveneau, în majoritatea lor, de la piloți militari sau de la personalul aeroporturilor, ori sunt transcrieri de pe banda de magnetofon a unor conversații. Multe documente se referă la semnalări de obiecte zburătoare care n-au putut fi explicate nici ca fenomene naturale, nici ca rezultate ale activității umane. Formele acestor obiecte (disc, trabuc etc), dimensiunile, luminile însoțitoare, manevrele, viteza, influența asupra motoarelor etc. corespund foarte bine cu cele din raportări primite din alte zone, de pildă cu cele din documentele Blue Book.

(Va urma)

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/3

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Între scepticism și credulitate

BĂRBAȚII EMOTIVI pot deveni paranormali!

PAUL IOAN

Sugestia este o armă redutabilă pentru impostorii care-și fac din parapsihologie un mod de existență. Psihiatrii care se ocupă și de fenomenele de percepție extrasenzorială (PES) – în cadrul unor institute specializate precum cel de „cercetări ale condiției mentale" din Londra – au pus accentul și pe testele privind sugestibilitatea și impactul PES asupra unor categorii de persoane diferențiate pe vârstă și sex. Din capul locului, au fost eliminați subiecții cu deviații psihiatrice, la care sugestibilitatea este de natură maladivă. Medicii au selecționat acele persoane la care sugestia se bazează pe naivitate și hiper-emotivitate (prin „naivitate" autorii se referă la un grad de cultură mediu și sub-mediu). Scopul studiilor a fost următorul: ce fel de persoane cred/nu cred în parapsihologie, după ce li s-au prezentat filme documentare cu situații autentice de această natură. Testele au fost extrem de simple la prima vedere: a ghici ce desen sau ce carte de joc se află ascunsă în spatele unui paravan. Constatarea generală a fost că aceia care nu cred în PES nu au ghicit aproape deloc ce li se oferea spre identificare. „Naivii" care nu cred și cei care cred au avut aproape același scor. Cel mai impresionant procent de ghicire l-a avut lotul de hiper-emotivi care cred; 78 la sută dintre aceștia au „identificat" și subiectul desenului și cartea de joc ascunse de paravan. Bărbații de peste 40 de ani au tot timpul procente superioare femeilor. Într-o singură frază, concluzia ar fi: bărbații emotivi pot căpăta puteri paranormale dacă se autosugestionează în această direcție! De ce oamenii (hiper)emotivi sunt mai ușor sugestionabili și tind să aibă o percepție extrasenzorială ridicată? Specialiștii consideră că filmele cu cazuri autentice de PES au avut un impact mai mare la aceștia, întrucât după proiecție nu puneau întrebări suplimentare, asimilând fenomenul ca atare. „Naivii" au pus numeroase întrebări după proiecție, iar răspunsurile primite de la cercetători mai mult i-au derutat decât edificat. Acest gen de reacție se manifestă, la nivelul societății, în mai multe domenii, nu numai față de „paranormal".

Sfidarea tehnologică a mileniului trei

ROBOŢI cu suflet de om!

Cuvântul „robot" a fost creat în prima jumătate a acestui secol de scriitorul ceh Karel Capek încă din titlul piesei sale R.U.R. Cu nici o sută de ani mai târziu, lumea întreagă aşază însăşi evoluţia sa sub semnul roboţilor. Ne vor înlocui în muncile cele mai grele şi mai periculoase. Vor putea gândi şi lua decizii în locul nostru. Şi chiar, după părerea unor specialişti, vor putea deveni prietenii noştri cei mai buni şi mai apropiaţi şi, în orice caz, cei mai sinceri şi devotaţi...

MIHAELA DOROBANŢU

Animaloizi

Încă de pe acum, aproape un milion de roboţi lucrează pentru noi. Neobosiţi, practic infailibili, total supuşi ordinelor şi dorinţelor omului. Îi găsim aproape peste tot: în spitale, în fabrici, marile magazine, în muzee... Mulţi dintre ei au împrumutat aspectul animalelor. Animaloizi! Cum este şarpele creat de Shigeo Irose la Institutul de Tehnologie din Tokyo. Servesc în primul rând efortului de a cunoaşte mai bine cum „funcţionează" animalele adevărate, dar în acelaşi timp îi pregătesc pe „prietenii omului" de mâine: mai siguri, mai curaţi şi cel puţin la fel de devotaţi. Viitori „sclavi"? Nicidecum! Proiectul extrem de ambiţios este de a putea furniza omului într-un viitor cât mai apropiat parteneri artificiali de încredere şi suficient de inteligenţi pentru a putea împărţi viaţa cu el.

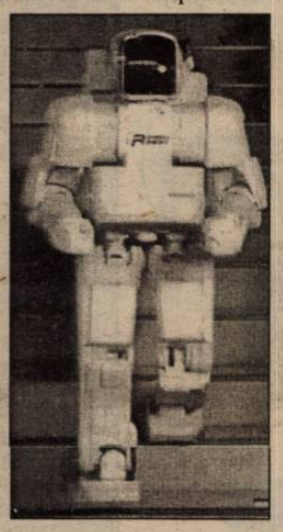

Umanoizi

Visul cel mare rămân însă umanoizii, roboţii care „arată ca noi". Japonezii, care desfăşoară o activitate impresionantă în acest sens, şi-au propus ca până în anul 2003 să lanseze pe piaţă primul robot umanoid perfect. O întreagă armată de specialişti lucrează efectiv zi şi noapte pentru a-l „învăţa" totul: de la expresiile feţei, la a şti să danseze, să-şi acompanieze partenerul uman la chitară... P3, ultimul născut al acestei generaţii de umanoizi, a impresionat deja publicul din Berlin, stând într-un picior, îngenunchind în faţa unei doamne căreia îi oferă flori, mergînd în toate direcţiile cu 2 kilometri pe oră şi mai ales urcând şi coborând scările cu o eleganţă şi uşurinţă remarcabile. P3, spre mândria celor care l-au realizat în laboratorul de cercetare al faimoasei firme Honda, nu are nimic dintr-un robot industrial. Este... altceva. Şi ca atare şi-a câştigat dreptul de a împărţi cu noi locuinţa!

Maşina sentimentală

În 3-4 ani, P3 sau urmaşii săi perfecţionaţi vor deveni disponibili în magazine. Nu înainte însă de a mai învăţa şi ultima lecţie: să recunoască obiectele personale ale viitorului stăpân, persoanele apropiate acestuia şi... cum să-i interpreteze corect cele mai mici gesturi şi dorinţi. Cu mare speranţă se aşteaptă rezultatele cercetărilor întreprinse de echipa lui Rodney Brooks în Laboratorul de inteligenţă artificială de la MIT, Boston. Scopul lor: creearea maşinilor inteligente. Într-un fel, ne aflăm la acelaşi stadiu ca şi la începutul cercetărilor privind inteligenţa artificială. Doar că acum cele două principii de bază sunt total diferite: nu poate exista inteligenţă în afara corpului. Şi, per de altă parte, pentru a o dobândi, robotul trebuie lăsat să înveţe singur şi să reacţioneze tot singur la condiţiile exterioare.

Robotul de la care se aşteaptă să înveţe trebuie tratat ca un copil pornit să descopere lumea. Aşa s-au „născut" până acum roboţii COG şi mai ales KISMET. Este drept că acesta din urmă este deocamdată un simplu... cap artificial, dar este extrem de sociabil şi învaţă extrem de rapid să se exprime în funcţie de „informaţiile" pe care le primeşte prin intermediul a două telecamere ascunse în ochi. Este uluitor să-l vezi cum „se antrenează" de unul singur să recunoască acţiunile tovarăşilor săi de joacă, cum se „înfurie" când pierde, cum „se bucură" când vin copiii la el şi cum „devine trist" când rămâne singur! Ceea ce readuce în actualitate aprecierea făcută încă din 1985 de Marvin Minsky, unul din părinţii inteligenţei artificiale: „Problema nu este dacă o maşină inteligentă poate avea emoţii, ci dacă maşinile pot deveni inteligente fără să aibă emoţii".

La început de nou mileniu omenirea învaţă din nou: roboţii să ne înţeleagă şi noi să ne obişnuim cu ei, să le acordăm încredere şi, poate, să-i acceptăm ca adevăraţii noştri prieteni de mâine...

Anatomia secundei

INTELECTUALI în munţi şi ţărani la Parlament

ALEXANDRU MIRONOV

Pe la mijlocul ultimei toamne a mileniului, intelectualii români au fost convocaţi la Cheile Dâmboviţei, lângă Rucăr, de către dramaturgul şi luptătorul pentru cultură care este Paul Everac. A fost vorba, de fapt, de un simpozion, desfăşurat sub genericul „Tradiţie şi globalizare", chiar în incinta teatrului pe care Paul Everac l-a construit în munţi, pe colina Gruiului, de fapt, în propria-i curte! Amplasamentul este fabulos – un peisaj de 1000000 de dolari, cum spun americanii – curtea Teatrului din Gruiu este înţesată cu statui şi busturi ale dramaturgilor români, iar pe şoseaua Rucăr – Bran sunt presărate, tot de către neobositul Paul Everac, *monumente literare:* „Nunta Zamfirei" (grup statuar, cu poezia lui Coşbuc, săpată pe o placă de bronz), „Legenda meşterului Manole" (lemn şi oţel plus balada încrustată), „Riga Kripto şi Lapona Enigel" etc. – doi kilometri de drum care sunt un unicat în lume!

Participanţii la simpozion (acad. Răzvan Theodorescu, regretatul Laurenţiu Ulici, prof. Dan Zamfirescu, directoarea postului Radio România Cultural – doamna Ana Maria Şireteanu, prof. Ion Dodu Bălan, poetul Nicolae Dragoş) au avut contribuţii şi propuneri interesante – deplângând, toţi, în corpore, starea jalnică a culturii, astăzi, şi dramatica spălare de creiere la care este supus cetăţeanul român, mai ales cel tânăr – de către puzderia de posturi de televiziune şi radio care ne înconjoară. O excelentă impresie a lăsat, în final, proiectarea unui excelent CD-ROM, realizat de un grup de studenţi de la Universitatea Politehnica din Bucureşti, despre etnografia şi folclorul diverselor regiuni ale României – o demonstraţie că soluţia culturii există (modernizarea comunicării şi branşarea la metabolismul lumii), ca şi interesul tinerilor intelectuali. A ieşi pe Internet cu produsele culturale pe care le are civilizaţia noastră a construi site-uri, prin care să ne spunem cuvântul nostru către lume, a invita românii dar şi pământenii de aiurea să viziteze minunile culturii noastre – aşa cum este acest extraordinar Teatru de pe Grui – sau să participe la momentele culturale globalizante (Festivalul „George Enescu", de pildă, dar şi festivalul Eco-Etno-Folk-Film de la Slătioara, unde romancierul şi constructorul de cultură care este Dinu Săraru a reuşit miracolul de a aduce, într-un sat românesc, filme documentare şi vizitatori din 25 de ţări!) – iată rezolvări ale situaţiei penibile şi nemeritate în care se zbate cultura românească din ultimul deceniu.

O altă manifestare privind viitorul a avut loc, spre sfârşitul toamnei, chiar la Parlamentul României, în organizarea dinamicului Dinu Săraru şi a Forumului Democratic din România: „Sănătatea ţăranului român". Au participat medici, sociologi, oameni de cultură, prezentând date pur şi simplu înspăimântătoare despre ceea ce se poate întâmpla cu românul de mâine dacă autorităţile de astăzi nu iau măsuri de salvare, în al 12-lea ceas. Au vorbit prof. univ. Dorin Sarafoleanu (şef clinică, Spitalul Sf. Maria, Bucureşti), prof. univ. dr. Florin Popa (directorul Spitalului Sf. Pantelimon, Bucureşti), dr. Mioara Rădulescu din Slătioara, (conducătoare a Programului „Sănătatea ţăranului"), dr. Dragoş Serafim (Spitalul de copii din Râmnicul Vâlcea), dr. Viorica Mincu (director Policlinica TBC Râmnicul Vâlcea), general dr.Ion Pascu (directorul Spitalului Elias), au condus lucrările gen. dr. Vasile Cândea (preşedintele Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România), scriitorul Dinu Săraru şi prof. univ. Ilie Bădescu (preşedintele Asociaţiei sociologilor din România) – i-am menţionat pe toţi, pentru calitatea şi puterea mesajului şi pentru originalitatea ideii: este timpul să tragem toate semnalele de alarmă cu putinţă, şi trebuie să o facem chiar în inima şi creierul ţării, adică în Parlamentul României.

A doua „cucerire" a Sarmizegetusei

HARABABURA PATRIMONIALĂ din Munţii Orăştiei

PAUL IOAN

Istoria ne obligă la respect

Centrul primului stat unitar al geto-dacilor, întemeiat de Burebista, a fost fixat de Decebal (între anii 87-106 d.Ch.) în Munţii Orăştiei, în jurul cetăţii Grădiştea Muncelului, cetate identificată cu Sarmizegetusa. Aici s-au construit un complex de aşezări civile şi fortificaţii din piatră. Între 108 şi 110 se construieşte în sud-vestul Depresiunii Haţegului noua capitală a provinciei Dacia, „Colonia Ulpia Traiana Augusta Dacica", sub indicaţiile arhitectului Decimus Terentius Scaurianus. Alături de titulatura romană oficială, în 117-118 apare aici pe o inscripţie a împăratului Hadrian – pentru prima oară – şi vechiul nume de Sarmizegetusa, în amintirea cetăţii lui Decebal din Munţii Orăştiei...

În 1924, sub conducerea Comisiei Monumentelor Istorice şi a Institutului de istorie naţională şi arheologie din Cluj, sunt începute săpăturile arheologice menite să scoată la lumină vestigiile Sarmizegetusei şi ale vecinătăţilor ei.

În luna decembrie a anului 2000, cinci cetăţi dacice din acest perimetru – care are o suprafaţă de 600 de kilometri pătraţi – au fost declarate Monumente ale Patrimoniului Cultural Universal, intrând sub protecţia UNESCO. Dar protecţia românească, de jure şi de facto?

ONOAREA LUI DECEBAL

Căutătorii de comori şi proprietarii de case de vacanţă îşi fac de cap în zona unde se afla centrul politic al Daciei, protejat de UNESCO şi mai puţin de inexistenta lege a patrimoniului românesc.

„Şantierul" hoţilor de patrimoniu

Ultima lună a secolului XX a cunoscut o avalanşă fără precedent a hoţilor şi profanatorilor din Munţii Orăştiei. În lipsa unei imperioase legi a patrimoniului, autorităţile locale hunedorene s-au văzut asaltate de ceea ce neoficial a fost numit „al treilea val de atac asupra comorilor lui Decebal". Banditi din ţară (în legătură sau nu cu „colecţionari" de aiurea) aveau (au) drept principal obiectiv „sarcofagul cu aur de două tone" al lui Decebal! Băieţii nu se joacă, nu vizează obiecte de cult sau alte „mărunţişuri" vechi de două milenii. Poliţia din zonă afirmă public, neputincioasă (deocamdată), că se ştie că există cel puţin... 70 de detectoare performante de metal care mişună neabătute prin zonă, într-o clandestinitate trădată doar de jeep-uri ce trec triumfătoare prin vamă. Şi asta în timp ce Muzeul Civilizaţiei Dacice şi Romane din Deva îşi permite doar un detector!

A doua categorie este a „găinarilor", adică a celor ce se mulţumesc cu faimoasele *cosoane – monede de argint dacice.* Încă din „primul val de căutători", de acum 3-4 ani, au fost prinşi cinci „norocoşi", însă nici acum nu sunt pedepsiţi în instanţă, căci expertizele nu s-au încheiat.

A treia categorie este a celor care, punând ban peste ban din „muncă cinstită", îşi ridică, fără autorizaţie de construcţie, case de vacanţă. Culmea patrimoniului este că unii îndrăgostiţi de istòria veche românească se stabilesc – oare de ce? – în apropierea locurilor bănuite a fi purtătoare de comori (vestigii) din vremea Daciei libere. Nu pe litoral, nu în Bucegi, sufletul lor bate pentru Sarmizegetusa...

Cât timp va mai fi regiunea sacră a Munţilor Orăştiei un „Eldorado" pentru borfaşii de toate categoriile? Dacă fostul ministru al culturii n-a devenit boss la UNESCO (după „străduinţe" uriaşe pe banii contribuabililor), atunci probabil că nu l-a interesat nici onoarea lui Decebal şi a vestigiilor bimilenare. Situaţia trebuie să intre într-o normalitate care să redea demnitatea istoriei ţării, iar siturile arheologice naţionale să devină bine protejate juridic şi practic, cu sprijinul amplu al Ministerului Ordinii Publice şi nu cu câţiva paznici de ocazie. Bunurile noastre patrimoniale n-au ce căuta în colecţiile muzeale sau particulare de aiurea.

E bine de ştiut

În perioada neonatală (primele 30 de zile de viaţă), icterele sunt suferinţe relativ frecvente. Ele au cauze diverse: tulburarea metabolismului hemoglobinei, al bilirubinei, malformaţia căilor biliare, sau pot exista cauze genetice. La nou-născutul care se îmbolnăveşte de icter în primele sale zile de viaţă, tegumentele şi mucoasele capătă culoarea gălbuie, urina devine maronie, iar scaunele se pot decolora.

Nou-născutul este

ICTERUL nou-născuţilor

somnolent, apatic, refuză suptul, – semne suficiente pentru ca medicul să pună diagnosticul de icter fiziologic. Această formă de icter se instalează în primele 3-4 zile după naştere şi durează, cu sau fără tratament, până la 10 zile. După un tratament lejer, făcut chiar în maternitate, colorarea icterică se reduce, somnolenţa scade şi pofta de supt revine. Specialiştii spun că această formă de icter este cauzată de imaturitatea hepatică, specifică primei luni de viaţă. Alteori, însă, icterul poate fi hemolitic şi este cauzat de distrugerea masivă de hematii sau de metabolizarea incorectă a hemoglobinei. Printre aceste forme se numără icterul de incompatibilitate de grup sanguin A.B.0. şi mai ales de Rh nepotrivit între părinţii genitori. Există, însă, şi ictere neonatale severe, cauzate de malformaţii ale ficatului, ori de calitatea vâscoasă a bilei, când se formează „dopuri" pe căile biliare şi simptomele se declară rapid. Tratamentul acestor forme de ictere depinde de cauza care le-a produs şi poate fi medicamentos, pentru corectarea tulburării metabolice a bilirubinei sau pentru stoparea lezării celulei hepatice de către virusuri şi bacterii. Când cauza icterului o constituie, însă, malformaţiile căilor biliare, intra – sau extra hepatice, se impune – după caz – intervenţia chirurgicală.

Dr. VALERIU MANTA

Ambientul sub semnul zodiacului

Există multe persoane ce cred orbeşte în stele, în vreme ce altele lecturează horoscopul pentru amuzament. Indiferent cum apreciaţi influenţa planetelor asupra comportamentului, unii astrologi au concluzionat că inclusiv gustul nostru în materie de decoraţiuni interioare se află sub acest imperiu. Urmarea, elaborarea unui zodiac al anului 2001. Iată cum arată acesta:

BERBECII, semn zodiacal entuziast, mereu în mişcare, cu faţa spre viitor, nu se înconjoară de lucruri inutile. Locuinţa lor este imaginea fidelă a zodiei: curată, funcţională, fără obiecte inutile sau vechi. Zona amenajată cu simţ estetic este livingul: mobilierul ales

arată preferinţa pentru obiectele ce conţin şi metal. Fără plante decorative pentru că natura nu-i interesează în mod deosebit. În schimb îşi pot găsi aici locul sculpturi în bronz sau picturi contemporane. Culoarea dominată este roşul: fie că este vorba despre culoarea unui perete, fie măcar o galerie. Dacă privim bucătăria şi aceasta are un aspect modern, cu etajere aliniate pe pereţi. Pentru 2001 astrologii le prezic o schimbare a mediului ambiental, pentru că Berbecii iubesc noutatea.

TAURUL este senzual, voluptos, caracteristici ce se regăsesc în interiorul lor, unde fiecare piesă este aleasă cu minuţiozitate. Camera lor este un loc cu pereţi capitonaţi, cu draperii de mătase menite să-i protejeze de exterior. Şufrageria este mică, plină cu mobile familiale vechi pe care tronează obiecte din cupru, frumos dantelate. Toată casa este plină de plante verzi pentru că verdele îi redă echilibrul. După un an bulversant pentru ei, în 2001 Taurii se vor lega mai mult de interiorul lor şi vor continua, cu migală, încărcând decorul cu piese grele şi valoroase.

GEMENII sunt fiinţe nervoase, hiperactive dar şi cu multă fantezie. În casa lor nimic nu este cu adevărat la locul lui: o coloană din metal conţine CD-uri, iar alături se poate afla un splendid paravan chinezesc. Piesa preferată? Biroul, pentru că, intelectuali fiind le place să se instaleze confortabil, pentru a lucra, sau pentru a citit aici unde au şi o bibliotecă excelentă. Mobilierul este funcţional. Gemenilor nu le plac mobilierele vechi. În biroul lor vom găsi telefon, fax, computer, tot ce este necesar pentru a comunica. Gemenii fiind persoane sociale prin excelenţă. În 2001 activitatea profesională le va lua prea mult timp ca să se mai gândească şi la schimbări ambientale.

În săptămânile viitoare, detalii despre celelalte zodii.

Gastronomice

La început de an, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, ne sugerează alte reţete apetisante.

Pârjoale din piept de găină

Pieptul de la o găină, 1 felie de pâine, 1 lingură de smântână, unt proaspăt (cât 2 nuci), 1 ceapă fiartă, 1 albuş, sare, piper, 1 vârf de cuţit de bicarbonat, 2 linguri de pesmet, 2 linguri de untură.

Se dă prin maşină de două ori pieptul de găină (crud). Se pun miezul de la o felie de pâine albă muiat în lapte şi bine stors, o lingură de smântână, untul proaspăt, o ceapă fiartă în supă sau coaptă în cuptor, un albuş bătut spumă, sare, piper. Se mai trece totul încă o dată prin maşină, se adaugă un vârf de cuţit de bicarbonat, se freacă bine şi se lasă 1/2 oră să se odihnească la rece. Se ia cu lingura din compoziţie, se fac pârjoale date prin pesmet fin cernut şi se prăjesc în untură multă. Se servesc cu cartofi şi salată de sfeclă.

Ciorbă de berbec (reţetă arabă)

3/4 kg carne de berbec, 2-3 cepe, 2 linguri ulei, 1/2 kg roşii, 2-3 ardei graşi, piper, frunze de mentă, 2 litri apă.

Se curăţă ceapa, se spală şi se taie felii subţiri. Se încinge grăsimea într-o oală, se adaugă ceapa, iar când începe să se îngălbenească se pun roşiile curăţate de pieliţă şi sâmburi şi tăiate în patru, ardeii tăiaţi felii, sare, piper şi câteva frunze de mentă. Când totul s-a înmuiat, se adaugă 2 litri de apă clocotită şi carnea de berbec. Se lasă să fiarbă la un foc mic. Când carnea este bine fiartă, se scoate, se alege de pe oase, se taie în cuburi mici şi se pune în castron. În ciorba fierbinte se adaugă tăiţeii fierţi separat, se mai lasă să dea un clocot împreună, după care se toarnă în castron peste carne. Pe deasupra se presară verdeaţa tocată fin.

Pulpă de porc la tavă

1 kg pulpă de porc, 2 cepe, 500 g roşii, 1 pahar vin, puţină nucşoară, sare, piper.

Carnea spălată şi zvântată, presărată cu sare şi piper, se pune într-o cratiţă şi se dă la cuptor la foc potrivit circa 45 minute. În timp ce se frige carnea, se taie ceapa în rondele, se curăţă roşiile de pieliţe, se taie, se amestecă şi se pun peste carnea rumenită se adaugă vinul şi nucşoara rasă. Se acoperă cratiţa şi se pune din nou la cuptor timp de o oră. Când carnea este bine pătrunsă, se scoate şi se aşază pe un platou. Sosul se pasează şi se serveşte împreună cu friptura sau în sosieră.

Ouă umplute cu brânză

6 ouă, 2 gălbenuşuri, 2 linguri de brânză, 1 lingură de smântână, 1 lingură de unt, sare, piper.

Pentru sos: *1 ceaşcă de smântână, 1 linguriţă de făină, sare.*

Se fierb ouăle tari. Se curăţă şi se taie în două în lungime. Se scot gălbenuşurile şi se freacă într-un castron cu două gălbenuşuri crude, puse pe rând. Se adaugă brânza rasă, o lingură de smântână, sare, şi puţin piper. Se freacă bine, până se face ca o smântână groasă. Cu această compoziţie se umplu albuşurile până la margini. Se presară cu brânza rasă şi se aşază într-o farfurie de sticlă rezistentă la foc. Se amestecă o ceaşcă de smântână cu o linguriţă de făină şi un praf de sare. Se toarnă peste ouăle din farfurie, se presară brânză şi se dă la cuptor. Se servesc îndată ce sunt fierbinţi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Oricând obrazul nostru trebuie să fie plin de strălucire, să iradieze luminozitate, dar aceasta se impune cu atât mai mult acum, după dulcea oboseală a sărbătorilor. Nu putem păşi în noul mileniu cu un ten ofilit aşa că vă sugerăm câteva sfaturi adecvate momentului şi un tratament cosmetic capabil să restabilească echilibrul tenului.

– o atenţie deosebită se va acorda ochilor, care, din cauza oboselii, pot fi iritaţi sau prezintă cearcăne şi pungi;

– în fiecare seară la culcare, se vor aplica tampoane de vată îmbibate cu infuzie de albăstrele sau tei;

– pentru a nu exista o disproporţie izbitoare între pielea gâtului, decolteului şi obrazului se impune ca toate îngrijirile feţei să fie aplicate şi acestor regiuni;

– părul completează şi el reuşita ţinutei, de aceea vopsitul şi ondulaţia permanentă trebuie făcute din timp părul aranjându-se astfel mai frumos;

– dacă părul este uscat şi friabil, îi vom face, înainte de a-l spăla, o baie de ulei, care îi va da luciu şi supleţe;

– nu vor fi neglijate nici mâinile. După fiecare spălat se vor unge cu un amestec de glicerină-zeamă lămâie;

– pentru a înmuia pielea îngroşată de la coate, vom freca această zonă cu coji de portocale şi o vom unge cu o cremă de zi;

– în cazul când picioarele sunt acoperite cu păr în exces, se recomandă depilarea;

– vom căuta să respectăm orele de odihnă, mai ales dacă facem parte din categoria acelor persoane care prezintă cearcăne, pungi sub ochi.

Vom reuşi să atingem toate acestea dacă ne vom rezerva măcar o oră timp în care vom face abstracţie de toate preocupările zilei. Iată un exemplu: ◆ se începe prin demachierea obrazului; ◆ se unge faţa cu cremă hrănitoare, executând câteva

Tratamente COSMETICE

mişcări uşoare de masaj; ◆ unghiile vor fi curăţate şi tăiate; ◆ părul îl vom spăla şi aranja după bunul plac; ◆ se perie dinţii cu bicarbonat de sodiu pentru a le da strălucire; ◆ un duş cu apă călduţă înviorează organismul; ◆ se aplică pe obraz masca adecvată; ◆ ne întindem pe pat într-o stare de perfectă relaxare, aplicăm pe ochi tampoane cu infuzie de albăstrele şi rămânem astfel 10-15 minute; ◆ picioarele le ungem cu o cremă reconfortantă; ◆ se scoate masca cu apă călduţă; ◆ se aplică cremă hrănitoare apoi putem începe machiajul.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 1
Valabil până pe data de: 17 IANUARIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Problemele cuplului

nu exclud diplomaţia

Chiar şi într-o relaţie perfectă apar tensiuni. Dacă le ignori, ele duc treptat la neînţelegeri. Iar dacă încerci să le rezolvi luându-te după prejudecăţi, pot deveni ireparabile. Trebuie să ştii de ce eşti nefericit înainte de a spune că eşti nefericit? Deloc adevărat. Este mult mai bine să-ţi exprimi sentimentele decât să le ţii ascunse. O simplă exclamaţie de nemulţumire te poate ajuta să te simţi mai bine şi să identifici o problemă înainte ca ea să capete proporţii catastrofale. Dar partenerii preferă, de obicei, să rezolve lucrurile sau să facă faţă nefericirii, fiecare singur. Dacă vrei o relaţie specială trebuie să tratezi persoana aceea ca şi cum ar fi specială. Dar nu ai nevoie de eforturi speciale pentru asta. Un mic dejun servit la pat în week-end, mici cadouri surpriză, o privire strălucitoare de bucurie la revederea de la sfârşitul zilei sunt tot atâtea mijloace prin care relaţia cu partenerul poate rămâne specială. Dacă ştii să fii atent la ce spune celălalt, fii sigur că relaţia va rămâne apropiată. Să ştii să asculţi este o adevărată artă... „Dacă mă iubeşti, ştii ce doresc. Dacă nu eşti în stare să-ţi dai seama nici măcar atâta lucru, înseamnă că nu mă iubeşti". Acest raţionament este fals. Iar dacă este pus în practică poate împinge rapid o relaţie amoroasă pe panta necomunicării. Există persoane care evită să spună ce doresc, pentru a preîntâmpina o dezamăgire. Dar când unul dintre parteneri nu poate răspunde aşteptărilor celuilalt, iar acesta din urmă e nefericit din acest motiv, cel mai bun lucru este să consulţi un specialist în psihologia cuplului sau un psihoterapeut cu experienţă. Infidelitatea înseamnă sfârşitul unei relaţii? Nu este chiar aşa. Poate reprezenta acest lucru pentru persoanele care consideră infidelitatea de netolerat sau care văd în infidelitatea partenerului o alternativă la căsnicia lor. Dar poate fi şi începutul unei relaţii mult mai bune pentru amândoi.

IOANA POPA

Femeia CU TREI SÂNI

Între anii 1878 şi 1898 s-au înregistrat mai multe cazuri de sâni multiplicaţi decât în toată istoria cunoscută a medicinii. Numărul oficial al acestor anomalii a fost atunci de cel puţin 930 (în Europa), dintre care cel puţin două femei au avut câte zece sâni. Marea majoritate a cazurilor a fost cea a celor cu trei sâni (precum cea din fotografie; această poză unicat aparţine unei englezoaice, rămasă anonimă, care a murit în 1942). Din arhiva acestor bizarerii, amintim că un astfel de „piept triplu" a avut şi nefericita Anne Boleyn, a doua nevastă a lui Henric al VIII-lea, acuzată de adulter şi decapitată în 1536. Ştiinţa de azi presupune că acest „defect" s-ar datora hormonului sexual feminin, estrogenul. (P.I.)

SFATURI sănătoase

☛ *Spălaţi fructele înainte de a le curăţa şi nu după pentru a nu-şi pierde sărurile minerale.*

☛ *Pentru a se păstra valoarea nutritivă a legumelor, acestea nu trebuie ţinute mult timp în apă deoarece îşi pierd vitaminele şi sărurile minerale.*

☛ *Pentru a conserva calităţile nutritive şi savoarea fructelor, legumelor şi zarzavaturilor, acestea se pun la fiert când apa clocoteşte. Metoda ideală de fierbere rămâne oala de aburi cu presiune.*

☛ *Dacă la fierberea legumelor se adaugă bicarbonat de sodiu pentru a grăbi procesul, se vor distruge aproape toate vitaminele în urma alcalinizării.*

☛ *Date pe răzătoare, cruditătile pot fi uşor suportate şi de cei mai sensibili, deoarece se evită fermentaţiile şi balonările.*

☛ *Fructele se păstrează proaspete şi iarna dacă sunt puse într-o ladă cu nisip uscat. Se înveleşte fiecare fruct în hârtie subţire şi se aşază în ladă, alternând un strat de fructe cu unul de nisip, ultimul (cel de deasupra) fiind evident nisipul. Lada se păstrează într-un loc răcoros.*

☛ *Legumele nu se mai înnegresc dacă în timpul cât fierb în clocot se va stoarce puţină zeamă de lămâie peste ele.*

☛ *Legumele uscate (ţelină, morcov, păstârnac) se pot conserva de la un an la altul, păstrându-se în săculeţe de pânză prin care să pătrundă aerul.*

☛ *Varza murată, pentru a fi o bună sursă de vitamina C pentru iarnă, trebuie pusă la murat, încă de la început, cu 10 picături de acid lactic la 1 litru de saramură.*

☛ *Castraveţii puşi la murat devin mai gustoşi şi rezistă mai mult dacă în saramură se adaugă puţin muştar.*

☛ *Preparatele culinare pot fi îmbogăţite în vitamine dacă: ◆ în compoturi se adaugă zeamă de portocale ◆ în salate şi ciorbe se adaugă zeamă de lămâie ◆ în supe, ciorbe şi mâncăruri se adaugă pătrunjel şi mărar verde.*

VĂ ODIHNIŢI suficient?

Viaţa cotidiană contemporană, dominată din ce în ce mai mult de stres, obligă organismul să se adapteze la un ritm extrem de solicitant, uneori aflat la limita epuizării. Deşi pare un fapt paradoxal, în ciuda oboselii care se acumulează, insomnia a atins pe plan mondial proporţii „epidemice" şi, evident, foarte alarmante. În încercarea disperată de a se regăsi acea odihnă reconfortantă, capabilă să redea organismului energia consumată, se apelează la sedative şi tranchilizante, care, în sine, nu reuşesc să îndrepte lucrurile. Dimpotrivă, oboseala apasă pe umerii organismului manifestându-se adesea, ca o boală, în forme acute sau cronice.

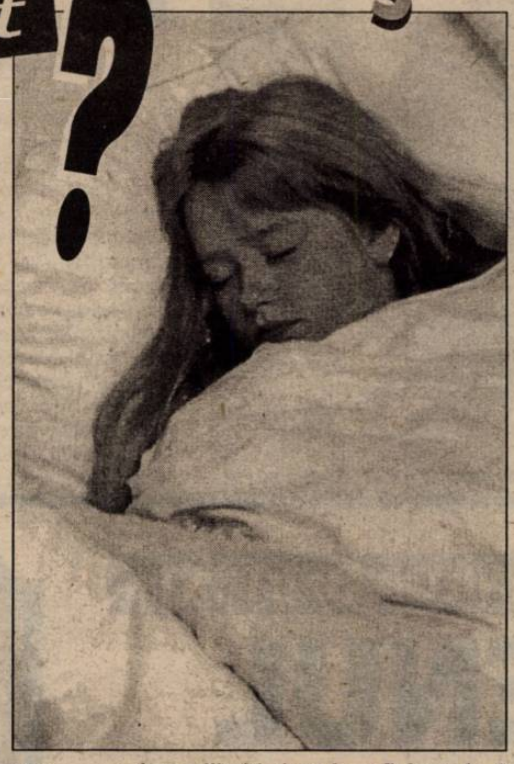

Cum se manifestă oboseala periculoasă?

Senzaţia de oboseală este în general asociată debutului a numeroase boli, de la o simplă viroză, până la hepatită, tulburări cardio-vasculare, depresii psihice etc. Când individul este însă perfect sănătos, iar oboseala nu poate fi pusă pe seama nici unei alte boli, dar ea îşi face permanent simţită prezenţa, există pericolul să se instaleze o aşa-numită oboseală cronică, pe care nu o putem neglija, dacă vrem să ne păstrăm intactă sănătatea, să nu ajungem la epuizare totală şi la depresie puternică. Cum se manifestă oboseala cronică? De obicei, în afară de senzaţia de sfârşeală, de lipsă de putere fizică, de diminuarea capacităţii de concentrare psihică, de atenţie, de memorizare etc., se remarcă şi o evidentă creştere a iritabilităţii. Calmul şi răbdarea dispar cu desăvârşire şi cele mai simple activităţi par copleşitoare. Eficienţa (în plan profesional, familial...) scade considerabil.

De ce este importantă odihna?

◆ Odihna dă organismului răgaz să se refacă, în timpul ei se refac rezervele de energie, se decantează reziduurile (toxinele), se reface echilibrul psihosomatic. ◆ Odihna ajută la vindecarea rănilor, permite organismului să lupte mai uşor împotriva infecţiilor şi a altor agresiuni de acest gen, înlătură (sau cel puţin atenuează) stresul şi alte traume emoţionale. ◆ Repausul întăreşte sistemul imunitar, crescând rezistenţa organismului la îmbolnăvire. ◆ Odihna adecvată (nu exagerată) contribuie la prelungirea duratei vieţii; cercetările au demonstrat că persoanele care dorm în mod regulat 7-8 ore pe noapte au un indice de mortalitate mai scăzut decât cei care dorm mai puţin sau mai mult.

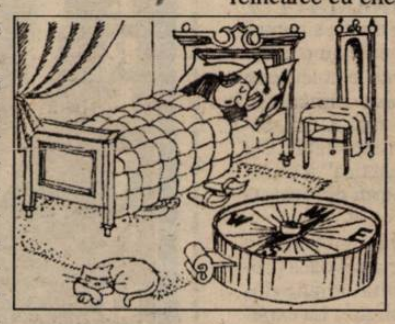

Odihna prin somn...

Organismul uman are nevoie de mai multe feluri de odihnă, dar indispensabil este somnul relaxant din timpul nopţii. Nou-născuţii au nevoie de 18-20 de ore de somn, iar copiii până spre vârsta pubertăţii de 10-12 ore de somn din 24. În ceea ce-i priveşte pe adulţi, aceştia diferă destul de mult în ce priveşte nevoia fiecăruia de somn, însă majoritatea se simt odihniţi dacă beneficiază de 7 ore de somn reconfortant pe noapte.

...dar nu numai

Există şi alte modalităţi care ajută organismul să se deconecteze, să se reîncarce cu energie, să nu se lase pradă oboselii. Acestea pot fi formulate sub forma unor „porunci" de care e bine să ţinem seama:

◆ Faceţi pauze în timpul lucrului. Folosiţi aceste pauze pentru a bea un pahar cu apă, pentru a vă plimba puţin şi a respira adânc de câteva ori. ◆ Introduceţi un element de rutină benefică în programul dv. zilnic: 30-60 de minute de exerciţiu fizic. Acesta relaxează, reface capacitatea energetică, ajută la îndepărtarea încordării fizice şi tensiunii psihice. ◆ Adoptaţi şi respectaţi un orar cât mai regulat de somn, de masă, de plimbare, de exerciţii fizice. Organismul funcţionează mai bine în condiţiile respectării principiului regularităţii. ◆ Luaţi masa de seară cu cel puţin două ore înainte de culcare. Un stomac mai puţin încărcat este una dintre condiţiile importante pentru un somn odihnitor. ◆ Faceţi o baie călduţă (nu fierbinte) înainte de culcare. Aceasta este una dintre cele mai eficiente tehnici de relaxare. ◆ Nu ignoraţi faptul că odihna reprezintă o parte importantă a ritmului firesc al vieţii.

Greşeli ale părinţilor

În urma unui studiu aparţinând unor specialişti în nutriţie de la universitatea din Pennsylvania (SUA), s-a ajuns la concluzia că părinţii care interzic copiilor lor să consume alimente dulci sau grase, motiv pentru care nu le oferă niciodată la domiciliu asemenea preparate, greşesc. Studiul a avut în vedere copii între 5 şi 10 ani. Aceştia, când sunt nesupravegheaţi, consumă mai multe prăjituri, bomboane, ciocolate, chipsuri, îngheţate şi tot felul de alte zaharicale (pe care le cumpără din magazine) în comparaţie cu copiii ai căror părinţi nu fac atâta caz din consumul de dulciuri. Concluzia specialiştilor: decât să li se interzică dulciurile copiilor mai bine li s-ar oferi produse de calitate şi în cantităţi rezonabile.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Etilismul, factor agravant al tuberculozei

GINA TARCĂU din Bucureşti. *Îngrijorarea dv. nu are nevoie de nici o confirmare, poate aveţi nevoie doar de o susţinere. Fără nici o îndoială că etilismul compromite răspunsul pozitiv al bolnavului de tuberculoză la tratamentul prescris şi favorizează reacţii adverse hepatice şi neurologice. Stilul de viaţă dezordonat, cu consum mare de alcool şi cu refuzul unei alimentaţii corecte, sănătoase, afectează funcţia hepatică în grade diferite şi declanşează tulburări psihice care merg până la ignorarea totală a bolii, cu repercusiuni asupra muncii desfăşurate şi a relaţiilor din familie. Evident că bolnavii de tuberculoză care refuză să se trateze constituie şi un pericol social, motiv pentru care în literatura medicală ei sunt consideraţi indivizi cu un comportament de „delincvent".*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Ultrasunetele contra infarctului

Ateroscleroza este considerată cauza numărul 1 în declanşarea infarctelor de miocard. Caracterizată prin acumularea de grăsimi pe pereţii vaselor, acest proces poate evolua până în faza obstrucţiei arterelor cu un cheag. Ca urmare, inima este brusc privată de oxigen, moment în care se instalează infarctul. În prezent, prin tehnica angioplastiei, decesele datorate infarctului cunosc o pantă descendentă. Tocmai de aceea, se lucrează permanent la perfecţionarea metodei, cea mai revoluţionară şi de viitor fiind considerată angioplastia bazată pe ultrasunete.

Asta înseamnă că, sub anestezie locală, se urcă prin artera femurală până în artera coronară o sondă cu ultrasunete, care permite atomizarea (distrugerea) cheagului. Care ar fi avantajele acestei metode în comparaţie cu alte tehnici de tratament? În ceea ce priveşte tratamentul medicamentos, bazat pe prescrierea de aspirină sau anticoagulante, acestea prezintă riscul declanşării de hemoragii. O altă tehnică folosită, cea a introducerii unui balonaş gonflabil care sfărâmă depozitul de aterom format în arteră, are riscul de a lăsa în urma sa particule insuficient distruse, deci o cale deschisă recidivei de infarct. Intervenţia cu laser, considerată în prezent ultraperformantă, are şi ea unele neajunsuri, în sensul că accentuează inflamaţia locală, ceea ce înseamnă un risc pentru recidivă.

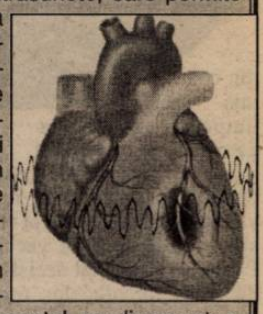

Prin folosirea ultrasunetelor, cercetătorii speră să reducă riscurile hemoragice şi să obţină o pulverizare mai fină a cheagurilor formate, ceea ce ar fi egal cu o vindecare de lungă durată. Experimental, această tehnică este utilizată în câteva centre medicale din lume, rezultatele urmând să confirme valabilitatea acestei noi tehnici de tratament a infarctului.

„Nu am sex-appeal"...

– Corespondenta noastră Ioana din Oradea este frământată de decepţii şi complexe; ea consideră că nu prea are sex-appeal", că probabil nu va fi iubită de nimeni, deşi are un prieten... Ce sfat îi putem da?

– Dragă Ioana, scrisoarea ta este interesantă, nu ai dus o viaţă prea frumoasă până acum, şi cred că nu ştii nici de acum încolo cum să trăieşti. Voi încerca să abordez pe rând problemele cu care te confruntă.

Spui că eşti plinuţă şi tragi concluzia că nu eşti atrăgătoare. De unde ştii? Sunt mulţi bărbaţi care preferă genul tău. Dar s-ar putea ca ceva să-i ţină la distanţă, deşi eşti încă foarte tânără pentru a putea fi sigură de asta. Ce anume? Gândul tău că nu ai „sex-appeal", că nu ai voinţă să slăbeşti etc. Toate astea se „văd" în ochii tăi, „respiră" prin pielea ta, este părerea ta despre tine pe care o transmiţi celorlalţi, fără să-ţi dai seama, în fiecare clipă. Atunci când interacţionăm cu cei din jur, ne facem o primă părere despre ei fără să conştientizăm uneori. Dintr-o privire. Ne orientăm după aerul pe care îl au şi care „îmbracă" trăsăturile fizice în ceva anume, le dă un sens unic. Şi în plus, mai e gândul că, probabil, nu vei fi iubită de nimeni în viaţă, decât poate de copilul tău, pentru că până acum părinţii tăi „nu s-au obosit" să ţină cont de tine, să te includă în viaţa lor. Dar tot ceea ce am spus până acum nu reflectă realitatea, ci ceea ce cred eu că tu gândeşti. Realitatea este că eşti o fată care are toată viaţa înainte, eşti sensibilă, bună şi ai vrea să fii fericită. Dar cum am spus mai înainte, nu ştii cum. Ce ar fi să încerci, pur şi simplu, să trăieşti: fiecare minut, fiecare rază de soare, fiecare frunză arămie, fiecare întâlnire... Fără să te gândeşti ce va fi mâine, ce gândesc cei din jur, ce ar vrea prietenul tău să faci. Pur şi simplu să trăieşti clipa, încercând să vezi în ea cât mai mult, să simţi ceea ce îţi face cu adevărat plăcere, să-ţi deschizi simţurile spre natură şi spre tine însăţi.

Acum, despre prietenul tău: nu îmi este clar ce simţi pentru el: o dragoste platonică sau şi atracţie sexuală; crezi că ar fi sufletul tău pereche, îţi place cum arată pur şi simplu şi ce gândeşte, sau te străbat şi fiori atunci când eşti cu el? Pentru că el îţi poate oferi ceea ce nu ţi-au dat părinţii tăi până acum, sau poate constitui un viitor pentru tine, chiar dacă e însurat şi nu are de gând să-şi părăsească familia. Poate problema ta sexuală e tocmai din cauza faptului că nu îl doreşti ca pe un amant, ci mai mult ca pe un părinte-prieten, aşa cum n-ai avut niciodată. Sau poate că erai prea preocupată să „fie bine" în acea seară, ca să poţi să-l ţii lângă tine mai mult timp. Dar eu cred, din ce mi-ai scris, că el ţine la tine şi nu vrea să te transforme într-o simplă amantă, deşi cam asta ţi-a spus. Eu cred că el te-a înţeles şi vrea să te ajute să te regăseşti pe tine însăţi. Ar putea să fie omul potrivit la momentul potrivit. Dar, dacă am dreptate, atunci nu te mai gândi la el, gândeşte-te mai mult la tine, la ce simţi tu cu el, bucură-te de fiecare moment petrecut împreună, cu atât mai mult cu cât nu ştii cât va dura... Şi apoi, vei şti să trăieşti mai departe!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

O BIJUTERIE A NATURII

Ponei moțăind în sufragerie

Cât de mult pot fi „miniaturizați”

PONEII?

În Africa de Sud funcționează una din cele mai puternice Asociații de cercetare și ocrotire a poneilor, mamifer foarte rar în lume și, implicit, foarte scump. Apărută la sfârșitul anilor '50, această organizație și-a propus nu numai îmbunătățirea rasei prin metode de reproducție moderne, ci și obținerea de exemplare record în ceea ce privește talia. De-a lungul deceniilor, soții Madison, principalii animatori ai acestei asociații, au reușit să uimească iubitorii animalelor cu exemplare de numai 70-75 de centimetri înălțime și 60-70 de kilograme, unice în lume. Gingașul „Ricky” din fotografie este un mânz de două luni, din categoria sus-amintită, a poneilor-record. O altă reușită a specialiștilor în ponei este transformarea lui în „animal de apartament”, printr-o dresură sistematică. Uimitor este că poneiul de casă are același comportament ca și câinele (dormitează, face nevoile numai afară, privește la televizor, mănâncă și resturi leguminoase, are un culcuș permanent), fiind chiar ostil străinilor. Interesant este că reflexele de animal de apartament se transmit urmașilor.

Mânz ținut pe brațe ca o jucărie

UN ALIAT AL OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ

POLENUL

cartea de istorie a lumii

Știința numită *palinologie* cuprinde un studiu fascinant asupra însușirilor extrem de importante ale polenului: polenul are o formă sferică perfectă și stabilă și o incredibilă rezistență față de orice tip de agresiune naturală – presiune, temperatură, atac chimic. Încă de la începuturile microscopiei (secolul XVII, savantul Nehemia Grew), această granulă a atras atenția asupra informațiilor pe care le-ar putea transmite oamenilor de știință cu privire la istoria naturală, și nu numai, a Pământului.

SPIONI NEMURITORI. Dacă geologii, paleoantropologii și istoricii au reușit să dateze, să configureze și să stabilească evoluția etapelor parcurse de om și natură

Agricultor cu echipament anti-polen

din cele mai vechi timpuri, aceasta se datorează și polenului. „Încăpățânarea” cu care acesta rezistă fizic și chimic l-a transformat în cel mai valoros și precis spion al vremurilor apuse, indiferent de vechimea lor. Palinologia a ajutat decisiv la periodicizarea sarcofagelor, mumiilor și monumentelor aparținând civilizațiilor antice (se remarcă, printre multe altele, succesiunea și modul de viață ale faraonilor egipteni și ale împăraților chinezi, precum și rezolvarea „războiului” celor mai vechi mumii din spațiul amerindian, din mileniile VI-V î.Ch.). Succesiunea straturilor de gheață din zonele Arcticii și Antarcticii, ale rocilor din numeroase colțuri ale lumii, vechimea unor obiecte, schelete etc. se stabilește și cu ajutorul polenului.

Deloc de neglijat este și ajutorul dat de polen în criminologie. Palinologul francez Jean-Louis Démasher amintește (într-un recent interviu) despre sute de cazuri penale rezolvate, în ultimii zece ani, cu ajutorul „granulei-arhivă”. Celebru a devenit și criminalistul Max Frei, care a studiat „Giulgiul din Torino” din acest punct de vedere, concluzionând că există o contaminare directă (în spațiul geografic unde trăiește floarea respectivă), dar și una indirectă, prin transportul polenului în zone străine florii – din care cauză apar și incertitudinile.

„ANATOMIA” STRĂNUTULUI. Polenul ar fi o creație perfectă a naturii dacă nu ar avea și inconveniente (uneori foarte serioase) pe care și le manifestă asupra omului. Alergia este principalul defect al lui, iar atacul asupra căilor respiratorii este de multe ori inevitabil. Cei care au o „programare genetică” a sensibilității la polen suferă enorm din această cauză.

Proteinele din grăunța galbenă, o dată ajunse în căile nazale, provoacă producerea moleculei numită imunoglobulină „E”, pe tractul respirator. La expunere mai avansată, se declanșează eliberarea masivă a unor mediatori chimici precum histamine, leukotriene sau prostaglandine. Acestea determină apariția primelor simptome alergice: strănutul, mânărimea, congestii locale. La persoanele rezistente la polen se declanșează automat formarea unui compus anti-alergic, imunoglobulina „G”, dar cei alergici au nevoie de tratamente imunologice speciale.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

Venus

cu veșminte pictate

Datând din secolul I î.Ch., această splendidă sculptură romană în marmură a fost descoperită acum cincisprezece ani, cu prilejul restaurărilor localității Herculanum, devastată de puternica erupție a Vezuviului din anul 79 d.Ch. Prin concepția realizării ei, această capodoperă este un unicat. Zeița romană a frumuseții – împrumutată de la greci, la care purta numele de Afrodita – este însoțită de alte două zeități, fapt foarte rar. Pe soclu este zeul fecundității masculine, Priapus (simbol falic), iar la picioarele zeiței se află zeul dragostei, Amor. Un alt element care individualizează sculptura este acoperirea sânilor și a mijlocului lui Venus cu „veșminte”, prin aplicarea unui strat de bronz auriu. De asemenea, pentru a o aduce mai aproape de portul femeii romane din acele timpuri, autorul (anonim) i-a pictat și ornamente ale coafurii, ale gâtului și brațelor, iar în picioare „poartă” sandale. Nu pare să fie vorba de pudoare, ci de semnalarea faptului că Venus este surprinsă înainte de a se îmbăia.

EXPLORATOR

Milenara pădure a

„PINILOR CARE UMBLĂ”

Acum peste cinci milioane de ani, când apele Atlanticului s-au retras din regiunea continentală ocupată acum de statul Georgia (sud-estul SUA), într-o depresiune de aproape două mii de kilometri pătrați s-a format un sistem biologic rarisim, numit „Okefenokee” (Pământ mișcător, în dialect indian): el este considerat și mlaștină (una din cele mai mari din lume), dar și pădure. Arborele care s-a adaptat cel mai bine este pinul, iar modalitatea lui de supraviețuire i-a determinat pe indienii băștinași odinioară să-l numească „Pinul cu picioare lungi” sau „Pinul care umblă”.

Mlaștina-pădure are adâncimea apei sărate de un metru și a devenit în acest secol un „azil de lux” pentru multe specii de păsări, pești, reptile, batracieni și plante acvatice de mult dispărute din alte teritorii. Una din „minunile” conviețuirii armonioase de aici constă și în faptul că varietățile unice de bâtlani, egrete, cocori, șoimi, ciocănitori sau privighetori evită cu altruism să-și clădească un cuib în acei pini, protejându-i cu pioșenie, de parcă le-ar cunoaște lupta pentru echilibru în terenul mâlos. Doar broasca-veverită atentează la

sobrietatea acestui arbore bizar...

CĂUTAREA DISPERATĂ A ECHILIBRULUI. Bizareria pinului-umblător constă în faptul că rădăcina s-a adaptat solului nesigur printr-un tip aparte de rădăcină. Aceasta se fixează inițial printr-o multitudine de brațe vânjoase, repartizate astfel încât trunchiul înalt și suplu să fie mereu în echilibru (deasupra centrului de simetrie al bazei). Dar cum acest copac trăiește cel puțin o mie de ani, el trebuie să reziste la vânt și la mișcările continue ale straturilor de pământ mlăștinos. De aceea el dezvoltă tot timpul rădăcini noi de sprijin, iar trunchiul se deplasează, o dată cu ele, în noul centru de ehilibru. Este ca și cum se mută picioarele unui trepied, o dată cu aparatul fotografic fixat pe el. De la începutul secolului (când s-au făcut primele observații) și până-n prezent, s-au măsurat și distanțe de 1,5-2,5 metri pentru pini în vârstă de 850-950 de ani. La vârste foarte înaintate (peste 1200 de ani), rădăcina mobilă obosește, iar trunchiul, deși este încă viu, se prăbușește, pierzându-și centrul de greutate, și putrezind ulterior. Aceeași rădă-cină-miracol trimite la suprafața apei puternici noduli pentru oxigenare, fapt care explică longevitatea excepțională a acestei specii.

ALIGATORUL, OCROTITOR AL PĂDURII! „Guvernatorul” absolut al acestui ținut de basm este marele aligator american (care atinge 4 m lungime și 230 de kilograme), aici având condiții optime tot timpul anului. Este cel mai mare areal al acestei reptile fioroase, a cărui putere este dublată de o nemaiîntâlnită șiretenie a modului de a vâna. Atât de mare este atașamentul lui față de pădurea-mlaștină, încât se spune că tentativele unui corp de armată de a asana zona au fost zădărnicite de regimentele de aligatori. Era anul 1890 când s-a petrecut ceea ce a intrat în istorie drept „nebunia căpitanului Jackson”. Crocodilii nu s-au speriat nici de armele de foc ale „inamicului”, ei năpustindu-se în grupuri mari dincolo de pădure, atacând corturile și casele celor pregătiți să-i extermine – după principiul „cea mai bună apărare e atacul”. După luni de hărțuială reciprocă, autoritățile au cedat, lăsând zona în pace (sub formă de rezervație), pe „patrioții” ei aligatori și, implicit, inocenții „pini umblători”. A fost o magistrală lecție de ecologie.

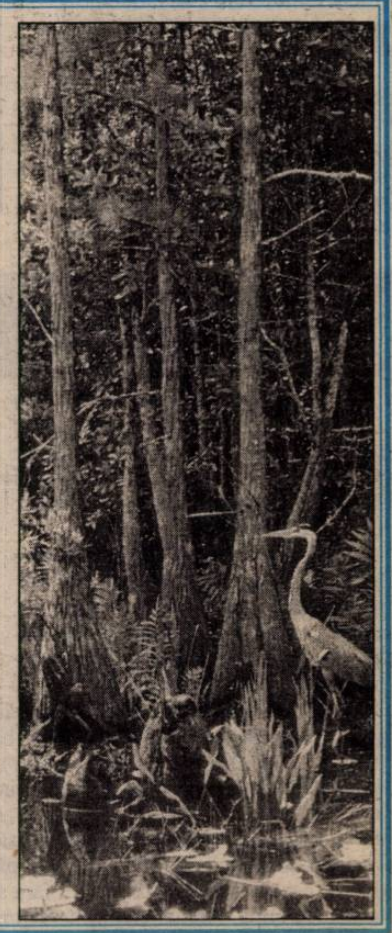

Cum arăta, oare, VENUS? din Willendorf

În anul 1908 au fost descoperite în Austria aproape 200 de obiecte din lut şi bronz, executate unele acum 30000 de ani, printre care şi statueta din figură, pe care specialiştii au numit-o Venus din Willendorf. De curând ea a fost studiată din nou, ajungându-se la concluzia, după unii, că ea simbolizează zeiţa-mamă a unei epoci în care societatea era matriarhală, ipoteză aprig apărată de antropologi şi mai ales de mişcările feminine din lume. După alţii, însă, printre care doctorul Duhard şi arheologul Jean-Jacques Hublin, această statuetă ar fi reprezentarea lipomului monstruos, care se poate diagnostica pe pântecele figurinei. Ea ar mai reprezenta zeiţa iubirii, un prototip al epocii de piatră, care desigur nu corespunde criteriilor de frumos al zilelor noastre. Dar populaţia de atunci avea cu totul altă viziune asupra eroticului. Cu 30000 de ani în urmă, omenirea era expusă foametei. Pentru a supravieţui, specia umană stoca, sub forma de grăsime, rezerve pentru iarnă. Ca urmare, vânătorii-culegători erau atraşi la finele verii, fără nici o îndoială de tinere grase. Şi astfel treceau iarna. Dincolo de aceste supoziţii, rămâne intactă frumuseţea fascinantă a statuetei numită Venus din Willendorf... *(A.D.)*

Capacul unei urne din epoca bronzului. „Certificat de căsătorie"? Scenă erotică? Ritual al fertilităţii?

SPERANŢA DE VIAŢĂ

Disparităţile, în privinţa speranţei de viaţă, dintre ţările bogate şi cele sărace au devenit tot mai îngrijorătoare. Potrivit unui raport al OMS, Japonia se află în fruntea clasamentului, cu o speranţă de viaţă în perfectă sănătate (adică numărul anilor de existenţă trăiţi în sănătate) de 74,5 ani. Ea este urmată de Australia (73,2 ani) şi Franţa (73,1 ani). În coada clasamentului, speranţa de viaţă în ţări precum Rwanda sau Sierra Leone nu este decât de 32,8 ani şi respectiv 25,9 ani... Nu vom dezvălui pe ce loc se află ţara noastră din simplul motiv că, de la publicarea raportului şi până azi, acest indicator esenţial al nivelului de trai s-ar putea să se fi modificat (în rău, desigur!), dacă ţinem seama de valul scumpirilor care nu se mai isprăvesc, de frigul iernii... din case, de „reforma" buimacă şi altele asemenea. (A.H.)

Muzeul Picasso

Scăldată de apele Mediteranei, localitatea Antibes (Cap d'Antibes) este una dintre cele mai frumoase aşezări ale coastei provensale. Încărcat de amintirile unei istorii sângeroase, dar şi de aspecte ale noului, oraşul se mândreşte cu o serie de muzee, printre care cel mai vestit este, fără îndoială, Muzeul Picasso. Aflat în castelul Grimaldi, alături de străvechea catedrală, muzeul a constituit la început un loc mult mai eterogen, dar oglindind aceeaşi dragoste a locuitorilor pentru frumos. În 1946, Picasso îşi petrecea vara în golful Juan des Pines împreună cu prietena sa, Francoise Gillot.

Acesta a fost momentul când l-a întâlnit pe Dor de la Souchere care se ocupa cu colecţia arheologică a muzeului din Antibes. El a îndrăznit să-i ceară o pânză pentru muzeul său, iar artistul a încercat să-i explice că el caută un spaţiu larg pentru operele pe care le va picta aici.

Drept răspuns la cererea sa, Picasso a primit, surprinzător, o propunere unică, custodele muzeului oferindu-i o mare suprafaţă din muzeu pentru a o preface în atelier sau în expoziţie. Când artistul a vizitat muzeul, care avea să-i devină atelier pentru o vreme, a descoperit încă o dată, privind pe fereastră, frumuseţea locurilor: vechiul oraş, acoperişurile de ţiglă, portul, golful şi, în depărtare munţii. Fără să ezite, s-a pus pe treabă lucrând toată toamna lui '46 cu o energie creatoare de care numai el putea fi în stare.

Operele din această perioadă oferite muzeului poartă amprentele umorului şi bucuriei artistului. Trei sunt temele dominante ale perioadei cât a creat în Antibes: nimfele, faunii şi centaurii constituind tema mitologică, cotidianul din care pot fi amintiţi „pescarii", şi pânzele dovedind reminiscenţe ale cubismului. Donaţia sa iniţială a fost îmbogăţită ulterior cu 80 de piese de ceramică.

Muzeul conţine de asemenea o colecţie de artă contemporană, datorată unor artişti ca Leger, Hartung, Max Ernst, Miro, Calder, Magnelli. Toate sunt adăpostite în castelul-fortăreaţă impresionant prin masivitatea sa, prin bogăţia de creneluri, terase, scări monumentale de piatră şi tunuri la intrare.

La cel de al doilea etaj se află sala închinată lui Nicolas de Staël, care conţine 350 de pânze ale pictorului, izolat vreme de şase luni aici.

Terasele sunt împodobite cu vestigii romane, dar şi cu statui moderne de Germaine Richier sau Patrick şi Anne Poirier.

IRINA STOICA

„Pilotul automat" din creier

Gestul fulgerător de retragere a mâinii în clipa când aceasta s-a apropiat periculos de o flacără nu este consecinţa unei decizii voluntare. O astfel de acţiune este urmarea implicării unei regiuni din creier specializată în coordonarea automată a mişcărilor. Orice gest manual brusc este controlat de un grup de neuroni care joacă, aşadar, rolul unui veritabil „pilot automat". Această „acţiune dirijată de creier, care scapă însă intenţiei" a fost pusă în evidenţă de o echipă de cercetători de la INSERM, de biologi de la Universitatea Claude-Bernard şi de la câteva clinici din Lyon. Când acţiunea este banală, structurile motrice internaţionale declanşează mişcarea şi apoi trec controlul acesteia în sarcina reţelei neuronale de reglare fină a gestului. Însă în situaţii de urgenţă, structurile motrice voluntare sunt „scurt-circuitate" de pilotul automat – situat în regiunea parietală superioară a creierului – care preia instantaneu controlul mişcărilor, urmând ca ulterior decizia acestuia să fie validată conştient. (A.H.)

Viitorul aparţine spaţiului

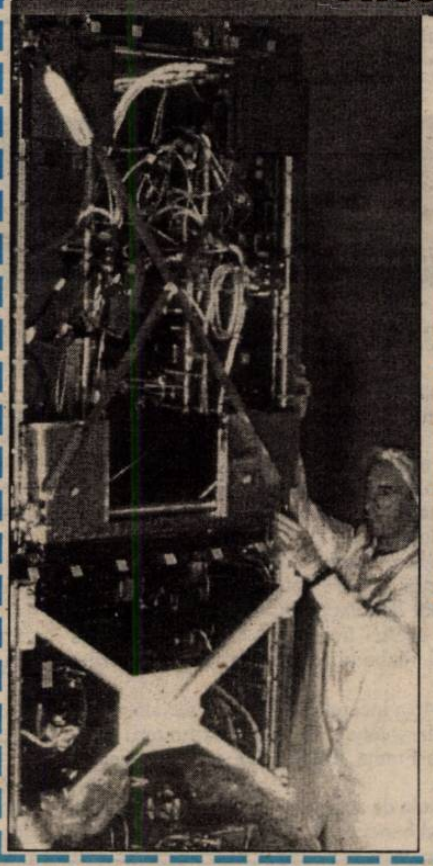

JASON-1 „detectivul" oceanelor!

Prof. dr. F. ZĂGĂNESCU

Începută la 26 iunie 1978 prin lansarea de către NASA a primului satelit SEASAT A destinat achiziţionării de date privind dinamica mărilor şi a oceanelor planetei, activitatea de *oceanografie spaţială* este considerată ca fiind de foarte mare importanţă ştiinţifică şi practică. Informaţiile din acest domeniu vizează obţinerea de hărţi având trasate înălţimile şi direcţiile valurilor, direcţiile şi temperaturile vânturilor din imediata vecinătate a întinderilor de ape, topografia şi temperatura apelor de suprafaţă, conţinuturile de apă din zone ale atmosferei, distribuţia banchizelor, evoluţia icebergurilor etc.

În anul 1992, o dată cu lansarea programului franco-american TOPEX-POSEIDON, oceanografia spaţială a căpătat atât extindere internaţională cât şi independenţa de restricţiile impuse de interese militare, care au limitat dezvoltarea programului SEASAT; ca urmare, TOPEX-POSEIDON şi-a adus un aport semnificativ la studiul evoluţiei climei.

O dată cu introducerea pe orbită, la sfârşitul lunii februarie 2001, a unui nou satelit oceanografic, JASON 1, specialiştii de la NASA respectiv cei de la CNES (Franţa), vor dispune de un adevărat „detectiv" al oceanelor care, la fiecare trei ore, va „raporta" despre comportamentul regiunilor inspectate de la peste 1000 km altitudine; printre datele transmise de aparatura de la bordul satelitului JASON, sunt şi unele care interesează pe climatologi, dar şi majoritatea care vor servi nemijlocit la securitatea marşului navelor comerciale de pe oceane precum şi pentru navele de pescuit, autorităţile portuare etc. etc. Există deja opinia că cei mai mari beneficiari ai informaţiilor „turnate" de JASON vor fi totuşi marile centre de previziune meteorologică, deoarece informaţiile livrate de JASON vor permite aplicarea modelelor de interacţiune atmosferă – ocean planetar, astfel încât prognozele meteo pe termene medii ar putea deveni de câteva ori mai precise!

La construcţia şi dotarea satelitului JASON 1, Centrul naţional francez pentru cercetări spaţiale (CNES) a contribuit cu realizarea structurii şi a sistemelor satelitului, cu platforma de investigaţii a suprafeţei oceanului PROTÉUS (dotată cu radare şi radiometru în IR), cu altimetrul POSEIDON (măsoară distanţele dintre satelit şi suprafaţa oceanului respectiv înălţimile valurilor) şi cu sistemul de orbitografie DORIS; NASA a furnizat radiometrul destinat înregistrărilor vitezelor şi temperaturilor vânturilor la suprafaţa oceanului, receptorul GPS pentru poziţionarea precisă a satelitului şi va asigura lansarea cu racheta DELTA 2. Noi informaţii la: www. jason. oceanobs.com.

(Va urma)

DUPĂ 2000 DE ANI...

Reconstituirea figurii preotesei.

În 1906 a fost descoperit în Egipt sarcofagul în care odihnea de 2000 de ani mumia unei preotese a zeiței Isis, cunoscută sub numele de Iis-Iri-Hetes. Timp de ani de zile sarcofagul și mumia au fost expuse în vitrina Muzeului Arheologic din Cracovia. De curând, o echipă de cercetători polonezi s-a hotărât să scoată mumia din bandaje și, cu ajutorul unui scaner și a unui calculator, s-a reconstituit în trei dimensiuni figura tinerei femei. Reușita a fost deplină. Cu această ocazie s-a stabilit că preoteasa a murit asasinată...

(A.D.)

Tehnici egiptene de ÎMBĂLSĂMARE

DORIN MĂRAN

Mercenarii greci și romani stabiliți în antichitate pe teritoriul Egiptului își păstrează, în mod firesc, limba și, o perioadă de timp, obiceiurile. Încetul cu încetul însă o parte dintre ele sunt abandonate în favoarea culturii egiptene. Viziunea autohtonă asupra vieții după moarte nu i-a lăsat indiferenți pe greci și romani care au renunțat cu timpul la obiceiul de a-și incinera morții adoptând practica îmbălsămării. La început acest „privilegiu" era acordat doar celor din vârfurile societății dar pe măsură ce s-au perfectat tehnici simple de îmbălsămare, această practică a devenit accesibilă și păturilor largi. Tehnicile sofisticate de îmbălsămare pentru elite, care au fost puse la punct în decursul unui mileniu, presupuneau eviscerarea abdominală și cerebrală, disecarea țesuturilor și folosirea uleiurilor și a rășinilor parfumate. Pentru cea de-a doua categorie socială tehnicile erau însă simplificate. Mumiile nu mai erau eviscerate, procedându-se doar la injectarea pe căile rectale a unor produse dizolvante cum ar fi uleiul de cedru. Unul dintre lucrurile care i-au frapat pe cercetători a fost prezența unei figuri reprezentând un șarpe cobra, montată pe coafurile unui mare număr de mumii, această emblemă fiind rezervată doar regilor. Practica mumificării va înceta progresiv începând cu anul 624 după Christos, după cucerirea arabă când instabilitatea politică și carențele administrative vor destrăma cea mai importantă cultură a antichității.

Amprente ale spiritualității noastre

Catedrala episcopală din Buzău

Reședință de județ, orașul Buzău este așezat pe râul cu același nume. Cunoscând din plin vicisitudinile istoriei, devine scena de teatru a unor lupte rămase adânc în memoria cetății. Distrus în timpul luptelor dintre Matei Basarab și Vasile Lupu între 1637-1639, orașul este refăcut de domnitorul muntean după încheierea păcii. În timpul domniei marelui ctitor care a fost Constantin Brâncoveanu, Buzăul cunoaște o perioadă de înflorire dar numeroasele războaie din secolul al XVIII-lea îi aduc din nou prejudicii importante. Ca mai toate orașele din țara noastre cunoaște perioade de înflorire și de distrugere.

Cu toate acestea, încă din 1504 la Buzău se înființează Episcopia în cadrul căreia se desfășoară o bogată activitate eclesiastică și culturală. Catedrela episcopală ortodoxă a fost ridicată în timpul lui Radu cel Mare (1495-1508). Inițial aici fusese un schit, schitul Frăsinet, care, în 1649, este reclădit în întregime de Matei Basarab. Aspectul de astăzi se datorează tocmai acestei reconstrucții și restaurărilor din 1740. Biserica are trei turle iar exteriorul este împărțit printr-un brâu în două registre inegale. Partea de sus, mai mică decât cea de jos este împodobită cu ocnițe iar registrul de jos cu ocnițe și ferestre. Clopotnița, mare și impunătoare, distonează însă ca dimensiuni și contururi cu formele armonioase ale bisericii. Pictura interioară a fost executată de N.Teodorescu și Gheorghe Tattarescu. De fapt aici a funcționat chiar o școală de pictură unde Gheorghe Tattarescu și-a făcut primii ani de ucenicie. Tot aici, încă secolul al XVI-lea au funcționat primele școli de slavonie din oraș. Între 1691 și 1703 au apărut numeroase cărți de cult tipărite în cadrul bisericii. Astfel în 1698 episcopul Mitrofan a publicat prima traducerea Mineielor iar la începutul secolului al XVIII-lea aici și-a desfășurat activitatea Damaschin, vestit tipograf, gravor și om de cultură.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Mari agente ilegale ale K.G.B.

R.F.Germania: Maria Knuth (Nadejna Mihailovna Makarova)

S-a născut la Harkov în 1925 în familia unui activist sindical. În timpul studiilor la Institutul Economic din Moscova a fost remarcată și recomandată pentru cariera în domeniul spionajului.

Pregătită vreme de zece ani, va deveni agentă ilegală pentru R.F. Germania, unde a ajuns din Berlinul de Est.

Maria Knuth avea o biografie de împrumut, acționând la Köln, sub acoperirea profesiei de actriță. Viața mondenă a unei actrițe implica numeroase relații, fapt pentru care vizitele numeroșilor ofițeri americani sau englezi erau un fapt firesc. Informațiile recoltate de Maria și agentura pe care și-a creat-o, inclusiv prin șantaj, au plast-o printre cei mai eficienți spioni ai Moscovei.

Maria a avut ca zonă de operații orașul Frankfurt/Main, unde și-a deschis un birou de secretariat și un atelier de prelucrări fotografice, care-i puteau justifica deținerea aparaturii tehnice de spionaj.

Între agenții ei s-a aflat și inspectorul Herman Estbold din poliția orașului Frankfurt/Main, a cărui demascare și arestare avea să constituie o adevărată surpriză, deoarece ofițerul era deasupra oricăror bănuieli.

Una dintre cele mai eficiente metode de lucru ale Mariei a fost șantajul. Ea a început să studieze trecutul unor personalități, descoperindu-le antecedentele naziste. În fapt, Maria avea o listă dată de K.G.B. ce cuprindea numele membrilor marcanți ai Partidului Nazist. Pe măsură ce i-a reperat, le-a întocmit dosare compromițătoare și a trecut la recrutarea lor. Un astfel de agent a început să furnizeze documente microfilmate din domeniul cercetărilor militare chiar a doua zi după ce a fost șantajat.

Rețeaua constituită de Maria s-a extins și la Berlin.

Contraspionajul britanic a surprins-o pe Maria în zona de ocupație engleză în timp ce avea asupra ei documente secrete și a arestat-o. Alți patru colaboratori au fost și ei arestați. Marea parte a rețelei a fost avertizată și nu a putut fi identificată. De asemenea, nu s-a aflat cine era legătura superioară a Mariei.

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche și A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Franța, Belgia: „Germaine" (Irina Cornescu – Kalidze)

S-a născut la Odessa, în 1913, fiind fiica românului S.Cornescu și a georgiencei Mara Kalidze.

Irina a fost recrutată de spionajul sovietic, sub criptonimul „Germaine". În 1937, a absolvit Facultatea de limba franceză a Universității din Moscova.

După terminarea facultății lucrează ca traducătoare la Editura pentru Literatură Universală și apoi la redacția radio pentru străinătate, în cadrul secției franceze a Cominternului, iar în timpul războiului la Ministerul Afacerilor Externe.

În 1945 a început pregătirea specială pentru misiuni de spionaj, în vederea trimiterii clandestine în Franța. După nouă ani, și-a început misiunea.

Perioada de acomodare în Franța și-a petrecut-o la un bancher din Paris, apoi la un comerciant din Lille și un om de afaceri din Toulouse.

2

Într-o etapă imediat următoare intră în serviciul directorului unui concern belgian din Franța, specializat în producția de oțeluri special. Noul loc de muncă i-a prilejuit numeroase ocazii de a participa la întâlniri de afaceri și reuniuni mondene cu oameni de afaceri, industriași, diplomați, oameni de știință, militari etc. ceea ce-i permite, prin metode bine deprinse, crearea unei valoroase rețele de spionaj.

Intervenind mutarea patronului ei la Bruxelles, centrala de la Moscova i-a permis să-l urmeze, cu misiunea de a se ocupa de crearea de posibilități informative în domeniul militar, ceea ce reușește cu rezultate foarte bune, creând două rețele paralele independente, deosebit de productive în planuri, hărți, schițe, rapoarte și alte documente secrete importante.

Ajutorul ei în conducerea rețelelor de spionaj era belgianul Paul Vekan, cu care se întâlnea în parcuri, atunci când Germaine scotea copiii la plimbare. De fiecare dată se așezau pe aceeași bancă, iar ea îi oferea două sandviciuri, din care el mânca doar unul, pe celălalt punându-l în buzunar. La rândul lui, Paul îi oferea două pateuri, din care unul era pus de Germaine în poșetă. Contraspionajul belgian a tras concluzia că între cei doi se realizează astfel un sistem secret de legătură, lucru ce s-a adeverit de îndată ce au fost arestați.

Sandviciul și respectiv, pateul conțineau microfilme cu informații sau instrucțiuni, ori prețul acestora din urmă.

Rețelele de spionaj arestate și aparatura tehnică miniaturizată cu care acestea au fost dotate au constituit o captură importantă a contraspionajului belgian.

■ *Viaţa din spatele gratiilor*

Deţinuţii eliberează păsările din închisoare

Închisoarea australiană din John Morony (60 km depărtare de Sydney) a inventat o formă inedită de reeducare a deţinuţilor de drept comun: zooterapia. Animale şi păsări rănite sunt aduse în închisoare, sunt puse la rândul lor între gratiile cuştilor sau coliviilor şi îngrijite. Nu de veterinari, nu de angajaţi pricepuţi de la grădina zoologică, ci de deţinuţi. Când animalele şi păsările îşi recapătă sănătatea, tot deţinuţii sunt cei care le eliberează. Ele pleacă, ei rămân după gratii pentru a-şi ispăşi pedeapsa, de 5, 15, 25... de ani de închisoare. Ce au gândit autorităţile când au instituit această formă de reeducare? Că sentimentele şi modul de comportare a celor mai duri dintre duri, a celor mai recalcitranţi şi furioşi din închisoare se vor domoli, dacă vor învăţa să iubească, să îngrijească, să aline suferinţa, să protejeze şi nu să distrugă o altă viaţă.

Deşi pare minoră, proba aceasta nu e deloc uşoară pentru un deţinut care crede că poate să înşele vigilenţa autorităţilor din închisoare, cerând să fie inclus în forma de reeducare prin zooterapie şi nu prin munca într-o fabrică de ambalaje, de exemplu. Nu puţini au fost cei care au căzut în această capcană. În general, aceştia aveau statut de recidivişti, deprinşi cu trucurile pe care le pot practica în închisoare pentru a-şi face mai uşoară perioada de detenţie. Nu-şi imaginau însă că la centrul de îngrijire a animalelor se confruntă de fapt cu un test psihologic foarte subtil şi bine pus

la punct de cei ce l-au conceput.

Mickhael, bunăoară, un recidivist condamnat ultima dată pentru atac armat, mai avea doi ani de detenţie şi spera să beneficieze pentru bună purtare de eliberare condiţionată înainte de termen. A făcut greşeala să ceară insistent să se ocupe de îngrijirea animalelor. Pe fiecare mână are tatuat câte un cuvânt: ură şi iubire. A demonstrat că încă e capabil de amândouă şi asta l-a costat. Ură? Iniţial, n-a suportat gândul că păsările pe care urma să le îngrijească îşi vor recăpăta libertatea înaintea lui. Şi-a revărsat pe furiş ura asupra lor, rănindu-le chiar el în mod voit, prelungindu-le chinul, ba chiar rupându-le aripile ca să nu mai poată niciodată să zboare. Atitudinea lui n-a scăpat autorităţilor, s-a ales cu zile de carceră şi şi-a luat adio de la speranţa că va scăpa mai repede din închisoare. S-a mai gândit, apoi a revenit la sentimente mai bune. Iubire? Poate. Cert este că, după aproape un an a învăţat să facă animalele şi păsările să-l iubească, se joacă şi vorbeşte cu ele, folosind cea mai caldă voce din lume. Conducerea închisorii e evident uimită şi e tentată adesea să pună pariu pe extraordinara putere de disimulare a lui Mickhael. Cunoscătorii în psihologia animalelor îi asigură însă că animalele simt, nu pot fi păcălite, deci Mickhael a reuşit să descătuşeze cuşca sentimentelor bune din el, ceea ce poate fi o garanţie că nu va mai constitui un pericol când va reveni în societate. *(A.P.)*

■ *La ce mai duce schimbarea de sex!*

Din „profesor al anului" a devenit o... profesoară concediată!

Cu un an în urmă, David Warfield (44 ani), profesor de tehnica şi istoria comunicaţiilor de la „Center High School" din Antelope (SUA), a trăit momente fericite cu ocazia decernării titlului de „Profesor al anului", beneficiind şi de un premiu de 90 de mii de dolari. Dar fericirea n-a durat prea mult. În septembrie 1999, după numai trei săptămâni de la reluarea cursurilor universitare, conducerea institutului a decis să-l concedieze pentru motive care nu au nimic comun cu probleme didactice.

În ianuarie 2000, David Warfield s-a supus unei intervenţii chirurgicale de... schimbare a sexului. Operaţia care a întrunit toate condiţiile, s-a încheiat cu succes şi David Warfield a devenit... Dana Rivers! Chemată în faţa Consiliului institutului pentru explicaţii, ea a declarat că de foarte mult timp se simţea femeie şi că medicii care au examinat-o au confirmat că dispune de toate condiţiile impuse de operaţie. Spre stupoarea tuturor, Consiliul institutului în frunte cu preşedintele Scott Rodowick a decis s-o concedieze, ceea ce a provocat proteste puternice atât din partea studenţilor, a părinţilor, a colegiilor cât şi a altor institute şi oameni de ştiinţă (şi, nu numai). Problema a rămas deocamdată nesoluţionată. Urmează ca alte foruri să aibă ultimul cuvânt... *(Gh.R.)*

■ *Disperarea naşte eroi*

O săritură incredibilă cu motocicleta

Uneori, necazul se poate transforma în bucurie, dacă ştii să-l tratezi cum se cuvine şi dacă te ajută şi norocul. Wanaba Cirrus din Tampa, Florida, este un asemenea magician, reuşind să-şi metamorfozeze o dramă într-un succes de răsunet.

Acum doi ani, terenul locuinţei sale a fost pus în discuţia unei firme de prospecţiuni geologice. Într-o uriaşă zonă din acea parte a statului american Florida fusese detectat un mare zăcământ petrolifer, iar compania respectivă începuse să cumpere terenuri întinse de la fermierii respectivi. Despăgubirile erau foarte mari, astfel încât nimeni nu ieşea – aparent – în pierdere. Numai că pentru locul unde Cirrus îşi avea casa exista un fel de legământ cu strămoşii săi indieni, care trăiseră acolo din secolul XVIII. Proprietarul se temea de blestemul înaintaşilor dacă ar fi vândut acel teren...

Prin vara lui 1998, lucrurile s-au precipitat. Toţi vecinii lui Wanaba Cirrus înstrăinaseră pământul şi venise rândul lui. Eroul nostru ştia că, în aceste circumstanţe, ar fi pierdut o acţiune în justiţie, deci... La 8 august venise vremea demolării casei. Cirrus, distrus sufleteşte, şi-a adus brusc aminte de pasiunea sa pentru motociclism. Spre seară, după mai multe pahare de whisky, i-a venit ideea: va distruge singur casa (făcută predominant din lemn) şi va muri o dată cu ruinele ei, sau va realiza un record de salt cu motocicleta – pentru care

exista deja un premiu de 150 de mii de dolari. Toată noaptea de 8 spre 9 august a pregătit o rampă de lansare şi un munte de fân pentru aterizare. Nu-i mai pasa de deznodământ, nu-i mai păsa de implorările soţiei şi copiilor. Glasul strămoşilor săi indieni era mai puternic, căci ei ştiuseră să-şi sacrifice viaţa pentru apărarea pământului lor. Vremurile se schimbaseră şi Wanaba se va sacrifica în felul său. În dimineaţa zilei de 9 august 1998, curajosul proprietar îşi pregătea motocicleta. Tot din casă fusese evacuat în camioane. Fotoreporteri de la mai multe televiziuni se pregăteau să filmeze. Se puneau pariuri: va ateriza Cirrus pe acoperiş, dărâmându-l, sau îl va depăşi, realizând un record – dacă ar fi rămas în viaţă...

Ei bine, după un elan de aproape 100 de metri, motocicleta urcă pe „trambulină" şi efectuează un incredibil salt de 75,60 metri prin aer, aterizând cu bine în grămada de fân. Îmbrăţişat nebuneşte de ai lui, Wanaba Cirrus şi-a îndreptat ochii spre cer şi a spus: „Acum puteţi face orice cu casa mea!" *(P.I.)*

CETĂŢENII i-au aplaudat pe tâlhari

La Kuala Lumpur (Malaysia) poliţia era pe punctul de a prinde o bandă de spărgători. Aceştia efectuaseră tocmai o spargere într-un magazin de bijuterii şi ar fi trebuit să dispară într-o zonă plină de restaurante şi locuri de distracţie. Autorităţile erau sigure de ajutorul populaţiei dar, spre marea lor surpriză, nu numai că nu au fost sprijinite de nimeni, ci au asistat la o avalanşă de aplauze şi ovaţii pentru tâlharii care au scăpat cu uşurinţă. Consternaţi de atitudinea oamenilor poliţiştii au dat acum crezare cuvintelor a doi adolescenţi, cuvinte pe care le consideraseră invenţie pură. Aceştia mărturisiseră unui ziar local că într-o altă ocazie apelaseră disperaţi la ajutorul trecătorilor deoarece dintr-un microbuz parcat într-o zonă de trecere se auzeau bătăi disperate în uşă. Nimeni nu le-a oferit nici un ajutor şi investigaţiile poliţiei făcute după furtul de la bijuterie au descoperit că zgomotele veneau de la o tânără violată şi ucisă de şofer. (I.S.)

A sărit cu parașuta la numai 5 ani

După şase luni de pregătiri, Toni Stadler, în vârstă de cinci ani, părea să fie apt pentru o mare aventură: un salt cu paraşuta de la 3000 de metri. Băieţelul, ales dintr-un lot de zece copii cu vârste între 5 şi 7 ani, a dovedit calităţi fizice şi mai ales psihice deosebite faţă de ceilalţi candidaţi. Evenimentul a avut loc în apropiere de Cape Town, capitala Republicii Sud-Africane. Toni a efectuat fantastica săritură cu paraşuta cuibărit în „marsupiul" instructorului său de zbor, Paul Lutge. Cei doi au trecut cu brio prin aceasta încercare urmărită cu sufletul la gură de mii de suporteri aflaţi la faţa locului. În momentul în care a atins pământul, micuţul a exclamat: „Mai vreau o dată!" Saltul a putut fi urmărit în direct la posturile de televziune sud-africane, fiind considerat cel mai important eveniment sportiv naţional al anului. Toni Stadler a intrat, firește, în Cartea Recordurilor, fiind considerat cel mai tânăr paraşutist din lume. El n-ar fi ajuns la această performanţă dacă n-ar fi făcut eforturi disperate, udate din plin cu lacrimi, pentru a-şi convinge părinţii că totul va decurge cu bine. Mai convingător a fost însă instructorul său, Paul Lutge, care i-a asigurat că singurul lucru neplăcut care ar putea interveni în timpul zborului ar fi să se ciocnească cu o biată zburătoare. (D.M.)

■ *A intrat în Cartea recordurilor!*

Cel mai deştept câine din lume!

...Este de fapt o căţeluşă pudel, se numeşte Chanda, cântăreşte 4 kg, ştie să numere, să socotească şi chiar... să folosească propria ei toaletă!

Totul a început când la scurt timp după ce o aduseseră acasă, Sharon Robinson, profesoară la o şcoală de coafură şi soţul său Tom, inginer constructor, şi-au dat seama că Chanda este departe de a fi un câine obişnuit. Din primul moment, Chanda a... manifestat o anumită urgenţă, dar nu se ducea nici spre baie, nici nu încerca să „se adapteze" în vreun colţ de cameră. Sharon a avut atunci ideea şi a împins spre ea o oliţă de copil din plastic! Şi de atunci Sharon i-a construit Chandei propria sa toaletă şi niciodată nu le-a făcut necazuri stăpânilor. Mai mult, Sharon, astăzi în vârstă de 55 de ani, avea să descopere în curând şi alte „minuni" pe care căţeluşa le făcea cu entuziasm şi fără nici o problemă. Astfel, ea îi desface poşeta lui Sharon pentru a-i aduce ceea ce i se cere: cheile de la casă, permisul de conducere, portofelul şi chiar pachetul de batiste Kleenex! Cât fac 7 plus 3? Simplu: Chanda latră de 10 ori! Este suficient să-i spui „du-te şi deschide uşa!" şi o face. Aduce scrisorile din cutia poştală, desface noduri, cântă la pian, este încântată să danseze şi, dacă este cazul, să „prezinte" musafirilor căciuliţa şi fularul pe care le-a primit drept cadou. Una peste alta, Chanda are „în biblioteca ei" exact 503 „numere" pe care le poate executa oricând!

Dar cel mai impresionant lucru pe care îl face este să meargă împreună cu Sharon la spitalele de copii, să intre prin saloane şi să-i înveselească pe micuţii care, de multe ori, suferă de boli incurabile. „Dacă măcar pentru o oră îi face să uite de suferinţă, cred că realizează un lucru extraordinar", spune Sharon. Şi Chanda îşi continuă uluitoarele sale drăgălăşenii... şi nu doar cu copiii: pentru că odată când particpa împreună cu Sharon la un talk-show de televiziune şi moderatorul, Regis Philbin a strănutat, s-a ridicat cuminte, s-a dus la poşeta lui Sharon, a scos de acolo o batistă şi i-a dus-o lui Regis...

Mai aveţi vreun dubiu că Chanda este cu adevărat cel mai inteligent căţel din lume? Evident că nu. Nici Guiness Book nu a avut, drept care a primit-o în paginile sale pe Chanda-căţelul minune... *(M.D.)*

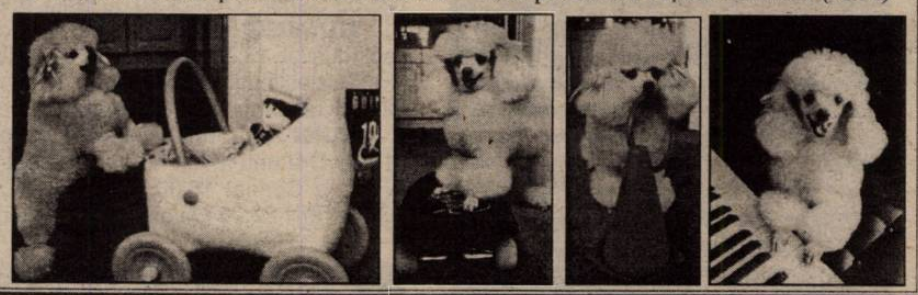

Săptămâna 12 - 18 ianuarie

TV ROMANIA

MICHAEL KEATON
ROMÂNIA 1
duminică, 20.30

VINERI 7.00 Telematinal **9.40** Practiv TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **16.30** Tribuna partidelor parlamentare **17.30** Serial: „Încurcături în familie" **18.10** O vedetă... populară **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Ploaia de stele **22.15** Culise **0.30** Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate **9.10** Serial: „Fram" (ep.1) **10.35** Film: „Androidul 75% om?" (SUA, 1989) **13.00** Serial: „Călâiul lui Achile" (ep.1) **14.10** Arca Marinei **16.15** Serial: „Felicity" **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.30** Divertisment **21.40** Serial: „Sânge albastru" **22.35** Film: „Xiu-Xiu" (coprod., 1998) **0.25** Marele Jazz.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Kiki Riki Miki **10.30** Viaţa satului **12.00** Tezaur folcloric **14.00** Naţional TV Bingo Liberty **18.00** Trupa de şoc caută o vedetă! **19.00** Serial: „Acţiune! Motor!" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Un poliţist de treabă" (SUA, 1991). Cu: Michael Keaton **22.50** Videoteca de aur.

LUNI 7.00 Telematinal **10.20** Film: „Un poliţist de treabă" (r) **14.15** CiberFan **14.30** Pro Patria **15.30** Serial: „Becker" (ep.1) **16.00** Cronica **17.30** Serial: „Încurcături în familie" **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Iartă-mă! **22.00** Film: „Y2K" (SUA, 1999) **0.00** Lumea dansului.

MARŢI 7.00 Telematinal **9.40** Practiv TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Serial: „Becker" **16.30** Cronica **17.30** Serial: „Încurcături în familie" **18.10** Pentru dv., Doamnă! **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.45** Film: „Vis de licean" (SUA, 1999) **22.20** Serial: „Şapte zile".

MIERCURI 7.00 Telematinal **9.40** Practiv TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.20** TVR Iaşi **12.10** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **14.30** TVR Craiova **15.30** Serial: „Becker" **17.30** Serial: „Încurcături în familie" **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **22.15** Cu ochii'n 4 **23.30** Film: „O noapte de coşmar" (SUA, 1986).

JOI 7.00 Telematinal **9.40** Practiv TV **10.30** TVR Cluj-Napoca **11.10** TVR Iaşi **11.50** TVR Timişoara **14.15** CiberFan **15.30** Serial: „Becker" **16.00** Convieţuiri **17.30** Serial: „Încurcături în familie" **18.10** Medicina pentru toţi **19.15** Serial: „Pasiuni" **20.00** Jurnal **20.55** Serial: „Justiţiarii" **21.55** Academia de presă **23.40** Serial: „Martorul tăcut".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.30** Serial: „Milagros" **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Oscar şi Lucianda" (coprod., 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii **10.00** Serial: „Eddie McDowd" **11.00** Sport Magazin **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Impact **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Orizont de gheaţă" (SUA, 1993) **23.30** Impact (r) **0.00** Sex cu Nadine.

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii **10.00** Ora de religie **12.30** Cinemagia **13.00** Film: „Călăuza" (Norvegia, 1987) **15.00** Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Meryl Streep **18.00** Focus **18.30** Impact **19.30** Vrei să fii miliardar? **21.30** Film: „Gloria" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone **0.00** Film: „St. Elmo's Fire" (SUA, 1985). Cu: Demi Moore.

LUNI 8.00 Prima Mix! **13.30** Serial: „Milagros" **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Real TV **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „La limita extremă" (SUA, 1991). Cu: Patrick Swayze **23.30** Impact (r).

MARŢI 8.00 Prima Mix! **13.30** Serial: „Milagros" **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Real TV **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Alege dragostea" (SUA, 1990) **22.00** Stil.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **13.30** Serial: „Milagros" **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Real TV **21.00** Film: „Arozina" (SUA, 1987). Cu: Nicholas Cage **23.30** Impact (r).

JOI 8.00 Prima Mix! **13.30** Serial: „Milagros" **15.30** Serial: „Viper" **16.30** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.00** Real TV **20.00** Serial: „Justiţie militară" **22.00** Obiectiv.

PATRICK SWAYZE
PRIMA TV
luni, 21.00

tvr2

VINERI 7.00 – 12.00 Reluări **14.00** Desene animate **14.45** Serial: „Femeia ispititoare" **15.50** Serial: „Samuraiul" **16.40** Arca lui Noe **17.40** Serial: „Marele Bob" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.45** Serial: „S Club 7 la L.A." **21.15** D'ale lu' Mitică **22.15** Dezastre **23.00** Film: „Bine lucrat!" (Canada, 1999).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi împreună **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Trupa DP2 **14.35** Atlas **15.35** Top TVR2 **16.35** Serial: „Parohia Dibley" **17.30** Lumea de mâine **18.30** Telejurnal TVR2 **19.10** Festivalul „George Enescu" în America **20.25** Televiziunea, dragostea mea **21.15** Serial: „Familia Porter" **21.45** Serial: „Jonathan Creek" **22.40** NBA Action.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **11.30** Desene animate **12.00** Serial: „Piatra magică" **12.30** Tip-top, mini-top **14.00** Arta apărării **15.15** Celebrităţi ale secolului XX **16.05** Serial: „Star Trek Voyager" **18.30** Telejurnal TVR2 **18.40** Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" **19.30** Spectacolul lumii **20.00** Film: „Suferinţa femeilor" (Franţa, 2000, partea I) **21.30** Serial: „Familia Porter" **22.00** Teatrul Naţional TV prezintă: „Insula" de Mihail Sebastian **23.35** Serial: „Beavis & Butthead".

LUNI 8.35 Toţi împreună **14.00** Desene animate **14.45** Serial: „Femeia ispititoare" **15.50** Serial: „Jonathan Creek" **16.40** Spaţiu francofon **18.30** Telejurnal TVR2 **20.45** Serial: „S Club 7 la Miami" **21.55** Sport plus **22.50** Baschet masculin: Toronto – Charlotte **0.50** NBA Action.

MARŢI 8.35 Toţi împreună **9.20** Documentar (r) **12.00** Trupa DP2 (r) **14.00** Desene animate **14.45** Serial: „Femeia ispititoare" **15.50** Serial: „Mike Hammer, detectiv particular" (r) **17.40** Serial: „Familia şi legea" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.45** Serial: „S Club 7 la Miami" **22.50** Film: „La răscrucea marilor furtuni" (România, 1981).

MIERCURI 8.35 Toţi împreună **9.40** Pragul de sus (r) **11.15** Călătorind prin ţară (r) **14.45** Serial: „Femeia ispititoare" **15.50** Evrika! Iar am greşit! **17.35** Serial: „Familia şi legea" **18.30** Telejurnal TVR2 **20.45** Serial: „S Club 7 la Miami" **22.50** Film: „Al treilea ochi" (SUA, 1999).

JOI 8.35 Toţi împreună **9.40** Pe muchie de cuţit **11.20** Evrika! Iar am greşit! (r) **14.00** Desene animate **14.45** Serial: „Femeia ispititoare" **15.50** Paradisul creat de om **17.40** Puls 2001 **18.30** Telejurnal TVR2 **20.45** Serial: „S Club 7 la Miami" **21.15** Ora adevărului **22.50** Film: „E scris pe apă" (Argentina, 1997).

acasa

VINERI 7.00 – 13.35 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Serial: „Iubire fără limite" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Dragoste nebună" **21.30** Serial: „Luisa Fernanda" **22.30** Film: „Şoferul" (SUA, 1978). Cu: Ryan O'Neal.

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări **13.00** Acasă la români **15.00** Serial: „Huckleberry Finn" **15.30** Serial: „Îngerul sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Film: „Un Romeo fără scrupule" (SUA, 1992) **20.40** Serial: „Al şaptelea cer" **21.30** Serial: „Ramona" **22.15** Film: „Domnul şi doamna Hart: Secrete de demult" (SUA, 1995).

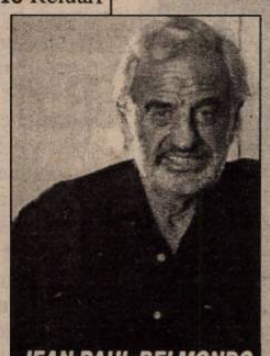

JEAN-PAUL BELMONDO
PRO TV
vineri, 1.30

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări **11.20** Doctorul casei **13.30** Serial: „Trei femei" **15.00** Serial: „Huckleberry Finn" **16.00** Acasă la români **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Film: „Columbo: O crimă aproape perfectă" (SUA, 1990) **20.40** Serial: „Al şaptelea cer" **21.30** Serial: „Ramona" **22.15** Film: „Serenada" (SUA, 1956).

LUNI 7.00 – 13.15 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Serial: „Iubire fără limite" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Dragoste nebună" **21.30** Serial: „Luisa Fernanda" **22.30** Film: „Jesse James" (SUA, 1939).

MARŢI 7.00 – 13.30 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Serial: „Iubire fără limite" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Dragoste nebună" **21.30** Serial: „Luisa Fernanda" **22.30** Film: „Zorba Grecul" (coprod., 1964). Cu: Anthony Quinn.

MIERCURI 7.00 – 13.00 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Serial: „Iubire fără limite" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Dragoste nebună" **21.30** Serial: „Luisa Fernanda" **22.30** Film: „Un anume zâmbet" (SUA, 1958).

JOI 7.00 – 13.30 Reluări **15.30** Serial: „Înger sălbatic" **16.30** Serial: „Miracolul iubirii" **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **18.00** Serial: „Fiorella" **19.00** Serial: „Iubire fără limite" **20.00** Ştirile de acasă **20.40** Serial: „Dragoste nebună" **21.30** Serial: „Luisa Fernanda" **22.30** Film: „Vânătorul" (SUA, 1980).

PRO TV

VINERI 7.00 Serial: „Monştrii" **8.00** Serial: „Sherlock Holmes" **9.30** Serial: „Chimp Tv" (ultimul ep.) **12.00** Serial: „Tom Show" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Luna de porţelan" (SUA, 1994) **22.00** Film: „Viaţă dublă" (coprod., 1986) **0.05** Serial: „Seinfeld" **0.30** Serial: „Chicago Hope" **1.00** Serial: „Doug şi Carrie" **1.30** Film: „Désiré" (Franţa, 1996). Cu: Jean-Paul Belmondo.

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Micii războinici" **8.30** Serial: „Gemenele" **9.00** Serial: „Liceul Madison" **10.00** Serial: „Bătălia pentru Terra" **10.30** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **11.00** Serial: „Familia Hughley" **11.45** Bucătăria lui Radu **14.00** Serial: „Maggie" **14.30** Serial: „Dharma şi Greg" **15.00** Film: „Double Take" (SUA, partea I) **15.50** Serial: „Jake şi Grăsanul" **17.15** Film: „Cealaltă femeie" (SUA, 1994) **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Film: „Sărutul morţii" (SUA, 1995). Cu: Nicholas Cage **21.30** Film: „Crimă nepedepsită" (SUA, 1995). Cu: Jack Lemmon **23.30** Serial: „Millennium" **0.30** Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **8.30** Serial: „Micii războinici" **9.00** Super Abracadabra **10.00** Serial: „Gemenele" **11.00** Doc.: „Secretele războiului" **13.00** Serial: „Maggie" **13.30** Serial: „Dharma şi Greg" **14.00** Serial: „Stan şi Bran detectivi" (SUA, 1945) **15.45** Film: „Oameni obişnuiţi" (SUA, 1980) **17.00** Serial: „Rătăciţi printre fete" **18.00** Serial: „Melrose Place" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Picasso, artist şi demon" (SUA, 1996). Cu: Anthony Hopkins **23.00** Serial: „Suflete pierdute" **0.00** Serial: „Poltergeist – moştenirea" **1.00** Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **11.50** Serial: „Tom Show" (ultimul ep.) **12.10** Film: „Cântăreţul de jazz" (SUA, 1980) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Night Walk" (SUA, 1989) **22.30** Serial: „Avocaţii" **0.15** Serial: „Seinfeld" **0.45** Serial: „Chicago Hope" **1.45** Serial: „Doug şi Carrie".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Baby Talk" (ep.1) **12.20** Film: „Head Office" (SUA, 1986) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Serial: „Expertul" **21.00** Serial: „Spitalul de urgenţă" **22.00** Chestiunea zilei **0.15** Serial: „Seinfeld" **0.45** Serial: „Chicago Hope" **1.30** Serial: „Doug şi Carrie" **3.45** Film: „Lucruri de trebuinţă (SUA, 1993).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Baby Talk" **12.30** Film: „În căutarea adevărului" (SUA, 1990) **14.15** Serial: „Fitz" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Northern Lights" (SUA, 1997) **22.00** Chestiunea zilei **0.10** Serial: „Seinfeld" **0.35** Serial: „Chicago Hope" **1.30** Serial: „Doug şi Carrie" **3.45** Film: „O femeie drept răsplată" (SUA, 1993). Cu: Robert De Niro, Uma Thurman.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **12.00** Serial: „Baby Talk" **12.30** Film: „În căutarea adevărului" (partea a II-a) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Diggstown" (SUA, 1992) **22.00** Chestiunea zilei **1.05** Serial: „Seinfeld" **1.30** Serial: „Chicago Hope" **2.00** Serial: „Nebun după tine" (ep.1) **3.45** Film: „Cement Garden" (coprod., 1993).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **13.15** Serial: „Dragostea învinge" **14.00** Film: „Vecinii" (SUA, 1981) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.15** Serial: „Simţul dreptăţii" **18.10** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.50** Film: „Operaţiunea Delta Force" (SUA, 1996) **22.00** Serial: „Stargate SG-1" **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Film: „American Ninja" (SUA, 1993) **2.00** Serial: „Suflete rătăcite".

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Bancnota de un milion de lire sterline" (SUA, 1954). Cu: Gregory Peck **8.30** Seria Stan şi Bran **9.30** Serial: „Mama, detectiv particular" **13.00** Serial: „Viitorul începe azi" **14.30** Iarna nu-i ca vara **16.00** Orient Expres **18.00** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.45** Film: „Păzind-o pe Tess" (SUA, 1995). Cu: Shirley MacLaine **22.15** Film: „O coardă prea întinsă" (SUA, 1992) **0.00** Film: „Joy" (Franţa, 1983).

DUMINICĂ 9.30 Serial: „Mama, detectiv particular" **10.00** Desene animate **12.00** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **13.00** Serial: „Pe cont propriu" **14.00** Totul va fi bine **16.00** Serial: „Amazon" **18.00** Serial: „Marele război" **19.00** Observator **19.50** TeleEurobingo Show **23.00** Film: „Nopţi albe" (SUA, 1985) **1.00** Film: „Pandora şi Olandezul Zburător (M. Britanie, 1951).

LUNI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Dublă identitate" **13.15** Serial: „A treia planetă de la Soare" **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Post Mortem" (SUA, 1998). Cu: Charlie Sheen **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Pretender" **1.30** Serial: „Dragostea învinge".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Dublă identitate" **12.00** Film: „La asfinţit" (SUA, 1996). Cu: Juliette Lewis **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **19.45** Film: „Strategia supravieţuirii" (SUA, 1995) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Pretender" **1.30** Serial: „Dragostea învinge".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Dublă identitate" **12.00** Film: „Salome" (SUA, 1953) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **17.20** Serial: „Te voi iubi mereu" **19.00** Observator **20.00** Film: „Palookaville" (SUA, 1996) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Pretender" **1.30** Serial: „Dragostea învinge".

JOI 7.00 Observator **8.00** 'Neaţa **11.00** Serial: „Dublă identitate" **12.00** Film: „Takio Joe" (SUA, 1949) **14.00** Film: „Al şaselea" (SUA, 1998) **16.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **16.50 Joi** TeleEurobingo 2 **19.00** Observator **19.50** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.30** Serial: „Pretender" **1.30** Serial: „Dragostea învinge".

JULIETTE LEWIS
ANTENA 1
marţi, 12.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România **13.00** Ora unu a venit **14.45** Serial: „Derrick" **17.00** Galele Tele 7 **18.00** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** În justiţie **1.05** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor **12.00** Domino **13.00** Ora unu a venit **16.00** Lumea misterelor **18.00** Lumea în clipa 2000 **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **23.00** Serial: „Derrick" **0.00** Gala Tele7 (r).

DUMINICĂ 9.00 Cântecul şi casa lui **10.00** Ţara spiriduşilor **13.00** Ora unu a venit **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Gala Tele7 **19.00** Documentar **21.00** Telejurnal **22.00** Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România **11.00** Cinetour **13.00** Ora unu a venit (r) **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** As Show **21.00** Telejurnal **21.45** Gura lumii **22.00** Ofsaid **0.10** Concert.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.00** La ordinea zilei (r) **13.00** Ora unu a venit **14.45** Serial: „Derrick" **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** 24 din 24 **21.00** Telejurnal **21.45** Gura lumii **23.15** Documentar.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.00** La ordinea zilei (r) **13.00** Ora unu a venit **15.00** Serial: „Derrick" **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** Cubul microbiştilor **21.00** Telejurnal **21.45** Gura lumii **23.15** Documentar.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România **10.00** La ordinea zilei (r) **13.00** Ora unu a venit **14.30** Serial: „Derrick" **16.00** Post Meridian **17.00** Daţi vina pe Corina! **18.00** As Show **21.00** Telejurnal **21.45** Gura lumii **23.15** Documentar.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

EFECTELE SPECIALE

sarea și piperul cinematografului

Fie că ne numărăm printre cei morți după filmele care folosesc din plin efectele speciale, fie că nu, realitatea e una singură: cinematograful se va hrăni mult timp și din ce în ce mai bine cu noua tehnică de creat iluzii, oferită de magicieni ai computerelor.

HARRISON FORD, *dincolo de aparențe*

Nu degeaba Harrison Ford este unul dintre cei mai bine plătiți actori de la Hollywood: farmecul și talentul său reușesc să salveze de la moarte nu doar omenirea (cum se întâmplă în numeroasele filme de acțiune în care joacă), ci și un film care, în ciuda numelor sonore care și-au dat mâna la realizarea lui, se bazează pe un scenariu lipsit de cine știe ce inspirație, care abundă de clișee. E vorba de thrillerul „Dincolo de aparențe", în regia lui Robert Zemeckis, cunoscut pentru celebrul „Forrest Gump", filmul încununat cu 6 Oscaruri și care a adus producătorilor 673 milioane de dolari.

Zemeckis l-a avut alături pe Rob Legato, un maestru al efectelor speciale (distins cu un Oscar pentru efectele speciale din „Titanic"), care, beneficiind de o tehnologie ultra-performantă, a pus în practică ideile „horror" ale regizorului. Din acest punct de vedere, totul este ireproșabil, atmosfera este terifiantă, o fantomă bântuie casa unui cuplu de oameni maturi (Harrison Ford – Michelle Pfeiffer), ruinându-le liniștea și fericirea.

FANTOMA CEA IUBITĂ

Victima numărul unu, adică cea mai hărțuită de sinistra apariție, este stăpâna casei, Claire Spencer, alias Michelle Pfeiffer. Aceasta constată cum computerul pornește singur, ușa de la intrare se deschide fără să o atingă nimeni, chipul unei femei se reflectă în apa din baie, diferite mesaje bizare se înscriu în gheață etc., etc. Încercând să se păstreze pe coordonata rațională, Claire presupune că spiritul care nu-i dă deloc pace este cel al unei vecine asasinate. Pistă falsă! Va avea până la urmă prilejul să descopere, împreună cu spectatorul, că, dincolo de aparențe, e vorba de o amantă a soțului ei. Șocul este cu atât mai... cutremurător pentru inocenta soție.

LA CONCURENȚĂ CU HITCHCOCK

Când a pornit la realizarea filmului, Robert Zemeckis a anunțat că modelul pe care și l-a propus este Hitchcock, că această creație cinematografică se vrea un „Shining" al anilor 2000. Prin urmare, le-a cerut tuturor colaboratorilor săi să-și imagineze cum ar fi făcut Alfred Hitchcock „Dincolo de aparențe". Zemeckis știa că, la realizarea acestei pelicule, se poate bizui pe experiența proprie în regizarea câtorva episoade din serialul „Povestiri din casa morții", ba chiar și din filmele din seria „Înapoi în viitor". Necazul a fost că, după declarațiile regizorului, criticii s-au așteptat ca „Dincolo de aparențe" să aibă ceva din genialitatea inegalabilului Hitchcock. Or, asta nu s-a întâmplat. Publicul american este însă mai generos în aprecieri. Spectatorii de peste Ocean s-au declarat profund emoționați de apariția fantomei, au simțit o dată cu Michelle Pfeiffer cum li se face pielea de găină de frică și au dat năvală în sălile de cinema pentru a vedea și revedea ce se petrece... dincolo de aparențe. Iar producătorii se pot declara mulțumiți de vreme ce doar în America filmul le-a adus până în prezent încasări de peste 150 milioane de dolari, în timp ce bugetul de care au dispus a fost doar de 100 de milioane.

Starurile nu se dezmint: Harrison Ford și Michelle Pfeiffer știu să aducă strălucire filmului. El e încântător și machiavelic, ea senzuală și terorizată.

Mitul *OMULUI INVIZIBIL*

Regizorul Paul Verhoeven este mereu surprinzător: cu ultima sa creație „Invizibil și periculos", el continuă să facă filme cu succes garantat. Așa s-a întâmplat și cu „Robocop", „Total Recall", „Basic Instinct", „Starship Troopers". De data aceasta, regizorul și-a luat de partea sa doi aliați puternici, în primul rând fascinantul mit al omului invizibil – cine nu și-a dorit măcar o dată în viață să fie invizibil? –, iar în al doilea rând s-a folosit din plin de miracolul pe care îl pot oferi efectele speciale folosite din abundență.

Nonconformist, plin de idei, Verhoeven nu a adus însă pe marele ecran varianta clasică a omului invizibil, cunoscut publicului din serialul de televiziune. Eroul lui se metamorfozează nu doar în sensul că devine imaterial, invizibil, ci și pentru că dintr-un om bun se transformă într-un adevărat demon ucigaș.

Povestea începe cu un tânăr și cumsecade om de știință, Sebastian Caine (interpretat de Kevin Bacon), care conduce un proiect ultrasecret al guvernului american privind cercetările asupra mecanismului molecular al invizibilității. Cu alte cuvinte, el trebuie să inventeze o substanță, un ser, cu ajutorul căreia o ființă poate deveni invizibilă, dar poate și reveni la forma inițială, materială. Caine pune la punct substanța respectivă și, ca într-un joc amuzant, îl experimentează pe animale, făcându-le să dispară și să reapară. Formula magică trebuie însă experimentată și pe om și Caine e dispus ca el să devină primul cobai uman. Își convinge echipa (Elisabeth Shue, Josh Brolin, Kim Dickens și Greg Grunberg) să-i administreze produsul. Se întâmplă însă un fapt neașteptat: prima fază a experimentului merge strună – începând cu pielea și până la ultimul oscior, în straturi succesive, corpul se dezintegrează –, dar revenirea la forma inițială nu mai e posibilă. Condamnat la invizibilitate, Caine se transformă într-o bestie care încearcă să se răzbune pe lumea din care a plecat. Seamănă cu Liam Neeson din „Darkman". Filmul, care până în acest punct are ingredientele unui thriller fantastic, virează brusc spre horror. Amatorii acestui gen de spectacol au ce vedea: Kevin Bacon răspândește teroarea și induce groaza. Spectaculoase sunt și... efectele cu adevărat speciale. Dezintegrarea trupului uman, trecerea spre starea de invizibilitate este prezentată treptat. În timp ce substanța pătrunde în corpul savantului, pielea pare să se lichefieze, sistemul muscular se dizolvă, la vedere rămâne scheletul acoperit de trasee sangvine, iar în interiorul său se păstrează încă intacte organele vitale. Apoi dispar și acestea. În final, „se evaporă" și scheletul, sub privirile stupefiate ale colaboratorilor fostului profesor Sebastian Caine. Se spune că pentru realizarea acestor efecte vizuale cu mare impact asupra spectatorului, membrii echipei tehnice au participat la cursuri de medicină, au examinat trupuri, au făcut fotografii și schițe, au asistat la câteva ședințe de anatomie și disecție, având posibilitatea să constate cum arată un trup uman când i se desprinde pielea și când e secționat. Dacă în rețeta filmelor de succes pentru viitorul mileniu efectele speciale au deja statut de „sare și piper", Verhoeven le-a folosit în „Invizibil și periculos" cu mare abilitate, vădit interesat să satisfacă lăcomia celor ce înfulecă acest gen de spectacol.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

HARRISON FORD, *un debutant*

Pentru Harrison Ford, începutul mileniului III înseamnă și un nou început în plan personal, în sensul că e dispus să intre în ipostaza de debutant: după mulți ani de căsătorie, a rupt mariajul, devenind un cuceritor celibatar, iar din punct de vedere profesional pentru prima dată în cariera sa a acceptat să turneze un film regizat de o femeie. E vorba de Kathryn Bigelow, cea care l-a acuzat pe Luc Besson de plagiat pentru „Jeanne d'Arc". Filmul se va numi „K18" și Harrison Ford va întruchipa un căpitan în serviciul unui submarin rusesc, implicat într-o poveste care amintește de o realitate tristă și destul de recentă.

HOROSCOP

22 – 28 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Parcurgeţi o perioadă dinamică, încărcată cu evenimente de natură profesională şi emoţională. Din fericire, în această avalanşă – care vă prinde, totuşi, pregătit – vă regăsiţi suflul şi abilitatea să ieşiţi cu bine la liman. O veste financiară foarte bună poate încheia săptămâna. Mici probleme cu sănătatea vineri.

TAUR (21.04-21.05): Dacă cineva ar dori să vă facă un cadou mai îmbucurător decât această săptămână de excepţie, n-ar reuşi. Astrele vă pregătesc numai surprize plăcute, de luni până sâmbătă. În prima parte a intervalului, sfera materială va fi aceea care vă va destinde sufletul, apoi prilejul de fericire vine din interiorul cuplului.

GEMENI (22.05-21.06): Două zile (poate marţi şi miercuri) mai puţin faste vor fi compensate de două veşti excelente, venite de departe. Aveţi în debutul perioadei, o stare de nemulţumire, de irascibilitate. Totul e cenuşiu, stăpânit de pesimism. Apoi, petecul dv. de cer se înseninează. Curba financiară este în creştere continuă până vineri.

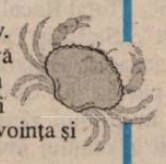

RAC (22.06-22.07): Linişte şi pace în constelaţia dv. nici o umbră nu vine să vă mâhnească sau să vă populeze cu gânduri negre spiritul. Pentru cei aflaţi în vacanţă, această situaţie este formidabilă, dar pentru cei rămaşi acasă este prea puţin productivă. Mobilizaţi-vă voinţa şi implicaţi-vă mai energic în zonele de interes imediat.

LEU (23.07-22.08): Conjunctura astrală este extrem de favorabilă afacerilor sau iniţierii de noi planuri, pe baza unor investiţii de nivel mediu. Mercur şi Soarele sunt acum de partea dv. şi ar trebui să profitaţi de suflul lor proaspăt. În domeniul sentimental-afectiv se pot strecura câteva clipe amărui, trecătoare şi palide.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Vă aflaţi cu centura de siguranţă pusă, cam aşa aş putea caracteriza starea sufletească în care vă aflaţi acum. Parcă nu v-ar păsa de nimeni şi de nimic, sunteţi complet detaşat de problemele cotidiene şi principala preocupare este să visaţi cu ochii deschişi... E şi asta o necesitate, dar trezirea este iminentă.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Semne favorabile – şoptesc astrele, – mai ales pentru cei născuţi în primul decan al zodiei. Deşi nu este vorba de o lovitură în adevăratul sens al cuvântului, totuşi, miercuri sau joi primiţi bani. Aveţi ocazia fie să vă petreceţi un concediu cum n-aţi mai gustat demult, fie să-i tezaurizaţi pe riscul dv.

SCORPION (23.10-21.11): Multe promisiuni neonorate şi primite de dv. cu o dulce naivitate se pot concretiza acum. Cele mai ademenitoare vin din sfera sentimentală, dar şi din cea financiară. Miercuri sau joi primiţi o confirmare îmbucurătoare, iar la finele săptămânii câteva incertitudini materiale se vor risipi precum petalele păpădiei.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Veţi avea unele dificultăţi dacă nu vă scoateţi din arsenal tactul şi înţelepciunea. O situaţie delicată vă întâmpină miercuri sau joi şi trebuie neapărat să nu daţi frâu liber temperamentului dv., chiar dacă pare un Vezuviu moţăind. Depinde foarte mult de autocontrol pentru a depăşi acele circumstanţe.

CAPRICORN (21.12-19-01): Realismul prudent care palpită acum în spiritul dv. este precum filigranul de pe colierul bunicii: prinde bine numai la ocazii. Ar fi mai profitabil să vă implicaţi cu mai multă largheţe sufletească în zonele rămase umbrite de pe aleea profesionalismului. Veşti doldora de senin se-ncumetă să vă prindă la piept ziua de vineri.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Dorul de ducă devine atât de necuprins, încât respectându-vă sensibilitatea, veţi purcede într-o călătorie mai mult sau mai puţin de basm. Atenţie la unele dificultăţi financiare (marţi, miercuri), care vor putea fi depăşite numai cu ajutorul unor amici apropiaţi. Veşti bune de departe duminică.

PEŞTI (19.02-20.03): Circumstanţele astrale sunt favorabile unui reviriment financiar (joi, vineri). Curba financiară este în creştere continuă, dar lentă. Pe de altă parte, în domeniul relaţiilor profesionale pot interveni scurt-circuite neplăcute, sub influenţa unui Pluton capricios. Din fericire, temperamentul nu vă va trăda.

De vorbă cu avocatul casei

SCHIMBAREA PRENUMELOR PE CALE ADMINISTRATIVĂ

Domnului Urseanu Vasilică, Bucureşti

Potrivit art.4 din Decretul nr.975/1968, cetăţenii români pot obţine, pentru motive temeinice, „schimbarea numelui de familie şi a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea."

Procedura schimbării prenumelui pe cale administrativă se declanşează printr-o cerere care se depune la primăria de domiciliu. Majorul formulează personal şi singur cererea. Pentru minor, cererea se face de părinţi sau, cu aprobarea autorităţii tutelare, de tutore. Cererea trebuie motivată (adică motivele pentru care se solicită schimbarea prenumelui) şi trebuie însoţită de anumite acte: copii legalizate de pe certificatele de stare civilă; orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare motivării sale. Cererea de schimbare a prenumelui se publică, în extras, prin grija şi pe cheltuiala solicitantului, în Monitorul Oficial al României. În termen de 30 de zile de la publicare, orice persoană poate face opoziţie la cererea de schimbare a prenumelui, în scris şi motivat, care se depune la aceeaşi primărie. Cererea de schimbare a prenumelui, împreună cu actele însoţitoare şi opoziţiile (dacă sunt) se înaintează, de către primărie, prin organele de poliţie, Inspectoratului General al Poliţiei (I.G.P), din cadrul M.I. Competenţa soluţionării cererii aparţine acestui organ (I.G.P.) care, verificând dacă sunt îndeplinite toate condiţiile prevăzute de lege şi apreciind temeinicia cererii, precum şi a opoziţiilor făcute, va da o decizie motivată, după caz, de admitere sau respingere a cererii, în termen de 60 de zile de la primirea dosarului. Decizia de admitere a cererii de schimbare a prenumelui se transmite, în copie, primăriei la care s-a înregistrat cererea. Aceasta trebuie să înştiinţeze, de îndată, pe solicitant. După depunerea, de către solicitant, a dovezii plăţii taxei de timbru, primăria eliberează o copie a deciziei de admitere a cererii de schimbare a prenumelui. Decizia de schimbare a prenumelui se înscrie, prin menţiune, pe marginea actului de naştere. Efectele schimbării prenumelui se produc de la data efectuării înscrierii prin menţiuni; de la această dată solicitantul va purta numai prenumele obţinut prin decizie. Dovada schimbării prenumelui se face cu decizia de admitere a cererii sau cu certificatul eliberat pe baza acestei decizii. Decizia de respingere a cererii se comunică solicitantului de către I.G.P. Această decizie poate fi contestată, în termen de 30 zile. Competenţa soluţionării aparţine Ministerului de Interne.

Avocat NELI PĂDURARU

Ştiaţi că...

...„învârtita" este un joc românesc popular de perechi, în tempo mişcat? Este larg răspândit în Transilvania.

...Harpagon, celebrul personaj din comedia „Avarul" de Molière i-a fost inspirat autorului de un alt avar, creat de dramaturgul roman Titus Maccius Plautus (251? – 184 î.Ch.)? Acesta se numea Euclion iar comedia respectivă „Ulciorul cu bani".

...„crinul de toamnă" este o plantă ornamentală din familia Liliaceae cu flori albe, liliachii sau albastre? Ea este originară din Japonia.

...noul Palat al Festivalului de la Cannes a fost inaugurat cu prilejul celei de-a XXXV-a ediţii jubiliare? Evenimentul s-a întâmplat în 1982.

...calea maritimă spre India ocolind Africa pe la Capul Bunei Speranţe a fost descoperită (1497-1498) de Vasco da Gama (1469-1524)? El a fost unul dintre cei mai renumiţi navigatori şi exploratori portughezi.

...originare din America de Sud roşiile au fost aduse în Europa în 1596? Mai bine de două secole ele au fost cultivate ca plante ornamentale fără a fi consumate. Se credea că ele conţin o otravă violentă. (I.S.)

MEMENTO

22 ianuarie – în anul 1810 s-a născut Grigore Alexandrescu; în 1962, Tudor Arghezi este ales preşedinte de onoare al Uniunii Scriitorilor, iar Mihai Beniuc preşedinte activ

23 ianuarie – în 1928 s-a născut Mircea Horia Simionescu, iar în 1940 s-a născut Ileana Mălăncioiu

24 ianuarie – în 1889 s-a născut Victor Eftimiu; în 1893 apare, la Bucureşti, „Moftul Român", editat de I.L.Caragiale şi Anton Bacalbaşa

26 ianuarie – în 1925 s-a născut Nicolae Balotă

27 ianuarie – în anul 1909 s-a născut Petre Pascu, iar în 1923 s-a născut George Mărgărit

Scrisori primite

Tuturor cititorilor noştri care ne-au scris, solicitându-ne informaţii cu privire la Dna Antoaneta Roman, specialistă în terapia Reiki, le comunicăm numerele de telefon la care poate fi apelată Dna Roman: 252.50.41 şi 320.89.63.

Ştefan Kiss, Arad: Aceleaşi bune şi frumoase gânduri le nutrim, la rândul nostru, faţă de familia Dv.! Vom căuta, şi pe mai departe, să nu vă dezamăgim!

Moise Tăncean, Arad: Nu am primit prima scrisoare la care vă referiţi. În legătură cu întrebările Dv. – deloc puţine – vom căuta să vă răspundem succint în câteva numere ale revistei. 1) Astfel, cele patru anotimpuri pe care le cunoaştem sunt datorate înclinării, sub un anumit unghi, a axei de rotaţie a Terrei. 2) Viteza de rotaţie şi cea de revoluţie ale planetei noastre nu sunt uniforme, cunoscând unele variaţii. În cursul miliardelor de ani care au trecut de la geneza Pământului, planeta şi-a „încetinit" mişcările. Astfel, oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că ziua era mult mai „scurtă" decât azi – cu alte cuvinte planeta se rotea mult mai repede! Atât pentru azi.

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

BRADUL de cameră

După ce bradul de Crăciun a stat o vreme în casele noastre, momentul evacuării lui se impregnează de părerea de rău. Cel puţin parfumul lui unic ne lipseşte. Există însă o specie de brad – de apartament – care se cultivă ca plantă decorativă. Se numeşte *Araucaria excelsa*. Planta este decorativă atât prin culoarea frunzelor, verde-albăstruie, cât şi prin alura sa înaltă, falnică, dreaptă, cu ramificaţii supraetajate, piramidale. Frunzele, evident asemănătoare celor de conifere, sunt persistente. Planta secretă şi răşină. Nu creşte repede, abia în 10 ani ajunge la o înălţime de aproximativ 120 cm.

Pentru o dezvoltare armonioasă necesită amplasarea spre o fereastră cu expunere spre nord, precum şi o umiditate destul de crescută a aerului. Cultivat în condiţii de expunere sudică, bradul de cameră creşte greu, frunzele se decolorează, se îngălbenesc, iar în timpul verii, în cazul insolaţiei directe, suferă arsuri. Pretenţiile faţă de temperatură sunt în schimb mici, iarna suportând şi temperaturi de 7-8 grade C, ceea ce înseamnă că poate fi amplasat în holuri iluminate sau în verande ori terase închise cu geamuri. De asemenea, nu are nevoie de mare umiditate a solului în care e plantat, spre deosebire de aerul care nu trebuie să fie uscat. De aceea e bine ca bradul de cameră să fie cât mai des pulverizat cu apă.

Arată foarte bine dacă în apropierea lui se amplasează ghivece cu ferigi (suspendate sau aşezate pe un soclu), care cresc bine în condiţii asemănătoare. Vara este bine să fie pus afară, într-un loc umbros. La 2-3 ani se replantează în pământ de flori. În general nu este atacat de dăunători, deci din acest punct de vedere nu există nici un pericol, importante fiind doar lumina şi umiditatea din aer.

Crenguţele din brad decorativ se folosesc adesea la realizarea unor aranjamente florale de lux, acestea având capacitatea de păstrare în apă un timp incredibil de îndelungat, chiar câteva luni. *(Aurora Popescu)*

Dafinul

Domnul Mancini Santo din Turnu Măgurele – Teleorman ne roagă să revenim cu informaţiile publicate cu mai mult timp în urmă despre întreţinerea şi înmulţirea dafinului.

Dafinul este o plantă cu cerinţe mici faţă de temperatură, rezistând iarna la doar câteva grade. Poate fi lăsat şi afară, unde rezistă la ger numai dacă a fost bine protejat. Necesită umiditate moderată, atât în sol, cât şi în aer şi creşte bine în condiţii de lumină, aceasta sporindu-i conţinutul de uleiuri eterice. Creşte bine pe soluri fertile, afânate, cu humus mult.

Se înmulţeşte prin butaşi care se obţin în luna august, când lăstarii sunt lignificaţi. Butaşii trebuie să aibă 4-5 frunze; primele două se îndepărtează, iar celelalte se reduc la jumătate. În condiţii de temperatură de 20-25 grade C şi umiditate mare atmosferică, înrădăcinarea durează două luni. Butaşii vor fi pulverizaţi cu apă foarte des în scopul realizării condiţiilor impuse de specie. Înrădăcinarea se face în amestec de turbă, pământ de frunze, nisip, care se aşază într-un acvariu acoperit cu geam în scopul menţinerii umidităţii.

Dafinul este deosebit de sensibil la transplantare, de aceea când se fac astfel de operaţiuni (în cazul exemplarelor tinere rezultate din butaşi, dar şi a celor adulte), planta trebuie scoasă din pământ cu balotul de pământ în care a crescut.

Pe vreme călduroasă, coroana dafinului se stropeşte cu apă (prin pulverizare) şi, periodic, frunzele se şterg de praf. *(A.P.)*

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Grigore Vasiliu-Birlic, George Motoi, Ion Hobana, Florin Piersic, W.A.Mozart, Edouard Manet, André-Marie Ampère, Frank Sinatra, Humphry Bogart, Virginia Woolf, Paul Newman, Jeanne Moreau, Sidney Poitier. (P.I.)

„EMINESCIANA"

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	O	T	O	S	A	N	I	■	T
2	A	R	O	N	A	O	M	H	U	L
3	S	A	T	■	E	L	■	V	R	A
4	M	Ş	■	U	R	A	G	A	N	■
5	E	■	D	R	A	■	A	T	A	T
6	■	D	I	A	N	A	■	A	■	E
7	A	O	O	■	T	E	A	T	R	U
8	M	I	N	T	E	■	V	O	I	■
9	O	N	I	X	■	M	A	R	T	A
10	R	A	S	■	M	O	L	I	M	A

ORIZONTAL: 1) Oraş unde acum 150 de ani, pe Calea Naţională nr.179, la 15 ianuarie 1850, se naşte marele nostru poet. 2) Mentorul lui Eminescu la „Gimnaziul Superior" din Cernăuţi, după a cărui moarte (11 ianuarie 1866) Eminescu depune cărţile sub o bancă din grădina publică şi pleacă spre Ipoteşti. 3) Ipoteştiul acelor vremi, unde Gheorghe şi Raluca Eminovici deţineau 288 fălci moldoveneşti (416 ha.) – Dânsul – Localitate în Suedia. 4) Mihai Stan – „Când marea turbează de valuri împinsă..." (Când marea). 5) Domnişoară (abr.uz.) – „...de dulce", titlu din lirica eminesciană. 6) Poezie din 1884, ce o prezintă pe zeiţa vânătorii. 7) Fluviu balcanic antic – Instituţie culturală din Botoşani, ce poartă numele poetului. 8) „Vrei să fii Pallas! /O, fetiţă, fii cuminte / Tu ai pierde din frumuseţe / Dar nu ai câştiga la..." (Epigramatice) – A dori. 9) Agat negru – „Tu nu eşti frumoasă,..., însă capul tău cel blond /Când se lasă cu dulceaţă peste pieptu-ţi ce suspină...", versuri dedicate iubitei lui din tinereţe, decedată prematur. 10) Bărbierit – Epidemie de holeră ce loveşte Botoşaniul în vara lui 1848, din care familia căminarului Eminovici nu are a suferi, ei având casele închiriate, iar vara locuind la Ipoteşti.

VERTICAL: 1) Poveşti auzite la schitul Agafton, unde erau maici două din surorile Ralucăi (Olimpiada şi Fevronia). Aici aude, de la maica Zenaida, povestea lui Călin, pe care o versifică – „...unei marmure" (poezie erotică). 2) „Furnicar cu oameni mulţi şi muri bizari, / Pe strade largi cu multe bolţi" – „...,...,...greu îmi cazi" (poezie). 3) Întreg – „Sărmanul..." (poezie). 4) Oana Neagu – „...nu există. Ea este în societate nu în indivizi" (aforism) – Traian Xenopol. 5) Sentiment ce umple sufletul poetului când, în toamna lui 1863, iubita lui se îmbolnăveşte: „O , nu-mi muri iubită, / C-atunci prin veci în noapte-aş rătăci" (pl.) 6) Sală de curs din Viena şi Berlin, unde poetul îi ascultă pe Zimmermman, Brüke, Hyrtle, Jhering şi alţi mari dascăli ai vremii – Ana Enescu – Matilda Oprea. 7) Nicolae Manolescu – George Apostol – În josul râului. 8) „Şcoala Normală de...", instituţie din Botoşani care la începutul sec. XX a purtat numele poetului. 9) Cutie în alegeri – „O să-ţi spună de panglice, de volane şi de mode / Pe când inima ta bate... sfânt al unei ode" (Scrisoarea V). 10) „Avatarii faraonului..." (nuvelă) – Riglă – Abis!.

DICŢIONAR: VRA, DRA, AOO, TLA.

CRISTIAN ALDEDA
Breaza -Prahova

Soluţia careului **„DECOR DE IARNĂ"**

Orizontal: STEIN - TITA - PARTII - ARL - OLE - NSU - OE - RP - USA - MIC - TIS - ANA - ES - CET - OLANA - SANIUS - PIN - U - ITI - GARD - BONETA - SIR - AVALANSA - I.

UMOR

– *Am intrat ca un turbat în biroul şefului, am bătut cu pumnul în masă şi i-am cerut să-mi mărească salariul!*
– *Şi nu te-a dat afară?*
– *Nu, că era în concediu!*

– *Domnule doctor, ce o să se întâmple dacă nu reuşeşte operaţia?*
– *Nu o să mai simţiţi nici o durere!*

Doi scoţieni se întâlnesc în parc.
– *De ce eşti încălţat doar cu un pantof? Ai pierdut unul?*
– *Nu! Am găsit unul.*

Aţi cunoscut-o pe fermecătoarea mea nevastă?
– *Păi cum? Aveţi două?*

–Analizele sunt bune! spune medicul.
– *Înseamnă că sunt sănătos?*
– *Nu ştiu încă! După ce vă voi înmâna nota de plată o să văd şi cum staţi cu reflexele!*

La o aplicaţie militară ofiţerul spune recruţilor:
– *Fiţi atenţi cu muniţia! La ultima aplicaţie au sărit în aer 20 de soldaţi!*
– *Asta nu se va întâmpla niciodată la noi!*
– *Bravo! Sunteţi aşa de siguri pe voi?*
– *Nu, dar suntem numai 17!*

PAR(anormale) de TOPAN

Fotografiile de la cititori

«Micul samurai»
ANDREI DANIEL VÎSLAN – Bucureşti

Verificaţi-vă cunoştinţele

NUMERE ŞI CIFRE

1) Cum se numea zeiţa romană a numerelor şi cifrelor?

2) Când au fost aduse în Europa, cel mai probabil din India, – „cifrele arabe"?

3) Unde şi când a apărut revista „Unu"?

4) Cum se mai numeşte în popor planta ierboasă „trei-fraţi-pătaţi" (Viola tricolor)?

5) Cine a fost interpreta rolului principal din filmul „Şapte păcate", realizat de Tay Garnett în 1940?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Zeiţa greacă a apelor mării, fiica lui Nereus şi soţia lui Poseidon, se numea Amphitrite. 2) Suita „Muzica apelor" aparţine compozitorului german Georg Friedrich Händel (1685-1759). 3) Comedia „Paharul cu apă" a fost scrisă de dramaturgul francez Eugène Scribe? 4) Planta ierboasă acvatică numită „ciuma apei" este originară din America de Nord. 5) Filmul „Ape moarte" a fost realizat în 1934 de regizorul Gerard Rutten. Îmbinare de documentar şi ficţiune, pelicula olandeză redă lupta oamenilor pentru a salva Pământul, ameninţat permanent de ape.*

Poşta cititorilor Au răspuns corect la întrebările noastre: *Luminiţa Nichita* – Botoşani; *Alexandra Miroiu* – Bacău; *Corina Cristea* – Târgu Mureş; *Cecilia Vlad* – Timişoara; *Suzana Arpad* – Arad; *Costel Constantin* – Sinaia; *Ion Ion* – Piteşti; *Cornel State* – Bucureşti. *Cecilia Vlad* – Timişoara. Vă mulţumim pentru sugestii şi aprecieri. Dacă aveţi un set de cinci sau şase întrebări publicabile ele pot apărea în revistă. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

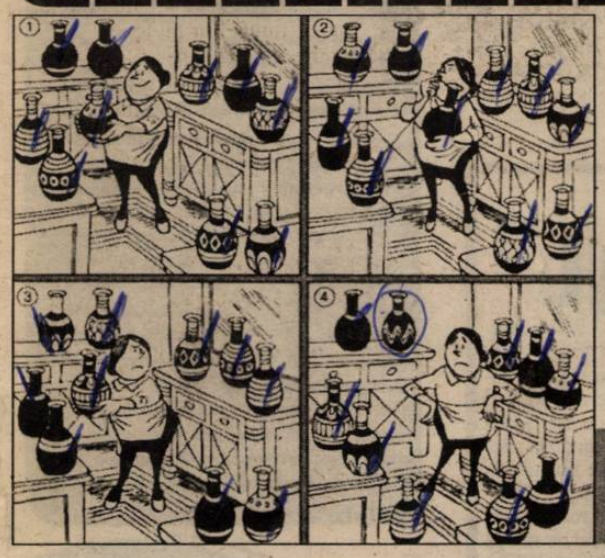

O vază în plus

Dintre cele patru desene cu vaze aranjate aiurea, dar identice, se află una care nu se regăseşte în celelalte trei. Puteţi s-o indentificaţi? *(Gh.R.)*

În desenul nr. 4 se află vaza care nu se regăseşte în celelalte: ceaunul, în partea dreaptă situată pe mobila înaltă în faţa zidului.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„SCRUTĂRI"

MAŞINĂRII / INVESTIGATOARE →	S	INSTRUMENT FĂCUT ↓	■	FIRE / PRIMELE CLASE ↓	A	ACUTI / CAMPIONI ↓	A	DARNIC / OVINĂ ↓	G	LOCUL FIŞELOR / CARIE! ↓	S
→	C	E	R	C	E	T	A	T	O	A	R	E
NUMIT IAR / ZGÂRCIŢI →	R	E	A	L	E	S	VESTA / LICHID ↓	i	L	i	C	
→	A	V	A	R	i	PRIVEŞTE / CĂRBUNE ↓	i	A	T	A	SUMĂ ↓	R
VAS MIC / CEA MAI BUNĂ →	O	L	i	T	A	ÎNCLINAŢII / OAMENII DEŞERTULUI ↓	P	A	N	T	E	
→	E	M	i	N	E	N	T	A	ÎNTREG →	T	O	T
PUŢIN OZALID! / A SE ODIHNI →	O	Z	A	DUMNEATA / DIN TALER! ↓	T	U	ÎNĂLŢIME / ÎNCĂ O DATĂ ↓	C	O	T	A	
→	S	T	A	MAUR / CÂINELE DELTEI ↓	A	R	A	B	ULTIMUL FELINAR! / DIN NOU ↓	N	A	R
FURNALE / ACCEPT →	O	T	E	L	A	R	i	i	DIN PLIC! / CARE! ↓	L	i	
→	D	A	UTIL / AMIN! ↓	N	E	C	E	S	A	R	CAST! ↓	A
RĂU LA SPANIOLI / ÎNCERCARE →	R	i	O	DIN RIGĂ! ↓	i	G	RĂMĂŞIŢĂ →	R	E	S	T	
→	T	E	N	T	A	T	i	V	A	CUTE! →	T	E

Dezlegarea integramei ***„DE SĂRBĂTORI"***

Orizontal: I - P - A - I - A - T - INTERMINABIL - CATALITICA - OO - IPA - EI - CF - NICUSOR - AOR - AVA - S - ENERVA - ETA - F - ATA - N - ANAFURA - AGAT - I - ODICOLON - SENNA - OSANDI - NOATENI - ERA - ATE - ACT - AZER.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Sarmale calde şi reci în handbal. În grupa C a Ligii Campionilor, jucătoarele de Oltchim Râmnicu Vâlcea s-au făcut de râs în faţa campioanei Norvegiei, Larvik HK, chiar pe teren propriu. Departe de ceea ce jucau mai an, fetele de la Oltchim au fost o umbră tristă pe tot parcursul partidei, ele nefiind în stare nu să câştige jocul, ci nici măcar să conducă vreodată pe tot parcursul partidei. Cu o asemenea prestaţie, e clar că handbalistele noastre nu prea au ce căuta prin Europa, necum să mai fie şi primele. De cealaltă parte, norvegiencele au jucat cum trebuie să joci când vrei să câştigi şi au s-au prea văzut în atac, ele ratând 39 de faze ofensive până în finalul partidei, ceea ce, să recunoaştem, este prea mult la handbal. În schimb, fetele noastre zburdând pe teren, Ramona Farcău şi Dana Morari înscriind câte 9 goluri, iar Doina Roman 8. La sfârşitul meciului, antrenorul Silcotub spunea că nu-şi face probleme cu calificarea în optimi, dar că ar prefera să joace atunci cu Rapid, astfel încât o echipă românească să ajungă sigur în sferturile Cupei Cupelor. Dincolo de acest altruism, noi spunem că ar fi bine ca Silcotub şi Rapid să se întâlnească în sferturi pentru ca una dintre aceste echipe să ajungă în semifinale.

Şi reprezentativa României s-a comportat bine, ea reuşind să învingă naţionala Insulelor Feroe cu 36-23, în primul meci din cadrul Grupei a 4-a preliminare a CE din Suedia (2002).

A lăsat bârna pentru a fi cârmaci. Cunoscuta campioană olimpică la Sydney, Claudia Presecan, componentă a lotului naţional de gimnastică, a declarat că se retrage, în plină glorie, din gimnastică pentru a se alătura lotului naţional de canotaj! Sigur, n-o vom vedea pe gracila gimnastă trăgând la rame, pentru Claudia rezervându-se postul de cârmaci. Cum spunea şi antrenorul lotului naţional de gimnasică, Octavian Belu, ideea Claudiei e bună pentru că la 21 de ani în gimnastică eşti deja veteran, în vreme ce în canotaj poţi activa şi după 30 de ani. Făcând o alegere, după părerea mea, excelentă, Claudia Presecan dovedeşte că este îndrăgostită de sport până peste cap.

reuşit acest lucru ducând scorul final la 24-19. Exagerând, probabil de supărare, preşedintele clubului din Rm. Vâlcea caracteriza jocul norvegiencelor ca fiind ceva „în stilul mileniului 3". Să fim serioşi! Mai curând, jocul româncelor a fost ceva în stilul mediocru al sportului românesc. Din păcate. Acum, după această înfrângere, se pare că unii şi-au adus aminte că antrenorul de la Oltchim, Bogdan Macovei, n-a produs nici o performanţă în ultimii doi ani de când e la cârma clubului. Aşa o fi!

Jucând la Zalău, şi în şaisprezecimile Cupei Cupelor, fetele de la Silcotub au administrat o bătută sănătoasă suratelor lor portugheze de la Club Sports Da Madeira. Scorul final, 37-16, mă scuteşte de orice comentariu în plus, gen „stilul mileniului 3". Venind dintr-o localitate unde vinul e dulce, portughezele nu

Paris-Dakar, sub ameninţări. Duminică s-a desfăşurat cea de-a 7-a etapă a Raliului Paris-Dakar, noutatea acestei etape între Goulimine şi Smara (489 km) fiind că piloţii au concurat în condiţii de război. Deşi era iminentă anularea ei, datorită ameninţărilor Frontului Polisario. Problemele politice au fost învinse în cele din urmă de desfăşurarea în zonă a forţelor speciale marocane şi de Hubert Auriol care a decis să-şi asume riscul de a da startul. Lucrurile au decurs normal pentru cele 121 motociclete, 103 autoturisme şi 28 de camioane. Pujol (KTM) a câştigat etapa la moto, Masouka/Maimon (Mitsubishi) a învins la auto.

G. CUŞNARENCU

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Pentru a-şi spori vânzările, sculptorul californian Frederick Simpich (care nu poate supravieţui numai din artă) şi-a reamenajat chioşcul unde oferea trecătorilor hot-dog şi hamburger. Pe o armătură de fier el a fixat corpul unui uriaş câine boxer, făcut din gips consolidat, inclusiv cu materiale rezistente la ploaie. Înălţimea la nivelul capului este de 7 metri, iar lungimea trupului este de 11 metri (fără coadă). Simpich urmează să compare eficienţa „Câinelui" cu cea a „Bufniţei" - alt chioşc unde vinde băuturi răcoritoare. (P.I.)

Mini-interviul săptămânii

FLORIN CODRE sculptor

– Domnule Florin Codre, v-am căutat în Dicţionarul de artă modernă al lui Constantin Prut şi nu v-am găsit.

– Sistematic în România am fost ignorat. Criticilor noştri le este greu să recunoască valoarea unui artist foarte bun.

– Prin ce e reprezentativ Florin Codre în peisajul sculptural din ţară?

– Seria de VETRE din 1971, *Omagiul lui Tudor, Fântânile* de la Măgura – Buzău sunt lucrări de referinţă în sculptura românească. Nu aştept s-o spună alţii, căci ar trebui să aştept vreo 50 de ani până când s-ar mai linişti orgoliile. Iar *Avram Iancu* de la Tg. Mureş, este o bună lecţie de sculptură.

– Sunteţi mai cunoscut, mai apreciat în străinătate?

– Este adevărat că sculpturile la care m-am referit sunt cunoscute şi în străinătate doar că sunt mai respectate. Seria ÎMPLETITURILOR, seria TRANSPARENŢELOR, seria IMPLOZIILOR şi a EXPLOZIILOR realizate în lemn şi bronz, într-adevăr nu sunt cunoscute suficient în România. Lucrările mele sunt în Italia, la New York, în Franţa în colecţii particulare.

– Un hobby de anvergură: caii!

– Pasiunea pentru cai este pasiunea pentru cercetare a primei sintagme care m-a obsedat din fragedă pruncie: FORMĂ-conţinut. Deci este cercetare artistică. Gândiţi-vă că în lume de la desen, pictură, sculptură s-a trecut la artele vizuale care s-au diversificat într-atât încât au trecut şi de barierele limbajului teatral sau muzical. Aceste arte vizuale sunt un cocktail general, sunt viaţa însăşi. Este acea direcţie a filosofiei care spune că arta este peste tot şi nicăieri, în toate şi în nimic. În consecinţă, happeningul, comportamentismul boby-art, artele străzii, instalaţiile, toate aceste manifestări care se consumă în unitate de timp renunţă la componenţa primordială a artelor de bază aceea de a exprima, sugera, concentra timpul. Aceste manifestări consumă ele însele timpul, au nevoie de un alt limbaj care să le fixeze în obiect pentru a le rezolva problema timpului. Eu nu împărtăşesc această tendinţă artistică, dar înţeleg cauzele care au dus, să zicem, spre aceste erezii. Eu am o viziune personală asupra artei şi cred că atunci când o activitate umană este săvârşită cu credinţă, pasiune şi dăruire întru bucuria celor din jur, acea activitate este CREAŢIE. Să revenim la caii noştri, mai ales pentru noi românii cum suntem repeziţi în genere, sistemul nostru valoric este rapid: ***Îmi place sau nu-mi place!***

«Am renunţat la egoistul „îmi place" sau „nu-mi place".»

Acest lucru trădează o superficialitate a analizei, a constatării. La cai adesea nu cel mai frumos este şi cel mai bun, pentru că eu, de exemplu, îi verific pe caii care îmi plac deci analizez forma lor pentru a descoperi conţinutul lor. Şi când calul frumos dovedeşte un conţinut util, acela este un cal bun. Deci eu mă străduiesc să disting bunul de rău sau binele de rău. Am renunţat la egoistul „Îmi place" sau „Nu-mi place", şi aceasta din fragedă pruncie. Sigur, v-aş minţi dacă aş încerca să vă conving că această logică m-a făcut să mă ocup de cai; este aici vorba de pasiune, aceea şi ca şi pentru artă, pentru just, pe care o plătesc cu vârf şi îndesat. *Din când în când găsesc un nebun care să mă priceapă.*

Şi atunci comunic.

DORIN MĂRAN

Un echilibrist

CU SCAUN (şi) LA... CAP

Henry Davis-Cloud (Norul) – ospătar din Richmond, SUA – s-a specializat într-un număr de echilibristică unic în lume. Pe acoperişul unor blocuri, el plasează mai întâi în scaun, apoi se aşază pe un al doilea, care se sprijină pe primul numai cu două picioare – fixate pe două pahare. Practic, el reuşeşte să stea astfel înclinat, la aproximativ 45 de grade, timp de cel puţin trei ore, ajutându-se la echilibrarea sistemului geometric format de scaune şi corpul său prin uşoara mişcare a braţelor şi picioarelor. Provocat de conducerea Circului Mare din Moscova, „Henry-Norul" s-a instalat astfel pe o terasă a hotelului Russia, la 47 de metri de sol. Principalul lui duşman, vântul, a avut o viteză acceptabilă, iar ciudatul echilibrist a rezistat nu mai puţin de 10 ore în acea poziţie. *(P.I.)*

O nouă maşină de teren

„ROSTOGOLITORUL"

Inginerul francez Patrick Boumy vrea să revoluţioneze cu orice preţ deplasarea vehiculelor pe teren accidentat. În loc de cauciucuri sau motoare speciale, Boumy a inventat o camionetă ambivalentă, care ba merge pe roţi, ba se rostogoleşte. Având o geometrie specială şi un sistem adecvat de propulsie, „Hebasto" (numele „rostogolitorului") avansează dându-se nonşalant peste cap, ca o sferă, fără a suferi vreo stricăciune, zdruncinăturile fiind amortizate. Maşina de tip hopa-Mitică pare mai mult o cascadorie, o asemenea deplasare jucăuşă neputând fi pe placul şoferilor „serioşi". Boumy însuşi recunoaşte că nu orice fel de marfă poate fi transportată astfel şi că brevetul său nu are mare căutare pe la firmele de profil. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

Dacă iarna este generoasă şi permite jocurile în aer liber, atunci imaginaţia oamenilor nu cunoaşte limite. De exemplu, concursurile de „oameni de zăpadă umblători" sunt răspândite în unele ţări din nordul Europei, dar şi în Japonia. Nu mai este vorba de banalul personaj şi ornamentele lui jucăuşe, ci de modalitatea cât mai fiabilă de prindere a acestuia de săniuţă, astfel încât să poată coborî pe derdeluş „în picioare", fără sprijinul nimănui. Secretul constă, de regulă, în închegarea zăpezii în jurul unui „schelet" făcut din crengi de copac bine alese, care să imite trupul omenesc. În împrejurimile oraşului Tokyo pot fi urmărite astfel de concursuri, de derdeluşuri cu lungimi de peste un kilometru.

În zonele de coastă din vestul Europei pot fi văzute săniuţele cu pânze deplasându-se şi pe terenuri cu pante mai mici. Atunci când se formează mari suprafeţe de polei, locuitorii din vestul şi nordul Franţei recurg şi la această metodă, dar nu uită să se ajute şi de câinii de atelaj, dacă vântul nu e prea puternic.

Banala bătaie cu bulgări devine inedită dacă la confruntare participă un număr impresionant de persoane de toate vârstele. În centrul Stokholm-ului participă - în prima duminică de după revelion - peste două mii de „bătăuşi" în Piaţa Centrală, unde toate obloanele sunt trase cu grijă din ajun. Însă recordul de participare aparţine locuitorilor din Helsinki, cu 5-6 mii de oameni care, timp de o oră sau două, fabrică şi lansează bulgări de zăpadă în Parcul Copiilor. (P.I.)

Căutătorii de AUR

Se pare că febra căutării aurului nu este specifică unei ţări sau unui anume continent. La 20 de km nord de Lonang Prabang, străvechea capitală a Laosului, aceasta a devenit una dintre preocupările familiilor ciobanilor de pe malurile Mekongului. Ei strâng nisipul în vase de lemn, apoi îl cern cu grijă şi, cu ajutorul unor ustensile speciale, aleg aurul. Este o ocupaţie rezervată femeilor. Cele mai tinere se rezumă la cernutul şi spălatul nisipului, în vreme ce femeile mai în vârstă aleg un sistem complicat, ajutându-se de mercur. În anotimpul uscat însă, randamentul este extrem de scăzut, oricare ar fi sistemul ales. *(I.S.)*

În numărul viitor

■ Cum arăta Universul în primele secunde de existenţă? ■ Bărbaţii emotivi pot deveni paranormali! ■ Către o lume a roboţilor ■ Nu există tinereţe fără bătrâneţe ■ Călătorie în „Oraşul interzis" ■ Capela Sixtină a preistoriei a fost salvată ■ Efectele speciale, sarea şi piperul cinematografului ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: ION HOBANA, scriitor ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 504 • ANUL XLIV • 18 IANUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 3 (2254)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

18 IANUARIE

1778 Căpitanul Coock descoperă insulele Sandwich.

1879 Anglia învinge cu 2-1 Ţara Galilor în primul meci internaţional de fotbal.

S-a născut în această zi

1892 Oliver Hardy celebrul actor care va fi cunoscut sub numele de Bran în cuplul Stan şi Bran.

Cum putem transporta apa acolo unde avem nevoie de ea? Este o întrebare esenţială pentru viaţă. Furnica face acest lucru de mii de ani. De ce nu ne-ar inspira în această problemă munca şi imaginaţia acestor mici necuvântătoare? Natura ne-a oferit numeroase modele în ceea ce priveşte energia, lupta împotriva poluării, comunicaţiile... Trebuie doar să privim cu multă atenţie în jur şi să încercăm să înţelegem.

În căutarea lui DUMNEZEU

RADIAŢIA TERESTRĂ

şi acţiunile geopatogene

femina club

La plimbare cu ROBOŢII

Firma japoneză Honda a produs, la sfârşitul anului trecut, un nou robot umanoid. Cu o înălţime de 1,20 m şi o greutate de 43 kg, a fost botezat Asima şi a demonstrat în faţa publicului că se poate mişca uşor, fără nesiguranţa predecesorilor săi. Cosmonauţii nu-l privesc însă ca pe un eventual tovarăş de călătorie, cu toate că dovedeşte o naturaleţe aproape umană. Creatorii n-au putut să asigure şi un sistem prin care să-i permită o minimă colaborare cu oamenii, dar îl văd ca pe un excelent tovarăş de plimbare, dirijat cu ajutorul unei telecamere. *(I.S.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

MISTERELE LUMII ◆ Armata, KGB-ul şi fenomenul OZN ◆ Bărbaţii emotivi pot deveni paranormali **SPECTACOLUL CUNOAŞTERII** ◆ Un Gustave Eiffel al cartonului ◆ planet@it **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Către o lume a roboţilor ◆ Mesajul subliminal, succes sau eşec? **TERRA X** ◆ Primitivi în era cosmică: Yanomamo ◆ Krakatau, cea mai tânără junglă a lumii **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Capela sixtină a preistoriei a fost salvată ◆ „Oraşul interzis" **FAŢA ASCUNSĂ A PĂMÂNTULUI** ◆ Civilizaţii străvechi paralele? **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Copilul care îşi pictează visele ◆ A ucis... din frică de oameni **TIMP LIBER** ◆ De vorbă cu avocatul casei

Stele fragile

EFECTELE SPECIALE

sarea şi piperul cinematografului

Cum arăta UNIVERSUL în primele secunde de existenţă?

Nu există tinereţe fără bătrâneţe

Tot mai mulţi cititori ai revistei noastre sunt interesaţi de terapia REIKI

Întrucât am primit la redacţie nenumărate scrisori de la cititorii noştri – printre care se numără şi Victoriţa Vâlciu (Bucureşti), Bianca-Maria Vladu (Bucureşti), Lia Stan (Făget), Titichi Aurelian (Bucureşti), Eugenia Rădulescu (Bucureşti), Dorel Neamţu (Aiud), Tania Melinte (Bucureşti) şi mulţi alţii – ne-am propus să le oferim tuturor un răspuns mai amplu. Mulţumim, pe această cale, cititorului nostru, domnul Gheorghe Moraru, pentru informaţiile pe care ni le-a furnizat şi pe care le publicăm în

pagina 3

HOROSCOP

cartea albă

„DORUL, CA O MOARTE MULT MAI DE TEMUT"

Iată, după un an de sfârşit de mileniu, care a fost declarat „Anul Eminescu", an marcat de frământări de cu totul alt ordin decât cel cultural sau eminescian, pe 15 ianuarie 2001 s-a încheiat acest an trecut mai curând în discreţie decât în fast. Specialiştii însă nu aşteaptă vreun „an Eminescu" atunci când e vorba despre o pasiune de o viaţă, atunci când e vorba de „eminescianită acută", boala de care se îmbolnăvise şi filozoful Constantin Noica. Cineva ar fi tentat să spună că „ne despărţim de Anul Eminescu", dar, de fapt, e doar o iluzie: de Anul Eminescu este cel mai greu să te desparţi, dacă nu chiar imposibil. Şi cu toate acestea, cu ocazia încheierii calendaristice a Anului Eminescu, câteva evenimente culturale au avut totuşi loc. Astfel, luni, 15 ianuarie 2001, în Aula Academiei Române a avut loc o sesiune omagială consacrată poetului naţional şi împlinirii a 151 de ani de la naştere. Cuvântul înainte a fost rostit de Preşedintele Academiei Române, prof. Eugen Simion. Cu aceeaşi ocazie s-au aflat faţă în faţă actualul ministru al Culturii, acad. Răzvan Theodorescu, care a citit o prelegere intitulată „Reperul Eminescu" şi fostul ministru, Ion Caramitru, care a citit un text intitulat simplu „Anul Eminescu". În aceeaşi zi, la sediul Fundaţiei Naţionale pentru Ştiinţă şi Artă au fost prezentate primele 12 volume din colecţia *Opere fundamentale*, dedicate lui M. Eminescu, I.L. Caragiale, Ion Creangă, T. Arghezi şi Ion Barbu.

Remember Eminescu

De ziua Luceafărului, personalităţi ale culturii noastre au fost prezente la Ipoteşti, locul de naştere al lui Eminescu. Cu această ocazie câteva din sălile nou construite ale complexului de la Ipoteşti au primit nume noi, alese dintre numele unor peronalităţi culturale decedate, cum ar fi Laurenţiu Ulici (biblioteca), Petru Creţia (amfiteatrul), Horia Bernea (sala de expoziţii). De asemenea, Teatrul Masca a prezentat, luni, spectacolul „Remember Eminescu", iar Arhiva Naţională de Filme – Cinemateca Română a oferit publicului, îndrăgostit de poezia Luceafărului, o Seară Mihai Eminescu.

Premiul „Mihai Eminescu"

Acum, la început de mileniu, Premiul naţional de Poezie „Mihai Eminescu", ediţia a X-a, a fost acordat poetei Constanţa Buzea. Cele nouă premii anterioare au fost acordate, e bine ca cititorii noştri să ştie, poeţilor Cezar Baltag, Ana Blandiana, Ştefan Augustin Doinaş, Cezar Ivănescu, Mircea Ivănescu, Ileana Mălăncioiu, Gellu Naum, Petre Stoica şi Mihai Ursachi. Constanţa Buzea, reprezentantă a naturii lirice a generaţiei Nichita Stănescu, a fost de-a lungul deceniilor o poetă al cărei mesaj liric a fost străbătut de fiorul eminescian. Iată aceste versuri, extrase din volumul *Agonice* (1970) în care se poate citi nu numai tonul eminescian, ci chiar dorinţa blagiană de întoarcere în nefiinţă: *Pot sau nu pot / până mă decid exist? / Dorul, ca o moarte mult mai de temut / a pleca în taină, candidă şi tristă / către ţara care m-a născut.*

Bibliografie Eminescu

Un excelent CD-ROM, indispensabil oricui dispune de un computer, a fost elaborat sub egida Academiei Române în coordonarea unui colectiv condus de prof. Dr. Gabriel Ştrempel, membru de onoare al Academiei Române. Conţinutul acestei impresionante baze de date este Bibliografia Mihai Eminescu, partea I, între anii 1866 şi 1938. Cei interesaţi găsesc pe acest CD-ROM imagini ale cărţilor dedicate lui Eminescu, poezii facsimilate şi chiar şi trei filme. Nu se putea mai bine intra într-un al doilea mileniu Eminescu decât cu acest produs Multimedia.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Holy Wood (In The Shadow Of The Valley Of Death)
Marilyn Manson

Cel mai controversat rocker nord-american al ultimului deceniu îşi îmbogăţeşte panoplia discografică cu un nou album având un titlu interesant şi un conţinut sonor pe măsură. Albumul de faţă marchează şi revenirea artistului la moralul pe care îl avea înainte de fatidica zi de 20 aprilie 1999, zi în care doi dintre fanii săi, elevi la liceul din orăşelul Columbine, împuşcau mortal 11 din colegii lor, după care foloseau armele pentru a se sinucide... *Marilyn Manson* a fost foarte marcat de cele întâmplate atunci anulându-şi întreg turneul american... Iată că acum acest *„Holy Wood"* ni-l prezintă pe cel considerat a fi *Alice Cooper*-ul anilor 90 la nivelul celor mai bune producţii scoase de el vreodată, *Manson* dovedindu-se încă o dată a fi cel mai bun satiric din rock-ul modern. Evident, va trebui să-i ascultaţi textele! Dacă rezistaţi vacarmului sonor... *„Holy Wood (In The Shadow Of The Valley Of Death)"* este al cincilea album al său de studio, conceptual, împărţit în patru şi incluzând 19 melodii pe o durată de 71 de minute, amestecul sonor fiind compus din rock gothic şi metal industrial de calitatea celui prezent în cele mai bune albume de până acum ale lui *Manson* – *„Antichrist Superstar"* şi *„Mechanical Animals"*... Inteligent, cu un sound puternic, *„Holy Wood"* va fi pe placul adolescenţilor şi va sfârşi prin a crea coşmaruri părinţilor acestora, obligaţi să-l audă pe *Manson* în boxele forjate la maximum! Singur pe acest segment al pieţei muzicale, *Manson* este condamnat să reziste, iar prolificitatea demonstrată până acum arată că el are resursele şi reţeta necesare... La final, la cererea câtorva fani ai lui *Manson* care mi-au scris, iată discografia sa: *„Maximum Manson"* (oct 2000), *„The Last tour on Earth"* (Nov 1999), *„Interview disc"* (Nov 1999), *„Star profile"* (Sept 1999), *„Mechanical animals"* (Sept 1998), *„Smells like children"* (Aug 1998), *„Interview sessions"* (Nov 1997), *„Smells like white trash"* (Nov 1997), *„Lunchbox"* (Dec 1996), *„Get your gun"* (Dec 1996), *„Antichrist superstar"* (Oct 1996), *„Portrait of an American family"* (Sept 1994).

ŞTIRI pe bandă rulantă

◆ Încă un mare hit pentru *Ronan Keating* – *„The Way You Make Me Feel"* care îl are coautor pe *Bryan Adams*. Una caldă, alta rece: *Ronan* tocmai a fost mazilit de către cei de la *Westlife*, al căror manager şi producător era...

◆ Final pentru *The Smashing Pumpkins*: trupa s-a desfiinţat oficial la sfârşitul lui 2000, lăsând un gol important în zona rock-ului alternativ şi punând punct unei cariere de 13 ani.

◆ Pentru 27 februarie este programată lansarea celui de-al cincilea album de studio al britanicilor de la *Dave Matthews Band*. Titlul său este *„Everyday"* iar casa editoare este *RCA*.

◆ Veteranul *Roger Waters* a lansat la mijlocul lui decembrie un nou album live, intitulat *„In The Flesh"*, la casa *Columbia*. Albumul este

conceptual şi conţine 24 de melodii.

◆ Se ştie deja că la ediţia din acest an a *BRIT Awards*, programată pentru 26 februarie, grupul *U2* va primi premiul pentru *„Outstanding Contribution To Music"*.

◆ Celebrul saxofonist *David Sanborn*, figură emblematică pentru jazz-ul mondial, a renunţat la lunga sa colaborare cu *Elektra Entertainment* pentru a încerca ceva nou cu *Verve Music Group*...

◆ *Michael Jackson* promite o revenire spectaculoasă cu noul său album care va fi scos tot de *Sony Music*. La aproape zece ani de la apariţia lui *„Dangerous"*,

Jacko se întoarce cu 11 melodii noi despre care cei de la *Sony* nu au avut decât cuvinte de laudă. *Jackson* a colaborat cu nume foarte mari din State, ca *Teddy Riley*, *R. Kelly* şi *Rodney Jerkins*, albumul urmând să apară în şase formate, incluzând şi ultimele strigăte ale modei – *CD Super Audio* şi *DVD Audio Album*...

CAZIER discografic

ALBUM: Original gold (iulie 1999) ● Neapolis (martie 1998) ● Good news from the next world (ianuarie 1995) ● Real life (aprilie 1991) ● Themes vol. 1 (august 1990) ● Themes vol. 2 (octombrie 1990) ● Themes vol. 3 (octombrie 1990) ● Themes vol. 4 (octombrie 1990) ● Life in a day/Empires and dance (decembrie 1989) ● Street fighting years (mai 1989) ● Simple Minds: Interview (noiembrie 1987) ● Live – in the city of light (mai 1987) ● Sister feelings call (octombrie 1986) ● Once upon a time (octombrie 1985) ● Sparkle in the rain (februarie 1984) ● New gold dream (septembrie 1982) ● Celbration (februarie 1982) ● Sons and fascination (august 1981) ● Empires and dance (septembrie 1980) ● Real to real cacophony (decembrie 1979) ● Life in a day (mai 1979).

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

De 9 ori mai multă INFORMAȚIE

Volumul de informații stocat pe discurile compacte se va multiplica, în curând, grație punerii la punct a unor noi raze laser. În prezent, CD-Rom și DVD (Digital Versatile Disc) sunt citite de o rază laser în infraroșu cu o lungime de undă de 0,8 micrometri. Însă marea societate japoneză „Sony" a pus la punct, pentru CD-Rom-uri, o diodă-laser cu o lungime de undă de 0,6 micrometri. La rândul ei, societatea japoneză Tokyo Gas a anunțat fabricarea unui diamant

artificial, pentru DVD, care emite o rază laser în ultraviolet, cu o lungime de undă inferioară lui 0,4 micrometri. Prin reducerea lungimii de undă, se poate astfel diminua dimensiunea microperforărilor gravate pe stratul de pe suprafața discului. Drept rezultat CD-Rom-urile vor stoca de două ori mai multe informații, iar DVD-urile de nouă ori mai mult. (A.H.)

Călătorie prin TUNEL-UL SPAȚIU-TIMP

Pentru noi, oameni obișnuiți într-o lume obișnuită, „vid" înseamnă și interiorul unei sticle goale! La scară subatomică însă, vidul nu există! Există un fel de „spumă" de particule virtuale, particule care se nasc din explozii energetice pentru a se anihila între ele într-un timp incredibil de scurt. Vidul este de fapt plin de fluctuații ale particulelor care se nasc și mor cu o viteză uluitoare. În această zbuciumată viață care se desfășoară chiar acum cînd citiți rândurile de față în interiorul fiecărei particule infime din componența corpului nostru, aceste particule virtuale care țâșnesc în aparentul vid subatomic, pot foarte bine să conțină în ele secretul creării atât de doritului flux de energie negativă...

MIHAELA DOROBANȚU

Oglinzi magice

Teorie pură și atât? Nicidecum. Dovadă este faimosul efect Casimir, numit astfel după fizicianul olandez care l-a descoperit. Dacă luăm două oglinzi și le așezăm una în fața celeilalte la o distanță suficient de mică, le vom vedea cum, ca printr-o magie, încep să se atragă! Aceasta pentru că ele reflectă „tot" ce se află între ele, inclusiv fotonii, inclusiv particulele virtuale! Ceea ce atrage între ele cele două oglinzi nu este deci nici „banala" forță de gravitație, nici forța de atracție moleculară, ci o forță datorată presiunii negative care se creează în urma reflexiilor fotonilor virtuali care interferează negativ și sfârșesc prin a se distruge. Drept consecință, între oglinzi se realizează o presiune și o energie mai mici decât în afara lor. Și oglinzile se apropie una de alta!

Recent, efectul Casimir a fost demonstrat experimental. S-a crezut că problema a fost rezolvată și soluția pentru a crea o gaură de vierme a fost găsită. Mai este însă drum lung de străbătut, pentru că, pe de o parte, oglinzile însele au o energie pozitivă, iar pe de altă parte s-ar putea ca Natura însăși să interzică realizarea unor regiuni mari și stabile încărcate cu o astfel de energie. Și acesta nu ar fi singura complicație!

Protecție temporală!

Să presupunem că am realizat efectiv un tunel spațio-temporal între două regiuni ale Universului. De ce nu l-am putea utiliza ca o „mașină a timpului"? Și Caltech, Institutul Californian de Tehnologie, Kip Thorne își imaginează un asemenea tunel „ținut de la un capăt", adică având o extremitate fixă și o alta lăsată să „baleieze" o galaxie, de exemplu. Evident că în felul acesta nu am avea absolut nici o problemă în a ne imagina călătoria în timp: deplasându-se cu o viteză inferioară vitezei luminii, acest tunel ne-ar permite să „plecăm de la noi, din prezent" și să ajungem la capătul celălalt într-o regiune aflată într-un cu totul alt timp! Cu condiția să nu ne „lovim" de nenumăratele paradoxuri care ne așteaptă! Să nu ne regăsim, la revenirea în lumea noastră, propriul frate geaman mai bătrân decât noi cu câteva zeci bune de ani! Să nu cumva să ucidem din greșeală în timpul călătoriei un strămoș de-al nostru cu care sigur ne vom putea întâlni... De aceea, tocmai pentru a preveni asemenea situații paradoxale, incredibilul Stephen Hawking, cea mai formidabilă minte după Einstein, a imaginat chiar un fel de crono-protecție, enunțând principiul conform căruia o gaură de vierme se închide automat în momentul în care o ființă umană încearcă să o traverseze!

Înainte de a spune „imposibil"

Și atunci? Totul a fost din nou o simplă poveste? O simplă fabulație științifică? Să fie găurile de vierme absurde creații ale unei prea înfocate minți omenești? Tot așa s-a vorbit și despre tânărul – pe atunci – fizician indian S. Chandrasekhar când acesta a afirmat că există în viața unei stele o dimensiune critică la care, *dacă ajunge*, dincolo de aceasta pur și simplu colapsează, se transformă de pildă într-o gaură neagră. Așa a început

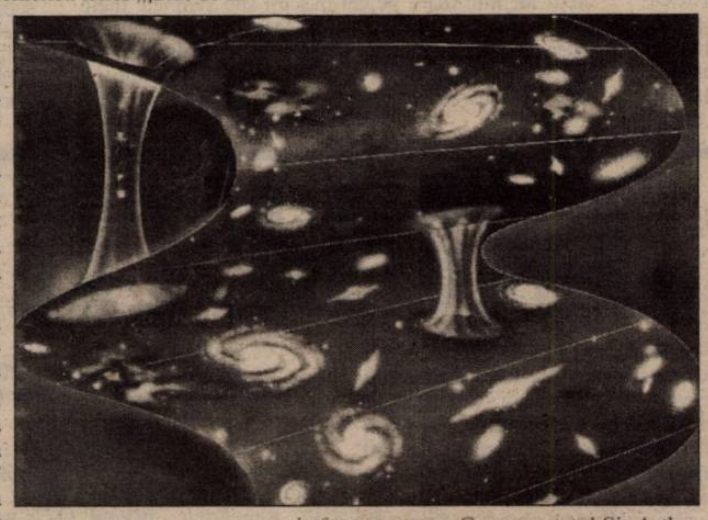

de fapt povestea. Cu respectatul Sir Arthur Eddington decretând că trebuie să existe o lege a Naturii care să-i interzică unei stele să se comporte așa! După mulți ani, Chandrasekhar a primit Premiul Nobel pentru ideea sa... Structura microscopică a spațiu-timpului este cea a unui amalgam de găuri negre, găuri de vierme, microuniversuri de dimensiuni de miliarde de ori mai mici decât cea mai mică particulă elementară. Acolo, călătoriile în spațiu și timp, între trecut și viitor, nu cunosc nici o problemă și nici un obstacol.

TITANIC – defecte de fabricație?

În 14 aprilie 1912, Titanicul se izbește de un aisberg. Gheața răzuie o parte a pachebotului pe o lungime de 90 de metri, un tratament dur, în urma căruia o parte din niturile care legau plăcile de oțel din coca vasului sunt dislocate. Apa începe să pătrundă prin crăpături și patru ore mai târziu pachebotul alunecă pe fundul Atlanticului. Cum a fost posibil ca rezistența niturilor să fie afectată de acest impact? Specialiștii au răspuns fără ezitare: pentru că erau de proastă calitate. Câțiva ingineri în tehnologia metalelor de la Institutul de standarde și tehnologie din Maryland au analizat la microscopul electronic câteva nituri prelevate din coca epavei în 1996. S-a observat că fierul forjat al niturilor era plin de nervuri de zgură, de reziduuri de silicat care apar în urma unui tratament imperfect, responsabil de fragilizarea metalului. Proasta calitate a acestor piese s-a datorat unui defect de fabricație? Mai mult ca sigur să da. *(D.M.)*

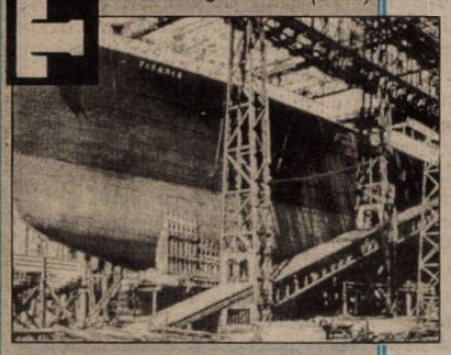

Întrebările mileniului

Cât de bătrân este SFINXUL?

După părerea majorității egiptologilor, Sfinxul, unul din cele mai stranii și misterioase monumente din lume, ar fi fost sculptat într-un singur bloc de stâncă în anul 2500 î.Ch., pe timpul domniei faraonului Kefren, fiul lui Keops.

Cu toate acestea, documentele scrise lipsesc – inscripții de orice fel sau simboluri care să ateste existența unei legături între enigmatica statuie și domnia lui Kefren. Ipoteza despre care vorbim se datorește faptului că blocul de stâncă în care a fost sculptat Sfinxul pare să provină dintr-o carieră de piatră de unde se știe că au fost tăiate și transportate blocurile din care s-au construit Piramidele.

Mai există însă și o altă ipoteză: conform acesteia, data sculptării Sfinxului ar putea fi în jurul anului 10000 î.Ch.! Autorul acestei ipoteze este un astronom, Piazzi Smith, care consideră că Sfinxul ar fi fost ridicat în această poziție pentru a privi mereu spre locul în care avea să răsară Soarele în semnul Leului, aceasta în vremea marilor ploi torențiale și inundații care au afectat Egiptul și întreaga zonă acum 12 mii de ani. Și ale căror urme se „văd" de altfel și astăzi pe Sfinx – dovadă, după părerea geologului Robert Schoch, a corectitudinii ipotezei lui Smith...

(M.D.)

Au plantele un sistem nervos?

Aceasta este întrebarea la care încearcă să răspundă Hideaki Matsuoka, profesor la Universitatea de agronomie și tehnologie din Tokyo. El a studiat și studiază încă mecanismul prin care o plantă transmite frunzelor sale un semnal atunci când sunt în pericol de a fi atacate de insecte sau microorganisme patogene.

Plantele dispun de un mecanism de comunicare internă asemănător sistemului nervos. Pornind de la o cultură de orez, Matsuoka a studiat acțiunea genei de chitinasă asupra microorganismelor. Înserând un electron fin de-a latul membranei celulare a constatat că plecând de la un potențial impus de 300 milivolți, calciul circulă din exterior către interior și că injectându-l în celulă acesta stimulează gena chitinasei.

Calciul pare să constituie mijlocul prin care semnalul electric induce apărarea celulei. În sistemul nervos al animalelor, acest semnal se transmite grație unei substanțe chimice. Plantele par să fie, din acest punct de vedere, asemănătoare animalelor. *(I.S.)*

planet@IT

Napster nu renunță la muzică

Napster Inc., compania care are deschis pe Internet situl Napster, de unde fiecare iubitor de muzică în format mp3 își poate copia melodia preferată, deși este atacată de unele case de discuri care se văd atacate la buzunare, a găsit formula de a nu renunța la muzică: parteneriatul online cu Edel Music AG, o casă de discuri independentă din Hamburg, Germania. Compania Napster a anunțat la începutul acestui prim an al secolului al XXI-lea că Edel Music AG a fost de acord ca înregistrările muzicale ale artiștilor editați de ei să poată fi copiate de internauții care apelează la Napster. În plus, nemții vor consilia Napsterul în legătură cu artiștii, compozitori și interpreți, precum și cu casele de discuri. Această înțelegere dintre Napster Inc și casa de discuri germană nu pune la adăpost compania americană de atacul industriei muzicale. Ambele tabere așteaptă acum decizia celei de-a 9-a Curți de Apel americană în procesul inițiat în vara trecută. Acțiunea împotriva Napster va fi retrasă, spune un oficial din industria muzicală, în momentul în care Napster va pune la punct un sistem de distribuire a muzicii doar membrilor plătitori, pentru ca din acești bani să poată fi plătite drepturi de autor artiștilor ale căror melodii sunt copiate de internauți de pe Napster.

Intel intră pe piața mp3

Celebra companie Intel Corp. vrea și ea să ofere muzică urechilor melomane și nu doar sumara melodie de cinci note din logo-ul publicitar de la Pentium III pe care o auzim și noi la televiziunile noastre comerciale. Cea mai mare firmă de chipset-uri din lume vrea acum, la început de mileniu, să intre și pe piața de consum a player-elor mp3, cu un aparat care se numește Pocket Concert. Acest player portabil, cu ajutorul căruia oricine poate asculta oriunde muzică în format mp3, fără a mai fi legat de computer, este de mărimea unui pachet de cărți de joc și va fi expus la Târgul de Electronică pentru Consumatori de la Las Vegas pentru ca în februarie să fie accesibil și cumpărătorilor. Intel Pocket Concert Audio Player are o memorie de 128 Mb care poate înmagazina până la patru ore de muzică, de două ori mai multă decât puteau oferi aparatele MP3 existente până acum.

Hacker-ul Coolio zice că e vinovat

Fără nici o legătură cu un fost cântăreț american de rap, Coolio este porecla pe Internet a unui hacker de 18 ani din orășelul american Ossipee, pe nume Dennis Moran. El este cel care a atacat câteva companii americane folosind un computer și rețeaua Internet. Prima victimă a fost compania RSA Security Inc care avea un sit numit rsa.com, cea de-a doua victimă fiind dare.com, un sit de luptă împotriva drogurilor care era conectat la Departamentul de Poliție din Los Angeles. Moran va face pușcărie un an de zile și va trebui să plătească 5000 dolari firmelor păgubite. Culmea e că puștiul a declarat că se consideră vinovat, iar pedeapsa „este corectă pentru delictele pe care le-am comis". Bine educat și înțelegător cu judecătorul, hacker-ul mai are la activ și alte pozne care au ieșit la iveală datorită dezvăluirilor acuzatorului în acest caz. Astfel s-a aflat că Moran, zis Coolio, a intrat și pe siturile a patru baze militare americane, trei ale Infanteriei și una a Aviației, unde, spărgând codurile de securitate, el ar fi putut avea acces la documente secrete. Totuși, acuzatorul a declarat că el n-a ajuns la nici un dosar secret, o afirmație liniștitoare care nu a vrut să îngreuieze situația tânărului hacker, în viitor, cine știe, un posibil colaborator al unor servicii militare interesate de informaticieni cărora le merge mintea. (GEORGE VADIM CUȘNARENCU)

Inexplicabilul de lângă noi

Sufletele „PNEUMATICE” şi afinităţile astrale II

ION ŢUGUI

Ignoranţa ca formă de protecţie

O apreciere din sursă grecească veche, despre Trismegistus, spune: „Hermes este întregul lucrurilor; văzând, el înţelege; înţelegând, el are puterea de a revela şi arăta. Lucrurile care i s-au făcut cunoscute el le întipăreşte în memorie şi după aceea le ascunde, preferând tăcerea decât să vorbească, pentru ca generaţiile următoare să le caute”. Întâlnim aici protecţia prin ignorare, element esenţial, despre care pot argumenta pe larg psihanaliştii. Dar întâlnim şi necesitatea de a evolua spre cunoaştere prin acumulare şi descoperire, continue, puse în sarcina tuturor generaţiilor.

Unitatea lumii cu Cerul şi cu Pământul

Hermes vorbeşte despre *suflet* ca despre o realitate cosmică, cu mult înainte de a apărea „ideea” de suflet, creştină. Aşa numita *astrologie hermetică* capătă o valoare imensă azi, când o putem „reciti” cu ajutorul cunoaşterii din fizică şi cosmogonie. În concepţia lui Hermes există în univers aşa numitele „suflete pneumatice”, a căror anatomie invizibilă este formată din energia subtilă de origine divină şi semnele zodiacale ale celor patru elemente – apă, aer, pământ şi foc. Aceste suflete sunt robite în chip dureros de materie. Fiind şi dependente de aceasta, ele au, cum am spune noi azi, un statut inferior, primar sau primitiv, specific de altfel lumii terestre. Reîncarnarea în concepţia hermetică este o formă de cădere prin întrupare, şi nu o virtute sau un privilegiu: prin întrupare sufletele se umplu în planul pământesc de vicii şi dezordini – am spune că, de tot ce cunoaştem noi azi din repertoriul reptilic al evoluţiei oamenilor! Regenerarea fiinţei, cum ne spune Françoise Bonardel, „depinde de capacitatea omului de a se elibera de influenţele vătămătoare” – în primă instanţă aceasta este cerinţa dualistă a relaţiei dintre fiinţa umană şi astre...

Prin ce mister, la mii de ani distanţă, Cayce primeşte informaţii în starea de transă despre *exact* aceeaşi particularitate? Ca şi Hermes, Cayce afirmă că omul trebuie să-şi creeze armonia cu cele patru elemente, cultivându-şi la maximum consonanţele naturale cu semnele astrale. Hermes avea conştiinţa absolută a nemuririi sale. Un mesaj tulburător ni s-a păstrat de la el: „Îi voi ajuta întotdeauna în timpul vieţii lor muritoare pe cei născuţi sub semnele mele (căci semnele atribuite mie de Tatăl şi Creatorul sunt măcar raţionale şi inteligente) şi asta mai ales când şi mişcarea astrelor ce le domină va fi în armonie cu forţa naturală a fiecăruia”.

Dumnezeu – Artizan al Universului

Fără a perpetua în timp un spirit contradictoriu, viziunile lui Hermes nu au fost împărtăşite de dogmatica religioasă creştină. Hermes spune clar că astrele sunt subordonate în chip direct lui Dumnezeu. Iar omul devine subordonat astrelor numai în cazul că nesocoteşte sau ignoră forţele de atracţie sau de respingere prin care el este condiţionat, în existenţa sa terestră, de unul sau altul dintre elementele astrale şi zodiacale. Iată dezvăluirea lui Hermes: „Fiule, unii oameni au afinităţi cu focul, alţii cu apa, unii cu aerul, ceilalţi cu pământul, alţii cu două sau trei dintre aceste elemente, iar unii chiar cu toate”. Problema este, cum am spune noi azi, a echilibrării şi armonizării fiinţei cu cuprinderea ei în substilitatea energiilor cosmice. Ca şi Cayce în deceniile trei şi patru ale acestui secol, Hermes identifică şi deconspiră existenţa în planul astral a *Guvernatorilor* (entităţi superioare, invizibile) şi existenţa celor *patru zone* de la Terra la Cer, trecând prin aer şi eter pentru a face legătură între materialitatea noastră vizibilă şi dimensiunea invizibilă a forţei supreme... În fine, cu multe secole înainte de monoteism, într-un răstimp când civilizaţiile antice aveau pentru fiecare domeniu de activitate câte un zeu, Hermes vestise că „Dumnezeu încoronează edificiul Cerului, locul transparenţei şi al subtilităţii absolute”.

Dosarul gândurilor comunicante

Contact telepatic SUB ELECTROZI!

MIHAELA DOROBANŢU

Nu se întâmplă foarte des ca un parapsiholog convins să accepte şi mai ales să caute colaborarea cu oamenii de ştiinţă „tradiţionali”. Dna Eileen Garrett, Preşedinta Fundaţiei pentru Parapsihologie, gândea însă cu totul astfel. Ea a pus la dispoziţie celor doi medici de la spitalul Maimonide din New York nu doar două camere ale Fundaţiei pentru a fi echipate, una ca sală encefalografică iar cealaltă ca sală de odihnă, ci a şi delegat pe lângă grupul de medici doi dintre cei mai buni parapsihologi pe care îi cunoştea: Karlis Osis şi E. Dougals Dean. Ideea era de a instala un encefalograf cu patru ieşiri şi un interfon legat cu camera de odihnă pentru a putea realiza direct şi imediat o înregistrare pe bandă a impresiilor sau relatării subiectului adormit, în momentul în care este trezit. Cei doi parapsihologi urmau să aleagă obiectul primei experienţe. În ceea ce privea subiectul, lucrurile erau clare: Dna Garrett urma să fie prima care să se ofere pentru a testa programul şi ideile lui Ullmann şi Krippner. Dr. Osis alege ca prim material-ţintă o secvenţă de trei fotografii publicate în revista *Life*. Le pune într-un plic, sigilează plicul şi îl trimite secretarei Dnei Garrett care trebuia să le ia cu ea. Secretara locuia la câţiva kilometri de sediul Fundaţiei, unde urma să se desfăşoare experienţa.

Ea trebuia să meargă acasă şi să aştepte telefonul prin care urma să i se confirme că Dna Garrett începuse să viseze. În momentul respectiv ea trebuia să încerce stabilirea unui contact telepatic. Dna Garrett soseşte la Fundaţie în jurul orei 20 şi hotărăşte că va încerca să doarmă până la miezul nopţii. I se montează electrozii şi echipa Ullmann-Dean începe supravegherea. Dna Garrett anunţase că va „dormi pe bucăţi”, cum se spune, lucru confirmat de encefalograf. Se aşteaptă câtăva vreme, dar degeaba. Encelfalograful nu indică faptul că Dna Garrett ar fi început să viseze. Extrem de dezamăgiţi, convinşi că experienţa fusese efectiv ratată, nici Ullmann nici Dean nu se mai gândesc să telefoneze secretarei pentru ca aceasta, cu fotografiile în faţă, să înceapă în mod conştient – pentru ea! – transmisia telepatică. Nu mai rămâne decât aşteptarea ca Dna Garrett să se trezească. Şi – stupoare. La ora 23, ea se trezeşte brusc şi anunţă că a avut un vis. De care îşi aminteşte. Vorbeşte despre cai urcând în galop un mic deal – o imagine care îi amintea de cursele din filmul Ben Hur pe care îl văzuse cu doar două săptămâni mai devreme. Nimeni nu mai înţelege nimic. Decât după alte două săptămâni când Ullmann află că una din fotografiile decupate din revista *Life* reprezenta tocmai o scenă din filmul Ben Hur!

Înconjuraţi de baze extraterestre

OMULEŢII VERZI în Uniunea Sovietică?

DAN D. FARCAŞ

În Uniunea Sovietică a fost mult mai uşor să se impună, marelui public, ideea că OZN-urile nu există. Totuşi, azi cunoaştem că oficialităţile nu erau mai puţin îngrijorate de acest fenomen decât în SUA.

În primăvara anului 1959 OZN-urile au adus într-o stare vecină cu panica personalul radar şi de zbor din aviaţia militară sovietică, rotindu-se mai mult de 24 de ore neîntrerupt deasupra Comandamentului Tactic al Rachetelor aflat la Sverdlovsk, efectuând zig-zaguri şi reuşind să evite focul de mitralieră tras asupra lor. În vara anului 1961, un avion poştal a dispărut fără urmă. Avionul a fost găsit peste două zile, aterizat în bună regulă pe un câmp nu departe de Tobolsk (Siberia). La bord toate erau în perfectă ordine, iar rezervoarele conţineau combustibil pentru încă două ore de zbor. Pasagerii nu au fost însă găsiţi niciodată. La 100 de metri de avion se imprimase în sol urma tipică a aterizării unui OZN. În vara aceluiaşi an, un obiect cu forma de trabuc, lung de circa 800 de metri, a provocat panică în oraşul Voronej.

Tot în 1961, la Riabinsk, la nord de Moscova, un OZN imens, având forma unei ţigări de foi, înconjurat de altele mai mici, a inspectat, de la o înălţime de circa 20 kilometri, bateriile de rachete sol-aer, parte a centurii defensive a capitalei sovietice. Rachetele lansate contra lor explodau în aer pe măsură ce se apropiau de ţintă. La un moment dat, întreaga instalaţie electrică a bateriei a rămas fără energie. Când, după un timp, OZN-urile au catadixit să plece, instalaţiile electrice şi-au revenit ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Rapoartele privind OZN-uri, cu implicaţii militare, au continuat şi după această dată. Spicuim mai jos doar câteva exemple. La 24 aprilie 1970 un bombardier supersonic, zburând de la Moscova la Vladivostok, s-a pierdut în taiga. Peste 200 de avioane au căutat în zadar epava. Avionul a dispărut de parcă nici n-ar fi existat. În schimb în timpul căutării s-au semnalat neobişnuit de multe OZN-uri în zonă. Piloţii au declarat ulterior că erau „cele mai mari obiecte” pe care le-au văzut vreodată zburând, dar că erau prea sus pentru a se putea apropia de ele cu avioanele lor.

În 5 octombrie 1982, lângă localitatea Hmelniţki din Ukraina, peste 50 de militari au fost martori la apariţia unui OZN cu diametrul de circa 250-300 de metri, plutind deasupra unei baze de rachete nucleare. Pe toate consolele a apărut, pentru 15 secunde, mesajul „pregătiţi lansarea”, după care totul a revenit la normal. Ancheta oficială a spus că a fost vorba doar de luminile unui exerciţiu de bombardament nocturn, efectuat la o bază apropiată. Cât despre comportamentul aparaturii, s-a afirmat că a fost o simplă coincidenţă.

În 26 august 1983 radarele sovietice au prins un obiect care dădea târcoale unei baze militare secrete de submarine din Baltica. Şase avioane de vânătoare ultramoderne, cu senzori în infraroşu, au decolat cu ordinul să atace şi să distrugă intrusul. Când se aflau la circa 3000 de metri altitudine, s-a dat comanda de tragere. Aşa cum afirmă Dr.Eduard Naumov, rachetele destinate să distrugă spionul inamic au explodat chiar în clipa în care au fost lansate. Drept rezultat, cinci avioane au căzut în mare, iar cel de al şaselea, grav avariat, a reuşit să se întoarcă la bază. Versiunea oficială ulterioară vorbea doar de un singur avion care s-ar fi ciocnit în zbor de ceva. Iar acest ceva s-a considerat că a fost un... fulger globular.

Jimmy Guieu crede că şi explozia unor depozite de rachete convenţionale şi nucleare, petrecută în 13 mai 1984 în localităţile Poliarnîi şi Severomorsk, aflate în regiunea portului Murmansk, a fost provocată de OZN-uri. Cu această ocazie s-au distrus trei sferturi din stocul de rachete al flotei sovietice din nord. Numai în 1984 au avut loc în URSS alte şase catastrofe similare. Nu uităm că recent şi despre tragedia submarinului Kursk (aflat în aceeaşi zonă) s-a spus că s-ar fi datorat ciocnirii cu un obiect subacvatic neidentificat...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/2

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

Luminozitatea corpului

Folosirea persoanelor cu capacităţi extrasenzoriale (PCE) în cazul amnezicilor este o realitate care se supune discreţiei tratamentelor de recuperare nonconformiste. În clinici renumite din Europa şi Japonia există, totuşi, persoane care au recunoscut că au fost ajutate de aşa-numiţii „detectivi ai memoriei” sau, mai pe şleau spus, „ghicitori ai trecutului”. Ştiinţific, se foloseşte termenul neoficial de „contra-amnezici”.

PAUL IOAN

Nu se poate vorbi de o tehnică anume de redarea unor fragmente de amintiri ale unui pacient. Însă dintre secretele detectivilor memoriei pot fi enumerate: analiza aurei întregului corp, a mâinilor şi a fizionomiei, evaluarea stărilor emoţionale faţă de diferite impulsuri bioenergetice. Nici un contra-amnezic nu-şi va dezvălui vreodată modul de lucru. Există însă un principiu recunoscut de mai mulţi practicanţi japonezi şi francezi, conform căruia aura naturală a corpului înmagazinează elemente de memorie veche a pacientului, pe baza cărora identitatea poate fi creionată cu o suficient de mare precizie – analiza făcută de PCE nu exclude terapia psihiatrică clasică, ci este complementară acesteia. Aşa-numitele „defecte de aură” pot fi expresia unor evenimente importante din biografia subiectului. Practic, petele prezente în banda de lumină din jurul capului pot reflecta elementele afective traumatizante din copilărie şi tinereţe. Aceste pete – spun specialiştii – variază în intensitate sau cromatic atunci când se pronunţă diverse nume cunoscute de subiect dar uitate. Variaţiile de luminozitate din jurul pieptului şi stomacului pot reface biografia medicală a amneziculului. Misterul acestor deslușiri de senzaţie nu a făcut niciodată subiectul vreunui tratat de specialitate şi nici măcar al unei cărţi în care să se studieze o cazuistică de o amploare demnă de luat în seamă. Ceea ce este stupefiant la aceşti detectivi ai memoriei este că sistemul nervos central nu-i interesează în mod expres. Ei consideră că pierderea memoriei este simultană cu apariţia unor deficite de bioenergie ale trupului. „Harta aurei”, în totalitatea ei, este diferită la o persoană cu memorie intactă faţă de cea a unui amnezic.

A doua tinereţe a unui tezaur natural

Către o lume a ROBOŢILOR

MIHAELA DOROBANŢU

Familia: *umanoizi*. Numele: *Gameboy, Robonaut, WE-3R*. Ocupaţiile: *actor, astronaut, cap cu emoţii... Probabil că nimănui nu i se mai par surprinzătoare asemenea combinaţii.*

Grădina zoologică pentru roboţi

Deşi nu am ajuns încă să ne bem berea alături de un robot, grădina zoologică de metal există efectiv. În ea întâlnim orice: furnici, broaşte, şerpi, peşti, câini, pisici, maimuţe şi chiar dinozauri! Fiecare „pensionar" cu destinaţia lui! Rodney Brooks a construit insecte care să exploreze spaţiul cosmic; Kumo este un robot-broască cu care Tokyo Gas depistează defecţiuni la conductele de gaz;

Omron şi Aibo sunt o robopisică şi un robocâine, cu blană, „bucurându-se" amândoi la mângâierile copiilor. Alte mari companii „readuc" pe lume specii dispărute. Mitsubishi „reînvie" un peşte uriaş, în timp ce un consorţiu european lucrează la definitivarea unor dinozauri bionici...

Zeus Cum se spune însă, joaca e joacă şi lucrurile serioase sunt serioase. Zeus este robotul folosit la spitalul San Camillo din Roma pentru delicate intervenţii cardiace. Chirurgul se află la 3 m de pacient, poartă ochelari tridimensionali şi în loc de bisturiu manevrează două joystick-uri. Intervenţiile sunt extrem de precise, inima nu a mai trebuit să fie separată. Inciziile practicate au fost doar trei orificii de câte 1,5 cm prin care să se pătrundă în torace. După braţul cu fibre optice şi lămpile din sala de operaţie comandate vocal, robochirurgul este o prezenţă obişnuită în spitale. În curând va putea opera şi într-un alt oraş. Cine va mai putea vorbi atunci de o lume cu frontiere?

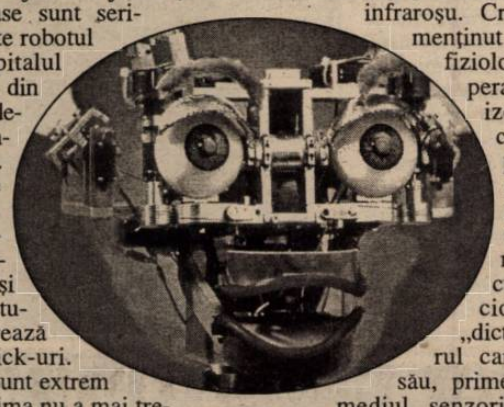

Biotehnologie Unii încearcă să reproducă animale mai puţin complexe, cu speranţa de a progresa în acest fel la o mai bună cunoaştere a fiinţei omeneşti. Alţii nu mai sunt de acord să se limiteze doar la a copia Natura: vor să o depăşească. Să folosească materia vie din care sunt construite animalele pentru a da viaţă maşinilor! O echipă internaţională, condusă de italianul Sandro Mussa Ivaldi, a reuşit un experiment cu adevărat crucial: au legat în direct un robot cu creierul unui şarpe de apă. Robotul era dotat cu două roţi şi o serie de senzori în infraroşu. Creierul a fost menţinut într-o soluţie fiziologică, la temperatură joasă şi izolat într-o cuşcă Faraday, pentru a fi ferit de orice perturbaţie electrică. Şi robotul a executat conştiincios mişcările „dictate" de creierul care, la rândul său, primea prin intermediul senzorilor aceluiaşi robot informaţii privind mediul în care robotul trebuia să se mişte şi să acţioneze! Primii paşi spre ceea ce la un moment dat ar putea fi...

Biocomputerul Conştienţi că nu se poate studia creierul separat de corp, grupul lui Ivaldi procedează invers decât specialiştii în inteligenţă artificială: nu creează o replică artificială a Naturii, ci utilizează artificialul pentru a înţelege mai bine biologicul şi a-l transforma apoi pe acesta în tehnologie! Am ajuns să putem „cultiva" reţele neuronale *in vitro* şi apoi să le „creştem" pe un cip de siliciu. Când visul actual este realizarea calculatorului biologic, de ce să nu renunţăm la continua perfecţionare a calculatoarelor artificiale şi să nu pornim de la un model simplu de reţea neuronală din care „să se dezvolte" apoi calculatorul?

Dar – este aşa ceva posibil? Bill Ditto şi echipa sa de la Institutul de Tehnologie din Atlanta par să spună că da. Ei au legat un calculator la câteva celule nervoase de lipitoare. Şi „sistemul" realizat a fost capabil să rezolve câteva adunări simple! Drumul spre înmulţiri este astfel deschis, iar celelalte vor urma cu certitudine. Biocomputerul va putea deveni alternativa viitoare la pc-urile de astăzi! Pornind de la un creier, viitorul computer va putea recunoaşte nu doar vocile, dar şi scrisul unei anumite persoane. Mai mult, va fi capabil să se adapteze la situaţii noi, neprevăzute. Dar scopul cel mare, spune Ditto, este de a ajunge în felul acesta să înţelegem cum trebuie relaţia dintre ţesuturile biologice şi materialele artificiale şi să le putem interfaţa. Noile proteze folosite în medicină ne vor revoluţiona astfel întreaga noastră viaţă! Pe care urmaşii noştri o vor petrece lângă gastroroboţi şi robodoctori, ieşind la plimbare cu robocâini şi cerându-le robopisicilor să toarcă pentru a-i adormi. Va fi o viaţă mai simplă, mai septică, probabil mult mai lungă. Dacă va fi şi mai frumoasă, aceasta doar ei, cei care o vor trăi, o vor putea spune...

Anatomia secundei

În căutarea lui DUMNEZEU

ALEXANDRU MIRONOV

Îmi voi explica titlul scandalos pornind de la o recentă consacrare a astrofizicianului german Michael Krammer, de la **Max Plank Institute** din Bonn. Şi anume, aceea că chiar şi pulsarii binari, obiecte cosmice incomode, alcătuite din două stele neutronice „îmbrăţişate", respectă cu sfinţenie teoria relativităţii einsteiniene.

Reconfirmarea teoriei lui Einstein prin studierea pulsarului **PSR 1913+16** (aşa îl chema pe el!) ne va duce însă cu gândul la o... greşeală a lui Albert Einstein: prin 1917, când genialul savant pusese deja ultimul punct în celebra-i teorie, la loc de cinste se lăfăia în ecuaţii **K** o constantă cosmologica pe care Einstein a numit-o „energie a vidului". Cum, în 1929 astrofizicianul Edwin Hubble (de la care şi-a luat numele telescopul-satelit de astăzi) descoperea că Universul este în continuă expansiune, de constanta **K** nu a mai fost nevoie. Einstein însuşi, care până la Hubble considerase că Universul este plat, a renegat-o.

...Numai că... nu toate se potriveau în cea mai frumoasă dintre lumi, cea a matematicii. Nu toate ecuaţiile, nu toate calculele se îmbucau perfect. Cu noile unelte tehnice de observare (telescopul spaţial **Hubble**, sateliţii care cercetează radiaţiile infraroşii şi ultraviolete, radiotelescoapele), astrofizica părea a se încărca, continuu, de paradoxuri, încurcând armonia a însăşi sfintei sfintelor, Teoria Relativităţii. Inventariind nepotrivirile, două echipe de astronomi şi fizicieni s-au hotărât să mizeze, pentru a explica Universul, pe supernove, stele care explodează în fiecare galaxie. Şi nu pe orice supernove, ci doar pe cele de tipul **1a,** violente, în sfârşitul lor, deci uşor observabile. Una dintre echipe **(Supernova Cosmology Project)** a lucrat la **Berkeley National Laboratory**, SUA, (condusă de Saul Perlmutter), alta **(High-z SN)** la **Observatorul National Australian** (şef de proiect: Brian Schmidt) şi împreună au ţinut sub observaţie timp de mai bine de un an circa 10000 de galaxii! Cu datele strânse din observarea supernovelor, cele două echipaje au ajuns mai întâi la un rezultat aberant: în Cosmos nu există deloc materie, ci doar energie! Or, cel puţin planeta noastră există..., spune Valerie Grefoz, într-un splendid articol din **Science et Vie.** Aşadar, unde este eroarea? Şi astrofizicienii prezintă, la un congres din decembrie trecut ţinut la Paris, dovada superinteligenţei lui Einstein: gigantul Albert nu a greşit nici măcar atunci când el însuşi a considerat că a greşit!

Repudiata constantă **K** funcţionează, deci, misterioasa „energie a vidului" există – şi este capabilă să depăşească efectele gravitaţiei, forţa care tinde să apropie galaxiile şi să frâneze expansiunea Universului. Cu doar 30 la sută materie şi 70 la sută energie, gigantica maşinărie cosmică se află într-un stadiu de expansiune accelerată, declară astronomii şi fizicienii echipelor din America şi Australia. Deci nu un Univers plat, bineînţeles, nici o expansiune spre „o moarte cosmică", nici un „Big Crunch", adică un Univers pulsatil, care se naşte din explozie iniţială („Big Bang"), se dilată până la o limită (densitate critică: 5 atomi de hidrogen pe metru cub de spaţiu), apoi se contractă, reîntorcându-se în atomul iniţial pentru a exploda din nou etc., etc., ci o expansiune constant accelerată conform unei forţe... despre care nu ştim, nu înţelegem şi nici măcar nu bănuim nimic.

Şi care ar putea să fie, nu-i aşa, forţa iniţială generatoare de Univers. În, poate, cum spunea Biblia, şase zile lucrătoare, căci într-a şaptea, obosit, s-a odihnit şi El...

Cu câtva timp în urmă, tot în această pagină vi l-am parat pe Craig Venter, Geneticianul american „cartase" ADN-ul unei făpturi simpliste, o bacterie, şi descoperise că erau de ajuns 300 dintre cele 470 de enzime care „lucrau" metabolismul făpturii pentru a o ţine în viaţă. Oamenii lui Venter au identificat enzimele – substanţe organice, nevii – şi au început să le pună una peste alta: 1,2,3... etc. Pe la enzimele 298, 299, 300, 301, 302, în cuva de experienţă, speră ei, se va naşte... **ceva,** un organism nou, primul creat de mâna omului.

În ambele cazuri – şi în cel al recompunerii bacteriei, şi în descompunerea straniei forţe **K** – ne aflăm, poate, în faţa momentului în care putem răspunde, în sfârşit, la întrebarea fundamentală care ne bântuie: există Dumnezeu?

Cea mai discretă şi periculoasă manipulare

MESAJUL SUBLIMINAL

succes sau eşec?

Există momente când facem anumite lucruri care scapă voinţei noastre, ca şi cum acţionăm în urma unui impuls necontrolat, a unui instinct. Fiind vorba de un gest care nu se supune conştiinţei noastre, avem de-a face cu *subliminalul, adică bagajul de informaţii înmagazinat fără să ne dăm seama.* Acest bagaj de informaţii se poate forma prin aşa-numita publicitate subliminală, când mesajul este extrem de scurt, la nivelul miimilor de secundă. Deci difuzarea informaţiei se face sub nivelul normal al percepţiei. Situaţia este comparabilă cu sesizarea vizuală a mişcării, la o proiecţie cinematografică, fără să realizăm că în fiecare secundă se derulează 24-28 de cadre (fotograme) statice, creierul înregistrând o acţiune continuă.

MESAJUL ASCUNS

O informaţie având un scop precis, comercial sau de altă natură, poate fi inoculată fără ca receptorul să-şi dea seama. Cum se poate realiza aşa ceva şi de ce?

Oficial, pentru prima oară în lume, în 1956 o firmă specializată în publicitate subliminală din SUA (Subliminal Projection Co.) a difuzat în timpul unui film artistic mesaje de genul: „Bea Coca-Cola" şi „Ţi-e foame? Mănâncă floricele!", care durau doar trei miimi de secundă. Aceste „comenzi" erau repetate periodic pe tot parcursul proiecţiei. Consecinţa a fost creşterea semnificativă a vânzărilor de Cola şi floricele (pop-corn), deci procedeul, nou pe atunci, a avut succes;

Televiziunea BBC a experimentat la rându-i fraza „Dacă ai remarcat acest mesaj, scrie-ne!", care dura 8 zecimi de secundă, fiind difuzat o dată la 11 secunde... Eşecul a fost uriaş, scrisorile primite de BBC au fost în număr nesemnificativ;

Un alt eşec l-a înregistrat postul de televiziune canadian CBC; deşi mesajul a fost transmis în timpul unei emisiuni de 352 de ori, impactul asupra publicului a fost nesemnificativ;

Mai multe televiziuni americane au difuzat (de Crăciunul anului 1973) un clip publicitar în care autorii strecuraseră un mesaj de tipul: „Cumpără!" (referitor, evident la produsul promovat); telespectatorii au recepţionat îndemnul şi au reacţionat întocmai.

Chiar şi din aceste puţine exemple reiese că receptarea mesajelor subliminale depinde de parametrii lor tehnici (durată şi periodicitate), dar şi de condiţiile subiective, legate de oboseala spectatorului sau puterea lui de atenţie. Fie că-i spunem manipulare, fie că-i spunem „robotizare", fenomenul şi-a dovedit doar uneori eficienţa. O recunosc înşişi specialiştii CIA, primii experimentatori clandestini ai „controlului minţii". Randamentul este întotdeauna incert. Dar *se ştie cu certitudine că uzina gândurilor noastre, creierul, este permeabilă la acest gen de mesaje, dar nu şi în ce măsură.*

Jocuri necinstite dar... „legale"

Nici în ţările cu cea mai avansată legislaţie în privinţa publicităţii nu există o posibilitate juridică a aduce în instanţă vreo firmă ce practică publicitatea subliminală. Experţii arată că se dezlănţuie, din când în când, câte un scandal, dar fără a se întocmi dosar penal. De exemplu, cum ar putea fi tras la răspundere producătorul unui film în care se repetă următoarea scenă: un personaj scoate o ţigară dintr-un *pachet anume*, care apare în cadru o fracţiune de secundă? Sau o femeie, în faţa oglinzii, foloseşte o *anume sticluţă de parfum*?

Dar nu numai imaginea, ci şi sunetul poate fi subliminal. Un astfel de scandal s-a iscat în legătură cu celebra melodie „Lucy in the Sky With Diamonds", de John Lennon. Iniţialele drogului LSD au fost explicate prin titlul unui desen făcut de fiul său, Julian (pe atunci la grădiniţă), dar specialiştii au spus că au identificat un mesaj sonor sub cel de bază, conţinând cuvintele: „Ride-on LSD!" (consumaţi LSD). Însă copiile după original au diminuat mult subliminalul sonor (dacă a existat) şi Lennon a scăpat basma curată. Mai recent, într-un serial de mare succes se inseraseră „în surdină" câteva măsuri din tema muzicală a unui film ce urma să iasă pe piaţă, făcându-i astfel o publicitate cât se poate de subtilă, dar producătorii au spus că e vorba de o coincidenţă.

Experţii acestui fenomen mediatic au identificat de-a lungul anilor şi mesaje foarte periculoase, care făceau atingere înseşi condiţiei umane şi care speculau vulnerabilitatea psihică a unui anumit segment de public. Au existat (există) mesaje vizuale subliminale care îndeamnă la crimă sau ură de rasă. Un exemplu de subliminal sonor este acela al formaţiei Judas Priest, care, pe fondul unei melodii despre sinucidere, avea mesajul „Fă-o!", îndemnând ascultătorii la suicid.

Din păcate, legile nu pot cuprinde în normele lor interdicţii acoperitoare pentru multitudinea de mijloace subliminale folosite. Ca orice infractori, „subliminaliştii" îşi perfecţionează permanent modul de operare. La noi, ar fi rolul CNA-ului de a identifica jocurile necinstite ale unor firme sau grupuri de interese.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Vitaminele, aceste miraculoase substanţe organice complexe, ne dirijează – într-un fel – starea de sănătate. Dintre multele vitamine, unele pot fi sintetizate şi de organismul uman deşi în cantităţi foarte mici, iar altele sunt imposibil să treacă prin acest proces. Iată de ce, aportul suplimentar trebuie să fie adus prin alimentaţie. De mare importanţă pentru dezvoltarea şi creşterea organismului, intervenind în reglarea proceselor biochimice, intrând în componenţa unor sisteme enzimatice, vitaminele au rolul lor „regal". Astfel, vitamina C (acidul ascorbic), este

VITAMINA C şi sănătatea

poate cea mai cunoscută şi căutată vitamină. A fost descoperită de cercetătorul ungur Albert Györgyi, care a extras-o din ardei. Vitamina C se găseşte în toate vegetalele proaspete (varză, roşii, pătrunjel, castane, citrice ori coacăze negre). Vitamina C participă la distrugerea toxinelor din organism, are proprietăţi antiinfecţioase şi tonifiante. Este utilă în profilaxia şi tratamentul stărilor febrile prelungite, în infecţii, gripă, paradontoză, osteoporoză şi chiar în tumori canceroase. Acidul ascorbic stimulează sistemul imunitar, grăbeşte vindecarea rănilor şi refacerea fracturilor. Acelaşi acid, asociat cu acidul folic, vindecă anemiile, uşurează şi asigură absorbţia fierului. În plus, reduce cantitatea de colesterol din sânge, face să scadă incidenţa hipertensiunii arteriale şi riscul de moarte subită. În secolul trecut, lipsa vitaminei C din organism cauza scorbutul, o maladie de care sufereau în special marinarii, care se hrăneau prea mult timp numai cu conserve. Afecţiunea se caracterizează prin ulceraţii şi hemoragii gingivale, căderea părului, a unghiilor, echimoze. Necesară copiilor, viitoarelor mame, vârstnicilor, vitamina C este un aliat de nădejde pentru sănătatea, noastră a tuturor.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Copilul miracol

Va fi băieţel şi se va naşte, probabil, pe 14 februarie. Micuţul va veni pe lume după ani mulţi de aşteptare pentru Céline Dion şi soţul său René. În cazul lor, iubirea a fost ajutată de ştiinţă tocmai atunci când speranţele aproape se spulberaseră. Acum, retraşi în vila lor din Jupiter Island, din Florida, cei doi soţi trăiesc zile de uimire în faţa miracolului vieţii: „niciodată în viaţa mea, mărturiseşte Céline, nu a mai fost ca acum". Mai mult, micuţul ce urmează să se nască peste o lună a reuşit să îi inducă mamei sale ideea de a se odihni. Astfel, sub soarele Floridei, într-o casă desprinsă parcă din „O mie şi una de nopţi", plutind într-o stare de beatitudine generată de sarcină, celebra cântăreaţă cunoaşte cea mai frumoasă aventură a vieţii sale. Şi pentru ca totul să meargă normal, Céline a trebuit să uite, pentru moment, viaţa de star agitată şi zgomotoasă. În acest timp ea a ascultat mai ales „simfonia vieţii" care creşte în pântecul ei. „Niciodată nu am văzut o femeie la fel de fericită în rolul de viitoare mamă", afirmă medicul lui Céline, dr. Ronald Ackerman. De fapt, copilul miracol este simbolul mai multor victorii ale vieţii. În martie '99 când a aflat că soţul său suferă de un cancer a crezut că fericirea ei s-a sfârşit. Operat imediat, René a luptat luni lungi cu boala şi a ieşit victorios. Atunci au considerat că marea lor iubire trebuie să nască un copil. Au recurs la fecundare in vitro, metodă reuşită doar în 25 la sută din cazuri. Lor, steaua norocoasă le-a surâs. Despre toate aceste succesiuni de miracole şi drame Céline Dion a scris o carte, „Viaţa mea, visul meu", apărută în urmă cu doar trei zile. Un cadou excelent pentru René junior...

Cadoul vieţii

TOATĂ LUMEA ŞTIE:

Nu poţi fi totul pentru ceilalţi.

Nu poţi face bine toate lucrurile deodată.

Nu poţi face toate lucrurile mai bine decât oricine altcineva.

Umanitatea ta arată la fel ca a oricui altcuiva.

DE ACEEA:

Trebuie să te descoperi pe tine însuţi şi să te comporţi ca atare.

Trebuie să stabileşti o prioritate în acţiunile tale.

Trebuie să înveţi că nu întotdeauna viaţa este o întrecere.

ATUNCI:

Vei fi învăţat să-ţi accepţi propria unicitate.

Vei fi învăţat să-ţi stabileşti priorităţi şi să iei decizii.

Vei fi învăţat să te respecţi pe tine însuţi aşa cum se cuvine.

Şi vei fi printre cei mai vii muritori.

ÎNDRĂZNEŞTE SĂ CREZI:

Că eşti o persoană unică şi frumoasă:

Că tu eşti o întreagă istorie concentrată într-un singur eveniment.

Că viaţa nu este o problemă dată spre rezolvare ci un cadou oferit spre bucurie.

Astfel vei izbuti să rămâi cu coloana verticală, neaplecată în faţa lucrurilor care te doborau altădată.

RISCURILE EI:

A râde înseamnă riscul de a părea Hamletian, nebun.

A plânge înseamnă riscul de a părea tragic, sentimental.

A avea nevoie de cineva înseamnă riscul de a te implica, de a depinde.

A-ţi confesa sentimentele înseamnă riscul de a-ţi etala sufletul.

A-ţi împărtăşi ideile şi aspiraţiile unei mulţimi înseamnă riscul ca ele să-ţi fie furate.

A iubi cu tărie înseamnă riscul de a nu fi iubit la rândul tău.

A te naşte şi a trăi înseamnă riscul de a muri.

A spera înseamnă riscul de a da greş.

Dar riscurile trebuie asumate fiindcă cel mai mare risc este să nu rişti nimic.

Dacă nu faci nimic temerar spiritul tău sărăceşte.

Numai atunci când rişti eşti cu adevărat liber.

IOANA POPA

Dosarele frumuseţii

MACHIAJUL probă a feminităţii

În zilele noastre machiajul trebuie să facă parte din personalitatea noastră, să ne reprezinte prin conturarea a ceea ce avem frumos şi reprezentativ.

O primă condiţie este ca machiajul să fie natural, obrazul să nu aibă aspect de mască colorată. De aceea machiajul va fi în aşa fel realizat încât să se ţină cont de calitatea şi cantitatea de fard, se vor adecva perfect nuanţa şi culoarea, se va ţine cont de tipul de temperament, vârstă, tip de ten.

Machiajul se aplică pe o faţă perfect sănătoasă din punct de vedere cosmetic, fără scame, fără celule moarte (se realizează printr-un tratament cosmetic regulat, acasă sau la un cabinet). Se va ţine seama de forma obrazului, de aderenţa pielii, de calitatea, de sensibilitatea şi reacţia acestuia. Culorile fardurilor vor fi în acord cu tenul, coafura, ţinuta vestimentară, cu lumina, cu locul şi ora unde ne desfăşurăm programul. Calitatea fardurilor trebuie să fie maximă şi pe placul nostru. Fondul de ten trebuie să fie fluid sub formă de emulsii apoase care oferă rezultate excepţionale: se aplică uşor şi textura pielii capătă instantaneu o prospeţime aparte, dă o senzaţie de mare lejeritate. Pudra va fi fină, cu o nuanţă mai colorată decât epiderma noastră – va fi grasă pentru tenul uscat şi normal şi uscată pentru tenul gras. Pudrajul în machiaj este necesar în trei ocazii:

1) seara, pentru a obţine un „eclat" de piele deosebită, perfectă;

2) atunci când pielea este reactivă, pudra fixează machiajul în transparenţă;

3) pudra matisează zona mediană cu tendinţa grasă.

Rujul de buze va fi asortat la culoarea tenului, la grosimea şi forma buzelor, ştiind că o culoare deschisă măreşte suprafaţa gurii, iar cea închisă, o subţiază.

Scopul machiajului = frumuseţe! Se va ţine seama şi de linia modei, de culorile ei – acestea trebuie adaptate la gustul şi personalitatea noastră. Fardul de ochi trebuie redus cantitativ, bine întins pentru a da un aspect natural.

Tinerele îşi pot colora pleoapele cu farduri deschise ziua şi „ţipătoare" seara, asortate cu culoarea toaletei, iar pe pomeţi se va aplica fard mai accentuat. Persoanele mai mature vor respecta aceleaşi reguli ţinând cont de o tentă mai discretă, neţipătoare. Femeile trecute de maturitate trebuie să ţină cont că fardurile de la ochi dezavantajează, adâncind ochiul în orbită, reliefând cearcănele, ridurile. Deci, machiajul trebuie făcut cuminte, cu politeţe faţă de noi şi cei din jur, cu arta pentru a deveni o armă de seducţie.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 2
Valabil până pe data de: 24 IANUARIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Ambientul sub semnul zodiacului 2

RACII, născuţi sub influenţa Lunii îşi adoră interiorul, loc unde se simt cel mai bine, motiv pentru care organizează numeroase reuniuni de familie. Zonele de mare importanţă pentru ei sunt bucătăria, unde pun mult suflet să realizeze mâncăruri deosebite şi sufrageria unde, răsturnaţi în fotolii confortabile, savurează cele preparate cu migală. Prăjiturile de casă sunt specialitatea lor. *Racii* au o preferinţă aparte pentru calitatea veselei. Apreciază carafele din cristal, fructierele fine, ambianţa caldă. De regulă preferă să trăiască în locuri liniştite, la ţară. În 2001 *Racii* vor continua amenajarea interiorului pentru a-i conferi noi note de căldură.

Născuţi în plină vară, între 23 iulie şi 23 august, marcaţi de Soare, **LEILOR** le place să trăiască într-un apartament sau o locuinţă mare, interiorul fiind expresia reuşitei. Dimensiunile sunt impozante: piese de mobilier masive, plafoane înalte, fiecare obiect fiind ales după reflecţii multe. Luxul, rafinamentul sunt cuvintele cheie. Salonul şi sufrageria sunt zonele principale, pline de strălucire: lampadare, oglinzi, argintărie, tablouri valoroase. Culorile preferate sunt cele luminoase: galben-auriu sau oranj. Sala de baie este amenajată cu acelaşi fast: marmură, finisaje rafinate, robinete aurite. În 2001 *Leii* vor renova locuinţa sau îşi vor amenaja alta cu un confort sporit.

FECIOARELE acordă un interes limitat interiorului care trebuie să fie, în primul rând funcţional, luminos, curat şi bine aranjat. Vor prefera mobilierul modern, cu multe etajere, măsuţe, comode. În 2001 *Fecioarele* nu vor face amenajări minore, ci, dacă vor reuşi, vor face schimbări esenţiale. Despre celelalte zodii, în săptămânile viitoare.

Gastronomice

Pentru această săptămână doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţele apetisante.

Saramură de crap

1 kg crap, 1 linguriţă ulei, 1 ardei iute, sare.

Crapul curăţat şi spălat se taie în două de-a lungul şirei spinării, se sărează şi se lasă să se zvânte. Se pune pe grătarul uns cu ulei şi încins şi se rumeneşte pe ambele părţi, apoi se aşază într-un castron. Separat se fierbe apa cu sare şi se pune ardeiul tăiat mărunt. Se toarnă fierbinte peste peşte. Se acoperă castronul cu un capac şi se lasă 5-10 minute. Se serveşte cu mămăliguţă caldă.

Cartofi „Diplomat"

250 g cartofi fierţi şi sfărâmaţi, 2 ouă întregi, 50 g caşcaval ras, 1 morcov mijlociu fiert şi tocat, sare.

Se amestecă toate ingredientele de mai sus. După omogenizare se fac pogacele mici care se trec prin făină, ou şi pesmet. Se coc în ulei fierbinte. Se servesc cu ceai.

Chiftele „false"

5 ouă, 1 ceapă, 1 felie de pâine, 1 cartof, 1 lingură de făină, sare, piper, verdeaţă, 2 linguri de untură, 1 lingură de pesmet.

Se toacă ceapa mărunt şi se prăjeşte cu puţină untură. Se bat într-un castron 4 ouă ca pentru omletă, se pune sare şi se toarnă peste ceapa prăjită. Se fac jumări şi când sunt gata, se dau la o parte să se răcească. Se trec apoi prin maşină împreună cu o felie de pâine muiată în lapte şi stoarsă şi un cartof, de preferinţă fiert. Se amestecă bine, se mai adaugă un ou crud, o lingură de făină, sare, piper şi verdeaţă tocată. Se fac chiftele, se dau prin pesmet şi se prăjesc în untură. Se servesc cu salată verde.

Batoane cu brânză

250 g margarină, 250 g făină, 250 g brânză de vaci.

Toate ingredientele se amestecă şi se frământă. Coca se întinde şi se frământă de trei ori. Se unge o tavă cu grăsime, se întinde coca de grosimea unui deget. Se coace la foc domol. După coacere, se taie batoane şi se servesc calde cu ceai.

Tort de prune uscate

Blatul: *250 g făină, 100 g margarină, 1 ou, 1 lingură de zahăr.*

Umplutura: *1 pahar de smântână, 1 ou, 3 linguri zahăr, coaja rasă şi sucul de la o lămâie, 1 lingură făină, 1/2 kg prune uscate, ceai cu lămâie.*

Se spală prunele şi se pun în ceai cu lămâie pentru rehidratare, înainte cu o zi. Pe urmă se pun la scurs şi se scot sâmburii. Se face un blat din 250 g făină, 100 g margarină, un vârf de cuţit de sare, 50 g apă, 1 ou, 1 lingură de zahăr. Se întinde foaia şi se căptuşeşte o formă de tort în aşa fel ca să fie căptuşite şi marginile formei. Se coace pe jumătate. După răcire se aşază prunele peste blat şi se acoperă cu următoarea compoziţie: se freacă un ou întreg cu un pahar de lapte, cu 3 linguri de zahăr cu coaja rasă şi zeama de la o lămâie şi 1 lingură de făină. După omogenizare se toarnă peste prune şi se pun în cuptor până la rumenire. După răcire se taie felii.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Sfaturi sănătoase

Păstrarea uleiului vegetal timp îndelungat, fără să se altereze sau să-şi piardă calităţile nutritive, este posibilă dacă se pune întâi o linguriţă de oţet pe fundul sticlei în care apoi se toarnă uleiul.

Carnea proaspătă se păstrează bine în lipsa frigiderului dacă este învelită într-o pânză înmuiată în oţet sau în saramură. Apoi se ţine într-un loc răcoros.

Păstrarea mai multe zile a unei păsări tăiate, fără folosirea frigiderului, este posibilă dacă se introduce în interiorul păsării o ceapă întreagă, necurăţată.

Drojdia de bere se păstrează bine în făină sau în sare de bucătărie. Altă metodă constă în presarea drojdiei de bere într-un borcan sau pahar, după care recipientul respectiv se întoarce cu gura în jos, pe o farfurie cu puţină apă.

Cafeaua este mai savuroasă dacă se pun câteva cristale de sare în apa din ibric, înainte de fierbere.

Uleiul în care se prăjesc cartofii nu-şi va modifica gustul şi culoarea, putându-se folosi astfel de mai multe ori, dacă în vasul în care se păstrează se pune o coajă de ou.

Muştarul rămâne proaspăt şi nu se usucă în borcan dacă peste el turnăm un strat de oţet.

Nu există TINEREŢE FĂRĂ BĂTRÂNEŢE

Se spune că prin creşterea continuă a mediei de vârstă, planeta va arăta în viitor ca un tărâm al... capetelor albe. Asta înseamnă că, în ciuda progreselor uimitoare ale geneticii, mitul tinereţii fără bătrâneţe va rămâne, cel puţin în viitorul relativ apropiat doar o fascinantă poveste. Ne place sau nu, toţi trebuie să acceptăm că pentru fiecare dintre noi există – cel puţin teoretic – şi „o vârstă de aur", cea de după 65 de ani.

Dar asta nu e o tragedie, mai ales că în societatea contemporană, vârsta oamenilor se apreciază mai degrabă în funcţie de aptitudinile intelectuale şi sociale decât în funcţie de vârsta biologică, înscrisă în actul de identitate. Viaţa ne dă exemple la tot pasul: unii indivizi sunt bătrâni, deşi din punct de vedere al anilor pe care îi au sunt încă tineri (chiar şi despre unii adolescenţi s-a ajuns să se spună că au gândire şi comportament de om bătrân). În general, aceştia fac parte din categoria resemnaţilor, a celor lipsiţi de energie şi iniţiativă, a celor ce nu au un ţel spre care să tindă, ca şi cum viaţa lor a ajuns deja la capăt şi nu mai au o motivaţie intensă de a trăi. Alţii, dimpotrivă, în ciuda amprentelor trecerii anilor, vizibil înscrise pe chip şi pe trup, rămân tineri şi plini de vlagă, activi, interesanţi şi surprinzători din punct de vedere fizic şi intelectual, până la vârste foarte înaintate.

E o tragedie să ajungi la bătrâneţe?

Depinde cum priveşti lucrurile. Dacă te gândeşti la forţa fizică, la energia şi la sănătatea aproape imbatabilă, tinereţea este cel mai frumos dar erodat de timp. Dacă însă cântăreşti puterea de judecată şi pătrundere a tot ce te înconjoară, răbdarea de a privi lumea prin prisma experienţei de viaţă şi nu a teribilismului, bătrâneţea poate fi considerată o etapă demnă de invidiat. Nu e tocmai o întâmplare faptul că filozofii, scriitorii, compozitorii, pictorii etc., care îmbogăţesc zestrea spirituală a omenirii, devin mai profunzi, mai siguri pe creaţia lor o dată cu avansarea în vârstă.

Dar maladiile specifice vârstnicilor?

Este adevărat că în societatea contemporană circa 80 la sută din persoanele trecute de 65 de ani se confruntă cu cel puţin o problemă de sănătate, fie că e vorba de tensiune arterială, de artrită, de boli de inimă sau ale articulaţiilor... Dar tot adevărat este că suferinţa prematură datorată unor boli cronice sau cu manifestări acute este rezultatul numeroşilor factori ce ţin de modul de viaţă, cum ar fi fumatul, consumul excesiv de alcool, cafea, grăsimi şi alte alimente dăunătoare sănătăţii, lipsa de mişcare, creşterea în greutate, abuzul de medicamente etc.

Până şi scăderea capacităţii memoriei poate fi considerată o prejudecată, de vreme ce cercetările efectuate pe diferite loturi experimentale de subiecţi demonstrează că la orice vârstă, stresul, oboseala excesivă, suprasolicitarea îndelungată fizică şi psihică a organismului, lipsa de motivaţie şi de satisfacţie în plan profesional şi personal... pot provoca scăderi ale memoriei. Deşi incidenţa maladiei Alzheimer (demenţa senilă) este în creştere şi ea reprezintă o serioasă problemă aflată sub „lupa" oamenilor de ştiinţă pentru a-i găsi cauzele şi remediul, majoritatea indivizilor îşi păstrează funcţia de memorare la parametri normali, în special dacă sunt activi din punct de vedere fizic şi intelectual.

Cum se poate îmbătrâni frumos?

Răspunsul e simplu deşi multora poate să le sune a lozincă, dar tot oamenii de ştiinţă sunt cei care, venind cu rezultatele cercetărilor pe care le efectuează, demonstrează că implicarea în diverse acţiuni sociale, practicarea exerciţiilor fizice, dobândirea unei mai bune înţelegeri asupra rolului alimentaţiei sănătoase, începerea mai de timpuriu a preocupărilor pentru menţinerea sănătăţii întârzie tot mai mult îmbătrânirea. Ba mai mult, oamenii de ştiinţă descoperă că păstrarea unei atitudini optimiste, pozitive, are capacitatea de a întări sistemul imunitar al organismului. Or, se ştie că acest sistem de apărare, extrem de complex, constituie una din principalele chei în menţinerea sănătăţii şi, implicit, a sentimentului de tinereţe.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Tratamentul medicamentos în hipertensiune

DORIN DĂSCĂLESCU din Bucureşti. *Faptul că medicul cardiolog care vă supraveghează modifică periodic schema de tratament (înlocuind medicamentele sau schimbând dozele) nu denotă nesiguranţă sau necunoaşterea cu precizie a diagnosticului, cum presupuneţi dv. Dacă veţi citi cu atenţie prospectul fiecărui medicament care vi se administrează, veţi observa că la majoritatea există specificaţia că dozele se administrează în funcţie de răspunsul pacientului la medicamentul respectiv. În literatura de specialitate, de asemenea se precizează că dacă organismul nu răspunde la tratament, în sensul că stabilizarea şi menţinerea valorii tensiunii nu atinge nivelul considerat optim pentru persoana în cauză, se înlocuieşte cu alt medicament sau cu o combinţie cu doze mici din altă clasă de medicamente. Deci, impresia dv. că sunteţi pe post de cobai, obligat să suportaţi încercările de a găsi tratamentul ideal, nu este, teoretic cel puţin, justificată. În trei sau cel mult şase luni de la spitalizarea pentru tensiune oscilantă, bloc de ramură dreapta etc., cu siguranţă, prin tatonare, specialistul în cardiologie va stabili tratamentul optim, de lungă durată. Deşi beneficiaţi de un diagnostic clar, pe care l-aţi precizat şi în scrisoare, nu se pot face recomandări de medicaţie prin corespondenţă.*

Enurezie, la adolescenţă

V.I. din Vaslui. *„Am 18 ani şi în fiecare noapte urinez în pat fără să-mi dau seama. Când eram mic, părinţii mei mă băteau pentru asta. Când au văzut că nu rezolvă nimic cu bătaia şi nici cu faptul că mă făceau de ruşine la cine le ieşea în drum, m-au lăsat în plata Domnului; cu mine nu s-a produs nici o schimbare, noaptea e un chin pentru mine, de când mă ştiu dorm pe saltea udă. Problema e că a venit vremea armatei şi mi-e frică de ce-ar putea să mi se întâmple acolo din cauza celor ce v-am spus. În rest sunt sănătos, nu mă îmbolnăvesc uşor, nici n-am fost vreodată internat în spital". Înţelegem că din partea familiei nu ai primit un sprijin în această problemă, altfel, în mod normal, până la vârsta asta trebuia să beneficiezi de un serios consult medical, pentru a stabili cauza acestei situaţii şi măsurile de remediere. Cu alte cuvinte, este absolut obligatoriu să fii tu însuţi hotărât să rezolvi situaţia, să te prezinţi la medicul de familie, să cooperezi cu el. Abia după ce vei cunoaşte cauza (sau cauzele) acestui „obicei", cum îl numeşti tu, se poate trece, cu multă răbdare şi insistenţă, la corectarea lui. Măcar de frica armatei şi de dragul unei viitoare căsătorii, trebuie să te grăbeşti.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

SPORTUL gleznelor sensibile

Ce sporturi pot fi practicate de persoanele cu glezne fragile, cu articulaţii gata oricând să facă probleme?

RECOMANDATE:

- Alergarea. Cu condiţia de a purta o încălţăminte adecvată (ghete de sport) şi de a alege drept traseu un drum neaccidentat. Mersul pe bicicletă şi înotul sunt de asemenea recomandabile, în ultimul caz condiţia fiind să nu se poarte labe de înot care pot provoca entorse.

POSIBILE:

- Mersul cu role, schiul pe piste netede, schiul de fond. Paradoxal, aceste sporturi considerate „cu grad de risc", sunt în realitate puţin periculoase pentru glezne; încălţămintea folosită, foarte înaltă şi fixă pe glezne, reprezintă o protecţie suficientă pentru articulaţiile fragile.

DE EVITAT:

- Tenisul, baschetul, voleiul, handbalul. Aceste sporturi presupun sărituri repetate, care pot duce la entorse. De asemenea, dansul clasic şi mai ales cel modern pun sub tensiune riscantă ligamentele de la glezne.

FOAMEA DUREROASĂ

Unele persoane se plâng de o senzaţie de foame irezistibilă, care ajunge să fie dureroasă, cu o senzaţie intensă de gol în stomac şi care se calmează doar mâncând. În general acest lucru se întâmplă în timpul noptii, uneori la scurt timp după culcare. Acesta este un simptom asemănător celor din ulcerul gastroduodenal. Se datorează unui exces de sucuri gastrice care irită mucoasa peretelui stomacului, provocând contracţii violente, cunoscute sub denumirea de spasme de foame. În aceste cazuri speciale e recomandabil să se mănânce o cantitate mică de alimente alcalinizante ca: lapte rece, banane sau mere, pâine prăjită sau cereale. E bine să se evite alimentele fierbinţi, picante, ceaiul, prăjelile şi mâncărurile grele.

Ce este o sarcină extrauterină?

– Dl. Radu M. din Arad ne scrie că soţia sa (26 de ani) a avut o sarcină extrauterină şi că acum are discuţii foarte aprinse cu el pentru că doreşte să mai încerce încă o dată să aibă un copil. „Eu nu ştiu prea bine ce este aceea o sarcină extrauterină", spune Dl. Ionică „şi deci nu ştiu dacă să fiu sau nu de acord cu ea. Cât de mari sunt riscurile? Eu, ca soţ, trebuie să fac ceva pentru a o feri pe ea? De exemplu să nu mai avem raporturi sexuale până când nu se clarifică situaţia?"

– Sarcina extrauterină reprezintă o sarcină care, în loc să se dezvolte la nivelul mucoasei uterine special pregătită hormonal pentru aceasta, creşte în alte zone ale aparatului genital intern feminin (cel mai adesea la nivelul trompelor uterine) sau chiar în cavitatea peritoneală. Dezvoltându-se în alte zone care nu sunt pregatite pentru aceasta, se produc leziuni grave care uneori pun în pericol viaţa mamei. În funcţie de tipul de sarcină extrauterină pe care soţia dumneavoastră a prezentat-o, de tipul de intervenţie la care probabil a fost supusă, împreună cu medicul ginecolog veţi hotărî dacă este sau nu cazul unei noi sarcini. Raporturile sexuale nu sunt interzise. Trebuie avută în vedere eventualitatea apariţiei unei sarcini patologice şi luate măsurile în consecinţă.

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– O tânără corespondentă (19 de ani) din Sfântu Gheorghe, A.T., readuce în discuţie problema tulburărilor de ciclu menstrual şi „prea slaba dezvoltare" a sânilor. „Cine este de vină", ne întreabă ea? Ce se poate face?

– Stimată domnişoară, la 19 ani dezvoltarea organismului feminin, am mai spus-o, este departe de a fi încheiată, şi aceasta din toate punctele de vedere! Nu poate fi vorba de desăvârşirea maturizării fizice, psihice etc. În ce sens? Pentru că, hormonal, nu s-a realizat echilibrul care să caracterizeze o femeie matură. Până la împlinirea acestui deziderat, care variază de la o persoană la alta, este firesc să mai apară tulburări endocrine de tipul celor descrise de dumneavoastră. Pentru sănătatea dumneavoastră, un consult medical efectuat de un specialist poate însemna foarte mult!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

BEREA fără alcool, bună?

Berea fără alcool are calităţi nutritive egale cu berea tradiţională? Sau altfel spus, îngraşă ca şi berea obişnuită? Nu. În primul rând, după cum îi spune şi denumirea, această bere conţine o cantitate aproape nesemnificativă de alcool (1,2 grade cel mult), iar în privinţa conţinutului caloric acesta este de două ori mai mic decât al berii tradiţionale. Din păcate însă, aportul de potasiu este şi el mai mic (238 mg/l faţă de 380 mg/l), şi de asemenea cel de magneziu (47 mg/l faţă de 88 mg/l). În ciuda acestor diferenţe, berea fără alcool rămâne o bună sursă de vitamine din grupul B.

PRIMITIVI ÎN ERA COSMICĂ

YANOMAMO

„Război pentru cucerirea femeilor"

În umbra pădurilor luxuriante ecuatoriale, acolo unde graniţa dintre Venezuela şi Brazilia e doar o himeră, Yanomamo înseamnă drama unei etnii de indieni lovite de o gravă anomalie demografică: se nasc 4-6 băieţi pentru o singură fată. În dialect, Yanomamo s-ar putea traduce desfăşurat „ cucerirea (obţinerea) unei femei e dificilă ca doborârea unui copac". Antropologul american Napoleon A.Chagnon a cercetat aproape 15 ani (cu intermitenţe) această etnie amerindiană (descoperită abia în anii '80), încercând să-i înţeleagă mentalitatea şi cauzele „deficitului hormonal-sexual".

Scenă de confruntare a bărbaţilor aleşi

PĂTLAGINĂ ŞI RIDICHI „SFINTE". Trăind ca în epoca de piatră şi ocupându-se cu vânătoarea şi pescuitul, ai putea spune că triburile Yanomamo (aproximativ 15 mii de suflete) nu au avansat deloc faţă de omul de acum 8-10 mii de ani. Însă ritualul prin care toate felurile de mâncare – predominând fierturile („supele") fără carne – sunt „sfinţite" i-a atras atenţia antropologului. Conform tradiţiei multiseculare, bărbaţii (principalii bucătari) picură în fiecare „castron" o „licoare preoţească" (şamanică) pe bază de plante asemănătoare pătlaginei, unde există şi un nelipsit extras al unei varietăţi de ridichi.

Curios este faptul că, o dată cu modificarea „meniului" ritualic, tribul s-a despărţit în două sub-triburi, Maowa şi Kaobawa, trăind în sate separate. Membrii Maowa au renunţat treptat la pătlagină, înlocuind-o cu un preparat din banane fermentate. Cei din Kaobawa sunt conservatori şi nu acceptă nici o variaţie a „ingredienţelor divine". Prof.Chagnon crede că diversificarea s-a produs pe la mijlocul secolului trecut. Consultând mai mulţi nutriţionişti şi coroborând datele ştiinţifice cu istoria confruntărilor dintre cele două grupări sub-tribale, cercetătorul a concluzionat: anomaliile demografice se datorează excesului de proteine şi vitamine prezente în alimentaţie. Astfel, de cel puţin 7-8 decenii, *în grupul Kaobawa există un deficit de fete, în timp ce în Maowa se păstrează echilibrul demografic.*

LUPTĂTORII DE ELITĂ. Numai câte 75 de bărbaţi se confruntă în lupte organizate şi provocate de Kaobawa. Este o formă de război ce demonstrează că etnia Yanomamo evită un genocid, ştiind că populaţia totală este în continuă descreştere. Pe un teren anume pregătit, luptători de elită se înfruntă cinstit, cu braţele goale – un fel de trântă -, supravegheaţi de „arbitri". Doborârea la pământ înseamnă victorie. Un Kaobawa învingător poate alege 2-3 fete Maowa, iar un Maowa victorios primeşte mari recompense în produse (în special arme de vânătoare)... La ora călătoriilor spaţiale ale semenilor lor, Yanomamo se luptă cu „blestemul fetelor nenăscute".

Bărbaţi Kaobawa pregătindu-se de vânătoare

ATLAS SPIRITUAL

Salzburg

oraşul lui Mozart

Capitală a provinciei austriece omonime, Salzburg („Oraşul salinei") este o veche fortăreaţă medievală aşezată pe două coline separate de râul Salzach, pe coasta Alpilor. Cu o populaţie cât a unui mare cartier bucureştean (140 de mii de locuitori), această urbe – numită pretenţios şi „Roma germană" – a fost dominată, din secolul XIV şi până la apariţia lui Mozart, de o mare tradiţie a muzicii religioase. Puternicul cler de aici a avut o deschidere aparte către maeştrii organişti italieni şi germani. Aceasta era atmosfera spirituală când, în 1756, a venit pe lume cel ce avea să scoată din anonimat modesta localitate. Înainte de Mozart, la Salzburg se aculta muzică în edificii seculare, precum Cetatea Moosham, castelul Hellbrun sau castelul Hohensalzburg. Dar după intrarea oraşului în sfera atenţiei muzicienilor din întreaga Europă, au apărut lăcaşuri impunătoare pentru festivalurile anuale desfăşurate aici, precum Marele Teatru de vară „Festspielhaus", Domul şi „Grădina Rezidenţei"... Faima muzicală a pornit din Strada Grânelor (Getreidegasse) nr.9, unde s-a născut, ca o „pacoste", al 7-lea copil al muzicianului Leopold Mozart. Aici, în Casa memorială, deasupra clavecinului unde a cântat prima oară autorul „Flautului fermecat", stă scrisă fraza pe care orice locuitor al Salzburg-ului o ştie pe de rost: „Tată, vioara trebuie acordată altfel, are un sfert de ton mai sus decât clavecinul!" Mozart nu împlinise şase ani când a rostit-o...

Iodul şi instinctul de ucigaş

La Centrul de cercetări marine din San Francisco s-a produs o descoperire extrem de interesantă şi pentru om – având în vedere că este vorba de un mamifer. Profesorul Brian Richards a „pescuit" şi a găzduit anul trecut o balenă ucigaşă (orca) de 7 ani, găsită rănită în largul coastelor californiene. Nu mai era vorba de un pui, şi totuşi Richards a încercat nu numai s-o vindece, dar s-o facă să renunţe la instinctele sale de agresiune feroce. El i-a aplicat un tratament alimentar bazat pe foarte mult iod – extras din multe soiuri de alge. În mod normal, balenele nu suportă o astfel de modificare a hranei lor, iodul având şi un miros specific. Dar minunea s-a întâmplat. După ce în primele luni de tratament „Shamu" (de 5 metri lungime şi cântărind două tone) n-a suportat nici un vecin în bazinul său de... 22 de hectare, acum a devenit extrem de blândă şi chiar tandră. Iodul a produs o transformare importantă a metabolismului glandelor, inclusiv a secreţiei hormonale. În fotografie, Shamu îl pupă pe prof. Richards, care afirmă că are curajul acum să-şi pună capul între fălcile pacientei lui.

Pedalând pe MARELE LAC SĂRAT

Cea mai mare viteză de evaporare a unui bazin hidrografic se înregistrează în zona Marelui Lac Sărat din statul american Utah (vestul SUA). Aşezată deasupra unui şanţ tectonic, această vastă întindere de apă (aproximativ 60 de mii de kilometri pătraţi) se află foarte aproape de temperaturile înalte ale mantalei superioare a scoarţei terestre, fapt care-i favorizează cea mai rapidă evaporare. ***Nivelul apelor poate scădea într-un an şi cu 1,5-2 metri,*** *în funcţie şi de cantitatea de precipitaţii. Pe de altă parte, datorită poziţiei lui geografice aparte, Marele Lac Sărat are numai surse de alimentare (ploi, râuri şi pârâuri), dar nu şi posibilitatea de scurgere – cum are, de exemplu, Lacul Victoria, din care izvorăşte Nilul. În consecinţă, aici ori apa „dispare" în anii secetoşi, ori se produc revărsări catastrofale. Locuitorii din această regiune sunt fie victimele inundaţiilor, fie protagoniştii unui fenomen unic în lume: în perimetrele de unde apa s-a evaporat, rămâne o uriaşă crustă de sare, care poate fi folosită de traficul rutier, pentru a scurta drumurile dintre autostrăzile din jur. Fotografia surprinde o astfel de situaţie, când şi biciclete, şi camioane circulă prin locurile unde, cu doar câteva luni în urmă, exista apă.*

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

EXPLORATOR

KRAKATAU

cea mai tânără junglă a lumii

1883, 27 august. O erupţie vulcanică unică prin forţa ei, având o putere de distrugere dublă faţă de bomba de la Hiroşima, a spulberat tot ceea ce însemna viaţă în triunghiul de insule Krakatau şi în zonele limitrofe ale Javei, Sumatrei şi Borneo, formând în Oceanul Indian valuri de peste 32-35 de metri. Au murit pe loc 2.700 de persoane, alte 32.000 în orele imediat următoare. Flora şi fauna au fost pârjolite, acoperite de lavă şi cenuşă. Singurele vietăţi supravieţuitoare găsite de biologi după o lună au fost câteva exemplare de „păianjen microscopic". Se înstăpânise acolo un peisaj selenar, fără urmă de viaţă...

1923, la 40 de ani după catastrofă. Pe ruinele aride, biologii constată o renaştere timidă a naturii. Sunt identificate 28 de specii de plante şi 126 de specii de vieţuitoare, majoritatea insecte şi păsări migratoare. Verdele îşi face loc în cenuşiul ce domină insulele Krakatau, în timp ce coşul craterului central încă fumegă...

Anul 2000. O cercetare a ţinuturilor moarte de acum 117 ani se finalizează cu un raport uluitor al biologilor indonezieni, prezentat pe larg în revista „Geo-Wilde Life". Nu numai că vegetaţia s-a îmbogăţit şi cu arbuşti şi arbori ecuatoriali, dar au apărut mii de hectare de junglă autentică, cea mai tânără de pe planetă. Pe straturile de rocă vulcanică s-a format un strat crescând de biomasă fertilă, adusă de vânturi, de păsări şi insecte din Sumatra şi Java. Prin anii '30-'40 au migrat aici primele familii de băştinaşi, „coloniştii apocalipsei Krakatau", aducând cu ele şi animale domestice, oi şi bivoli, dar şi câini şi pisici. La loc de cinste, ei au repopulat insulele cu un mamifer sălbatic ciudat...

Triunghiul insulelor Krakatau

Rinocerul pitic, trăitor în noua junglă

RINOCERUL PITIC ÎMBLÂNZEŞTE VULCANUL. După dezastrul din 1883, noii locuitori ai arhipelagului Krakatau cred cu tărie în „blestemul rinocerului". Tradiţia spune că varietatea de rinocer pitic, specifică acelei regiuni, n-a fost apărată contra leoparzilor – simbol malefic. Înmulţirea necontrolată a acestora a dus la dispariţia inocentelor ierbivore (de talie mult mai mică decât varietatea clasică indiană sau africană), înainte de 1883. Băştinaşii asistaseră pasivi la acest carnaj, căci micul rinocer le distrugea de multe ori culturile... Ei cred că de aici a provenit „marea supărare a vulcanului", şi rinocerul pitic este protejat acum ca un zeu binefăcător, care înduplecă „focul din măruntaiele Pământului". Marile revărsări ale apelor Oceanului Indian au format în zonele joase ecosisteme acvatice foarte bogate. Peşti, crustacee, moluşte şi batracieni au reapărut, alături de o vegetaţie luxuriantă. Mai greu de explicat este prezenţa micilor reptile, dar probabil că ouăle de şopârle au sosit aici la „bordul" resturilor vegetale care plutesc între Krakatau şi Sumatra, Borneo şi Java, prin strâmtoarea Sunda.

Un paradis ştiinţific pentru biologii întregii lumi, renaşterea accelerată a junglei Krakatau (şi a vecinătăţilor ei), în mai puţin de un secol, este un semn încurajator pentru puterea naturii de a face faţă dezastrelor.

CAPELA SIXTINĂ

a preistoriei a fost salvată

Grota din Altamira se afla într-un proces ireversibil de degradare. Pentru a o reda publicului în toată splendoarea ei, experţii au încercat să o restaureze imitând gesturile artiştilor preistorici.

DORIN MĂRAN

De doi ani câţiva profesori de la Facultatea de Arte Frumoase din Madrid lucrează la restaurarea picturilor din grota din Altamira, supranumită şi Capela Sixtină a preistoriei. Semnele degradării pereţilor şi boltei sunt

evidente şi asta datorită, în mare parte, exploatării mai vechi a unei cariere aflată deasupra grotei. Începând cu secolul al XIX-lea, când a fost descoperită, s-au efectuat în mod regulat lucrări de consolidare a pereţilor a căror structură prezenta multiple fisuri. Începând cu anii '80 numărul vizitatorilor a fost redus la trei sau patru grupuri de cinci persoane pe zi. Şi asta pentru că vaporii de apă şi căldura degajate de corpul vizitatorilor antrenau variaţii bruşte de umiditate şi de temperatură care bulversau echilibrul natural al grotei, provocând modificări fizice, chimice şi microbiologice care puneau în pericol integritatea picturilor multimilenare. Una din măsurile urgente care s-au impus au fost facsimilele, copii de foarte bună calitate destinate publicului. Dincolo de evidenta sa frumuseţe, grota din Altamira constituie o cotitură în istoria artei, fiind prima de acest fel descoperită (în 1879). Timp de 20 de ani, Marcelino Sanz de Sautuola, cel care a descoperit-o, a încercat să convingă oamenii de ştiinţă de atunci că extraordinarele figuri parietale au fost realizate de oameni preistorici. Autenticitatea lor a fost recunoscută de-abia în 1902. Referindu-se la aceste picturi, Pablo Picasso a exclamat: „Nici unul dintre artiştii de azi n-ar putea realiza astfel de opere. „O formulă de complezenţă poate, care ascunde totuşi un emoţionant adevăr. Restauratorii picturilor l-au resimţit intens în timp ce lucrează, încercând să intre în pielea artiştilor preistorici, încercând să înţeleagă fiecare gest, sentiment care i-a animat. După doi ani de muncă a fost terminat şi plafonul policrom, una din capodoperele artei paleolitice occidentale, folosindu-se aceleaşi procedee tehnice ale epocii magdaleniene de acum 15000 de ani. Totul a fost reprodus cu exactitate: figuri de bizoni, cai, bouri, cerbi, dintre care unul având o mărime de 2,20 m, fără să se neglijeze suportul de piatră calcaroasă a cărei tentă de vechime trebuia scoasă în evidenţă, cu toate defectele şi asperităţile originale. Pentru a se ajunge la această performanţă „milimetrică" măsurătorile cu laser efectuate au atins peste 4000 de puncte pe metru pătrat. S-au folosit aceiaşi coloranţi „preistorici" realizaţi din pigmenţi de oxid de fier şi carbon vegetal, iar ca liant, apa. Lucrările au fost definitivate în decembrie 2000 dar inaugurarea oficială va avea loc în 2001. Un test asupra căruia experţii internaţionali dar şi publicul care poate compara imaginile restaurate cu cele originale din facsimile, se vor pronunţa în acest an când va avea loc inaugurarea oficială.

OCEANUL ANTARCTIC

o capcană pentru CO_2

Apele reci ale Antarcticii ţin prizonieră o cantitate de bioxid de carbon atmosferic între 30 şi 50 la sută din totalul captat de oceanele planetei, adică 2 miliarde de tone de carbon în fiecare an. Aceste rezultate, stabilite după 10 ani de cercetări, au fost comunicate de Institutul Universitar European al Mării (IUEM)

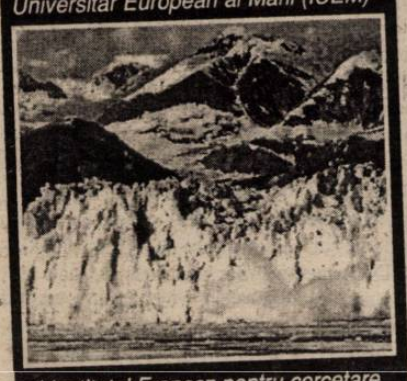

şi Institutul Francez pentru cercetare şi tehnologie polară (IFRTP). Potrivit studiilor efectuate de IFRTP, capacitatea oceanului austral de a reţine acest gaz ar putea fi chiar mai mare. (A.H.)

Călătorie în

„Oraşul interzis"

IRINA STOICA

China nu este doar o ţară a tapiseriilor de mătase şi a stampelor delicate a miniaturilor elegante, ci şi o ţară a construcţiilor impunătoare. Marele zid chinezesc este numai un exemplu în acest sens. Această construcţie uriaşă, folosind peste 200 de milioane de metri cubi de piatră, a făcut numeroase victime datorită efortului supraomenesc la care erau supuşi constructorii. Există multe legende legate de această construcţie ciclopică. Una dintre ele spune că împăratul care iniţiase şi realizase faimosul zid, s-a îndrăgostit nebuneşte de o fecioară pe care a adus-o la palat vrând să şi-o facă soţie. Tânăra care nu-şi putea uita iubitul, mort în timpul ridicării zidului, s-a aruncat de pe acesta pentru că onoarea de a deveni soţia împăratului nu-i putea şterge din suflet prima iubire. Zidul nu este însă singura minune a acestei ţări. În 1974, nişte ţărani care săpau o fântână au

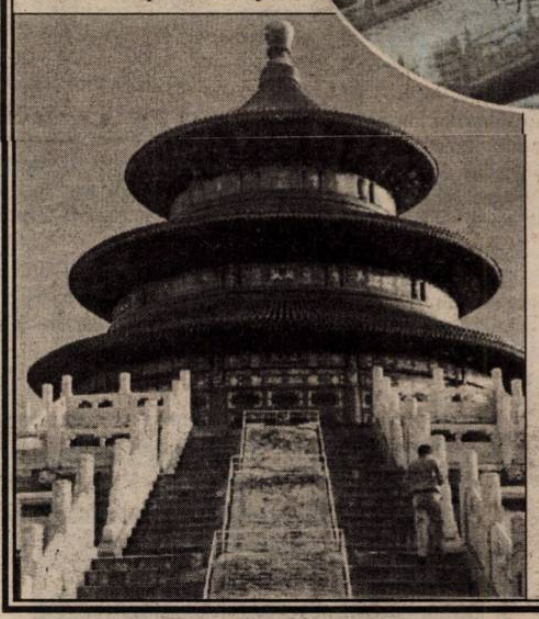

descoperit la mai puţin de 1,5 metri adâncime o armată de lut alcătuită din şase mii de oşteni şi peste 100 de care de luptă, toate de mărimea naturală. Ei străjuiau mormântul primului împărat al Chinei, Qin Shi Huang Di, care a domnit între anii 259 şi 210 înainte de Hristos. Mormântul a fost descoperit în 1962, dar abia în 1974 a fost deschis. Cu această ocazie a fost descoperită şi o armată de lut alcătuită din şase mii de oşteni zăcând acolo de peste 22 de secole. O adevărată lume de basm trăieşte prin forţa ei artistică în „Oraşul interzis" aflat în inima Beijingului. În jurul acestuia s-a dezvoltat capitala. Reşedinţă împărătească vreme de 543 de ani fascinanta cetate s-a numit „oraşul interzis" pentru că cei care aveau permisiunea să pătrundă aici nu puteau rămâne peste noapte. Şirul de splendori arhitectonice, înălţate după acele canoane proprii ţării, este împodobit cu paravane de mătase, păuni din pietre semipreţioase, bijuterii, şi o uluitoare colecţie de ceasuri aflată în palatul Kuningun unde se oficiau căsătoriile imperiale. Tot o minune a artei şi priceperii vechilor meşteşugari este şi Templul Cerului, poate cel mai frumos dintre toate templele oraşului. Un complex alcătuit din trei edificii împodobite cu stâlpi cu basoreliefuri şi coloane vopsite în roşu simbolizând anotimpurile, lunile şi orele zilei impresionează printr-un fast arhitectural unic, dar şi prin mulţimea simbolurilor. Pentru a vizita toate aceste splendori îţi trebuie un timp considerabil, dar, fascinat de istoria închisă aici, nu te poţi opri să nu admiri în egală măsură oamenii din afara „oraşului interzis", oameni care, mergând zilnic pe bicicletele lor, se străduiesc să-şi menţină valorile trecutului.

Viitorul aparţine spaţiului

Sateliţii GPS în serviciul „SAT-GUARD MONITOR"...

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Într-o comunicare prezentată la al 26-lea Congres Internaţional de Astronautică, acum un sfert de veac (!), Lisabona, septembrie 1975, prof. I Bekey anticipa printre alte utilizări ale sateliţilor şi pe aceea că vor avea capabilitatea de a semnala pătrunderile prin efracţie în locuinţe, imobile, depozite etc. Deşi atunci părea cam... forţată, această previziune s-a împlinit relativ recent şi unul din promotori este firma americană care implementează sistemul SAT-GUARD MONITOR. Sistemul de tip anti-furt avansat este destinat să protejeze chiar şi autovehiculele de încercările de efracţie şi, evident, de furt. În acest scop este folosită o interesantă combinaţie de înaltă tehnologie între semnalele recepţionate de la sateliţii de navigaţie din sistemul GPS (Global Positioning System – Sistem global de poziţionare; (vezi fotografia) şi dispeceratul de emisie-recepţie de telefonie mobilă GSM efectuat cu ajutorul programului Dialog. Astfel, chiar dacă sistemul – să-i spunem clasic anti-furt – al unui automobil ar fi dezactivat de infractori, aceştia nu vor putea să pornească şi deci să fure maşina, iar proprietarul şi cel mai apropiat post de poliţie vor fi instantaneu alarmaţi de tentativa de „agresare" a autovehiculului respectiv, cu precizarea momentului şi a poziţiei în spaţiu a acestuia. Toate aceste servicii deosebit de interesante şi totodată extrem de utile vor fi posibile dacă la bordul autovehiculului este montat un receptor GPS conectat la un telefon mobil: tentativa de furt declanşează automat atât funcţionarea receptorului GPS, care stabileşte automat poziţia vehiculului semnalizând la momentul respectiv tentativa de efracţie şi, totodată, declanşează transmiterea către proprietar şi poliţie a datelor respective.

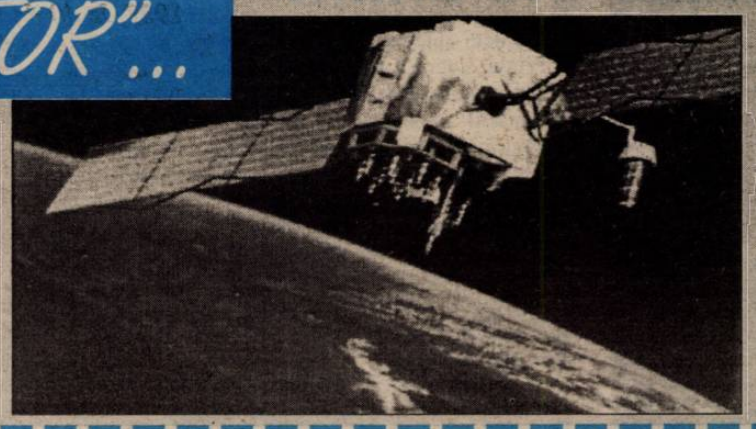

Cele de mai sus necesită câteva date despre GPS, chiar dacă performanţele acestui sistem satelitar de navigaţie a mai fost prezentat în paginile revistei MAGAZIN: sistemul GPS constă din trei segmente: segmentul spaţial, segmentul de control şi urmărire şi cel al utilizatorilor. Fiecare satelit din cei 24 care evoluează pe orbite aproape circulare la 20200 km înălţime, transmite mesaje de navigaţie, propriile sale efemeride şi date de timp, cu corecţiile implementate de antenele staţiilor segmentului de control, astfel încât echipamentele receptoarelor utilizatorilor pot afişa poziţia tridimensională şi viteza vehiculelor acestora...

De menţionat că SAT-GUARD MONITOR acţionează şi în ţara noastră, beneficiarii potenţiali urmând să achite iniţial 950 $ şi apoi un abonament lunar de 25 $...

(Va urma)

Lumile de dincolo de lume

Civilizaţii străvechi paralele?

MIHAELA DOROBANŢU

Mesajul cu care s-a întors pe Pământul „obişnuit" Amiralul Byrd este nu doar unul tulburător, ci mai ales unul foarte serios: putem să nu acceptăm NIMIC din această „poveste" şi cu atât mai puţin existenţa unei civilizaţii paralele care, chipurile, ar exista „acolo", în măruntaiele Terrei, pentru a ne furniza nouă cunoştinţele indispensabile pentru a reîncepe viaţa. Un lucru este însă absolut real, mai ales în măsura în care, din păcate, devenim din ce în ce mai conştienţi de el: posibilitatea dispariţiei civilizaţiei actuale într-un cataclism, fie el natural, fie provocat de om. Se pare că suntem sortiţi unui permanent reînceput al vieţii pe planeta noastră (şi, de ce nu, în întreg spaţiul cosmic). Cât au fost de reale Atlantida, Lemuria şi alte asemenea lumi? Cunoaşterea Terrei de către om se pare că nu este suficient de avansată pentru a da un asemenea răspuns. Şi oricine are dreptul să nu creadă sau cel puţin să se îndoiască. Ne rămâne în acest caz să dăm explicaţii nu neapărat raţionale, dar cel puţin plauzibile, la o seamă de descoperiri – mai potrivit spus poate, de date care sunt oferite omului modern.

James Churchward descoperă în India două serii de tăbliţe – tablele Naacal; William Niven descoperă în Mexic o impresionantă colecţie de pietre gravate. Ce legătură există între ele? Primele sunt redactate folosind simboluri şi caractere Naga. Conform legendei, ele ar fi fost apoi transportate în Birmania şi de aici în India. Având în vedere că poporul Naacal a părăsit Birmania acum 15000 de ani, ele nu pot fi mai recente decât această dată. În schimb, pietrele gravate din Mexic au cel mult 12000 de ani. Ele povestesc despre crearea lumii şi originea vieţii şi completează perfect informaţia oferită de tablele din India, confirmându-le în acelaşi timp!

Concluzia? Renunţând la orice alte scenarii, este vorba de o civilizaţie extrem de avansată – în unele privinţe, se poate spune, mai avansată decât cea a noastră de astăzi – care a existat pe Pământ încă din noaptea timpurilor. Şi imaginea noastră asupra istoriei lumii începe să aibă un alt aspect. Unul stupefiant. Pentru că aglomerări de cultură, cunoaştere şi civilizaţie cum au fost Babilonul, Persia, Egiptul, par a fi de fapt „ultimele pâlpâiri" ale unei prime mari civilizaţii care s-a stins. Şi care, la rândul său, s-a născut în America de Nord şi în Orientul Îndepărtat. Sau între ele. „Între", unde, de vreme ce între cele două există „doar" Oceanul Pacific? Care s-ar putea într-adevăr să ascundă în adâncurile sale vestita ţară Mu. Simplă legendă? Fascinaţia dispariţiei într-o singură noapte a unei incredibile civilizaţii? Cu foarte puţine excepţii, oamenii de ştiinţă s-au îndoit de la bun început că un imens continent ar fi putut exista în mijlocul Pacificului. După aceea însă au apărut documentele. Şi o dată cu ele nevoia de a le descifra şi mai ales de a le explica.

Misterioasa dispariţie a

CIVILIZAŢIEI MAYAŞE

AUREL DIANU

Spre deosebire de azteci şi incaşi, mayaşii nu au format un imperiu, ei constituind o federaţie de oraşe-sat, cele mai puternice fiind Seibal, Palanc, Coplen şi Tikal. Fiecare era guvernat de un „halach uinic" („om adevărat"), care deţinea puterea religioasă şi cea militară. Aceste oraşe, unele cu 100000 de locuitori, au avut o epocă de aur între anii 600 şi 900, fiind aliate între ele pentru a-şi putea mări puterea la nevoie. Se estimează că mayaşii erau în număr de 6 milioane. În jurul palatelor somptuoase, a piramidelor înalte de 60 de metri şi a templelor strălucitoare se întindeau periferii interminabile, cu străduţe ce formau o reţea neîntreruptă de la un oraş la altul. Savanţii mayaşi au reuşit să realizeze un calendar uimitor de precis, anul solar fiind estimat la 365,2420 zile, în timp ce astronomii de azi l-au stabilit la 365,2422 zile. Tot ei au inventat „zero", reprezentând printr-o cochilie, cifră necunoscută până atunci nici de romani, nici de greci. În ceea ce priveşte arta, ea a fost uimitoare, lucru demonstrat şi de cele aproape 600 obiecte expuse la Veneţia, din Palazzo Grassi. Şi deodată, cu totul misterios, începând cu finele secolului IX, în marile oraşe nu se mai construiesc palate şi temple iar populaţia începe să le abandoneze. Când conchistadorii au debarcat la Yucatan, în anul 1519, au întâlnit numai ruine. Din cercetările făcute, rezultă că Palenc devine un oraş fantomă prin anii 850, iar Tikal prin 890. Ipoteze au fost multe catastrofe naturale – dar oraşele mayaşe au fost abandonate şi nu distinse. Epidemii – dar nu au fost descoperite gropi comune, aşa cum se întâmplă când bântuie ciuma. S-a mai spus că în dorinţa de a construi cât mai multe palate şi temple somptuoase, s-a distrus pădurea, iar solul a fost secătuit şi drept urmare, lipsa de hrană i-a gonit pe locuitori. Dar nici o dovadă nu a putut fi adusă în sprijinul acestor ipoteze. În fine, ultima ipoteză se referă la faptul că astronomii mayaşi, calculatori ai evenimentelor viitoare, ar fi primit „un mesaj de la divinităţile lor", o prezicere rea, să nu mai construiască nimic şi să fugă pentru a scăpa de nenorocirile ce vor veni.

Şi astfel, palate, piramide, temple, stele gravate, figuri ale zeilor săpate în jad, toate au fost părăsite şi timp de secole uitarea s-a aşternut, pădurea şi lianele acoperind totul, haosul vegetal distrugând o parte din bogăţiile unei mari civilizaţii.

Azi, urmaşi ai mayaşilor se găsesc în regiunea Chipaos, în inima junglei. Ei formează tribul Lacandons de Naho şi sunt în număr de 170 indivizi. În regiunea Melsabac şi Lacanta mai există două comunităţi cu aproximativ 300 de persoane ce au ca loc de pelerinaj Palencul (situat la 100 kilometri în nord-estul Mexicului) şi templul Yaxchilan (la frontiera Guatemalei cu Mexicul)...

Amprente ale spiritualităţii noastre

Mănăstirea Râmeţ

Aflată pe valea Geoagiului în Munţii Trascăului, Mănăstirea Râmeţ este unul dintre cele mai vechi aşezăminte monahale ortodoxe din Transilvania. Nicolae Iorga susţine că numele acesteia vine de la „eremiţi", adică pustnici. Privitor la anul înălţării bisericii, inscripţia de la uşa de la intrare menţionează „Dintâiu au fost zugrăvită S(fân)ta biserică în zilele lui Matiiaş Crai, vălea-to 6895". Cercetătorii au remarcat însă că anul 6895 (1386) nu corespunde domniei lui Matei Corvin (1458-1498) şi că, probabil meşterul cioplitor a greşit cifra sutelor. Pe arcada dintre naos şi pronaos există o altă inscripţie menţionând luna iulie 6885 (1377). Deci mănăstirea a fost zidită cu un secol mai devreme şi doar zugrăvită în timpul lui Matei Corvin, care, deşi trecuse la catolicism, avea o soţie ortodoxă şi în vremuri grele era adăpostit între zidurile locaşului. În 1506 mănăstirea este luată sub ocrotirea lui Radu cel Mare, domnitorul Ţării Româneşti care primeşte de la Vladislav al II-lea o moşie aici. Mihai Viteazul face reparaţia de mari proporţii, aducând zugravi vestiţi ca Petru Armeanul, Mina şi Nicolae din Creta. În 1762 mănăstirea cade pradă tunurilor generalului Bukow. Refăcută este din nou distrusă în 1785, autorităţile pedepsindu-i astfel pe călugării şi credincioşii care au participat la răscoala lui Horia, Cloşca şi Crişan. În 1792 Curtea de la Viena aprobă refacerea mănăstirii dar numai ca biserică de mir. Viaţa monahală se reface abia în 1940 iar în 1955 mănăstirea este transformată din mănăstire de călugări în una de călugăriţe. Acestea, au reuşit să rămână în mănăstire în ciuda tuturor vicisitudinilor şi a interzicerii temporare a oricărei activităţi eclesiastice. Prin hărnicia lor au refăcut paraclisul, au adăugat arhondăria, stăreţia, trapeza şi în 1969 au deschis aici o colecţie muzeală. Biserica are formă de navă dreptunghiulară cu un turn clopotniţă. Este construită din piatră de carieră iar sub altar se află un izvor cu apă potabilă căruia i s-a spus „Izvorul Tămăduirii".

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

Mari agente ilegale ale K.G.B.-ului (3)

Un nou fragment în exclusivitate din lucrarea „Servicii secrete străine" (vol. 2), de M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, (2000)

Canada: Eileen Jenkins (Tania Marikovna Rodionskaia)

Fiica unui maior N.K.V.D. născută în 1924 la Murmansk, a fost pregătită aproape zece ani în şcolile de spionaj sovietice pentru a fi introdusă clandestin în Anglia, în 1958, de unde avea să emigreze în Canada, motivând că nu-şi găseşte o slujbă potrivită. În Canada a afişat o comportare tipic englezească, reuşind să se descurce bine cu un mic magazin pe care şi l-a deschis la Otawa. O bună perioadă de timp, centrala i-a interzis orice activitate de informaţii.

O „moştenire nesperată" avea să-i îmbunătăţească substanţial standardul de viaţă, ceea ce-i va permite frecventarea unor medii propice selecţionării şi recrutării de agenţi. Primul agent a fost folosit drept căsuţă poştală pentru corespondenţa ce conţinea micropuncte. Tânărul canadian îndrăgostit nu bănuia ce conţin scrisorile pe care le primea de la englezoaica sa, care în realitate conducea cu mână forte o reţea de spionaj din ce în ce mai mare şi mai periculoasă. Dincolo de activitatea de informaţii, Eileen conducea şi un mic nucleu terorist specializat în răpiri şi execuţii, cu care a organizat, iniţial, lichidarea unui inginer electronist, de origine germană, care a refuzat să se lase recrutat.

Un alt inginer, imigrant slovac, care lucra în domeniul aeronauticii, a fost răpit şi îmbarcat într-o navă sovietică. Alte răpiri şi execuţii au vizat persoane care periclitau activităţile de spionaj desfăşurate de Eileen, astfel încât la un moment dat numărul acestora a început să îngrijoreze la Moscova, cerându-i-se să nu mai recurgă la astfel de mijloace.

Eileen a stârnit la un moment dat interesul unui ofiţer de poliţie canadian, cu care a primit aprobare să se căsătorească. Poliţistul se dovedise o bună şi competentă sursă de informaţii. În pofida eficienţei şi a rezultatelor sale, Eileen a fost brusc retrasă din activitate. O scrisoare primită din Anglia o chema să se întoarcă urgent acasă, deoarece unchiul ei era grav bolnav.

Australia: Rita Eliott (Esfir Grigorievna Iurina)

Special instruită pentru misiuni în ţările anglo-saxone, Rita a fost infiltrată clandestin în Australia sub acoperirea de artistă de circ, domeniu în care a fost anume pregătită, ceea ce i-a facilitat obţinerea unui angajament într-un varieteu din Melbourne. Atât talentul cât şi frumuseţea ei deosebită o fac repede remarcată, creându-şi numeroase relaţii utile muncii de spionaj. Rita utilizează toate mijloacele la îndemână prin care se poate corupe, între care bani, sex, băutură. Obiectivele sale au fost oamenii de afaceri, funcţionarii guvernamentali şi un centru de cercetări. Metoda Ritei de a face spionaj era atragerea deţinătorilor de informaţii în apartamentul ei, unde le oferea băutură tratată cu droguri, sub efectul cărora „pacienţii" răspundeau ca hipnotizaţi la întrebările puse. Informaţiile astfel obţinute erau transmise prin radio la Moscova. Activitatea ei a durat timp de cinci ani, pagubele fiind imposibil de evaluat. Contraspionajul australian a reperat relaţiile Ritei printre cercetătorii ştiinţifici, ceea ce a determinat efectuarea de investigaţii, dar nu s-au obţinut rezultate relevante. O plasă invizibilă a fost întinsă pentru prinderea Ritei în capcană. Un alt agent sovietic cu sarcina de a o proteja a anunţat centrala, care i-a suspendat Ritei orice fel de activitate de culegere de informaţii. Descoperind microfoanele ce i-au fost montate în apartament ea a continuat a se întâlni cu legăturile sale, dar fără a mai manifesta vreun interes în obţinerea de informaţii. De asemenea, s-a întâlnit cu subagenţii, în condiţii cât mai fireşti, numai cu scopul de a le susţine moralul.

Rita a fost strict supravegheată până în 1981, când a primit o invitaţie să realizeze un turneu în Asia. După câteva spectacole în India, Rita a dispărut, fiind retrasă de centrală.

■ **Psihologul, vinovat moral pentru o crimă?**

A UCIS... din frică de oameni

La 22 de ani, Marie G. din Paris este acuzată pentru crimă. Fapta ei nu admite nici un dubiu: a ucis un vecin, Guillome D. de 24 de ani, lovindu-l în tâmplă cu o statuetă de bronz. Problema e că, de mai bine de cinci ani, tânăra suferă de agorafobie, şi de aici teama de oameni.

Iată ce povesteşte Marie despre boala ei: „Deşi familia mea m-a susţinut continuu, eu m-am simţit întotdeauna singură. Ani la rând mi-a fost frică să intru în contact cu oamenii. Sunt ca o sălbatică, mi-e teamă să ies în oraş, ideea în sine mă terorizează. Să plătesc cumpărăturile la casă, într-un supermarket, este pentru mine un efort inimaginabil, mai ales dacă în spatele meu mai aşteaptă o persoană. Să mă adresez unui funcţionar de la poştă, de la bancă sau din orice altă instituţie publică este un lucru peste puterile mele. Să merg într-o vizită împreună cu familia mea e un calvar. Chiar şi telefonul când sună îmi creează un sentiment de panică acută. De fapt, nu suport să intru în contact cu nimeni, nici măcar vizual. Am impresia că nu există un loc şi pentru mine printre oameni, întotdeauna mi se par prea expansivi şi, până la urmă, foarte agresivi. De parcă toată lumea are ceva cu mine şi mă respinge. Iar când, cu totul inexplicabil, vreo persoană mi-a arătat un pic de simpatie, am făcut tot posibilul să evit orice apropiere."

Totuşi, timp de un an şi jumătate înainte de a comite crima, Marie s-a aflat sub supravegherea unui psihoterapeut care a dat speranţe nu numai fetei, ci şi familiei acesteia, asigurându-i că lucrurile se vor îndrepta dacă pacienta va urma cu regularitate şedinţele de terapie. Cum era şi firesc, se străduia să-i inducă tinerei ideea că nu are de ce să se teamă de oameni, că trebuie să-şi domine frica nejustificată, că trebuie să-şi facă prieteni, să înveţe să comunice cu ei, să le asculte părerile, să-şi exprime punctul de vedere chiar şi cu timiditate, dar să o facă... Guillome, fiul vecinilor lui Marie, cunoştea problemele fetei şi a părut dispus să o ajute încercând să-i câştige încrederea. O vizita din când în când, îi aducea flori, îi povestea tot felul de întâmplări din viaţa lui de zi cu zi. Marie dădea impresia că e capabilă să facă primul pas spre comunicarea cu o altă persoană. Părinţii ei credeau chiar că fiica lor s-a îndrăgostit de Guillome. Psihoterapeutul a încurajat la rândul său această relaţie. Nimeni nu şi-a imaginat că totul se va sfârşi cu o tragedie care s-a derulat în lipsa vreunui martor. Părinţii Mariei au intrat în camera acesteia când au auzit zgomotul provocat de un obiect greu izbit de podea. Au fost şocaţi să-l vadă pe Guillome întins pe jos într-o baltă de sânge, cu capul zdrobit, iar alături de el statueta de bronz de pe birou. Ce se întâmplase?

După cum însăşi Marie a povestit, s-a speriat când Guillome, povestindu-i o scenă dintr-un film, a imitat gesturile de luptă ale personajelor. Crezând că acesta o va lovi, Marie a apucat pe negândite primul obiect care i-a căzut în mână şi l-a lovit în cap pe băiat care a decedat pe loc. Procesul, aflat încă în desfăşurare, face multă vâlvă pentru că părinţii fetei s-au gândit că vinovat pentru ceea ce s-a întâmplat nu e nimeni altul decât terapeutul care a încurajat fata să-şi înfrunte timiditatea şi să intre în contact cu ceilalţi oameni. Din acest motiv i-au intentat proces: îl consideră vinovat moral pentru crimă, cer să le fie înapoiaţi banii plătiţi pentru şedinţele de psihoterapie timp de un an şi jumătate şi mai cer şi... 500000 de franci daune morale. În rest, par resemnaţi în faţa ideii că fiica lor va fi, indiferent de circumstanţele atenuante care eventual se vor lua în calcul, condamnată pentru crimă. *(A.P.)*

Copilul care îşi PICTEAZĂ VISELE!

Se numeşte George Procheptsov, are 8 ani, desenează... de când purta pamperşi, acum este în clasa a doua, continuă să deseneze şi să picteze, dar tablourile lui nu decorează frigiderul sau uşa de la bucătărie, ci pereţii marilor săli de expoziţie din Statele Unite şi se vând cu câte 10000 de dolari!

George provine dintr-o familie de ucrainieni care au emigrat în Statele Unite în 1991, George născându-se aici. Înainte de a împlini un an şi jumătate – nici nu învăţase încă bine să stea pe oliţă – a început să aibă o seamă de viziuni, despre care neputând povesti în amănunt, a început să le deseneze pentru a i le „povesti" astfel mamei sale, Dubrava. Din nefericire, tatăl lui George a murit la scurt timp din cauza unei tumori pe creier. Mama, care spune despre George că „are toate picturile în cap înainte de a le pune pe hârtie", a rămas astfel să-l crească singură. Şi evident nu a avut de unde să găsească bani pentru a-i lua lui George un profesor. Se pare însă că... mai bine a fost aşa. Când Dubrava a arătat pentru prima oară picturile lui George directorului unui salon de pictură, acesta a refuzat să creadă că ele sunt făcute de un copil atât de mic. Mama a ridicat din umeri, s-a întors spre George, iar acesta, cuminte, a luat o foaie de hârtie, a scos culorile şi a început să picteze.

Boots Harris, directorul galeriilor de artă din Bethesda, Madison, îşi aminteşte că de la început George avea mânuţele şi genunchii pătaţi de culoare şi cu urme de marker şi spune că el are acelaşi rar şi spectaculos dar ca şi genialul Mozart când era copil. Şi astfel, copilul pentru ale cărui tablouri astăzi există deja o listă de aşteptare, a început cu creioane pentru a ajunge la culori acrilice, favoritele sale, deşi nu se sfieşte să recurgă şi la un banal marker cu cerneală pentru mici inserturi pe care nu reuşeşte să le realizeze altfel. George pictează cam 7-8 tablouri pe lună – de la clovni şi bufoni la animale cu patru capete – iar vânzările sale depăşesc un milion de dolari pe an... „Tot ce visez pot picta" spune el, dar se grăbeşte să adauge că „altminteri este un copil absolut normal", şi chiar dacă mai vorbeşte pe lângă engleză, rusa şi ucraineana, are trei câini, două pisici, doi cobai şi un peştişor, este înnebunit după îngheţata de vanilie şi Chicken McNuggets, se uită la televizor la meciurile de hockey şi recunoaşte că pictura este ocupaţia sa favorită: „Sunt un artist. Când oamenii se uită la tablourile mele, îmi doresc să văd cât de frumoasă este lumea"! *(M.D.)*

■ **O întâlnire istorică**

GIGANTUL şi PITICUL

s-au privit ochi în ochi

În anul 1965 se năştea în Algeria băieţelul Djail Salih, având o lungime de numai 23 de centimetri. Nu era pentru părinţi o îngrijorare foarte mare, fiul lor ar fi putut recupera diferenţa faţă de o statură normală. Dar pe la vârsta de 7-8 luni, Djail a încetat să crească, astfel că la 22 de ani avea 55 de centimetri şi 5 kilograme! Medicii depistaseră că suferea

de retardare staturo-ponderală ireversibilă. În 1970, în Egipt venea pe lume Mohammed Channa, cel care avea să atingă la 23 de ani înălţimea de 2,32 metri, devenind cel mai înalt bărbat în viaţă. Cei doi bărbaţi şi-au dat o întâlnire epocală la Cairo, pentru Cartea Recordurilor Lumii (Guinness Book). Fotografia în care Channa îl ţine părinteşte pe genunchi pe Djail este una de antologie a secolului XX. Cei doi s-au privit ochi în ochi, de la o distanţă de 1,77 metri! *(P.I.)*

Spărgătorii de biserici

La Bogota (Columbia) trei spărgători au reuşit să jefuiască una dintre cele mai frumoase şi mai bogate biserici romano-catolice. Ameninţând cu pistoalele, ei au desprins coroana de aur a statuii reprezentând-o pe Fecioara de la Fatima şi au dispărut într-o maşină şi apoi într-o barcă din golf. Preoţii n-au opus rezistenţă pentru că, aşa cum spuneau ei, biserica este mama tuturor şi nu poate pedepsi pe nimeni. Tâlharii sunt însă excomunicaţi, Columbia fiind o ţară predominant catolică. Valoarea coroanei respective este inestimabilă, nu pentru aurul în sine, ci pentru ceea ce reprezintă ea pentru credincioşi. Preoţii consideră gestul o blasfemie şi se îndoiesc toţi că respectiva coroană poate fi vândută. Ei speră în remuşcările tâlharilor şi deci în recuperarea coroanei pe cale paşnică. Rămâne de văzut dacă speranţele lor sunt îndreptăţite. (I.S.)

Un „vârcolac" salvat de la moarte

În urma unui accident de maşină care a avut loc în apropiere de oraşul iranian Arak, Said Baladir, în vârstă de 40 de ani, a suferit o comoţie cerebrală. Primul ajutor pe care l-a primit a venit din partea „agresorului" său care intrase pe contrasens cu un camion. Văzând că victima nu mai respiră agresorul a urcat-o în camion şi a depus-o într-un cimitir din apropiere. Said şi-a revenit după câteva ore şi a început să geamă. Paznicul cimitirului s-a apropiat cu inima strânsă de victimă, crezând că gemetele sfâşietoare provin de la o pisică în călduri. Când l-a văzut pe Said plin de sânge, încercând să se târască pe aleea cimitirului, a fost convins că are în faţă un vârcolac şi a rupt-o la fugă urlând îngrozit. Victima a fost în cele din urmă ajutată de un grup de copii care băteau mingea pe o pajişte din apropiere şi care au oprit o maşină conducându-l pe Said până la spital. După câteva zile de tratament, „vârcolacul" a fost pus pe picioare. Printre cei care l-au vizitat la spital a fost şi paznicul slab de înger care i-a cerut scuze mărturisindu-i totodată că în acel moment nefericit se afla sub influenţa unei sticle de Amareto. „Vârcolacul" i-a primit scuzele, cu un zâmbet uman pe buze. (D.M.)

Pe traseul Torino-Marea Mânecii patru pisoi...

AU SUPRAVIEŢUIT DUPĂ 48 DE ORE

Voiajul a durat două zile, într-un container al unui TIR plecat din Torino şi ajuns în final la Winsford (Anglia), după ce traversase Alpii şi Canalul Mânecii. Nu! Nu este povestea unor pasageri clandestini în căutarea unei vieţi noi, ci a patru pisoi născuţi de mama lor într-un camion TIR al Societăţii „Iveco" plecat din Torino cu destinaţia Marea Britanie. Din fericire, aventura lor s-a încheiat cu bine, cei patru nou-născuţi supravieţuind în mod miraculos după 48 de ore de călătorie. Norocul de a fi descoperiţi şi grija pentru ei s-au datorat unui funcţionar de la firma „Iveco" din Winsford, Tony McHugh, care, după ce a înştiinţat sediul din Torino, a chemat un veterinar pentru un prim consult. Apoi s-a pus problema cum să rezolve situaţia celor patru pisoi şi a mamei lor. În cele din urmă, generosul Tony McHugh a ales soluţia să-i trimită pe cheltuiala lui înapoi în Italia, având grijă să-i anunţe din timp sosirea lor. Cu un avion! Prilej pentru presă să facă vâlvă cu povestea cu final fericit al acestor animale, primite acasă cu mare alai şi cu dorinţa multor iubitori de animale de a-i adopta. *(Gh.R.)*

Săptămâna 19 - 25 ianuarie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj-Napoca 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 16.30 Tribuna partidelor parlamentare 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 O vedetă... populară 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Anul sportiv 2000 0.30 Rock la miezul nopţii.

SÂMBĂTĂ 8.20 Desene animate 8.45 Serial: „Fram" 10.05 Film: „Androidul, niciodată uman" (SUA, 1992) 13.00 Serial: „Călâiul lui Achile" 14.10 Arca Marinei 16.15 Serial: „Felicity" 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.30 Divertisment 21.40 Serial: „Sânge albastru" 22.45 Film: „Copoiul" (M. Britanie, 1972).

VIVIEN LEIGH
ACASĂ
miercuri, 22.30

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miki 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 15.00 Mobilizare generală 18.00 Trupa de şoc caută o vedetă! 19.00 Serial: „Acţiune! Motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Gazul ucigaş" (SUA, 1998) 22.50 Videoteca de aur.

LUNI 7.00 Telematinal 10.20 Film: „Gazul ucigaş" (r) 14.15 CiberFan 14.30 Pro Patria 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Cronica 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 22.00 Naţional TV Bingo Liberty.

MARŢI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.30 Cronica 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Pentru dv., Doamnă! 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „20 de întâlniri" (SUA, 1998) 22.20 Serial: „Şapte zile" 0.15 Marele Jazz.

MIERCURI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.20 TVR Iaşi 12.10 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 14.30 TVR Craiova 15.30 Serial: „Becker" 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Recurs la morală 22.00 Campionatul European de patinaj artistic 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 9.40 Practic TV 10.30 TVR Cluj 11.15 TVR Iaşi 12.00 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.30 Serial: „Becker" 16.00 Convieţuiri 17.30 Serial: „Încurcături în familie" 18.10 Medicina pentru toţi 19.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Serial: „Justiţiarii" 21.45 Reflecţii rutiere 22.00 Campionatul European de patinaj artistic 23.30 Serial: „Martorul tăcut".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Orhideea sălbatică" (SUA, 1990). Cu: Mickey Rourke, Jacqueline Bisset.

SÂMBĂTĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Serial: „Eddie McDowd" 11.00 Sport Magazin 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Impact 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Conspiraţia iubirii" (SUA, 1987) 23.30 Impact (r) 0.00 Film: „Pamela Principle" (SUA).

DUMINICĂ 8.00 Program pentru copii 10.00 Ora de religie 12.30 Cinemagia 13.00 Film: „Dulce răzbunare" (SUA, 1990). Cu: Rosanna Arquette 15.00 Film: „Clubul dădacelor" (SUA, 1995) 18.00 Focus 18.30 Impact 19.30 Vrei să fii miliardar? 21.30 Film: „Taxi Driver" (SUA, 1976). Cu: Robert De Niro, Jodie Foster 23.00 Film: „Uraganul vine de la Navaronne" (M. Britanie, 1978).

LUNI 8.00 Prima Mix! 13.30 Serial: „Milagros" 14.30 Camera de râs 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Aproape mort" (SUA, 1994).

MARŢI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „Monsignorultea" (SUA, 1982). Cu: Christopher Reeve 22.00 Exotic 23.30 Impact.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Film: „Misiune dificilă" (SUA, 1987). Cu: Charlie Sheen 23.30 Impact.

JOI 8.00 Prima Mix! 15.30 Serial: „Viper" 16.30 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Serial: „Justiţie militară" 21.00 Film: „Supravieţuitorul" (CBS) 22.00 Obiectiv.

CHARLIE SHEEN
PRIMA TV
miercuri, 21.00

tvr2

VINERI 7.00 – 13.30 Reluări 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Samuraiul" 16.40 Arca lui Noe 17.40 Serial: „Marele Bob" 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 21.15 D'ale lu' Mitică 22.15 Doc.: „Dezastre" 23.00 Film: „Obligat să ucidă" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.35 Toţi, împreună 10.00 Film: „Fugarii" (Australia, 1998) 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Trupa DP2 14.35 Atlas 15.35 Top TVR2 16.35 Serial: „Parohia Dibley" 17.30 Lumea de mâine 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Preţul succesului 20.10 Televiziunea, dragostea mea! 21.15 Serial: „Familia Porter" 21.45 Serial: „Jonathan Creek" 22.40 NBA Action.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 11.30 Desene animate 12.00 Serial: „Piatra magică" 12.30 Tip-top, mini-top 14.00 Arta apărării 15.15 Doc.: „Celebrităţi ale secolului XX" 16.05 Serial: „Star Trek Voyager" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Mike Hammer – detectiv particular" 19.30 Spectacolul lumii 20.00 Film: „Suferinţa femeilor" (partea a II-a) 21.30 Serial: „Familia Porter" 22.00 NBA: New York – Indiana (r).

LUNI 8.35 Toţi împreună 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Serial: „Jonathan Creek" (r) 17.45 Serial de călătorii – Mallorca 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Fotbalul românesc în Europa 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 22.50 Teatrul Naţional TV: „...sub clar de lună" de Teodor Mazilu.

MARŢI 8.35 Toţi împreună 9.20 Documentar (r) 12.00 Trupa DP2 (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 16.00 Volei feminin 17.35 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.00 Echipa naţională de fotbal 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 22.50 Film: „Munţii în flăcări" (România, 1981).

MIERCURI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pragul de sus (r) 11.10 Documentar (r) 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Doc.: „Evrika! Iar am greşit!" 17.35 Serial: „Familia şi legea" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Polo: Rapid – Dinamo 20.45 Serial: „S Club 7 la L.A." 22.50 Film: „Al treilea ochi" (partea a IV-a).

JOI 8.35 Toţi împreună 9.40 Pe muchie de cuţit (r) 11.20 Doc.: „Evrika! Iar am greşit!" (r) 13.25 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Desene animate 14.45 Serial: „Femeia ispititoare" 15.50 Doc.: „Vizionari ecologişti" 17.45 Puls 2001 18.30 Telejurnal TVR2 20.45 Serial: „Aniversări şi prieteni" (ep.1) 21.15 Ora adevărului 22.50 Film: „Marele animal" (Polonia, 2000).

acasa

VINERI 7.00 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Femei în pragul unei crize de nervi" (Spania, 1988). Cu: Antonio Banderas.

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.10 Reluări 13.00 Acasă la români 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Căsuţa poveştilor 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Scandal în lumea cosmeticelor" (SUA, 1993) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Dl. şi dna Hart: până la moarte" (SUA, 1996).

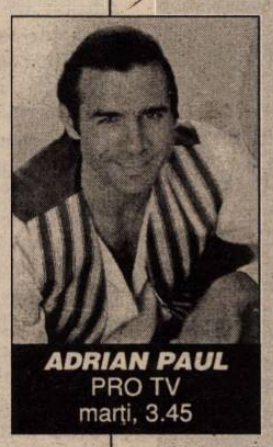

ADRIAN PAUL
PRO TV
marţi, 3.45

DUMINICĂ 7.00 – 10.30 Reluări 11.20 Doctorul casei 13.30 Serial: „Trei femei" 15.00 Serial: „Huckleberry Finn" 16.00 Acasă la români 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Film: „Columbo: Avocatul diavolului" (SUA, 1990) 20.40 Serial: „Al şaptelea cer" 21.30 Serial: „Ramona" 22.15 Film: „Clasa conducătoare" (M. Britanie, 1972). Cu: Peter O'Toole.

LUNI 7.00 – 13.15 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Lady Jane" (Anglia, 1986).

MARŢI 7.00 – 12.55 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Visul regilor" (SUA, 1969). Cu: Anthony Quinn.

MIERCURI 7.00 – 13.30 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Primăvară romană a dnei Stone" (SUA, 1961). Cu: Vivien Leigh.

JOI 7.00 – 13.30 Reluări 15.30 Serial: „Înger sălbatic" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 18.00 Serial: „Fiorella" 19.00 Serial: „Iubire fără limite" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Dragoste nebună" 21.30 Serial: „Luisa Fernanda" 22.30 Film: „Johnny Apollo" (SUA, 1940).

PRO TV

VINERI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Happy Day" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Lucky, jocul dragostei" 11.50 Film: „Misionarul" (coprod., 1992). Cu: Patrick Swayze 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vineri seara ne distrăm cu Florin Călinescu 22.35 Film: „Alien" (SUA, 1979) 0.45 Film: „Vânătorul de cerbi" (SUA, 1978). Cu: Robert De Niro, Meryl Streep 4.00 Serial: „Seinfeld".

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Micii războinici" 8.30 Serial: „Gemenele" 9.00 Serial: „Liceul Madison" 10.00 Serial: „Bătălia pentru Terra" 10.40 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 11.30 Serial: „Familia Hughley" 12.00 Gillette – lumea sportului 14.00 Serial: „Maggie" 14.30 Serial: „Dharma şi Greg" 15.00 Film: „Double Take" (partea a II-a) 15.50 Serial: „Jake şi Grăsanul" 17.15 Film: „Miezul nopţii" (SUA, 1995) 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Închisoarea îngerilor" (SUA, 1994) 21.10 Film: „Stăpânii apei" (SUA, 1995) 0.00 Serial: „Millennium" 0.45 Serial: „Femei fierbinţi".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 8.30 Serial: „Micii războinici" 9.00 Superabracadabra 10.00 Serial: „Gemenele" 11.00 Doc.: „Secretele războiului" 13.00 Serial: „Maggie" 13.30 Serial: „Dharma şi Greg" 14.00 Film: „Bubuiala" (SUA, 1944) 15.20 Film: „Un caz periculos" (SUA, 1992, partea I) 17.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 18.00 Serial: „Melrose Place" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Serial: „Ally McBeal" 20.30 Film: „Propunere indecentă" (SUA, 1993). Cu: Demi Moore 22.45 Serial: „Suflete pierdute" 23.45 Serial: „Poltergeist – moştenirea" 0.45 Serial: „Femei fierbinţi".

LUNI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Lucky, jocul dragostei" (ultimul ep.) 11.50 Serial: „Bebe" 12.10 Film: „Psihic ucigaş" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „În umbra surorii mele" (SUA, 1997) 22.30 Serial: „Avocaţii" 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chicago Hope" 1.45 Serial: „Nebun după tine" 4.30 Serial: „Mercenarii" (ultimul ep.).

MARŢI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" (ep.1) 12.00 Serial: „Bebe" 12.20 Film: „Războiul lui Murphy" (Marea Britanie, 1971). Cu: Peter O ' Toole 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.00 Chestiunea zilei 0.15 Serial: „Seinfeld" 0.45 Serial: „Chicago Hope" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 3.45 Film: „Războiul dansului" (SUA/Germania, 1988). Cu: Adrian Paul 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando" (ep.1).

MIERCURI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" 11.00 Serial: „Bebe" 11.30 Film: „Fereastra de la dormitor" (SUA, 1987) 14.00 Serial: „Fitz" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mitocanii în Beverly Hills" (SUA, 1993) 22.00 Chestiunea zilei 0.10 Serial: „Seinfeld" 0.35 Serial: „Chicago Hope" 1.30 Serial: „Nebun după tine" 3.45 Film: „Triunghiul Bermudelor" (SUA, 1996) 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando".

JOI 7.00 Serial: „Monştrii" 8.00 Serial: „Prieteni pe viaţă" 8.30 Serial: „Cheers" 9.00 Serial: „Afaceri de familie" 12.00 Film: „Operaţiunea Delta Force 2" (SUA, 1990). Cu: Chuck Norris 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Femeia care aduce moartea" (SUA, 1997) 22.00 Chestiunea zilei 1.05 Serial: „Seinfeld" 1.30 Serial: „Chicago Hope" 2.00 Serial: „Nebun după tine" 3.45 Film: „Părinţii ideali" (SUA, 1994) 5.15 Serial: „Knight Rider supercomando".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 14.00 Film: „Proiectul Pandora" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.15 Serial: „Simţul dreptăţii" (ultimul ep.) 18.10 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Film: „Operaţiunea Delta Force 2" (SUA, 1998) 22.00 Serial: „Stargate SG-1" 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Pretender" 1.30 Film: „Lanţurile pasiunii" (SUA, 1993). Cu: Brigitte Nielsen 3.00 Serial: „Dragostea învinge" 3.45 Serial: „Suflete rătăcite".

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Un aligator pe nume Daisy" (Anglia, 1955) 8.30 Seria Stan şi Bran 10.00 Casa de piatră 13.00 Serial: „Viitorul începe azi" 14.30 Iarna nu-i ca vara 16.00 Orient expres 18.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.45 Film: „Intenţii ascunse" (SUA, 1994) 22.00 American Music Awards 2001 0.00 Film: „Joy şi Joan" (Franţa, 1984) 2.00 Film: „O noapte de neuitat" (SUA, 1958).

DUMINICĂ 7.30 Documentar: „De ce America?" (SUA, 1973) 9.00 Serial: „Mama, detectiv particular" 10.30 Desene animate 11.20 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 12.10 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 13.00 Serial: „Pe cont propriu" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Serial: „Amazon" 18.00 Serial: „Marele război" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dave – preşedinte pentru o zi" (SUA, 1993). Cu: Kevin Kline, Sigourney Weaver 22.00 TeleEurobingo Show 1.00 Film: „Stăpânul jocului" (SUA, 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 13.15 Serial: „A treia planetă de la Soare" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Golden Globe Awards 2001 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Pretender" 1.30 Serial: „Dragostea învinge" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 12.00 Film: „O proprietăreasă ciudată" (SUA, 1962). Cu: Jack Lemmon 14.00 Film: „Curierul" (SUA, 1986) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „În umbra nopţii" (SUA, 1992) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Pretender" 1.30 Serial: „Dragostea învinge" 2.30 Serial: „Suflete rătăcite" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 12.00 Film: „Neveste de doctori" (SUA, 1971) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 20.00 Film: „Al şaptelea semn" (SUA, 1988). Cu: Demi Moore 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navarro" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 3.15 Serial: „Suflete rătăcite" 4.00 Serial: „Capcanele destinului".

JOI 7.00 Observator 8.00 'Neaţa 11.00 Serial: „Dublă identitate" 12.00 Film: „Tată peste noapte" (SUA, 1984) 14.00 Film: „Avocatul apărării" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Te voi iubi mereu" 19.00 Observator 19.50 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.30 Serial: „Navaroo" 2.00 Serial: „Dragostea învinge" 2.45 Serial: „Suflete rătăcite" 3.30 Serial: „Capcanele destinului".

SIGOURNEY WEAVER
ANTENA 1
duminică, 20.00

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 14.45 Serial: „Derrick" 17.00 Gala Tele 7 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 În justiţie 1.05 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 12.00 Domino (r) 13.00 Ora unu a venit 16.00 Lumea misterelor 18.00 Lumea în clipa 2000 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? 23.00 Serial: „Derrick".

DUMINICĂ 9.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă? (r) 10.00 Ţara spiriduşilor (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Gala Tele7 19.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Serial: „Derrick".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 13.00 Ora unu a venit 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.30 Documentar 21.00 Telejurnal 22.00 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 14.45 Serial: „Derrick" 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Măştile puterii 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00 La ordinea zilei (r) 13.00 Ora unu a venit 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 Cubul microbiştilor 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Reporter Tele 7 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.00-14.15 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina! 18.00 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Telemedicina 23.15 Viaţa noastră cea de toate zilele.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

„FILME”... din spatele ecranului

În ciuda aurei strălucitoare care înconjoară imaginea starurilor, vedetele sunt oameni obişnuiţi. În spatele ecranului sau al scenei, filmul vieţii lor – sau cel puţin unele secvenţe – seamănă cu filmul vieţii a milioane de oameni care trăiesc aceleaşi sentimente, bucurii sau dezamăgiri, sunt animaţi de aceleaşi ambiţii şi orgolii, sunt supuşi uneori aceloraşi pasiuni iraţionale sau slăbiciuni devastatoare. Ca orice om, dacă e să fie, se bucură de glorie şi bani, dar simt nevoia să facă loc în viaţa lor şi lucrurilor mărunte, comune oricărui muritor de rând.

Julia Roberts
tricoteaza

Faptul că a ajuns să câştige 20 de milioane de dolari pentru un rol, că este considerată un sex-simbol, că numele său e considerat o garanţie a succesului de box-office, toate acestea n-o fac pe Julia Roberts să renunţe la pasiunea ei de a tricota ca o bunicuţă. O face mai ales pe platoul de filmare, în pauzele dintre două prize. Nu e jenată de părerea unanimă că tricotatul e un obicei desuet, specific femeilor casnice sau celor aflate la vârsta a treia. Actriţa declară că acest lucru o relaxează, că îi face plăcere, că este cel mai bun medicament antistres. Şi nu este singura vedetă care are această pasiune, ba chiar se poate spune că numărul actriţelor care din când în când poartă cu ele, în sacul de mână, câte un ghem de lână şi andrele, este tot mai mare. Hilary Swank (câştigătoare a unui Oscar), Daryl Hannah, Patricia Arquette, Cameron Diaz au preferinţe nu doar pentru anumite produse cosmetice, case de mode sau cine ştie ce stilist la modă; ele se declară totodată sclavele aşa-numitului Edith Eig. Acesta nu este numele vreunui restaurant foarte şic şi scump sau al vreunui hotel de lux dintr-o insulă exotică, ci doar numele unei... mercerii („La Knitterie Parisienne”) din Los Angeles.

Holly Hunter
aleargă după pantofi cu toc

Holly Hunter este marea descoperire a Hollywood-ului în filmul lui Jane Campion, „Lecţia de pian”. Actriţa s-a considerat mult timp „un băiat fără copilărie, care n-a ştiut mult timp decât să conducă tractorul familiei sale”. Dar iată că, în ciuda faptului că se numără pe lista „vedetelor de buzunar” de la Hollywood (are doar 1,55 m), azi se bucură de succes ca actriţă, iar în viaţa personală îşi asumă de peste cinci ani încoace rolul de soţie al directorului de imagine Janusz Kamniski. Din băieţoiul care era, s-a transformat într-o femeie cochetă care nu admite să poarte decât arareori altă încălţăminte decât pantofi cu tocuri foarte înalte. Are o întreagă colecţie.

Melanie Griffith
un fan al respectarii legilor

Produs al generaţiei „Flower Power”, Melanie Griffith, îngroapă azi trecutul marcat de droguri, alcool, căsătorii şi divorţuri răsunătoare, fluturând stindardul valorilor morale ale sfârşitului de mileniu: mitul familiei tradiţionale, apărarea mediului înconjurător şi, în special, a animalelor pe cale de dispariţie, respectarea legilor statului... şi, în acest context, preocuparea numărul unu a soţiei latin-loverului în mare vogă la Hollywood – Antonio Banderas – este apărarea imaginii celebrităţilor devenite ţinta obscenităţilor pe Internet. Totul porneşte de fapt de la o poveste personală: „Am reperat numele meu pe nu mai puţin de 17000 de situri iar al lui Antonio (Banderas) pe mai mult de 100000. De doi ani încoace mă bat cu cei care îşi permit să lanseze imagini de senzaţie folosind chipurile noastre lipite pe trupuri ale unor actori porno”, declară Melanie Griffith. În consecinţă, s-a hotărât să pună bazele unei fundaţii denumită „One World Network”, la care deja s-au anunţat ca foarte interesate de conlucrare Cindy Crawford, Donna Mills, Teri Hatcher şi Britney Spears. Cu alte cuvinte, un succes garantat.

Johnny Hallyday şi David Bowie
Cândva li s-a prezis dezastrul

La începuturile carierei lor, cei doi muzicieni au avut parte de cele mai funeste preziceri din partea criticilor de specialitate. În 1960, când Johnny Hallyday păşea plin de emoţii dar şi de speranţe în lumea muzicii, iar pe calea undelor radiofonice s-a transmis primul lui cântec, directorul postului Europa 1, a întrerupt melodia şi a intervenit spunând ascultătorilor: „Este prima şi ultima oară când veţi auzi de acest nume, Johnny Hallyday”. David Bowie a avut parte de previziuni la fel de sumbre în ceea ce priveşte posibila sa carieră în muzică: „În 1977, când am scos albumul „Aladdin Sane” – povesteşte el – un critic deosebit de influent la acea vreme a scris într-o importantă publicaţie engleză: «Este ultimul cui la sicriul lui»”. Acesta, după cum se ştie, a devenit însă unul dintre albumurile preferate ale fanilor mei”. Cert este că fiecare dintre cei doi muzicieni au crezut cu ardoare, pe parcursul întregii lor existenţe în steaua lor norocoasă şi, mai ales, în talentul lor. Şi, alături de alte câteva mari nume, au rezistat în timp, în ciuda oricăror curente sau valuri ale modei.

Ricky Martin
îndrăgostit fără speranţă

Starul portorican, cu milioane de admiratoare în întreaga lume, încearcă mereu nu doar să se situeze în vârful topurilor muzicale, ci şi să risipească incertitudinea publicului în ceea ce priveşte preferinţele lui sexuale. Aşa că, din când în când, găseşte de cuviinţă să afirme că s-a îndrăgostit, dar vestea nu are o durată de supravieţuire mai lungă decât spaţiul de timp dintre două numere ale publicaţiei care anunţă ştirea respectivă. Mai nou, Ricky Martin este din nou îndrăgostit de o femeie, dar nici iubirea aceasta nu are, desigur, nici un viitor. După cum declară, inima lui a fost răpusă de farmecul actriţei Juliette Binoche: „e fascinantă, sunt realmente îndrăgostit de ea, dar, din păcate, nu am nici o şansă..., iubeşte alt bărbat.” Aşa că Ricky se resemnează, convins că nu are noroc... la femei.

Julio Iglesias
fascinat de Internet

La 57 de ani, părintele „valului latino” dovedeşte un suflu la fel de proaspăt şi neobosit ca şi urmaşii lui mult mai tineri, evident nu-i vorba doar de fii săi ci şi de ceilalţi interpreţi de muzică latino. Cu ultimul lui album, „Noche de Cuatro Lunas”, trăieşte, după cum declară, o nouă tinereţe. Optimismul nu-l părăseşte niciodată, crede în tinereţea fără bătrâneţe, aduce drept argument vârsta tatălui său care la 86 de ani călătoreşte şi este un etern îndrăgostit de tot ce înseamnă viaţă, aşteaptă ca peste 4 ani, când va împlini 61 de ani să... inverseze cifrele şi să dea dovadă că are sufletul unui adolescent visător. Şi, ca mulţi tineri fascinaţi de minunea numită Internet, are o plăcere deosebită să-şi petreacă o bună parte din timpul liber în faţa monitorului. „Pot să vizitez Casa Albă, să merg în China, să citesc seara ziarele care apar la chioşcuri abia a doua zi... Sunt decis să lansez un site consacrat culturii latine.”

David Duchovny
s-a săturat de Mulder

Producătorii „Dosarelor X” au avut permanent de furcă cu protagoniştii serialului, cărora chiar ei le-au oferit şansa celebrităţii. De câţiva ani încoace, n-a trecut sezon în care să nu se confrunte cu ameninţările sau aşa-zisele condiţii formulate fie de Scully (Gillian Anderson), fie de Mulder (David Duchovny). Trebuia să se ajungă cândva la un final. Cu alte cuvinte, este din ce în ce mai inevitabil ca faimosul serial să aibă un alt „Mulder”, în persoana actorului Robert Patrick care s-a făcut remarcat în „Terminator 2”, în rolul androidului de care Arnold Schwarzenegger nu mai ştia cum să se debaraseze. Robert Patrick a jucat, de asemenea, în „Copland”, alături de nume sonore ca Robert De Niro sau Silvester Stallone, precum şi în „Clanul Soprano”. Rămâne de văzut însă dacă va avea stofă de agent F.B.I. şi suficient şarm pentru a-i face pe fanii „Dosarelor X” să-şi uite idolul.

Ryan O'Neal
apelează la trucuri

Separaţi în urmă cu câţiva ani, după o lungă convieţuire împreună, Ryan O'Neal şi Farrah Fawcett au declarat mereu că, în ciuda relaţiei „reci” care a intervenit între ei, îşi doresc să lucreze împreună la un film. Bazându-se pe acest lucru, Ryan s-a gândit că nu e cazul să piardă trenul care i se oferă de vreme ce îşi doreşte să revină alături de femeia care i-a fost alături aproape 15 ani. Aşa că s-a pus pe scris, a realizat un scenariu în care doi vecini văduvi, un El şi o Ea, se îndrăgostesc treptat şi îşi refac viaţa împreună. Evident, cele două personaje principale vor fi interpretate de Ryan O'Neal şi Farrah Fawcett. Povestea de dragoste de pe ecran – speră Ryan – ar putea să reînvie sentimentele puternice care cândva le-au făcut viaţa fericită celor doi actori.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

HOROSCOP

15 – 21 IANUARIE

BERBEC (21.03-20.04): Numai de bine din partea astrelor în acest interval, mai ales din punct de vedere afectiv-emoţional şi al sănătăţii. Aceste două curbe sunt cele mai relevante acum. Aveţi mare nevoie să vă înzdrăveniţi, întrucât vă aşteaptă câteva decizii pentru viitorul apropiat care nu suportă amânare. Atenţie la ziua de sâmbătă!

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil apect al perioadei este cel financiar, patronat de un Mercur generos pe firmamentul constelaţiei dv. Marţi sau miercuri primiţi bani, iar spre finele săptămânii vi se aduce la cunoştinţă o veste cu mireasmă de tenculeţ de bancnote. Atenţie la unele posibile disensiuni din anturaj, nu apăsaţi pedala orgoliului.

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară are un aspect interesant şi promiţător. Dacă în prima jumătate a intervalului prezintă o ascensiune lentă dar sigură, în a doua jumătate are un maximum vineri sau sâmbătă. Acest fapt este posibil, poate, datorită unei conjuncturi astrale excelente, având drept protagonişti pe Saturn şi Jupiter.

RAC (22.06-22.07): Două motive de bucurie anima această săptămână, în care zâmbetul nu vă va părăsi, iar optimismul dv. este debordant şi de-a dreptul molipsitor. Din punct de vedere financiar, buna dispoziţie este întreţinută de rotunjimea contului din bancă. Într-adevăr, luni sau marţi primiţi bani, iar la sfârşitul săptămânii o veste bună în familie.

LEU (23.07-22.08): Sunteţi puţin cam răvăşit şi cugetul dv. este încă predispus la trândăveală. Scuturaţi-vă cu un efort de voinţă puternic (aveţi resurse din plin) de aceste metehne, deoarece veţi avea de rezolvat câteva probleme urgente – unele noi, altele restante din anul trecut. Pentru Lei urmează o perioadă de încordare intelectuală.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Despre bani nu se pot spune lucruri senzaţionale. Soarele şi Mercur nu se aspectează foarte favorabil în constelaţia dv., însă nu este cazul să disperaţi, la începutul intervalului următor se pare că veţi avea o surpriză foarte plăcută din acest punct de vedere. Acum mult mai importante sunt menţinerea unui psihic robust şi alungarea gândurilor cenuşii.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., numai că nimic senzaţional nu se petrece în nici un domeniu. Speranţele dv. vor trebui amânate pentru săptămâna viitoare – cele privitoare la bani. Din punct de vedere sentimental, cei născuţi în primul decan al zodiei vor fi favorizaţi, îi aşteaptă un eveniment pozitiv.

SCORPION (23.10-21.11): Două veşti foarte bune din punct de vedere financiar vă aşteaptă în primele zile ale săptămânii. Veţi primi bani, chiar dacă grosimea „cărămizii" nu este cea mult aşteptată. Cei născuţi în ultimul decan vor avea, poate, un mic şi trecător necaz în dragoste, datorat, se pare, unei Luni „supărate" pe Soare şi Jupiter.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Nimic formidabil în constelaţia dv., însă se pare că această acalmie pregăteşte câte ceva, pozitiv, pentru intervalul următor. Din punct de vedere socio-profesional, veţi avea multe de aşteptat de la săptămâna aceasta. Atenţie la un Scorpion sau un Capricorn din anturaj, care se intersectează cu interesele dv.!

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară cunoaşte o creştere interesantă, începând de luni sau marţi. S-ar putea ca pe joi, vineri să primiţi bani. În schimb, curba afectiv-sentimentală are un declin destul de îngrijorător – mai ales pentru cei născuţi în primul decan al zodiei. Spre finele săptămânii vă aşteaptă o veste îmbucurătoare din familie.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Toate curbele astrale principale sunt situate deasupra normalului, ceea ce sugerează un echilibru sufletesc şi social excelent. Este posibil ca în a doua jumătate a săptămânii să primiţi bani. Dacă nu, la începutul intervalului următor în mod aproape sigur, zic astrele!

PEŞTI (19.02-20.03): Şi pentru dv. curba financiară este deosebit de prietenoasă, dovadă că în primele zile ale intervalului veţi primi o sumă confortabilă de bani. De asemenea, joi sau vineri veţi primi o veste foarte bună din sfera socio-profesională, care vă va motiva din plin pentru viitorul apropiat. Sâmbătă sau duminică o veste excelentă în familie.

De vorbă cu avocatul casei

PROBLEME PRIVIND CARTEA FUNCIARĂ

Domnului Luchian Gheorghe, Caraş-Severin

În ceea ce priveşte prima dv. întrebare, vă precizez că, pentru a vă înscrie terenul pe care îl folosiţi în cartea funciară, trebuie să aveţi un titlu de proprietate, adică un act juridic (contract de vânzare-cumpărare, donaţie, etc.) din care să rezulte că sunteţi proprietarul acelui teren întrucât, în cartea funciară, se înscriu numele proprietarului precum şi actul sau faptul juridic ce constituie titlul dreptului de proprietate. Simplul fapt că dv. lucraţi acel teren nu este suficient pentru a vă înscrie în cartea funciară.

Cel care deţine un titlu de proprietate am înţeles că este tatăl dv. care, dacă mai trăieşte (din păcate dv. nu îmi precizaţi, dar eu aşa am dedus) şi nu a făcut nici un act de înstrăinare pentru acel teren, atunci dumnealui trebuie să fie înscris în cartea funciară în calitate de proprietar. Este adevărat că dv. sunteţi fiu moştenitor, dar acest teren vă va reveni ca moştenire la momentul decesului, când se va face deschiderea succesiunii şi veţi primi un certificat de moştenitor, devenind astfel proprietarul terenului şi puteţi efectua întabularea. Dacă doriţi să vă înscrieţi acum în cartea funciară, tatăl dv. trebuie să vă facă fie un contract de vânzare-cumpărare, fie un contract de donaţie pe acel teren şi în baza unui asemenea act vă puteţi întabula terenul în cartea funciară. Nu aveţi cum să plătiţi de două ori pentru acelaşi teren, atâta timp cât figurează ca proprietar o singură persoană chiar dacă îl lucrează altcineva, adică dv.

Acelaşi lucru este valabil şi pentru consăteanca dv. care este într-o situaţie similară. Pentru cea de a doua problemă, trebuie să formulaţi o acţiune (cerere) la instanţa de judecată prin care să solicitaţi să se constate că a intervenit uzucapiunea pentru terenul respectiv, adică aţi dobândit dreptul de proprietate asupra terenului prin posedarea neîntreruptă a acestuia, în condiţiile legii. Condiţiile pentru a uzucapa (conform legii din 1938) sunt: titularul dreptului întabulat să fie decedat, uzucapantul să aibă posesia bunului timp de 20 de ani, de la moartea proprietarului tabular, posesia să fie utilă. Cu această hotărâre judecătorească prin care se constată că a intervenit uzucapiunea în favoarea dv. puteţi să vă înscrieţi în cartea funciară.

În legătură cu a treia întrebare, aveţi la îndemână două posibilităţi: fie încheiaţi acum un contract de vânzare-cumpărare autentic pentru terenul pe care îl deţineţi, dacă vânzătorii mai sunt în viaţă, fie, dacă aceştia au decedat, invocaţi uzucapiunea.

Avocat NELI PĂDURARU

Ştiaţi că...

◆ *...madrigalul a fost iniţial un cântec religios pe o singură voce? În timpul Renaşterii a devenit cântec laic.*

◆ *...vechea denumire a oraşului Mangalia era Callatis? El a fost fondat în secolul VI î.Ch. de coloniştii greci din Heracleea Pontica.*

◆ *...cel mai lung istm (200 km lăţime minimă) este Tehuantepec, despărţind golful Mexic (golful Campeche) de Oceanul Pacific (golful Tehuantepec)? Reprezintă limita sudică a Americii de Nord, de aici începând America Centrală.*

◆ *...actualul local al Operei Române din Bucureşti a fost înălţat în 1953? Construcţia a fost realizată după planurile arhitectului Octav Doicescu.*

◆ *...tutunul este o plantă ierboasă din familia Solanaceae? A fost adus din America în secolul al XVI-lea.*

◆ *...cea mai importantă povestire veche egipteană este „Povestea celor doi fraţi"? Ea a fost creată în secolul 13 î.Ch. schiţând un tablou al vieţii ţăranilor din acele îndepărtate vremuri.*

◆ *...în mitologia scandinavă exista o zeiţă a primăverii, verii şi tinereţii eterne numită Idumn? Ea s-a născut spontan din iarbă şi flori, fiind adusă la viaţă de cântecul zeului Bragi, căruia îi devine soţie.* (I.S.)

MEMENTO

15 ianuarie – în anul 1850 s-a născut Mihai Eminescu

17 ianuarie – în anul 1936 a murit Mateiu I.Caragiale, iar în 1977 a murit folcloristul şi etnograful Tache Papahagi

18 ianuarie – în anul 1848 s-a născut Ioan Slavici, iar în 1856 s-a năcut sculptorul Ioan Georgescu; în anul 1821 a murit ultimul Domn fanariot al Ţării Româneşti, Alexandru Şuţu

19 ianuarie – în anul 1951 a murit compozitorul şi criticul Constantin C.Nottara

20 ianuarie – în anul 1852 s-a născut Ion Luca Caragiale

Scrisori primite

Chiar dacă ne-au parvenit cu o nedorită întârziere, post-festum, dorim să le mulţumim fidelilor noştri cititori *Prof. Constantin Muntean (Gălăneşti, Suceava), Frusina Coricovăceanu (Drobeta-Turnu Severin), Ion Diaconescu (Piteşti), Prof. Mariana Moanţă (Bucureşti)* pentru gândurile bune şi urările adresate redacţiei noastre!

O menţiune cu totul specială dorim să o facem pentru vechiul nostru colaborator *Gh. Russu (Bucureşti):* „Suferind, reţinut la pat, sosesc şi eu cu o întârziere nedorită la o aniversare care mi-a produs şi mie o deosebită plăcere. Vă felicit din toată inima pentru succesele Dv., şi vă doresc din adâncul inimii să continuaţi munca şi eforturile Dv. în activitatea pe care o desfăşuraţi!" Vă mulţumim, stimate Domnule Gh. Russu, şi vă dorim, la rându-ne, multă sănătate şi putere de muncă pentru a continua colaborarea noastră rodnică, atât de veche încât datează de... două secole!

Prof. Liviu Orza (Topleţ, Caraş-Severin): Vă înţelegem şi regretăm din tot sufletul necazurile care s-au abătut asupra Dv.... Din nefericire, redacţia noastră nu are posibilităţile financiare de a vă sprijini. În privinţa anunţurilor, revista „Magazin" nu publică decât anunţuri în regim de mare publicitate.

Rubrică realizată de **ADRIAN HOAJĂ**

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

KALANCHOE iubeşte zilele scurte

Cu siguranţă, numele Kalanchoe nu vă spune mare lucru şi e firesc de vreme ce ea nu se numără printre plantele cu nume populare şi cu o tradiţie în grădina românească. Cu toate acestea, planta cucereşte tot mai multe inimi ale iubitorilor de flori din toată lumea şi, în sere, se cultivă şi la noi, iar în florării se comercializează. Este o plantă care merită să fie cumpărată şi adusă în grădina proprie pentru că nu e deloc pretenţioasă şi se înmulţeşte ca din apă, suficient ca lăstarii să fie transformaţi în alte plăntuţe care pot fi oferite drept cadou.

Planta se prezintă în numeroase variante, poate să difere prin forma frunzelor (ovale sau lungi, uşor dantelate sau zimţate, însă întotdeauna cărnoase, suculente, de un verde intens, cu suprafaţă lucioasă) şi a florilor (mici, adunate în buchetele bogate, roşii, portocalii, galbene, roz sau albe).

Ca să-i meargă bine, planta trebuie aşezată în dreptul unei ferestre, de preferat orientată spre est sau spre vest. Deşi pentru a face flori Kalanchoe are nevoie de zile cu mai puţin de zece ore de lumină, dacă e ţinută într-un loc întunecat, florile se ofilesc repede. E de la sine înţeles că dacă înflorirea e stimulată de zilele scurte de toamnă şi de iarnă, timpul de înflorire obişnuit este toamna-iarna. Cunoscând acest amănunt, pentru a avea plante care înfloresc tot timpul anului, grădinarii scurtează timpul de expunere la lumină al plantelor. Cu alte cuvinte, cu ajutorul unui mic truc, îi putem forţa şi noi înflorirea aproape permanentă, fără să mai fie nevoie să aşteptăm un an pentru a ne bucura de explozia florală. Aşadar, imediat ce florile se ofilesc şi nu mai există boboci florali, se taie toate crenguţele ofilite iar planta se pune... la „program de întuneric" o perioadă de 6 săptămâni, câte 16 ore pe zi (între orele 17 – 9). Întunericul total se poate realiza prin acoperirea plantei cu o găleată. După 10 săptămâni, planta va înflori din nou.

În ceea ce priveşte îngrijirea din timpul anului, e bine de ştiut că:

◆ datorită frunzelor sale cărnoase, Kalanchoe suportă foarte bine aerul uscat şi cald din casă ◆ iarna are nevoie de relativ puţină apă ◆ umiditatea excesivă îi dăunează ◆ din mai până în septembrie pământul trebuie îngrăşat o dată la două săptămâni ◆ pentru a înflori cât mai frumos, florile ofilite trebuie îndepărtate imediat ◆ de la ora 5 după-amiaza până a doua zi dimineaţa, puteţi să o ţineţi în mod regulat la întuneric şi nu e exclus să înflorească non-stop.

(A. Popescu)

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

James Watt, Anton Pavlovici Cehov, Benjamin Franklin, Paul Cézanne, Frederico Fellini, Placido Domingo, Bran (Oliver Norvelle Hardy), Cary Grant, Cassius Clay, Janis Joplin, André Michelin, Al Capone, Benny Hill, Christian Dior. (P.I.)

IARNA

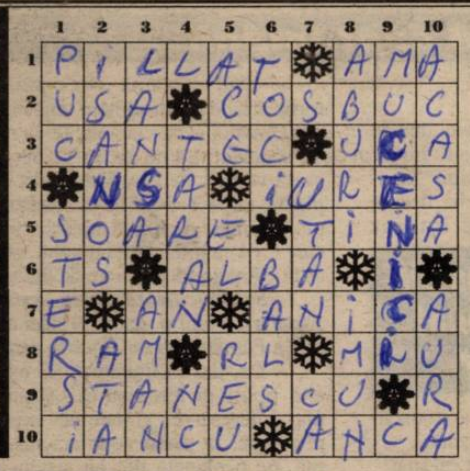

ORIZONTAL: 1) Liric român, autorul poemului în proză „Iarnă" (Ion; 1891-1945) – A iubi (arh.). 2) Stă la gura sobei – Clasic al literaturii române, autorul cunoscutei poezii „Iarna pe uliță" (George). 3) „...de iarnă", poezie din creația lui Emil Isac – Cauza (înv.). 4) Ued în Algeria – Poet, autorul poeziei „Revelion" (Ștefan). 5) Iarna își arată colții – Un fel de lapoviță. 6) Tuș uscat! – Imaculată ca zăpada. 7) Vine în toiul iernii – Soția lui Vichentie Pintea din romanul „Liniștea iernii" de Remus Luca. 8) Se acoperă iarna cu zăpadă – Rele! – Liric contemporan, autorul poeziilor „Vis de iarnă" și „Ninsoare în somn" (Florea, n.1951). 9) Regretat poet român, din a cărei valoroasă creație amintim „Visul unei nopți de iarnă" (Nichita). 10) Compozitor de muzică ușoară, autorul melodiei „Un fulg de nea" (Mișu) – Nepoata lui Mărgărit Tâlmaciu din romanul „O pasăre în iarnă" de Ion Ariesanu.

VERTICAL: 1) Disputat la jocul de hochei pe gheață – Palid ca soarele iarna (pl.). 2) Autoarea versurilor „Pași pe zăpadă" (Magda) – Un fir din Gheață. 3) A se da pe derdeluș (fig.) – Pictor clasic român, autorul pânzei „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj" (Theodor). 4) „...cu butoaie iarna", alt tablou din creația lui Th. Aman (sg.) – Nuc scorburos! 5) Țurțuri de gheață – Tipul de la revelion – Prozator și poet român, autorul romanului „Stele viscolite" (Traian). 6) A-și pierde strălucirea – Alt liric român, autorul poeziei „Iarnă grea" (Teodor; 1924-1983). 7) Poet maramureșean, din a cărei creație se remarcă și poezia „Noapte de iarnă" (Tiberiu) – Comparativ. 8) Ne ies din gură pe timp de ger – Rezistent la îmbolnăvirile de sezon. 9) Sărbătoare creștină de la sfârșitul iernii (9 martie) când se împart colaci preparați cu nuci și miere. 10) Aici, simțim căldura căminului – Strălucirea zăpezii.

DICȚIONAR: AMA, UCA, NSA

GHEORGHE CÂMPEANU
Focșani

Soluția careului **„EMINESCIANA"**

Orizontal: BOTOSANI - T - ARONPUMNUL - SAT - EL - VRA - MS - URAGAN - E - DRA - ATAT - DIANA - A - E - AOO - TEATRU - MINTE - VOI - ONIX - MARTA - RAS - MOLIMA.

PERSPICACITATE

Labirint

Cum se poate ieși din acest labirint multiplu?

UMOR

– *Cele mai frumoase impresii le am din timpul unei excursii în Africa!*
– *Ai fost în Africa?*
– *Eu nu! Nevastă-mea!*

Un soț telefonează acasă:
– *Draga mea, o să întârzii ceva mai mult de o oră!*
– *Nu-i nimic, iubitule, ai grijă de tine!*

Bărbatul trântește receptorul în furcă.
– *Iar am greșit numărul!*

Un fotograf se adresează unui client:
– *Aveți fotografii sexi cu soția dumneavoastră?*
– *Nu! răspunde acesta.*
– *Aș putea să vă vând eu câteva!*

Soțul strigă sufocat soției:
– *Toată ziua vrei doar rochii, rochii, rochii! Altceva mai știi? Ceva care să te înalțe!*
– *Ai dreptate! Vreau și o pălărie!*

– *Tăticule, ce este acela „titlu onorific"?*
– *Titlu onorific este, de exemplu, atunci când maică-ta mă numește „capul familiei".*

Noaptea un funcționar al hotelului bate disperat în ușa unei camere strigând:
– *Arde! Arde!*
– *Căutați mai departe! Răspunde un glas. Eu nu sunt pompier!*

Fotografii de la cititori

«La revedere, Moș Crăciun!»

NICOLETA și BOGDAN LAZĂR – Ploiești

PAR(anormale) de ToPAN

Verificați-vă cunoștințele

BISERICI

1) De unde vine în limba română cuvântul „biserică"?

2) Cum se numesc picturile murale din biserici, reprezentând ctitorii?

3) Cine a scris poezia „În orașul cu trei sute de biserici"?

4) Cine a regizat, în 1932, filmul „Biserica și orga"?

5) Cine a pictat tabloul „Biserica din Vovideni"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Zeița romană a numerelor și cifrelor se numea Numeria. 2) Cifrele „arabe" au fost aduse din India în secolul al X-lea, evident, de către arabi. 3) Revista de avangardă literară „Unu" a apărut în aprilie 1928 la Dorohoi iar din mai 1929 până în decembrie 1932 și-a continuat apariția lunară în București sub conducerea lui Sașa Pană. 4) Planta ierboasă „trei-frați-pătați" (Viola tricolor) se mai numește în popor „pansea de câmp". 5) Interpreta rolului principal din filmul „Șapte păcate" a fost actrița Marlene Dietrich (1901-1992).*

Poșta cititorilor Mulțumim tuturor cititorilor rubricii pentru felicitările trimise și pentru atenția acordată întrebărilor noastre.

Au răspuns corect la întrebările din Numărul 1 al revistei din acest an: *Cornelia State* – Târgu Jiu; *Mioara Cristea* – Iași; *Valentina Ionescu* – București; *Camelia Stoica* -Arad; *Mircea Vasile* – Suceava; *Sorin Vâlcu* – Timișoara; *Ion Radu* – București.

Camelia Stoica – Arad. Rubrica nu a apărut de sărbători deoarece având în vedere caracterul special al respectivei perioade și trecerea noastră într-un nou mileniu, am vrut să imprimăm și revistei un aer mai deosebit. *(Irina Stoica)*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„DE GUSTIBUS"

FACE MUTRE / ÎNFUZIE DE BANI	C	OBSTRUCȚIONAȚI / STĂRI DE RISC	S	ÎNCREZUȚI / LUCRU MECANIC	B	FLUVIU / LAC VULCANIC	N	A AVEA DE DAT	D	PRIMA CAMERĂ / DORMEZĂ	S
C	A	P	i	T	A	L	i	Z	A	R	E
SPECTACOL / MINUNE	R	E	O	i	T	A	L	PIELE / NEAM	T	E	N
M	i	R	A	C.	O	L	PIATRĂ / PĂRINȚI	R	O	C	Ă
RANG / COWBOIS	C	i	N	GHIFTUIT / NIȘTE DANSURI	S	A	T	U	R	A	T
V	A	C	A	R	,	PRIMUL OM / ÎNCERCĂRI	A	D	A	M	LEGAT
ÎNTREGI / VECHI SOLDAȚI	T	O	T	i	DIN METAL / PISTOL	E	T	A	VOCALE / CINSTE	i	A
S	U	L	i	T	A	S	i	GARNITURĂ / CASĂ!	Ș	E	T
CARE! / IBIS!	R	E	DIN IUREȘ! / EMISAR	U	R	E	PREFIX VECHI / FLUVIU	S	T	R	A
i	i	NOBIL JAPONEZ / ÎNTREBARE	S	A	M	U	R	A	i	AMIC!	S
ELEVI / ASTRE	S	C	O	L	Ă	R	i	OAIE	M	i	A
S	T	E	L	E	ÎNTREG	i	N	T	A	C	T

Dezlegarea integramei **„SCRUTARI"**

Orizontal: S - O - A - A - G - S - CERCETATOARE - REALES - ILIC - AVARI - IATA - R - OLITA - PANTE - EMINENTA - TOT - OZA - TU - COTA - STA - ARAB - NAR - OTELARII - LI - DA - NECEAR - A - RIO - IG - REST - TENTATIVA - TE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAȚIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poștal la adresa:
Ionescu Simion, P-ța Presei Libere, nr. 1,
sector 1, București, cod 71341

Vă rugăm să decupați acest talon, să-l completați și să-l expediați, la adresa mai sus menționată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.
Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Fotbal înghețat. Nu doar de temperaturile de afară, ci datorită inactivității. Și totuși, artificii tot se mai deschid pe cerul gri al hibernării. Astfel, supărare mare la Dinamo, cică Dinu viciază atmosfera în cadrul clubului prin atacarea în presă a jucătorilor și neparticiparea la recepția de început de an. Și cum fotbaliștii sunt adevărate bibelouri de porțelan, președintele clubului din Ștefan cel Mare, dl. Nicolae Badea, a convocat recent o ședință de detensionare la Săftica. Cu fermitate în suflet, Lupescu și Vali Năstase, aprigi pe teren ca și pe marginea lui, au arătat cu degetul la Mister, criticându-l cu cuvintele lor. Văzând că toată lumea îl privește pe sub sprâncene, Cornel Dinu și-ar fi privit câinele lup și și-ar fi cerut scuze. Din nenorocire, nu scuzele câștigă meciuri, ci valoarea jucătorilor. Și când asta nu e, Dinamo e încă departe de ce-a fost...anul trecut.

Printre dune. Raliul Paris-Dakar a trecut și de fatidica etapă 13 care pentru unii a însemnat ghinion, pentru alții a fost de bine. Astfel, echipajul Masuoka-Maimon (Mitsubishi) au mutat o dună din loc pentru a-și scoate mașina din nisip și a câștigat etapa. La motociclete s-a plecat în trombă și s-a sfârșit cu accidentări grave, fracturi și leziuni pentru Erick Forges și Vincente Escuder.

Țopescu se întoarce. Nu cu capul în jos, ci la dragostea dintâi, Steaua, adică acolo unde a cunoscut el cele mai mari realizări de cronicar pentru toate sporturile la televiziunea fostă. Astăzi, Cristian Țopescu a devenit director de imagine la clubul Steaua, cel puțin așa a hotărât Consiliul de Administrație al clubului în frunte cu Viorel Păunescu. Și imaginea e întotdeauna bună când lucrurile merg bine și scârțâie ori de câte ori lucrurile merg prost. Până atunci, la Forban, steliștii aleargă în frig și plâng. De cât de grea e pregătirea impusă de Piturcă. Dar Hagi ce zice? Pentru meciul lui de retragere, lista invitaților, cică scrisă cu mâna lui, nu-l cuprinde și pe Maradona. Chestiune de imagine, mai ales că argentinianul e implicat în tot felul de probleme cu droguri...

Tenis cu capul în jos. La antipozi, a început primul Turneu de Mare Slem al anului, Open-ul australian. Aici vor fi prezenți și trei jucători români, e vorba despre Ruxandra Dragomir, Andrei Pavel și Adrian Voinea. Pe de altă parte, „bătrânii" Sampras și Agassi vor încerca să țină piept haitei de băieți tineri, cu speranțe cât roata carului. Și unul dintre acești lupi tineri este rusul Marat Safin, alături de brazilianul Kuerten, Hewitt, Norman sau Haas. Pentru că vorbim de australieni, să mai spun că un alt veteran, Patrick Rafter a anunțat că se retrage din tenis, știre care l-a decepționat pe marele star Rod Lever, azi în vârstă de 62 de ani și care avea 38 de ani când a jucat ultimul său turneu de Grand Slem, în 1977. „Mai bine și-ar regândi programul turneelor decât să renunțe"a spus Lever, dovedind că virusul tenisului nu l-a părăsit încă.

Handbalul în derivă. Dacă fotbalul îngheață de inactivitate, handbalul e în derivă din cauza meciurilor fierbinți pe care reușește să le piardă. Băieții din națională s-au comportat lamentabil la Oradea unde au fost învinși de Lituania (20-23) după ce la pauză conduceau cu 9-8! Partida a fost cea de-a patra în grupa a 4-a preliminară a Campionatului European din 2002. După părerea lui Gațu, președintele FRH, echipa a jucat fără dăruire. Nu e pregătită fizic și nu e capabilă să obțină calificarea. A fost de acord că handbalul masculin își continuă căderea de 15 ani buni și nu se vede posibilitatea vreunei înviorări. Nici cu fetele nu stăm prea bine, cel puțin în privința cluburilor. Oltchim Rm. Vâlcea a pierdut și a doua partidă, cea cu Viborg (Danemarca), fiind pe locul 3 în clasamentul grupei C a Ligii Campionilor. În schimb, Silcotub Zalău a câștigat și partida retur (33-17) cu Club Sports da Madeira și au ajuns în optimile Cupei Cupelor.

G. CUȘNARENCU

Mini-interviul săptămânii

ION HOBANA, scriitor

– Am intrat în anul 2001, debut de secol și mileniu. Care ar putea fi deviza acestei perspective?

– Ca împătimit al literaturii SF, aș putea spune că toate ideile din acest gen de opere vor prinde contur. Sau, cum spunea Jules Verne, „tot ceea ce-și imaginează unii, înfăptuiesc alții, cândva". Cu alte cuvinte, în noul mileniu cuvântul „imposibil" ar trebui eliminat din dicționare.

– Cum se explică puternica și îndelungata dv. pasiune pentru opera lui Jules Verne?

–A fost un mare scriitor și vizionar care în prezent este din ce în ce mai mult apreciat și așezat la locul ce i se cuvine, alături de marile nume ale literaturii secolului XIX.

– Există vreo anticipație verniană care s-ar putea îndeplini în secolul XXI?

– Bineînțeles. În anii '80 a fost descoperită – în Arhiva serviciului de cenzură teatrală din Paris – piesa lui intitulată „Călătorie prin imposibil" (apărută postum), unde este vorba despre un voiaj în alte sisteme solare. Este cea mai îndrăzneață (și mai puțin cunoscută) viziune a lui, încă nerealizată.

«Cuvântul „imposibil" ar trebui eliminat din dicționar»

– Prin ce v-a impresionat cel mai mult veacul abia încheiat, din punct de vedere științific?

– Într-un pseudo-clasament, aș putea enumera – cronologic – zborul cu aparate mai grele decât aerul, energia atomului (o adevărată cutie a Pandorei) și pătrunderea în Cosmos.

– Ce-ați spune dacă s-ar găsi urme de viață pe Marte?

– Cred că omul s-ar vindeca de trufie aflând că nu suntem unicele ființe din Univers și că viața pe Terra nu este un accident. Să nu uităm că în „Dimineața verde", de Ray Bradbury, un om planta copaci pe Marte. Există încă mulți oameni de știință, inclusiv filosofi, care cred că inteligența umană este unică în Univers, idee extrem de discutabilă.

– Se vehiculează mereu ideea (care parcă a devenit o „modă") unei ciocniri a Pământului cu alt corp ceresc...

– Da, dar în literatura SF există și alte tipuri de premoniții catastrofice, mai interesante, și anume exploziile planetare. În piesa verniană sus-amintită, pe o planetă din alt sistem solar, forajele extrem de adânci (făcute pentru a găsi zăcăminte de materii prime) au fost invadate de apele oceanului, iar acestea, la contactul cu miezul planetar super-incandescent, au provocat o gigantică explozie. Dar așa ceva sigur nu se va petrece pe Pământ.

PAUL IOAN

PRIETENII la loc de cinste

Când buzunarul îți permite, nimic nu-i prea mult pentru a-ți cinsti prietenii cei mai fideli – câinii. Așa-și justifică un grup de americani obișnuiți cu luxul ideea de a oferi câinilor lor condiții de... relaxare la care doar celebritățile pot visa: o reședință destinată exclusiv propriilor patrupede. Câini de rasă și de... familie cât mai bună pot înota într-o piscină în formă de os, pot alerga pe o pajiște cu gazon bine îngrijit, pot sări peste obstacole de diferite dimensiuni, se pot juca cu tot felul de jucării răspândite pretutindeni... Reședința „Canon View" se află în Topaga, California. Accesul pisicilor, strict interzis. *(A.P.)*

Un maestru al IMITAȚIEI

Francezul Bruno Nini și-a descoperit gustul pentru pictură la vârsta de 60 de ani, pe când vizita muzeul Luvru. Așa că de 15 ani încoace el este rob al pasiunii sale, aceea de a face copii după pânzele celebre expuse în muzeu (Raphael, Botticelli...). Petrece ore în șir în muzeu în fața șevaletului. A realizat astfel o colecție impresionantă de tablouri,

copii ale lucrărilor semnate de maeștrii penelului. Lucrările lui decorează „muzeul" propriu, adică apartamentul său din Paris. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Pedalarea pe o singură roată – monociclul – a devenit un număr de circ desuet, care abia dacă îi mai impresionează pe copii. Însă există modalități neașteptate de „reabilitare" a monociclului. Astfel, englezul Sean Davis a construit un vehicul care atinge solul tot cu o singură roată, însă aceasta este acționată prin lanț de alte trei roți montate pe verticală. Șaua „călărețului" se află deasupra ultimei roți de sus, la o înălțime de 3,4 metri. Davis a reușit să parcurgă cu acest monociclu multi-etajat 50 de kilometri fără escală.*

◆ *Un record absolut de rezistență și echilibru l-a realizat japonezul Kanoi Sumawara. Acesta a montat pe o unică roată o... căsuță (un coteț mai răsărit), cu podeaua găurită pentru pedalare. Sumawara poate staționa pe verticală pentru a se odihni și a servi masa. În timpul pedalatului, el poate privi la un mini-televizor, dacă merge în linie dreaptă.*

◆ *Tot pe o foarte puternică roată, grupul de acrobați Flamingo (Italia) a format o piramidă de unsprezece persoane (în vârf aflându-se un băiat de 6 ani). Uluitoarea performanță a durat șapte minute, perioadă în care piramida pe monociclu s-a deplasat 52 de metri. Greutatea totală suportată de roată a fost de 686 de kilograme, folosindu-se patru plăci de fibră de sticlă, ca suport, între etaje. Monociclul era prevăzut cu o schelărie specială, astfel încât persoana care pedala să nu suporte nici o greutate.* (P.I.)

În numărul viitor

■ Etna Valey - imperiul electronic al Siciliei ■ Și rușii au obținut tehnologii de la extratereștri? ■ Legătura între Dumnezeu și ADN ■ Stresul, un inamic puternic ce poate fi învins ■ Astronomii și... sateliții ajută arheologia! ■ Când iubesc, actorii iubesc „cu năbădăi" ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ Mini-interviul săptămânii: Prof. dr. VIRGIL ANKĂR ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Broasca țestoasă din imagine nu figurează printre protagoniștii din Jurassik-Park ci printre veteranii unei grădini zoologice din Paris. Se numește Kiki, cântărește 240 kg și are nu mai puțin de 180 ani, vârstă pe care n-ar fi atins-o dacă ar fi trăit în libertate. Oricum, nu se pune problema „cine e mai frumoasă"... (D.M.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAȚI!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Bibliot... Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 505 • ANUL XLIV • 25 IANUARIE 2001 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 4 (2255)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

25 IANUARIE

1917 Statele Unite ale Americii cumpără Insulele Virgine pentru suma de 25 milioane dolari.

1924 În această zi ia startul la Chamonix, Franţa, prima Olimpiadă de Iarnă.

S-a născut în această zi

1759 Robert Burns, poetul naţional al Scoţiei.

Omul

Una din legendele tribului Kany-omasanu (adică „Pământul şi Cerul sunt înfrăţiţi"), supravieţuitor în insula Kalimantan-Borneo, este foarte asemănătoare cu Facerea biblică a omului. Apa Cerului şi Bulgărele de Pământ au fost modelate de vânturi, generând un „bărbat primordial". Acesta a fost învăţat de divinităţile sapienţiale ale Pământului să-şi „elaboreze" singur o femeie, care să-l asculte orbeşte. Imaginea surprinde un vrăjitor al tribului (care are mai puţin de o mie de membri) evocând pe acel bărbat primordial reflectând la alcătuirea femeii primordiale. (P.I.)

ULTIMA ORĂ

GLADIATORUL

a luat Globul de Aur

Istorie, droguri, rock&roll, cam astea sunt filmele care s-au impus la Hollywood în cadrul festivităţii de decernare a Globului de Aur. „Gladiatorul" este o dramă istorică şi a fost realizat de Ridley Scott. A impresionat până la lacrimi juriul care l-a aşezat în fruntea dramelor de anul trecut. Pentru cea mai bună comedie a fost ales filmul rock „Aproape faimos". Actorii care s-au impus în roluri dramatice au fost Julia Roberts în filmul „Erin Brokovich" şi Tom Hanks în „Naufragiatul". Au fost şi doi debutanţi în materie de Globuri: George Clooney a primit primul Glob din carieră pentru rolul său din comedia „O, frate, unde eşti?", iar Renee Zellweger pentru partitura comică din „Sora Betty". Surpriză mare la categoria regizori: în loc de Steven Soderbergh a fost taiwanezul Ang Lee pentru o coproducţie numită „Tigrul şi Dragonul". *(G.C.)*

Noi reglementări în cazul alimentelor

MODIFICATE GENETIC

Potrivit publicaţiei „The New Scientist", alimentele modificate genetic nu vor avea etichete speciale în Statele Unite, conform noilor reglementări ale Departamentului de Alimentaţie şi Medicamente (FDA), publicate săptămâna trecută. FDA susţine că aceste produse nu sunt substanţial diferite de celelalte alimente. Însă, opinia publică americană nu este de acord. Un sondaj recent arată că 86 la sută din americani sunt de părere că alimentele modificate genetic ar trebui să fie prevăzute cu etichete care să îi atenţioneze pe cumpărători. Atât în ţările din Uniunea Europeană cât şi în Japonia, aceste etichete sunt obligatorii. Departamentul de Alimentaţie şi Medicamente al Statelor Unite este însă de părere că majoritatea alimentelor de pe piaţă sunt modificate genetic, prin metodele tradiţionale de cultivare a plantelor şi creştere a animalelor.

După cât se pare, mai în glumă mai în serios, noi mergem pe „stilul american", oamenii nu trebuie să ştie ce alimente conţin substanţe modificate genetic. Deşi vrem să intrăm în Europa...

STRESUL

un inamic puternic ce poate fi învins

femina club

RISCUL NUCLEAR

persistă

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Stele fragile

CÂND IUBESC

actorii iubesc „cu năbădăi"

SPECTACOLUL CUNOAŞTERII ◆ Etna Valley, imperiul electronic al Siciliei ◆ Corpuri misterioase în constelaţia Orion **MISTERE & PARANORMALE** ◆ Şi ruşii au obţinut tehnologii de la extratereştri? **VEGHEA PĂMÂNTULUI** ◆ Legătura între Dumnezeu şi ADN **TERRA X** ◆ Un „Buddha-zgârie-nori" **ATLAS SENTIMENTAL** ◆ Templele din Angkor ◆ Astronomii şi... sateliţii ajută arheologia! **FAŢA ASCUNSĂ A LUMII** ◆ Trăind în afara timpului ◆ Edenul din Pacific **ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE** ◆ Drame cu droguri şi SIDA ◆ Singură împotriva infractorilor **TIMP LIBER** ◆ Grădina, micul nostru Paradis

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

GIGI LAZĂR sau DUMINICA REPORTERULUI DISTRAT

Lucru curios, scriu aceste rânduri despre cartea lui Gigi Lazăr, chiar în ziua de duminică, zi în care trebuie să te odihnești, după

atâtea zile în care ai adăugat câte o za la colierul înzorzonat al nimicurilor. E duminică și am în față cartea fostului meu coleg de facultate, am în față zilele acelea minunate când, mai tânăr fiind decât mine cu câțiva ani, Gigi Lazăr ne întrecea pe toți la pofta de viață. Poate eram puțin blazați, poate eram cam mult îndrăgostiți de literatură și era nevoie de cel cu care vreo doi ani am fost prieten. Ceva din ființa lui trăiește în memoria mea afectivă și chiar într-o povestire scrisă după cutremurul din 1977. A terminat filologia în 1980 și câțiva ani a fost navetist. Bucureșteanul Gigi Lazăr lua drumul comunei Ulmeni din județul Călărași pentru a duce și acolo lumina strălucitoare a poeziilor lui Eminescu în lipsa curentului electric. Și totuși, firea lui veselă, poate era zbaterea lui permanentă pentru a nu se sufoca în cenușiul acelor zile, l-a ajutat să treacă și peste statutul de profesor navetist. Culmea, a fost profesor până în 1988 când, abandonând disperat această altminteri frumoasă profesiune de dascăl, s-a aruncat în brațele unei sordide meserii: șofer de ITB. Spun sordide pentru că trebuie să vă amintiți autobuzele din 1988 ca să vă puteți imagina gestul lui Gigi Lazăr. Supraviețuia poate fără nici o speranță. Cu singura speranță care îi era cuibărită în suflet: copiii, Alexandru și Bogdan, soția, Roxana și la urmă literatura. Scria poezii pe care nu le-a publicat niciodată, ele văd lumina tiparului pentru prima oară în volumul *Duminica reporterului distrat*. Mi-l închipui de multe ori răsucind volanul autobuzului ITB între două stații în care oamenii atârnă pe scări și se strivesc înăuntru, în timp ce în urechea lui răsună melodia „Le Soleil" sau un fascicul din Bacovia sau propriul vers *Până la urmă o să vină primăvara / pantofi, ghiocei, blugi de opt sute de lei / țigări bune și chinezești*. Poate că speranța lui a tresărit în mai 1990, când Gigi Lazăr, liber și încrezător în steaua lui și mereu cu voia bună pe chipul brăzdat de o cută, s-a dus să dea concurs la ziarul *Adevărul* care avea nevoie de reporteri. A reușit. Și deși studiase la facultate o limbă moartă, latina, aici „la ziar" avea să descopere cele mai vii aspecte ale vieții cotidiene: cozile la oficiile de pensii, apa fierbinte care vine pe țeava de apă rece, potopul prețurilor, lumea manglitorilor din Crângași și atâtea altele. A scris despre toate cu aceeași sinceritate și încredere în oameni și în munca lui cu care scria literatură. Era un reporter distrat, sau mai bine zis, cu capul în nori. El se deosebea aproape în întregime de colegii lui de ieri și de azi din presa românească, de cei care aleargă ahtiați și buimaci după știrea-bombă, după „scoop", după exclusivitate, fără să mai vadă nimic în jur. El era un reporter visător, atent să nu calce pe stratul de flori. Și peste cât de grea era viața el arunca un zâmbet. Acesta a fost Gigi Lazăr, prietenul meu din facultate. Care grăbit și distrat, cu capul în nori, ne-a părăsit în 1995, la exact 40 de ani. Știa, însă, din 1978, un lucru clar: *Din păcate, și trebuie să v-o spun, / de cele mai multe ori, / nemurirea ne costă viața.*

GEORGE CUȘNARENCU

cronica săptămânii

„TP-2.com" R. Kelly

Albumul pe care vi-l prezint astăzi a apărut la finele lunii noiembrie și a ajuns rapid Number One pe ambele maluri ale Atlanticului. Produs chiar de *R. Kelly* și editat de casa *Jive* *„TP-2.com"* este un etalon de o calitate maximă pentru două dintre cele mai populare genuri muzicale, mă refer la rhythm & blues și hip-hop. *R. Kelly* are meritul incontestabil că a redefinit și a modernizat, prin combinația sa inteligentă de masculinitate, sensibilitate și sexualitate, rhythm & blues-ul pentru întreaga generație de fani și de muzicieni. *„TP-2.com"*, al cincilea titlu din discografia solistului, îl fixează și mai bine pe *R. Kelly* în istoria rhythm & blues-ului, cele 19 noi compoziții constituind, de fapt, un adevărat *„Best Of"* deoarece *R. Kelly* nu ratează nimic din combinațiile perfecte pe care rhythm & blues-ul le face cu gospel-ul, soul-ul și hip-hop-ul iar atmosfera creată este plină de feeling (recomandări exprese – *„I Wish"*, *„The Storm Is Over Now"*, *„R&B Thug"*, *„The Greatest Sex."* și *„Fiesta"*). Amatorilor, iată titlurile celorlalte patru albume ale lui *R. Kelly*: *„R"* (Nov 1998), *„You remind me of something"* (Aug 1997), *„R. Kelly"* (Dec 1995), *„12 Play"* (Nov 1994).

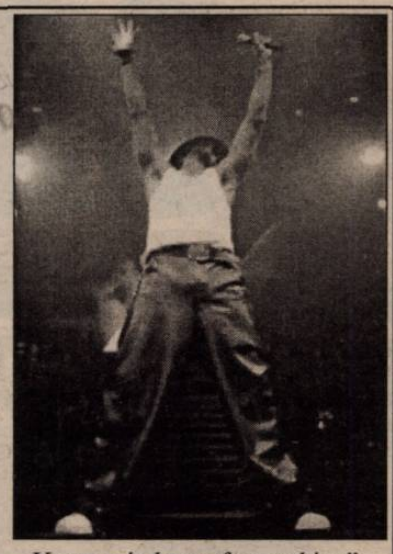

ȘTIRI pe bandă rulantă

Începem cu o știre de peste Atlantic deoarece pe 23 ianuarie a apărut noul CD semnat Jennifer Lopez – „J.Lo" și editat de casa Epic. „J. Lo" este continuarea debutului excepțional din 1999 cu albumul „On The 6" (vă mai amintiți de „If You Had My Love"?). Primul extras pe single este „Love Don't Cost A Thing" și a intrat direct pe locul 23 în Billboard 200.

Guns N' Roses, care acum înseamnă Axl Rose plus un grup nedeterminat de instrumentiști au susținut o serie de concerte care au culminat cu show-ul din 14 ianuarie de la Rock In Rio Fest, un fel de încălzire pe care Axl & Co au făcut-o pentru noul lor album – „Chinese Democracy" a cărui lansare este programată pentru jumătatea anului. Între timp Billboard 200 le găzduiește, pe la mijlocul clasamentului, colecția „Live Era '87 – '93" scoasă la casa Geffen...

The Beatles spulberă orice concurență la capitolul vânzării de discuri: compilația lor – „1" – a depășit deja tirajul de 20 de milioane de copii în doar cinci săptămâni!!! și când te gândești că presa insulară tace mâlc acum, după ce tot ea era extaziată, și continuă să fie.., de tot felul de grupulețe decretate, pe rând, „the best." Să le mai numesc?! Nu... Vorbim peste vreo... 20-30 de ani ca să vedem dacă își mai amintește cineva ceva despre ele...

Începutul verii va marca finalul ultimului turneu al greilor Kiss, care se va întâmpla în State. Istoria rock-ului mai scrie o filă...

Revenire promițătoare pentru americanii de la All-4-One, primul extras pe single de pe noul lor fiind „All The Wrong Reasons", restul CD-ului rămânând tributar melanjului de pop și rhythm & blues cu care trupa a debutat fulminant...

Revin și cei de la REM, dar mai spre primăvară! Înregistrările sunt aproape gata iar albumul este descris de Michael Stipe drept „an REM record in the best sense". Sper că va fi mult mai bun decât

ultima producție similară a tipilor din Athens / Georgia, „Up" din 1998 care a fost de o mediocritate superbă...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

ALBUM: Super hits (iulie 2000) ● All in one voice (august 1999) ● Heartbreakers (octombrie 1998) ● Piece of my heart (iulie 1997) ● The love collection (mai 1997) ● Free spirit (martie 1996) ● Straight from the heart (august 1995) ● Bonnie Tyler love songs (iunie 1995) ● Lost in France (martie 1995) ● Comeback single collection (februarie 1995) ● The best (octombrie 1994) ● It's a heartache (august 1994) ● Bonnie

Tyler (aprilie 1993) ● The Collection (februarie 1993) ● Bitterblue (ianuarie 1993) ● Bonnie Tyler – CD Box Set (februarie 1992) ● Natural force (aprilie 1991) ● The world starts tonight (aprilie 1991) ● Nightriding: Bonnie Tyler (decembrie 1990) ● Hide your heart (mai 1988) ● Greatest hits (noiembrie 1986) ● Secret dreams and forbidden fire (iulie 1986) ● Faster than the speed of night (aprilie 1983) ● The very best of Bonnie Tyler (august 1981) ● Goodbye to the Island (mai 1981) ● Diamond cut (februarie 1979).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanțu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4010010850000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacție
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ȚUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**